

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ ΤΜΗΜΑ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ ΤΟΜΕΑΣ ΦΑΡΜΑΚΟΓΝΩΣΙΑΣ ΚΑΙ ΧΗΜΕΙΑΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΕΝΔΟΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΠΤΗΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ *THYMUS* SECT. *TEUCRIOIDES* JALAS

A Π OMON Ω Σ H METABOAIT Ω N A Π O TO THYMUS TEUCRIOIDES BOISS. & SPRUNER SUBSP. CANDILICUS (BEAUVERD) HARTVIG

ΠΙΤΑΡΟΚΟΙΛΗ ΔΑΝΑΗ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

AOHNA 2011

ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΖΑΚΟΥ ΟΛΓΑ (επιβλέπουσα)

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τμήμα Φαρμακευτικής, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

ΡΟΥΣΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Καθηγητής, Τμήμα Φαρμακευτικής, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

ΧΑΡΒΑΛΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

Ομότιμη Καθηγήτρια, Τμήμα Φαρμακευτικής, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

ΕΠΤΑΜΕΛΗΣ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΟΥΛΑΔΗ ΜΑΡΙΑ-ΜΑΡΙΝΑ

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τμήμα Φαρμακευτικής, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ

Επίκουρος Καθηγητής, Τμήμα Βιολογίας, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

ΡΟΥΣΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Καθηγητής, Τμήμα Φαρμακευτικής, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

ΣΑΪΤΑΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Επίκουρος Καθηγητής, Εργαστήριο Οικολογίας και Προστασίας του Περιβάλλοντος, Τμήμα Φυτικής Παραγωγής, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών

ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ-ΛΕΑΝΔΡΟΣ

Καθηγητής, Τμήμα Φαρμακευτικής, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

ΤΖΑΚΟΥ ΟΛΓΑ

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τμήμα Φαρμακευτικής, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

ΧΑΡΒΑΛΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

Ομότιμη Καθηγήτρια, Τμήμα Φαρμακευτικής, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να εκφράζω τις θερμότερες ευχαριστίες μου στην Αναπληρώτρια Καθηγήτρια κ. Τζάκου Όλγα, επιβλέπουσα της διδακτορικής διατριβής, για την επιλογή του θέματος και για τη συνεχή επίβλεψη, καθοδήγηση και πολύπλευρη βοήθεια καθόλη την διάρκεια εκπόνησης της διδακτορικής διατριβής στον Τομέα Φαρμακογνωσίας και Χημείας Φυσικών Προϊόντων του Πανεπιστημίου Αθηνών. Την ευχαριστώ ιδιαίτερα για τις γνώσεις που μου μετέδωσε, την αμέριστη συμπαράσταση, την υπομονή και την κατανόηση της.

Ευχαριστώ θερμά τον Καθηγητή κ. Ρούσση Βασίλειο, μέλος της τριμελούς συμβουλευτικής επιτροπής, για τις συμβουλές του, τις πολύτιμες γνώσεις που μου προσέφερε και για τις εύστοχες υποδείξεις του.

Ευχαριστώ θερμά την Ομότιμη Καθηγήτρια κ. Χαρβάλα Αικατερίνη, μέλος της τριμελούς συμβουλευτικής επιτροπής, για την αποδοχή μου ως υποψήφια διδάκτορα στον Τομέα και για την προθυμία που δέχτηκε να μελετήσει και να κρίνει τη διατριβή.

Ιδιαίτερα ευχαριστώ τον εκλιπόντα Αναπληρωτή Καθηγητή κ. Βάγια Κωνσταντίνο για τις συμβουλές και τις γνώσεις που μου προσέφερε, την άψογη συνεργασία και τις εύστοχες παρατηρήσεις και υποδείξεις του.

Ευχαριστώ θερμά τα μέλη της επταμελούς εξεταστικής επιτροπής που αποτελείται από τους κ. Καθηγητές Κουλάδη Μαρία-Μαρίνα, Κωνσταντινίδη Θεοφάνη, Ρούσση Βασίλειο, Σαϊτάνη Κωνσταντίνο, Σκαλτσούνη Αλέξιο-Λέανδρο, Τζάκου Όλγα και Χαρβάλα Αικατερίνη για τον πολύτιμο χρόνο που αφιέρωσαν στην αξιολόγηση της παρούσας διδακτορικής διατριβής.

Επίσης ευχαριστώ την Λέκτορα κ. Ιωάννου Ευσταθία για την πολύτιμη βοήθειά της, τις συμβουλές, τη συνεργασία, τη συμπαράσταση και τη φιλία της.

Ευχαριστώ τον Επίκουρο Καθηγητή Συστηματικής Βοτανικής κ. Κωνσταντινίδη Θεοφάνη του Τμήματος Βιολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών για τις συλλογές του φυτικού υλικού, τον προσδιορισμό, τις γνώσεις και εύστοχες υποδείξεις του.

Ευχαριστώ τον Επίκουρο Καθηγητή κ. Σαϊτάνη Κωνσταντίνο, του Εργαστηρίου Οικολογίας και Προστασίας Περιβάλλοντος του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών για τη πολύτιμη βοήθειά του στη στατιστική ανάλυση των αποτελεσμάτων, για τη μετάδοση των γνώσεων. Ευχαριστώ τους Δρ. Μιχαηλάκη Αντώνιο, Δρ. Κολιόπουλο Γεώργιο και τους συνεργάτες τους του Μπενακείου Φυτοπαθολογικού Ινστιτούτου για την αξιολόγηση της προνυμφοκτόνου και απωθητικής δράσης σε κουνούπια.

Ευχαριστώ τον Καθηγητή κ. Robert Kiss και τους συνεργάτες του (Laboratoire de toxicologie, Faculté de Pharmacie, Université Libre de Bruxelles, Brussels, Belgium), για την αξιολόγηση της κυτταροτοξικής δράσης αριθμού μεταβολιτών.

Ευχαριστώ τη Δρ. Bozin Biljiana (Department of Pharmacy, Faculty of Medicine, University of Novi Sad, Serbia) για την αξιολόγηση της αντιμικροβιακής δράσης.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τα μέλη Δ.Ε.Π. και τους φίλους και συναδέλφους μεταπτυχιακούς φοιτητές του Τομέα Φαρμακογνωσίας για την άψογή τους συνεργασία, τη συναδελφικότητα και το οικείο και φιλικό κλίμα.

Τέλος, ευχαριστώ την οικογένεια μου για όλα όσα μου έχει προσφέρει καθώς και για τη συμπαράσταση και κατανόησή της καθόλη τη διάρκεια της διατριβής.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Τα διάφορα είδη θυμαριού (*Thymus* L.) ήταν γνωστά από την αρχαιότητα και χρησιμοποιούνταν ευρέως υπό διάφορες μορφές στην Αίγυπτο, την Ελλάδα και την Ρώμη. Το γένος *Thymus* L. (ομάδα *Menthae*, υποοικογένεια Nepetoideae), ένα από τα οκτώ σημαντικότερα γένη της οικογένειας των Labiatae, χωρίζεται σε οκτώ sectiones. Η sectio *Teucrioides* περλαμβάνει τα *Th. leucospermus, Th. hartvigii*, καθώς επίσης και το σύνολο των υποειδών του *Th. teucrioides*, τα οποία είναι από τα πιο διακριτά, αλλά ταυτόχρονα και από τα πλέον ποικιλόμορφα μεταξύ των ελληνικών θυμαριών.

Το θέμα της παρούσας διδακτορικής διατριβής είναι αφενός η ενδοπληθυσμιακή και διαπληθυσμιακή μελέτη των taxa του *Thymus* sect. *Teucrioides* Jalas, καθώς επίσης και η απομόνωση και ταυτοποίηση φυσικών βιοδραστικών ουσιών ενός εκπροσώπου της sectio, του υποείδους *Thymus teucrioides* subsp. *candilicus*.

Συνολικά συλλέχθησαν 22 πληθυσμοί, από 3 έως 6 άτομα αναλόγως της αφθονίας των ατόμων που απάρτιζαν τον πληθυσμό, ειδών και υποειδών και πιθανών υβριδίων του *Thymus* sectio *Teucrioides* από όλη την περιοχή εξάπλωσής της sectio *Teucrioides* στην Ελλάδα. Μετά από απόσταξη των αιθερίων ελαίων μελετήθηκε η χημική σύστασή τους με αέρια χρωματογραφία (GC-FID, GC-MS) και κατόπιν πραγματοποιήθηκε στατιστική ανάλυση των αποτελεσμάτων (CA, PCA, ANOVA, Post Hoc Tests - Bonferroni).

Επιπλέον, το εκχύλισμα του υποείδους *Thymus teucrioides* subsp. candilicus επεξεργάστηκε με τεχνικές υγρής χρωματογραφίας και απέδωσε σαράντα ένα διαφορετικούς δευτερογενείς μεταβολίτες, η δομική ταυτοποίηση των οποίων, πραγματοποιήθηκε με βάση τα φασματοσκοπικά τους δεδομένα.

Από τους σαράντα ένα δευτερογενείς μεταβολίτες, οι οκτώ αποτελούν νέα φυσικά προϊόντα. Από τους οκτώ αυτούς δευτερογενείς μεταβολίτες, οι επτά είναι πρενυλιωμένα σεσκιτερπένια και έχουν πρωτότυπους ανθρακικούς σκελετούς (10-16) και ο όγδοος ανήκει στην κατηγορία των μονοτερπενίων (6).

Διενεργήθηκαν φαρμακολογικοί έλεγχοι σε αριθμό μεταβολιτών ως προς την κυτταροτοξική δράση έναντι έξι καρκινικών σειρών με αξιόλογα αποτελέσματα. Παράλληλα πραγματοποιήθηκαν βιοδοκιμές αντιμικροβιακής δράσης στους μεταβολίτες **10**, **12** και **13**, τα αιθέρια έλαια και τα φυτικά εκχυλίσματα των *Thymus teucrioides* subsp. *candilicus* και *Th. leucospermus* έναντι των βακτηριακών στελεχών *Streptococcus pneumoniae*, multi resistant *Staphylococcus aureus*, *Enterococcus faecalis*,

Escherichia coli, Klebsiella pneumoniae, Pseudomonas aeruginosa, Bacillus subtilis, Clostridium perfringens, Salmonella enteritidis, Micrococcus flavus, και των μυκήτων Candida albicans, Candida krusei και Aspergillus fumigatus. Τέλος, ελέγχθηκε η προνυμφοκτόνος και απωθητική δράση των ανωτέρω αιθερίων ελαίων και φυτικών εκχυλισμάτων εκπροσώπων της sectio Teucrioides στο δίπτερο υγειονομικής σημασίας Culex pipiens biotype molestus (κοινό κουνούπι), φορέα του ιού του Δυτικού Νείλου, με ενδιαφέροντα αποτελέσματα.

ABSTRACT

Various species of the genus *Thymus* L. were known since the ancient times and were used extensively in ancient Egypt, Hellas and Rome. The genus *Thymus* L. (tribe *Menthae*, subfamily Nepetoideae), one of the eight most important genera of the family Labiatae, is divided in eight sections. Section *Teucrioides* comprises of *Th. leucospermus*, *Th. hartvigii* and the subspecies of the species of *Th. teucrioides*.

The subject of the present PhD thesis is the intra- and interpopulation study of the taxa of *Thymus* sect. *Teucrioides* Jalas, as well as the isolation, structure elucidation and biological evaluation of the secondary metabolites biosynthesized by *Thymus teucrioides* subsp. *candilicus*, a member of section *Teucrioides*.

Twenty-two populations of the species and subspecies of section *Teucrioides* were collected across their distribution range in Hellas. After hydrodistillation, the chemical composition of the essential oils was studied with GC (GC-FID, GC-MS) and the data were subjected to statistical analysis (CA, PCA, ANOVA, Post Hoc Tests - Bonferroni).

In addition, the crude extract of *Thymus teucrioides* subsp. *candilicus* was subjected to chromatographic separations to yield forty-one secondary metabolites that were identified on the basis of their spectroscopic data. Eight out of forty-three metabolites are new natural products. Seven of them are prenyl-sesquiterpenes (**10-16**) and feature novel bicyclic carbon skeletons. The eighth new natural product belongs to the class of monoterpenes (**6**).

The cytotoxic activity for a number of the isolated metabolites was evaluated against six cancer cell lines. Moreover, antimicrobial assays were conducted on metabolites **10**, **12** and **13**, the essential oils and the extracts of *Thymus teucrioides* subsp. *candilicus* and *Th. leucospermus* against the bacteria *Streptococcus pneumoniae*, multi resistant *Staphylococcus aureus*, *Enterococcus faecalis*, *Escherichia coli*, *Klebsiella pneumoniae*, *Pseudomonas aeruginosa*, *Bacillus subtilis*, *Clostridium perfringens*, *Salmonella enteritidis*, *Micrococcus flavus* and the fungi *Candida albicans*, *Candida krusei*, *Aspergillus fumigatus*. Finally, the larvicidal and the repellent activity of the essential oils and the extracts of *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* and *Th. leucospermus* against the mosquito *Culex pipiens* biotype *molestus*, the vector of West Nile Virus, was tested.

πινακάς περιεχομένων

1. ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ	1
1.1 Thymus L	1
1.1.1 Γενικά	1
1.1.2 Βοτανικοί χαρακτήρες του γένους <i>Thymus</i>	1
1.1.3 Είδη της Ελληνικής γλωρίδας	2
1.1.4 Ταξινομική της sectio <i>Teucrioides</i> (Ialas)	4
1.2 Δρογοϊστορία - Δρογοετυμολογία	9
1.3 Δρογοθεραπευτική	12
1.3.1 Παραδοσιακή λαϊκή φυτοθεραπευτική	12
1.3.2 Φαρμακολογική δράση	13
1.3.3 Φαρμακοποϊίες - Μονονραφίες	16
1.3.4 Άλλες χοήσεις	18
1.3.5 Παρενέργειες - τρξικότητα	19
	17
1.4 Λοονονημεία	20
$1.1 \Delta po {o} {o} {a} {a} {\mu c c a}$ 1 4 1 Συστατικά αιθεοίων ελαίων	21
1.4.1.1 Movorsonsvia kai asakitsonsvia	21
1.4.1.1 Mp-reonevirée a) signativée svégsie	21 22
	22
1.5 Πολυμορφισμός αιθερίων ελαίων	22
1.6 Βιοσύνθεση των φαινολικών τερπενίων	25
1.7 Φλαβονοειδή	26
1.8 Φαινολικά οξέα	27
2. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ	. 29
	•=>
2.1 Οργανολογία	29
2.1.1 Φασματογράφος πυρηνικού μαγνητικού συντονισμού (NMR).	29
2.1.2 Φασματοσκοπία μάζας	29
2.1.3 Φασματοσκοπία Υπεριώδους-Ορατού (UV-Vis)	
2.1.4 Φασματονοάφος Υπερύθρου (IR)	
$2.15 \Pi_0\lambda\omega_0$	30
2.1.6 Υνοή Χοωματονοαφία Υμηλής Πίεσης (ΗΡΙΟ)	30
2.1.0 Τγρη πρωματογραφια τφηπης πιτοτης (πτ.Ε.ε.)	30
2.1.7 Αποσταζετζ ατσερτών εκατών παταγολάφος Μάζας (GC/MS)	30
2.1.9 Αξοιος Χρωματογράφος (GC-EID)	31
2.1.9 Acpros Apartico (00-11D)	51
2.2 Διαλύτες και νημικά αντιδοαστήσια	31
$2.2 \Delta taxotes Kat Appendix sui) sutis attBabac (TLC)$	31
2.2.1 Xpoputovpu v ani xentify ottpuous (1EC)	J1 31
$2.2.2$ Xpoputovpu v d otijxij v poputitu ζ	22
2.2.5 Αρωματογραφικά αντισραστηρ ία	32
2.3 Συλλονή αυτικού υλικού	31
2.3 Σ Direction of the tenerioides suber conditions	2/
$2.3.1 \Delta 0 \times 0$ yr in. reaction subsp. culturation $2.3.2 \Sigma 0$	54
Teucrinides	3/

2.5 Ελεγχος βιολογικής δράσης μεταβολιτών 72 2.5.1 Ελεγχος κυτταροτοξικής δράσης 72 2.5.1 Ι Κοτταρικές σειρές 72 2.5.1.2 Συνθήκες Καλλιέργειας 72 2.5.1.3 Αξιολόγηση Κυττοροτοξικότητας 72 2.5.2 Ελεγχος αντημικρόβιακής δράσης 73 2.5.2 Ελεγχος αντημικρόβιακής δράσης 73 2.5.3 Προνυμφοκτόνος δράση σε κουνούπια 74 2.5.4.1 Μεθοδολογία 75 2.5.4.2 Ανάλυση δεδομένων απωθητικότητας 76 2.6.1 Στατιστικά μέθοδοι 77 2.6.2 Στατιστικά προγράμματα 77 2.6.2 Στατιστικά προγράμματα 78 3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ 79 3.1 Ενδοπληθυσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa του Thymus sectio Teucrioides στην Ελλάδα 79 3.2.1 Τhymus hartoigii subsp. macrocalyx και subsp. hartoigii 88 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candilicus 95 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 107 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 107 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 107 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.7 Thymus t	2.4 ρωματογραφικός διαχωρισμός και απομόνωση μεταβολ από το φυτό Th. teucrioides subsp. candilicus	ιτών 37
2.5.1 Έλεγχος κυτταροτόξικής δράσης	2.5 Έλεγγος βιολογικής δράσης μεταβολιτών	72
2.5.1.1 Κυτταρικές σειρές 72 2.5.1.2 Συνθήκες Καλλιέργειας 72 2.5.1.3 Αξιολόγηση Κυτταροτοξικότητας 72 2.5.2 Έλεγχος αντιμικροβισκής δράσης 73 2.5.3 Προνυμφοκτόνος δράση σε κουνούπια 74 2.5.4 Βιοδοκιμές Απωθητικότητας σε κουνούπια 75 2.5.4 1. Μεθοδολογία 75 2.5.4.1 Λεύδολογία 76 2.5.4.2 Ανάλυση δεδομένων απωθητικότητας 76 2.5.4.2 Ανάλυση δεδομένων απωθητικότητας 77 2.6.1 Στατιστικά προγράμματα 78 3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ 79 3.1 Γνρωις ματισίμες στην Ελλάδα 79 3.2.1 Τhymus hartnigi subsp. macrocalyx και subsp. hartvigii 88 3.2.2 Τhymus hartnigi subsp. macrocalyx και subsp. hartvigii 88 3.2.4 Τh. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candilicus 95 3.2.4 Τh. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.5 Τhymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus	2.5.1 Έλενγος κυτταροτοξικής δράσης	
2.5.1.2 Συνθήκες Καλλιέργειας 72 2.5.2 Τλεγχος αντιμτκροξικότητας 72 2.5.2 Σλεγχος αντιμτκρότακής δράσης 73 2.5.2 Σλεγχος αντιμτκρότητας σε κουνούπια 74 2.5.3 Προνυμφοκτόνος δράση σε κουνούπια 74 2.5.4 Π. Μεθοδολογία 75 2.5.4.1 Μεθοδολογία 75 2.5.4.2 Ανάλυση δεδομένων απωθητικότητας 76 2.6 Στατιστικά μέθοδοι 77 2.6.1 Στατιστικά μέθοδοι 77 2.6.2 Στατιστικά προγράμματα 78 3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ 79 3.1 Ενδοπληθυσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa του Thymus sectio Teucrioides στην Ελλάδα 79 3.2.1 Πλημωι leucospermus 81 3.2.2 Τhymus hartvigii subsp. macrocalyx και subsp. hartvigii 88 3.2.4 Τh. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candilicus 79 8.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 116 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 116 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 133 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 137	2.5.1.1 Κυτταρικές σειρές	
2.5.1.3 Αξιολόγηση Κυτταροτόξικότητας 72 2.5.2 Έλεγχος αντιμικροβιακής δράσης 73 2.5.2 Τουνθήκες Καλλίργειας 73 2.5.3 Προνυρφοκιόνος δράση σε κουνούπια 74 2.5.4 Βιοδοκιμές Λαθητικότητας σε κουνούπια 74 2.5.4.1 Μεθοδολογία 75 2.5.4.2 Ανάλυση δεδομένων απωθητικότητας 76 2.6.1 Στατιστική ανάλυση 77 2.6.2 Στατιστική ανάλυση 77 2.6.2 Στατιστικά προγράμματα 78 3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ 79 3.1 Ενδοπληθοσμιακή και διαπλησθοσμιακή μελέτη των taxa του 79 3.2 1 Thymus hartoigii subsp. macrocalyx και subsp. hartoigii 88 3.2.4 Τh. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. teucrioides Hartvig 95 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 107 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 116 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 133 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 133 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 135 3.2.8 Sectio Teucrioides 55 144 <t< td=""><td>2.5.1.2 Συνθήκες Καλλιέργειας</td><td></td></t<>	2.5.1.2 Συνθήκες Καλλιέργειας	
2.5.2 Έλεγχος αντιμικροβιακής δράσης	2.5.1.3 Αξιολόγηση Κυτταροτοξικότητας	
2.5.2.1 Συνθήκες Καλλιέργειας 73 2.5.3 Προνυμφοκτόνος δράση σε κουνούπτα 74 2.5.4 Ποδοκτιές Απωθητικότητας σε κουνούπτα 75 2.5.4.1. Μεθοδολογία 75 2.5.4.2 Ανάλοση δεδομένων απωθητικότητας 76 2.6 Στατιστική ανάλυση 77 2.6.1 Στατιστικός μέθοδοι 77 2.6.2 Στατιστικά προγράμματα 78 3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ 79 3.1 Ενδοπληθοσμιακή και διαπλησθοσμιακή μελέτη των taxa του 79 3.2.1 Τhymus leucospermus 79 3.2.2 Thymus hartvigi subsp. macrocalyx και subsp. hartvigi. 88 3.2.2 Thymus hartvigi 95 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candlilcus 107 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.6 Υποείδη του Th. teucrioides - Στατιστική ανάλοση 126 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 137 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. 126 3.2.7 Thymus teucrioides 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 137 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioide	2.5.2 Έλεννος αντιμικροβιακής δράσης	
2.5.3 Προνυμφοκτόνος δράση σε κουνούπια 74 2.5.4 Βιοδοκυμές Απωθητικότητας σε κουνούπια 75 2.5.4.1 Μεθοδολογία 75 2.5.4.2 Ανάλυση δεδομένων απωθητικότητας 76 2.6 Στατιστική ανάλυση 77 2.6.1 Στατιστική ανάλυση 77 2.6.2 Στατιστική ανάλυση 77 2.6.2 Στατιστική ανάλυση 77 2.6.2 Στατιστική προγράμματα 78 3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ 79 3.1 Ενδοπληθυσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa του 79 3.2.1 Thymus leucospermus 81 3.2.2 Thymus hartoigii subsp. macrocalyx και subsp. hartvigii	2.5.2.1 Συνθήκες Καλλιέρνειας	
2.5.4 Βιοδοκιμές Απωθητικότητας σε κουνούπια 75 2.5.4.1 Μεθοδολογία 75 2.5.4.2 Ανάλυση δεδομένων απωθητικότητας 76 2.6 Στατιστική ανάλυση 76 2.6 Στατιστική ανάλυση 77 2.6.1 Στατιστικό μογομματα 77 2.6.2 Στατιστικά προγράμματα 78 3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ 79 3.1 Ενδοπληθυσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa του Thymns sectio Teurioides στην Ελλάδα 79 3.2.1 Thymus leucospermus 81 3.2.2 Thymus hartvigi subsp. macrocalyx και subsp. hartvigi 88 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candilicus 95 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 107 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.6 Ynoeiδη τοο Th. teucrioides - Στατιστική ανάλυση 126 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 14 Hartvig et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 14 Hartvig et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 133 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 137 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inte	2.5.3 Προγυμφοκτόνος δράση σε κουνούπια	
2.5.4.1. Μεθοδολογία 75 2.5.4.2 Ανάλυση δεδομένων απωθητικότητας. 76 2.6 Στατιστική ανάλυση 77 2.6.1 Στατιστικός μέθοδοι 77 2.6.2 Στατιστικά προγράμματα 78 3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ 79 3.1 Ενδοπληθυσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa του 79 3.2.1 Thymus leucospermus 81 3.2.2 Thymus hartvigi subsp. macrocalyx και subsp. hartvigii 88 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candilicus 95 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. teucrioides Hartvig 107 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.6 Ynoeiδη του Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 133 3.2.8 Sectio Teurioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 137 3.2.4 Tavononjon των δευτερογενών μεταβολιτών από το Th. teucrioides subsp. candilicus 144 Μεταβολίτης 1: 4/Υδροξο-βενζαλέοδη 145 Μεταβολίτης 3: δοροξο-βενζαλέοδη 145 Μεταβολίτης 3: δοροξο-β	2.5.4 Βιοδοκιμές Απωθητικότητας σε κουνούπια	
2.5.4.2 Ανάλυση δέδομένων απωθητικότητας	2.5.4.1. Μεθοδολονία	
2.6 Στατιστική ανάλυση 77 2.6.1 Στατιστικά προγράμματα 77 2.6.2 Στατιστικά προγράμματα 78 3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ 79 3.1 Ενδοπληθυσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa του 79 3.1 Σνδοπληθυσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa του 79 3.2.1 Thymus leucospermus 81 3.2.2 Thymus hartvigii subsp. macrocalyx και subsp. hartvigii	2.5.4.2 Ανάλυση δεδομένων απωθητικότητας	
2.6 Στατιστική ανάλυση 77 2.6.1 Στατιστικές μέθοδοι 77 2.6.2 Στατιστικά προγράμματα 78 3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ 79 3.1 Ενδοπληθυσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa του Thymus sectio Teucrioides στην Ελλάδα. 79 3.2.1 Thymus leucospermus 81 3.2.2 Thymus hartvigii subsp. macrocalyx και subsp. hartvigii. 88 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candilicus 95 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 107 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.6 Ynoeiδη του Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 133 3.2.8 Sectio Teucrioides 137 3.2.1 Taυτοποίηση των δευτερογενών μεταβολιτών από το Th. 144 Μεταβολίτης δ: Θυμόκινότη. 144 Μεταβολίτης δ: Θυμόκινότη. 151 Μεταβολίτης δ: Θυμόκινότη. 156 Μεταβολίτης δ: Θυμοκινότη. 156 Μεταβολίτης δ: Θυμοκινότη. 156 Μεταβολίτης δ: Θυμοκικότη. 156 Μεταβ		
2.6.1 Στατιστικά μέθοδοι	2.6 Στατιστική ανάλυση	77
2.6.2 Στατιστικά προγράμματα 78 3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ 79 3.1 Ενδοπληθυσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa του 79 3.2 1 Thymus leucospermus 81 3.2.2 Thymus hartvigii subsp. macrocalyx και subsp. hartvigii 88 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candilicus 95 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. teucrioides Hartvig 95 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 107 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.6 Ynoeiδη του Th. teucrioides – Στατιστική ανάλυση 126 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 130 Hartvig et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 135 3.2.8 Sectio Teucrioides. 137 3.2 Taυτοποίηση των δευτερογενών μεταβολιτών από το Th. 144 Μεταβολίτης 2: Βανιλίκη 145 Μεταβολίτης 1: 4Υδροξο-βενζαλδεόδη 145 Μεταβολίτης 1: 4Υδροξο-βενζαλδεόδη 151 Μεταβολίτης 1: Δουραντιλικίτη 151 Μεταβολίτης 5: Θυμοκανίνη 153 Μεταβολίτης 6: Θυμοκανίνη 153 </td <td>2.6.1 Στατιστικές μέθοδοι</td> <td>77</td>	2.6.1 Στατιστικές μέθοδοι	77
3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ 79 3.1 Ενδοπληθοσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa του Thymus sectio Teucrioides στην Ελλάδα 79 3.2.1 Thymus leucospermus 81 3.2.2 Thymus hartvigii subsp. macrocalyx και subsp. hartvigii 88 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candilicus 95 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. teucrioides Hartvig 107 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.6 Ynociδη του Th. teucrioides – Στατιστική ανάλυση 126 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 130 Hartvig et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 137 3.2.8 Sectio Teucrioides 137 3.2.8 Sectio Teucrioides 144 Μεταβολίτης 2: Βανιλίνη 144 Μεταβολίτης 2: Βανιλίνη 155 Μεταβολίτης 4: Θυρακινόνη 151 Μεταβολίτης 4: Θυρακινόνη 151 Μεταβολίτης 4: Θυρακινόνη 156 Μεταβολίτης 4: Θυρακινόνη 156 Μεταβολίτης 4: Θυρακινόνη 156 Μεταβολίτης 6: Θυρακινόνη 157	2.6.2 Στατιστικά προγράμματα	
3.1 Ενδοπληθυσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa του Thymus sectio Teucrioides στην Ελλάδα	3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ	79
Thymus sectio Teucrioides στην Ελλάδα	3.1 Ενδοπληθυσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa	ιτου
3.2.1 Thymus leucospermus 81 3.2.2 Thymus hartvigii subsp. macrocalyx και subsp. hartvigii 88 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candilicus 95 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. teucrioides Hartvig 97 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 107 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.6 Yuoeiõn τoo Th. teucrioides - Στατιστική ανάλυση 126 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 130 Hartvig et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 137 3.2.8 Sectio Teucrioides 137 3.2.8 Sectio Teucrioides 144 Metaβoλitng 1: 4-Yδρόξο-βενζαλδεδδη 144 Metaβoλitng 3: Θυμόλη 149 Metaβoλitng 4: Θυμοκινόνη 151 Metaβoλitng 5: 6-Yδροξο-θενζαλδεδδη 162 Metaβoλitng 5: 6-Yδροξο-βενζαλδεδδη 162 Metaβoλitng 6: Θυμοκαντιλικίνη 156 Metaβoλitng 7: 3,4,4'-Tετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ιοοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφατινύλιο 162 Metaβoλitng 10: Θυμοπρενόνη 171 Metaβoλitng 10: Θυμοπρενόνη 171 <	Thymus sectio Teucrioides στην Ελλάδα	79
3.2.2 Thymus hartvigii subsp. macrocalyx και subsp. hartvigii	3.2.1 Thymus leucospermus	81
3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candilicus .95 3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. teucrioides Hartvig	3.2.2 Thymus hartvigii subsp. macrocalyx каι subsp. hartvigii	88
(Beauverd) Hartvig	3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candilicus	
3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. teucrioides Hartvig 107 3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.6 Ynoeiôn too Th. teucrioides – Στατιστική ανάλυση 126 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 135 3.2.8 Sectio Teucrioides 137 3.2 Tavtonoinon των δευτερογενών μεταβολιτών από το Th. 144 Μεταβολίτης 2: Bavtλivn 144 Μεταβολίτης 3: Θυμόλη 145 Μεταβολίτης 3: Θυμόλη 151 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θενζαλδεδδη 145 Μεταβολίτης 6: Θυμοκαντιλικίνη 153 Μεταβολίτης 7: 3,4,3,4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο 162 Μεταβολίτης 8: β-Μπιζαμπολένιο 167 Μεταβολίτης 10: Θυμοκαντιλικίνη 156 Μεταβολίτης 11: Ισοθυμοπρενόνη 171 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 178 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 13: Ιοοκαντιλικοπρενόνη 192	(Beauverd) Hartvig	95
3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus 116 3.2.6 Υποείδη του Th. teucrioides – Στατιστική ανάλυση 126 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 130 Hartvig et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 135 et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 135 3.2.8 Sectio Teucrioides 137 3.2 Ταυτοποίηση των δευτερογενών μεταβολιτών από το Th. 144 Μεταβολίτης 1: 4-Υδροξο-βενζαλδεδδη 145 Μεταβολίτης 3: Θομόλη 147 Μεταβολίτης 4: Θυροκινόνη 151 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξο-θυρωκινόνη 153 Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξο-5,5'-δι-ισοπροπολο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο 162 Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου 169 Μεταβολίτης 10: Θυροπρενόνη 171 Μεταβολίτης 11: Ιοσθυροπρενόνη 178 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 13: Ιοσκαντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 13: Ιοσκαντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 13: Ισοκαντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 13: Ισοκαντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 1	3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. teucrioides Hart	vig 107
3.2.6 Υποείδη του Th. teucrioides - Στατιστική ανάλυση 126 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus 130 Hartvig et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 130 s.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 130 s.2.8 Sectio Teucrioides 135 3.2.8 Sectio Teucrioides 137 3.2 Taυτοποίηση των δευτερογενών μεταβολιτών από το Th. 144 Μεταβολίτης 1: 4-Υδροξυ-βενζαλδεöδη 145 Μεταβολίτης 2: Βανιλλίνη 147 Μεταβολίτης 3: Θυμόλη 149 Μεταβολίτης 4: Θυμοκινόνη 151 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θυμοκινόνη 156 Μεταβολίτης 6: Θυμοκαντιλικίνη 156 Μεταβολίτης 9: Οζείδιο του καρυοφυλλενίου 167 Μεταβολίτης 10: Θυμοπρενόνη 171 Μεταβολίτης 11: Ιοοθυμοπρενόνη 178 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 189 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 199 Μεταβολίτης 12: καντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 12: καντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 15: και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ-	3.2.5 Thumus tencrioides Boiss. & Spruner subsp. alninus	116
3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus Hartvig et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 3.2.8 Sectio Teucrioides 3.2.7 Tavronoinon των δευτερογενών μεταβολιτών and το Th. teucrioides subsp. candilicus 137 3.2 Tavronoinon των δευτερογενών μεταβολιτών and το Th. teucrioides subsp. candilicus 144 Μεταβολίτης 1: 4-Υδροξο-βενζαλδεύδη 145 Μεταβολίτης 2: Βανιλλίνη 147 Μεταβολίτης 3: Θυμόλη. 149 Μεταβολίτης 4: Θυμοκινόνη 151 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θυμοκινόνη 153 Μεταβολίτης 6: Θυμοκαντιλικίνη 156 Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο 167 Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου 168 Μεταβολίτης 11: Ισοθυμοπρενόνη 171 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 172 Μεταβολίτης 13: Ιοοκαντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 15: και Μεταβ	$3.2.6$ Ynosion top Th. teucrioides - Σ tatiatikh avalvan	126
Hartvig et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 130 3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides 135 et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig 135 3.2.8 Sectio Teucrioides 137 3.2 Tavtonoiŋoŋ twv δευτερογενών μεταβολιτών and to Th. 144 μεταβολίτης 1: 4-Υδροξυ-βενζαλδεöδη 145 Μεταβολίτης 2: Βανιλλίνη 147 Μεταβολίτης 3: Θυμόλη 147 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θυμοκινόνη 151 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θυμοκινόνη 153 Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο 162 Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου 169 Μεταβολίτης 10: Θυμοπρενόνη 171 Μεταβολίτης 10: Θυμοπρενόνη 178 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 13: Ιοσκαντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολιτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολιτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη <t< td=""><td>3.2.7 Thumus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus</td><td>3</td></t<>	3.2.7 Thumus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus	3
3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig	Hartvig et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig	130
et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig	3 2 7 Thumus teucrioides Boiss & Spruper inter subsp teucri	oides
3.2.8 Sectio Teucrioides 137 3.2 Ταυτοποίηση των δευτερογενών μεταβολιτών από το Th. teucrioides subsp. candilicus 144 Μεταβολίτης 1: 4-Υδροξο-βενζαλδεΰδη 145 Μεταβολίτης 2: Βανιλλίνη 147 Μεταβολίτης 3: Θυμόλη 149 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξο-θευροκινόνη 151 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξο-θυμοκινόνη 153 Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινόλιο 162 Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου 167 Μεταβολίτης 11: Ισοθυμοπρενόνη 171 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 178 Μεταβολίτης 13: Ιοοκαντιλικοπρενόνη 199 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ- 192 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ- 192 Μεταβολίτης 17: Ουρσολικό οξύ 212	et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig	135
3.2 Ταυτοποίηση των δευτερογενών μεταβολιτών από το Th. teucrioides subsp. candilicus 144 Μεταβολίτης 1: 4-Υδροξυ-βενζαλδεΰδη 145 Μεταβολίτης 2: Βανιλλίνη 147 Μεταβολίτης 3: Θυμόλη 149 Μεταβολίτης 4: Θυμοκινόνη 151 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θυμοκινόνη 153 Μεταβολίτης 6: Θυμοκαντιλικίνη 156 Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο 162 Μεταβολίτης 8: β-Μπιζαμπολένιο 167 Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου 169 Μεταβολίτης 10: Θυμοπρενόνη 171 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 178 Μεταβολίτης 13: Ιοοκαντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ- 199 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ- 109 Μεταβολίτης 17: Ουροολικό οξύ 205	3.2.8 Sectio Tencrioides	135 137
3.2 Ταυτοποίηση των δευτερογενών μεταβολιτών από το Th. teucrioides subsp. candilicus 144 Μεταβολίτης 1: 4-Υδροξυ-βενζαλδεΰδη 145 Μεταβολίτης 2: Βανιλλίνη 147 Μεταβολίτης 3: Θυμόλη 149 Μεταβολίτης 4: Θυμοκινόνη 151 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θενζαλδεύδη 153 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θυμοκινόνη 153 Μεταβολίτης 6: Θυμοκαντιλικίνη 156 Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο 162 Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου 169 Μεταβολίτης 10: Θυμοπρενόνη 171 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 185 Μεταβολίτης 13: Ισοκαντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ- 199 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ- 192 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ- 192 Μεταβολίτης 17: Ουρσολικό οξύ 205	5.2.0 Sectio reactiones	157
teucrioides subsp. candilicus 144 Μεταβολίτης 1: 4-Υδροξυ-βενζαλδεΰδη 145 Μεταβολίτης 2: Βανιλλίνη 147 Μεταβολίτης 3: Θυμόλη 149 Μεταβολίτης 4: Θυμοκινόνη 151 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θυμοκινόνη 153 Μεταβολίτης 6: Θυμοκαντιλικίνη 156 Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο 162 Μεταβολίτης 8: β-Μπιζαμπολένιο 167 Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου 169 Μεταβολίτης 10: Θυμοπρενόνη 171 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 185 Μεταβολίτης 13: Ιοοκαντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 14: epi-Καντιλικοπρενόνη 199 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ- 199 Μεταβολίτης 17: Ουροολικό οξύ 205	3.2 Ταυτοποίηση των δευτερογενών μεταβολιτών από το	Th.
Μεταβολίτης 1: 4-Υδροξυ-βενζαλδεΰδη 145 Μεταβολίτης 2: Βανιλλίνη 147 Μεταβολίτης 3: Θυμόλη 149 Μεταβολίτης 4: Θυμοκινόνη 151 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θυμοκινόνη 153 Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο 162 Μεταβολίτης 8: β-Μπιζαμπολένιο 167 Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου 169 Μεταβολίτης 10: Θυμοπρενόνη 171 Μεταβολίτης 11: Ισοθυμπρενόνη 178 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 185 Μεταβολίτης 13: Ιοοκαντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 15 Καταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ- Ισοκαντιλικοπρενόνη 205 Μεταβολίτης 17: Ουρσολικό οξύ 212	teucrioides subsp. candilicus	144
Μεταβολίτης 2: Βανιλλίνη	Μεταβολίτης 1: 4-Υδροξυ-βενζαλδεΰδη	145
Μεταβολίτης 3: Θυμόλη	Μεταβολίτης 2: Βανιλλίνη	147
Μεταβολίτης 4: Θυμοκινόνη 151 Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θυμοκινόνη 153 Μεταβολίτης 6: Θυμοκαντιλικίνη 156 Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο 162 Μεταβολίτης 8: β-Μπιζαμπολένιο 167 Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου 169 Μεταβολίτης 10: Θυμοπρενόνη 171 Μεταβολίτης 11: Ισοθυμοπρενόνη 178 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 185 Μεταβολίτης 13: Ισοκαντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 14: epi-Καντιλικοπρενόνη 199 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ- 109 Μεταβολίτης 17: Ουρσολικό οξύ 205	Μεταβολίτης 3: Θυμόλη	149
Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θυμοκινόνη 153 Μεταβολίτης 6: Θυμοκαντιλικίνη 156 Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο 162 Μεταβολίτης 8: β-Μπιζαμπολένιο 167 Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου 169 Μεταβολίτης 10: Θυμοπρενόνη 171 Μεταβολίτης 11: Ισοθυμοπρενόνη 178 Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη 185 Μεταβολίτης 13: Ισοκαντιλικοπρενόνη 192 Μεταβολίτης 14: epi-Καντιλικοπρενόνη 199 Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ- 109 Μεταβολίτης 17: Ουρσολικό οξύ 205	Μεταβολίτης 4: Θυμοκινόνη	151
Μεταβολίτης 6: Θυμοκαντιλικίνη	Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θυμοκινόνη	153
Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο	Μεταβολίτης 6: Θυμοκαντιλικίνη	156
Μεταβολίτης 8: β-Μπιζαμπολένιο	Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο	162
Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου	Μεταβολίτης 8: β-Μπιζαμπολένιο	167
Μεταβολίτης 10: Θυμοπρενόνη	Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου	169
Μεταβολίτης 11: Ισοθυμοπρενόνη	Μεταβολίτης 10: Θυμοπρενόνη	171
Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη	Μεταβολίτης 11: Ισοθυμοπρενόνη	178
Μεταβολίτης 13: Ισοκαντιλικοπρενόνη	Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη	185
Μεταβολίτης 14: <i>epi</i> -Kavτιλικοπρενόνη	Μεταβολίτης 13: Ισοκαντιλικοπρενόνη	192
Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ- ισοκαντιλικοπρενόνη	Μεταβολίτης 14: epi-Kαντιλικοπρενόνη	199
ισοκαντιλικοπρενόνη	Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυ-	
Μεταβολίτης 17: Ουρσολικό οξύ	ισοκαντιλικοπρενόνη	205
	Μεταβολίτης 17: Ουρσολικό οξύ	212

Μεταβολίτης 18: Μικρομερικό οξύ	216
Μεταβολίτης 19: Ολεανολικό οξύ	220
Μεταβολίτης 20: 20(29)-Λουπεν-3-όνη	223
Μεταβολίτης 21: Εξαϋδροφαρνεσυλοακετόνη	225
Μεταβολίτης 22: Τριακονταπενταν-2-όνη	227
Μεταβολίτης 23: Οξικός α-τοκοφερυλεστέρας	229
Μεταβολίτης 24: Μεθυλεστέρας ελαϊκού οξέος	231
Μεταβολίτης 25: Μεθυλεστέρας λινολεϊκού οξέος	233
Μεταβολίτης 26: Μεθυλεστέρας λινολενικού οξέος	235
Μεταβολίτης 27: Λιγνοκερικός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας	237
Μεταβολίτης 28: Κηρωτικός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας	240
Μεταβολίτης 29, 30: Εικοσιδυανοϊκός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας και 15-εικοσιτετρενοϊκό	ς 4-
υδροξυ-κινναμυλεστέρας	243
Μεταβολίτης 31: Εικοσιεξανοϊκός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας	247
Μεταβολίτης 32: Φερουλικός εικοσανυλεστέρας	250
Μεταβολίτης 33: Φερουλικός εικοσιεξυλεστέρας	253
Μεταβολίτης 34: Ναριγγενίνη (5,7,4΄-διυδροξυφλαβανόνη)	256
Μεταβολίτης 35: Γενκβανίνη (7-μεθοξυ-5, 4'-διυδροξυφλαβόνη)	260
Μεταβολίτης 36: Νεβαντενσίνη (5,7-διυδροξυ-6,8,4'-τριμεθοξυφλαβόνη)	263
Μεταβολίτης 37: Γαρδενίνη Β ή 5-δεσμεθυλοτανγκερετίνη (5-υδροξυ-6,7,8,4΄-	
τετραμεθοξυφλαβόνη)	266
Μεταβολίτης 38: Ξανθομικρόλη (5,4'-διυδροξυ-6,7,8-τριμεθοξυφλαβόνη)	269
Μεταβολίτης 39: 7-Μεθυλο-σουδαχιτίνη (5,4'-διυδροξυ-6,7,8,3'-τετραμεθοξυφλαβόνη)	273
Μεταβολίτης 40: 5-Ο-Δεσμεθυλο-νομπιλετίνη (5-υδρόξυ-6,7,8,3',4'-πενταμεθοξυφλα-βόνη))276
Μεταβολίτης 41: Σακχαρόση	279
3.3 Αξιολόγηση της βιολογικής δράσης των δευτερογεν	ων
μεταβολιτων/αιθεριων ελαιων/εκχυλισματων	82
3.3.1 Αξιολογηση κυτταροτοξικης όρασης	283
3.3.2 Αξιολογηση αντιμικροβιακης ορασης	285
3.3.3 Αξιολογηση προνυμφοκτονου ορασης σε κουνουπία	287
3.3.4 Αξιολογηση απωθητικής ορασής σε κουνουπία	288
4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	89
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	299
ПАРАРТНМА	317

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1. ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1.1 Thymus L.

1.1.1 Γενικά

Η οικογένεια των Χειλανθών (Lamiaceae) περιλαμβάνει περίπου 3000-3500 είδη (Cole 1992) από τα οποία το 40% έχουν αρωματικές ιδιότητες (Lawrence 1992). Ένα από τα οκτώ σημαντικότερα γένη της οικογένειας αυτής είναι το γένος *Thymus* L. (ομάδα *Menthae*, υποοικογένεια Nepetoideae). Ο Jalas χώρισε το γένος αυτό σε οκτώ sectiones: *Mastichina, Micantes, Piperella, Pseudothymbra, Thymus, Teucrioides, Hypodromi* και *Serpyllum* (Morales 1997). Το γένος *Thymus* είναι ένα ταξινομικά δύσκολο γένος (Strid & Kit 1991), το οποίο περιλαμβάνει περί τα 350 είδη παγκοσμίως (Mabberley 1997).

1.1.2 Βοτανικοί χαρακτήρες του γένους Thymus

Αρωματικοί, μικροί θάμνοι ή πολυετείς πόες ξυλώδεις τουλάχιστον στη βάση τους, συχνά έρποντες. Φύλλα άμισχα ή με μικρό μίσχο, οδοντωτά ή εν μέρει οδοντωτά, με επίπεδα ή αναδιπλωμένα κράσπεδα και/ή με παχυνόμενη την περιφέρειά τους, συχνά βλεφαριδωτά προς τη βάση τους. Φύλλα, βράκτια και κάλυκες συχνά με αδενώδεις στίξεις. Σπονδυλώματα με 1-, 2- έως πολλά άνθη που φέρουν βράκτια ή συγκεντρωμένα σε ένα επάκριο κεφάλιο με σαφώς διαφοροποιημένα βράκτια. Κάλυκας κυλινδρικός έως κωδωνοειδής, συνήθως δίχειλο με το ανώτερο χείλος με 3 οδόντες διαφορετικούς από αυτούς του κατώτερου χείλους. Σωλήνας ευθύς, με χνοώδη φάρυγγα. Στεφάνη δίχειλη, μωβ, ροζ ή λευκή με ευθύ σωλήνα. Στήμονες 4, με τα κύτταρα των ανθήρων συνήθως παράλληλα (Jalas 1972).

Η μεσογειακή περιοχή μπορεί να θεωρηθεί ως το κέντρο του γένους *Thymus* (Εικ. 1). Είδη από δύο μόνο sectiones βρίσκονται έξω από τη μεσογειακή ζώνη. Τουλάχιστον κάποια taxa του γένους μπορεί να υποτεθεί ότι έχουν την προέλευσή τους στη μεσογειακή ζώνη καθώς τα sect. *Micantes* και *Serpyllum* είναι ήδη παρόντα από το Παλαιόκαινο (Morales 2002).

Εικ. 1. Γεωγραφική κατανομή του γένους *Thymus*. Η διακεκομμένη γραμμή περιλαμβάνει όλα τα sectio εκτός από το sect. *Serpyllum* και *Hypodromi* subsect. *Serpyllastrum* (Morales 1997).

1.1.3 Είδη της Ελληνικής χλωρίδας

Η Ελληνική χλωρίδα, μία από τις πλουσιότερες στη Μεσόγειο και την Ευρώπη, περιλαμβάνει τα παρακάτω είδη *Thymus* (Jalas 1972, Strid & Kit 1991):

Th. atticus Čelak.

Th. boissieri Halácsy

Th. capitatus L.

Th. cherlerioides Vis.

Th. comptus Friv.

Th. degenii H. Braun

Th. dolopicus Form.

Th. grisebachii Ronn.

Th. hartvigii subsp. hartvigii (Hartvig) Morales

Th. hartvigii subsp. macrocalyx (Hartvig) Morales

Th. heterotrichus Griseb.

Th. holosericeus Čelak.

Th. laconicus Jalas

Th. leucospermus Hartvig

Th. leucotrichus Halácsy

Th. longedentatus Ronn.

Th. longicaulis C. Presl

Th. longicaulis subsp. longicaulis

Th. longicaulis subsp. chaubardii (Boiss & Heldr.) Jalas

Th. longicaulis subsp. chaubardii var. alternatus Jalas

- Th. longicaulis subsp. chaubardii var. boeoticus (H. Braun) Ronniger
- Th. longicaulis subsp. chaubardii var. chaubardii
- Th. longicaulis subsp. chaubardii var. ochreus (Heldr. & Sart.) Baden
- Th. parnassicus Halácsy
- Th. plasonii Adamov.
- *Th. praecox* Opiz
- Th. praecox subsp. jankae (Čelak.) Jalas
- Th. praecox subsp. polutrichum (A. Kerner ex Borbás) Jalas
- Th. praecox subsp. zygiformis (H. Braun) Jalas
- Th. pulegoides L.
- Th. samius Ronniger & Rech.
- Th. sibthorpii Bentham
- Th. sipyleus Boiss. subsp. sipyleus var. sipyleus
- Th. stojanovii Degen
- Th. striatus Vahl
- Th. teucrioides subsp. alpinus Hartvig
- Th. teucrioides subsp. candilicus (Beauv.) Hartvig
- Th. teucrioides subsp. teucrioides
- *Th. thracicus* Velen.
- Th. zygioides Griseb.

Η ομάδα του *Th. teucrioides* Boiss & Spruner περιλαμβάνει τα πιο διακριτά είδη αλλά ταυτόχρονα και τα πλέον ποικιλόμορφα μεταξύ των ελληνικών θυμαριών. Για πολύ καιρό θεωρείτο μέλος του sect. *Piperella* Willk. μαζί με το ισπανικό *Th. piperella*. O Jalas (1971) το ταξινόμησε σε ανεξάρτητη sectio, τη sect. *Teucrioides*. Το σύνολο των ειδών της sect. *Teucrioides* απαντάται από την ανατολική-κεντρική Ελλάδα έως τη νότια Αλβανία, από την επιφάνεια της θάλασσας έως τις υψηλότερες κορυφές των ορέων, σε διάφορα υποστρώματα και πάντα σε ξηρές, με μεγάλη ηλιοφάνεια και καλά αποστραγγιζόμενες περιοχές.

1.1.4 Ταξινομική της sectio Teucrioides (Jalas)

Ελαφρώς ξυλώδη, πολυετή φυτά. Φύλλα λιγότερο ή περισσότερο σαρκώδη με κράσπεδα συνήθως οδοντωτά και συστραμμένα προς τη βάση, με προεξέχουσες νευρώσεις στην κάτω πλευρά. Ταξιανθία επιμήκης με 5-10 σχετικά απομακρυσμένα σπονδυλώματα, σπάνια με μορφή κεφαλίου, ομάδες εμβόλιμων σπονδυλωμάτων μερικές φορές παρόντες σε έρποντες νεαρούς βλαστούς με βράκτια που ομοιάζουν με φύλλα. Κάλυκας μήκους 4-7,5 mm, καμπανοειδής, δίλοβος κατά το ήμισυ ή λίγο περισσότερο χείλος χωριζόμενο στη βάση του σε βελονοειδείς, βλεφαριδωτούς οδόντες. Σωλήνας κυρτός με 10 νευρώσεις. Στεφάνη μήκους 9-15 mm, με σωλήνα μήκους 7-11 mm, στενό-σωληνοειδή, τριχωτό, χρώματος ιώδους-ρόζ. Κάρυα υποστρόγγυλα διαμέτρου 1-1,2 mm (Hartvig 1987).

Παρακάτω δίνεται η κλείδα αναγνώρισης των ειδών της ομάδας Th. teucrioides.

Φύλλα με τον ίδιο αριθμό κυαθοειδών αδένων με το αιθέριο έλαιο τόσο στην άνω επιφάνεια όσο και στην κάτω. Βλαστός, φύλλα και βράκτια σταδιακά αυξανόμενα σε μέγεθος προς τα πάνω. Ελασμα κατώτερων βράκτιων (2-)2,5-5 φορές μακρύτερο από τους μίσχους. Εξωτερικά βρακτίδια μακρύτερα από τους ποδίσκους των ανθέων. Ώριμα κάρυα χρώματος ανοιχτού καστανού.

Φύλλα χωρίς κυαθοειδείς αδένες με αιθέριο έλαιο στην άνω επιφάνεια ή εάν υπάρχουν είναι λιγότεροι από την κάτω. Βράκτια μικρότερα από τα φύλλα του βλαστού. Έλασμα κατωτέρων βρακτίων 1-2(-2.5) φορές το μήκος του μίσχου. Εξωτερικά βρακτίδια κοντύτερα ή μακρύτερα από τους ποδίσκους των ανθών. Ωριμα κάρυα χρώματος σκούρου καφέ έως καστανού-καστανόμαυρου.
 2

2. Συνήθως με μακριούς, κατακείμενους βλαστούς που φέρουν ομάδες σπονδυλωμάτων με λίγα άνθη κατά διαστήματα. Τελικές ταξιανθίες συνήθως σχηματίζουν κεφάλιο, μήκους 0,5-1,5 cm, σπάνια έως 7 cm. Σωλήνας του κάλυκα με τρίχες μήκους μεγαλύτερο των 0,2 mm. Γυρεόσακκοι με μήκος 0,65-0,85 mm. *Th. hartvigii*

3. Κάλυκας μήκους 4-6 mm και κυαθοειδείς αδένες με αιθέριο έλαιο χρώματος κιτρινωπό έως ερυθρωπό
 3. Κάλυκας μήκους (6-)6,5-7,5 mm και κυαθοειδείς αδένες με αιθέριο έλαιο άχρωμους

- 2. Δεν εμφανίζουν ποτέ μακριούς, εξαπλωμένους-κατεκείμενους βλαστούς με ρίζες που φέρουν ομάδες σπονδυλωμάτων. Ταξιανθία επιμήκης μήκους (3-)6-10(-25) cm. Τρίχωση σωληνοειδή κάλυκα μεταβαλλόμενη. Γυρεόσακκοι μήκους 0,55-0,70 mm.
 - 4. Το μεγαλύτερο μέρος του φυτού καλυμμένο με άφθονες μη αδενώδεις τρίχες μήκους 0,2-0,5 mm. Βρακτίδια συνήθως τόσο μακριά όσο και οι ποδίσκοι. subsp. candilicus
 - 4. Φυτό με ελάχιστες αδενώδεις και μη αδενώδεις τρίχες μήκους μικρότερου του 0,1 mm, σπάνια δε με κάποιες μακρύτερες μη αδενώδεις τρίχες στην κάτω επιφάνεια των φύλλων και στον σωλήνα του κάλυκα. Βρακτίδια συνήθως με το μισό μήκος των ποδίσκων, σχεδόν οξέα έως σχεδόν αμβλέα
 - 5. Ανθοφόροι βλαστοί ανορθούμενοι κάθετα έως καμπυλοειδώς ανορθούμενοι, με 8-10(-14) σπονδυλώματα. Ελάσματα φύλλων βλαστού μήκους 4,5-7 mm subsp. teucrioides
 - 5. Ανθοφόροι βλαστοί κατακείμενοι στο έδαφος με ανορθούμενες άκρες, λιγότερο ή περισσότερο καμπτόμενοι, με 4-7(-10) σπονδυλώματα. Ελάσματα φύλλων βλαστού μήκους 3-5 mm

subsp. alpinus

Στις εικόνες 2 και 3 δίνονται οι διαφοροποιήσεις μεταξύ των ειδών και των υποειδών της sect. *Teucrioides*. Στις εικόνες 4 και 5 παρατηρείται η γεωγραφική κατανομή των διαφόρων ειδών και υποειδών, τα οποία μελετήθηκαν ως προς τη χημική σύσταση των αιθερίων ελαίων, για να διαπιστωθεί η χημική τους συνάφεια, έτσι ώστε τα αιθέρια έλαια να αποτελέσουν χημειοταξινομικό δείκτη.

Euk. 2. A. Th. teucrioides subsp. teucrioides, B. Th. teucrioides subsp. alpinus, C. Th. teucrioides subsp. candilicus (Hartvig 1987)

Euk. 3. A. Th. hartvigii subsp. hartvigii, B. Th. hartvigii subsp. macrocalyx, C. Th. leucospermus (Hartvig 1987)

Εικ. 4. Κατανομή των υποειδών του είδους *Th. teucrioides* (Hartvig 1987)

subsp. teucrioides, • subsp. alpinus, ★ subsp. candilicus, ⊙ υβρίδια μεταξύ subsp. teucrioides
 και subsp. alpinus, ⊕υβρίδια μεταξύ subsp. teucrioides και subsp. candilicus

Εικ. 5. Κατανομή των υποειδών του *Th. hartvigii* και του *Th. leucospermus* (Hartvig 1987)
▲ *Th. hartvigii* subsp. *hartvigii* , △ *Th. hartvigii* subsp. *macrocalyx* και ● *Th. leucospermus*

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1.2 Δρογοϊστορία - Δρογοετυμολογία

Οι χρήσεις του θυμαριού, του *Thymus vulgaris* και άλλων ειδών *Thymus*, είναι ευρέως γνωστές. Μέσα στους αιώνες το θυμάρι από ένα απλό παραδοσιακό βότανο έγινε ένα φάρμακο με αποδεδειγμένες ιδιότητες, που χρησιμοποιείται στη φυτοθεραπευτική.

Η ευρέως διαδεδομένη χρήση του θυμαριού μας γυρίζει πίσω στην αρχαία Αίγυπτο, όπου διάφορα είδη θυμαριού χρησιμοποιούντο για αρωματικές αλοιφές και για την ταρίχευση, καθώς και, όπως μπορεί να υποθέσει κανείς, για ιατρικούς σκοπούς. Οι "Ελληνες και οι Ρωμαίοι το χρησιμοποιούν με τον ίδιο τρόπο. Ήταν γνωστό ότι στην αρχαία Ρώμη το πρόσθεταν σε τυριά και σε αλκοολούχα ροφήματα. Η χρήση του θυμαριού αναφέρεται στα έργα του Πλίνιου (1^{ας} αιώνας), του Διοσκουρίδη (1^{ας} αιώνας) και του Θεόφραστου (από τον Παράκελσο 1493/94-1541). Ωστόσο, η χρήση του θυμαριού δεν επεκτείνεται πέρα από τις Άλπεις μέχρι τον ενδέκατο αιώνα. Τα πρώτα χρονικά, για τη χρήση του φυτοπυ την περίοδο αυτή, μπορούν να βρεθούν στο «Physika» από την ηγουμένη Hildegard von Bingen (1098-1179) και στα έργα του Albertus Magnus (1193-1280). Μεταγενέστερα έργα σχετικά με βότανα, γράφτηκαν από τον βοτανολόγο Pietro Andrea Matthioli (1505-1577). Η γνώση της παραδοσιακή ιατρικής είναι βασισμένη στα έργα του, στα οποία πρωταναφέρθηκε η ισχύς και η αποτελεσματικότητα του θυμαριού. Από τότε πολλές θεραπευτικές ιδιότητες έχουν αποδοθεί στο θυμάρι (Zarzuelo & Crespo 2002).

Η μελιτογόνος ιδιότητα του θυμαριού είναι γνωστή από την αρχαιότητα σύμφωνα με τον Θεόφραστο, ο οποίος αναφέρει: «Καὶ θύμον τὸ μὲν λευκὸν τὸ δὲ μέλαν εὐανθὲς δὲ σφόδρα περὶ τροπὰς γὰρ ἀνθεῖ θερινάς. Ἀφ' οὖ καὶ ἡ μέλιττα λαμβάνει τὸ μέλι, καὶ τοὑτῷ φασὶν οἱ μελιττουργοὶ δῆλον εἶναι πότερον εὐμελιτοῦσι ἢ οὐ καλῶς γὰρ ἀπανθήσαντας εὐμελιτεῖν βλάπτει δὲ καὶ ἀπόλλυσι τὴν ἄνθησιν ἐὰν ὕδωρ ἐπιγένηται. Σπέρμα δὲ κἀρπιμον ...τοῦ θύμου οὐκ ἔστι λαβεῖν ἀλλ' ἐν τῷ ἄνθει πως ἀναμἑμικται σπείρουσι γὰρ τοῦτο καὶ ἀναβλαστάνει. Ζητοῦσι δὲ καὶ λαμβἀνουσιν οἱ ἐξἀγειν Ἀθήνῃσι βουλόμενοι τὸ γἑνος» (Γεννάδιος 1997).

Κατά το Γεννάδιο Θύμος, το κν. Θρούμπι, Θρούμπη, Θρούμπα, Θρώμπη, Θυμάρι, Μελιτζίνι: φρύγανον ἢ θαμνίσκος κοινότατος πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων παραμ. χωρῶν, φυόμενος συνήθως εἰς τραχεῖς καὶ ἀγόνους τόπους, χρησιμοποιοὑμενος δὲ κατὰ μεγάλα ποσὰ ὡς ἔναυσμα καὶ καὑσιμος ὕλη, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πρὸς ἄρτυσιν παντοίων φαγητῶν, ἐλαιῶν, καὶ ἄλλων ἐδωδίμων· τὸ ἀπόβρεγμα τῶν ἀρωματικοτἀτων ἀνθἑων καὶ μικροτάτων φύλλων του χρησιμεὑει ὡς φάρμακον πρὸς πλύσιν τῶν τραυμάτων καὶ τῶν ἐξελκώσεων τοῦ δἑρματος τῶν κτηνῶν καὶ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

τῶν τοῦ στόματος τῶν ἵππων πληγῶν ai ὁποῖαι προξενοῦνται ὑπὸ τῶν ἀγἀνων τοῦ σανοῦ. Τὸ ἰδιἀζον ἐντονον ἄρωμα τοῦ ὑπὸ πολλῶν σἡμερον ἐκτιμωμἑνου καὶ θεωρουμἑνου ἀρἰστου μἑλιτος τοῦ Ύμηττοῦ ὀφείλεται εἰς τὸν Θ. τοῦτον τὸν αὐτόθι πυκνῶς φυὀμενον. Ἰδιἀζον ἄρωμα ἀποκτᾶ καὶ τὸ γἀλα τῶν αἰγοπροβἀτων τῶν βοσκόντων εἰς τόπους εἰς τοὺς ὁποἰους ὁ Θ. οὖτος ἀπαντᾶ πυκνῶς φυὀμενος. Κατὰ τὴν περὶοδον τῆς ἀνθήσεὡς του ai κορυφαi του ἀποσταζόμεναι παρέχουσι τὸ θυμἑλαιον, χρήσιμον εἰς τὴν μυρεψίαν καὶ τὴν φαρμακοποιίαν (Γεννὰδιος 1997).

Στον Διοσκουρίδη το θυμάρι αναφερόταν ως θύμος ο λευκός, ο κεφαλωτός, ο έπιθυμίς, ο θύρσιος, ενώ οι Ρωμαίοι το ονόμαζαν θούμουμ, οι Αιγύπτιοι στέφανον, οι Δάκοι μίζηλα και οι Θούσκοι μούτουκα. Περιγράφεται ως "θαμνίσκιον φρυγανοειδές, φυλλαρίοις στενοῖς καὶ πολλοῖς περιειλημμένον, ἔχον ἐπ΄ ἄκρου κεφάλια ἄνθους <περίπλεα>, πορφυρίζοντα. Μάλιστα δὲ φύεται ἐν πετρώδεσι καὶ λεπτογείοις τόποις". Επιπλέον αναφέρεται ότι εἀν το θυμάρι ληφθεί μαζί με αλάτι και ξύδι είναι ιδιαίτερα δραστικό σε φλεγμονές στην κοιλιακή χώρα. Το αφέψημα του θυμαριού με μέλι δρα ως αποχρεμπτικό στους ορθοπνοϊκούς και ασθματικούς, ως εμμηναγωγό και ως εκτρωτικό, αυξάνει την απέκκριση των ούρων και είναι αποιδηματικό σε πρόσφατα οιδήματα, αντιπηκτικό και θεραπεύει ακροχορδόνες. Επίθεμα θυμαριού μαζί με κρασί και πληγούρι βοηθά σε ισχιαλγία, ενώ όταν προστίθεται στο φαγητό είναι αποτελεσματικό σε ανθρώπους με προβλήματα όρασης. Χρησιμοποιούμενο ως αρτυματικό συμβάλλει στην υγεία (Wellmann 1958).

Ο Γαληνός πρόσδιδε στο θυμάρι ιδιότητες εμμηναγωγές, διουρητικές, καθαρτικές και αποχρεμπτικές, ενώ ο Αέτιος συμβούλευε τη χορήγηση ψιλοκομμένης σκόνης με άδειο στομάχι, στη δοσολογία των 4 δραμιών, σε ασθενείς που υποφέρουν από πόνους στις αρθρώσεις. Επιπλέον, το θεωρούσε χρήσιμο σε περιπτώσεις προσβολής από χολέρα, σε διαταραχές στην ουροδόχο κύστη, στην υδρωπικία, στην ισχυαλγία, στην ποδάγρα, σε πόνους στα πλευρά, στο στήθος και στα μάτια και σε πολλές άλλες ασθένειες (Benigni et al. 1971).

Το 17° αιώνα ο βοτανολόγος Nicholas Culpepper ανέφερε ότι το τσάι και τα εκχυλίσματα θυμαριού ήταν χρήσιμα στη θεραπεία του κοκκύτη, σε περιπτώσεις δύσπνοιας, σε αρθρίτιδα και σε ήπια σταμαχικά άλγη. Ο Culpepper προτείνει η αλοιφή θυμαριού να χρησιμοποιείται για την εξάλειψη αποστημάτων και μυρμακροχορδόνων. Το αιθέριο έλαιο του θυμαριού χρησιμοποιείτο για να προκαλεί ερυθρότητα στο δέρμα και ως αντερεθιστικός παράγοντας. Αποτελούσε μέρος τσιγάρου από βότανα, το οποίο το κάπνιζαν για να ανακουφίσουν τις στομαχικές ενοχλήσεις,

τον πονοκέφαλο και την κόπωση. Με το απόσταγμά του παρασκεύαζαν αρώματα και έλαια για ταριχεύσεις πτωμάτων (Blumenthal et al. 2000).

Τόσο πολλές ευεργετικές δράσεις αποδόθηκαν στο θυμάρι που ο Bardeau (1973) αναφέρει για το θυμάρι ότι είναι «ένα απαραίτητο φυτό το οποίο θα πρέπει να καταναλώνεται για τη διατήρηση της υγείας. Επιπλέον, αν κάποιος μπορούσε να αντικαταστήσει ένα φλυτζάνι πρωινού καφέ με ένα έγχυμα θυμαριού, γρήγορα θα εκτιμούσε τα θετικά αποτελέσματα: αναζωογόνηση του πνεύματος, αίσθηση ελαφρότητας στο στομάχι, απουσία πρωινού βήχα, αίσθηση ευφορίας και τόνωσης».

Υπάρχουν διάφορες ερμηνείες όσον αφορά την προέλευση του ονόματος «Thymus». Ο Carnoy (1959) στο λήμμα αναφέρει την ονομασία thymon (θύμον) . Ο Θεόφραστος HP.6.2.3 αναφέρει ότι το «thym» (thymus) είναι ένα γένος το οποίο έχει πολυάριθμα είδη στην Ελλάδα. Τα φυτά αυτά, τα οποία είναι ιδιαίτερα αρωματικά αναφέρονται ως θύμπρα και θούια από τη ρίζα της λέξης «dheu», αποπνέω, αρωματίζω.

Στους Benigni et al. (1971) βρίσκουμε ότι το όνομα *Thymus* χρησιμοποιούσε και ο Βιργίλιος, από το αρχαίο ελληνικό *θύμος, θύω* = ἀρωμα, επομένως φυτό αρωματικό. Αναφέρεται ότι πρόερχεται από το αιγυπτιακό *tham*, όνομα ενός φυτικού είδους που χρησιμοποιείτο στην ταρίχευση.

Ορισμένοι πιστεύουν ότι το όνομα του θυμαριού προέρχεται από κάποια ελληνική λέξη που σημαίνει καπνισμός, λόγω του ότι οι Έλληνες το έκαιγαν για να αρωματίσουν το χώρο. Άλλοι πάλι πιστεύουν ότι προέρχεται από την ελληνική λέξη «θύμος», η οποία σημαίνει θάρρος, δύναμη. Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα, το θυμάρι θεωρούταν φυτό που πρόσδιδε θάρρος και δύναμη και για το λόγο αυτό, οι γυναίκες πρόσφεραν στον αγαπημένο τους ιππότη, υφάσματα κεντημένα με κλαδάκια θυμαριού (Blumenthal et al. 2000).

1.3 Δρογοθεραπευτική

Συνήθως οι καταγραφές που υπάρχουν για τη λαϊκή θεραπευτική χρήση ειδών *Thymus* αναφέρονται στο είδος *Thymus vulgaris*.

1.3.1 Παραδοσιακή λαϊκή φυτοθεραπευτική

Στους Newall et al. (1996) αναφέρεται ότι το θυμάρι παραδοσιακά χρησιμοποιείται για την καταπολέμηση των συμπτωμάτων δυσπεψίας, μετεωρισμού, χρόνιας γαστρίτιδας, γαστρικών ελκών, άσθματος, διάρροιας και ενούρησης στα παιδιά, λαρυγγίτιδας, αμυγδαλίτιδας (γαργάρες) και ειδικότερα για κοκκύτη και βρογχίτιδα. Θεωρείται ότι έχει άφυσες, αντισπασμωδικές, αντιβηχικές, αποχρεμπτικές, αντιβακτηριακές, ανθελμινθικές, στυπτικές, διεργετικές των εκκρίσεων.

Οι Leung & Foster (1996) αναφέρουν ότι τόσο αποξηραμένο όσο και νωπό το θυμάρι χρησιμοποιείτο στη λαϊκή θεραπευτική ως ανθελμινθικό, αντισπασμωδικό, βρογχοσπασμολυτικό, άφυσο, ηρεμιστικό, εφιδρωτικό, και αποχρεμπτικό, συνήθως με τη μορφή εγχύματος ή βάμματος. Προτείνεται για την αντιμετώπιση οξείας βρογχίτιδας, φαρυγγίτιδας, κοκκύτη, χρόνιας γαστρίτιδας, διάρροιας και σε απώλεια όρεξης. Επίσης εξωτερικά χρησιμοποείτο σε λουτρά για ρευματικά και δερματικά προβλήματα.

Στους Wichtl & Bisset (1994) αναφέρεται στη λαϊκή θεραπευτική ότι λόγω της σπασμολυτικής δράσης του είναι ένα σημαντικό στομαχικό και άφυσο, καθώς και ότι έχει χρησιμοποιηθεί ως διουρητικό, ως απολυμαντικό φάρμακο του ουροποητικού συστήματος και ως ανθελμινθικό.

Εξωτερικά, τα εγχύματα καθώς και το αιθέριο έλαιο του θυμαριού χρησιμοποιούνται παραδοσιακά για τη θεραπεία τραυμάτων, μωλώπων, μολυσμένων ελκών, αποστημάτων, δερματικών ελκών, διαφόρων ειδών δερματίτιδας και σε ορισμένες περιπτώσεις σε κνησμό. Τα γαλακτώματα είναι χρήσιμα όταν χρησιμοποιούνται με μασάζ σε ρευματικές μορφές πόνου (ισχιαλγία, αρθρίτιδα, οσφυαλγία), ουρική αρθρίτιδα και νευριτικούς πόνους. Όσον αφορά τα τριχοειδή αγγεία, το θυμάρι βελτιώνει τη ροή του αίματος και την οξυγόνωση του τριχωτού της κεφαλής, μειώνει τη σμηγματόρροια, αναπλάθει τριχοειδείς αδένες, βελτιώνει την κατάσταση των μαλλιών, εμποδίζει την τριχόπτωση, και συνεπώς είναι χρήσιμο σε περιπτώσεις αλωπεκίας. Λουτρά με θυμάρι δρουν τονωτικά, και επιπλέον είναι συνεπικουρικά σε θεραπείες αδυνατίσματος. Η εσωτερική χρήση του θυμαριού είναι σημαντική στην αντιμετώπιση μιας ποικιλίας ασθενειών του αναπνευστικού συστήματος λόγω των αποχρεμπτικών, σπασμολυτικών και αντισηπτικών ιδιοτήτων του, όπως γρίπη, κρυολογήματα, ιγμορίτιδα, οξεία και χρόνια βρογχίτιδα, φυματίωση, στην αντιμετώπιση σπαστικού βήχα (κοκκύτη), και ερεθιστικού σπασμωδικού βήχα (άσθμα). Αποδίδονται στο θυμάρι γενικά διεγερτικές ιδιότητες. Ενεργεί ως τονωτικό του νευρικού συστήματος και χρησιμοποιείται σε ασθενικές καταστάσεις. Είναι επίσης χρήσιμο για την καταπολέμηση της αϋπνίας, άγχους και κατάθλιψης.

Επιπλέον χρησιμοποιείται σε ευρεία ποικιλία γαστρεντερικών προβλημάτων όπως σε δυσπεψία (αργή πέψη), κολικούς, μετεωρισμό, διάρροια, γαστρίτιδα και έλκος στομάχου. Είναι επίσης χρήσιμο στην αντιμετώπιση βακτηριακών και παρασιτικών λοιμωδών νοσημάτων. Στο ουροποιογεννητικό σύστημα εκτιμάται η χρήση του θυμαριού για τη διουρητική, αντισηπτική και εμμηναγωγό δράση του. Στο καρδιαγγειακό σύστημα το θυμάρι βοηθά την κυκλοφορία του αίματος ως υποχοληστεριναιμικός παράγοντας (Zarzuelo & Crespo 2002).

Το αιθέριο έλαιο του θυμαριού, όπως επίσης και τα εκχυλίσματα και τα εγχύματά του, είναι άφυσο, αποχρεμπτικό και έχει αντιμικροβιακές και ανθελμινθικές ιδιότητες, λόγω της υψηλής περιεκτικότητάς του σε θυμόλη και καρβακρόλη, αλλά είναι ιδιαίτερα τοξικό (Blumenthal 2000).

1.3.2 Φαρμακολογική δράση

Αντιμικροβιακή-Αντιμυκητισιακή δράση

Από πολυπληθείς μελέτες που έχουν πραγματοποιηθεί σε διάφορα είδη *Thymus* έχουν διαπιστωθεί αντιμικροβιακές ιδιότητες σε ευρύ φάσμα βακτηρίων και μυκήτων. Συνήθως τα αιθέρια έλαια που χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία φαινολών έχουν αυξημένες αντιμικροβιακές ιδιότητες και συγκεκριμένα πιο δραστικά εμφανίζονται αυτά που ανήκουν στο χημειότυπο της θυμόλης, ακολουθούμενα από αυτά που ανήκουν στο χημειότυπο της καρβακρόλης και της γερανιόλης. Επιπλέον, μη πτητικά συστατικά όπως οι σαπωνίνες και οι ρητίνες έχει βρεθεί ότι έχουν αντιμικροβιακές ιδιότητες (Zarzuelo & Crespo 2002).

Το αιθέριο έλαιο διαφόρων ειδών του γένους *Thymus* έχει αποδειχθεί ότι έχει αντιβακτηριακές (Patáková & Chládek 1974) και αντιμυκητισιακές ιδιότητες (Paster el al. 1995), ιδιαίτερα όταν είναι πλούσιο σε φαινόλες (θυμόλη και καρβακρόλη).

Επιπλέον, το έλαιο του θυμαριού παρεμποδίζει τη βιοσύνθεση της προσταγλανδίνης (Wagner et al. 1986).

Το αιθέριο έλαιο του *Th. vulgaris* έχει δείξει δράση σε μύκητες που προκαλούν αλλοιώσεις στα τρόφιμα, ιδιαίτερα σε είδη *Aspergillus*, σε διάφορους δερματομύκητες καθώς και σε κάποιους φυτοπαθογόνους μύκητες όπως *Rhizoctonia solani*, *Pythium ultimum*, *Fusarium solani*, *Colletotrichum lindemuthianum* (Zambonelli et al. 1996). Επιπλέον και άλλα είδη *Thymus* έχουν δείξει αντιμυκητισιακή δράση: τα *Th. zygis*, *Th. hyemalis*, *Th. vulgaris*, *Th. serpylloides* και *Th. baeticus* (*Candida albicans*), το *Th. zygis* (*Botrytis cinerea*) και *Th. serpyllum* (είδη *Penicillium*, *Fusarium* και *Aspergillus*). Οι τερπενικές αλκοόλες όπως και οι αλδεύδες, οι κετόνες και κάποιοι εστέρες βρέθηκε να επιδείκνουν αυξημένη δράση, ενώ οι υδρογονάνθρακες χαμηλή. Από τις τερπενικές αλκοόλες την υψηλότερη δράση εμφανίζουν αυτές που έχουν υδροξυλομάδα στο τελευταίο άτομο άνθρακα, όπως η γερανιόλη, η νερόλη και η κιτρονελλόλη. Οι μεταβολίτες που έχουν καρβονυλικές ομάδες παρεμποδίζουν τη μυκηλιακή ανάπτυξη, με τις αλδεύδες να είναι δραστικότερες των κετονών (Zarzuelo & Crespo 2002).

Σπασμολυτική δράση

Οι σπασμολυτικές ιδιότητες του γένους θεωρούνται ως η κύρια ιδιότητα των παρασκευασμάτων του θυμαριού με αντιπροσωπευτικό είδος το *Th. vulgaris*. Τα αιθέρια έλαια που δεν έχουν φαινολικά συστατικά και είναι φτωχά σε υδρογονάνθρακες είναι λιγότερο δραστικά. Λαμβάνοντας υπόψη τα πειραματικά δεδομένα οι φαινολικές ουσίες (θυμόλη και καρβακρόλη), καθώς επίσης και οι τερπενικοί υδρογονάνθρακες (μυρκένιο και καρυοφυλλένιο) παρουσιάζουν υψηλότερο σπασμολυτικό δυναμικό. Παράλληλα με τα αιθέρια έλαια παρεμφερείς σπασμολυτικές ιδιότητες εμφανίζουν και τα εκχυλίσματα, στα οποία η δράση οφείλεται στα φλαβονοειδή. Αυξημένη δραστικότητα οφείλεται στη μεθυλίωση των υδροξυομάδων των φλαβονών (Zarzuelo & Crespo 2002).

Οι σπασμολυτικές και αντιβηχικές ιδιότητες εκχυλισμάτων θυμαριού αποδίδονται στην παρουσία πολυμεθόξυ-φλαβονών (θυμονίνη, σιρσιλινεόλη και 8μεθόξυ-σιρσιλινεόλη) από *in vitro* πειραματικά δεδομένα σε τραχείες ινδικών χοιριδίων. Οι μελέτες αυτές αποδεικνύουν ότι οι φλαβόνες και τα εκχυλίσματα του θυμαριού παρεμποδίζουν αντιδράσεις σε ανταγωνιστές εξειδικευμένων υποδοχέων όπως η ακετυλοχολίνη η ισταμίνη και η L-νορεπινεφρίνη καθώς επίσης και μηεξειδικευμένων υποδοχέων όπως το BaCl₂ (Stahl-Biskup 2002a). Πειραματικά αποτελέσματα των Gordonoff και Merz δείχνουν ότι το αιθέριο έλαιο του θυμαριού έχει διεργετική εκκριτική δράση. Η δράση αυτή έχει αναφερθεί και από εκχύλισμα *Th. vulgaris* που περιείχε σαπωνίνες (Stahl-Biskup 2002a).

Αντιοξειδωτική δράση

Τόσο τα αιθέρια έλαια όσο και τα φλαβονοειδή του γένους *Thymus* είναι ισχυροί αντιοξειδωτικοί παράγοντες. Εχει αναφερθεί ότι η καρβακρόλη, η θυμόλη και η π-κυμεν-2,3-διόλη, συστατικά του αιθερίου ελαίου του θυμαριού, έχουν δείξει αντιοξειδωτική δράση. Η π-κυμεν-2,3-διόλη βρέθηκε να είναι η πλέον δραστική των φαινολών του θυμαριού, δραστικότερη και της α-τοκοφερόλης (Zarzuelo & Crespo 2002).

Τα φλαβονοειδή απαντώνται σε αφθονία σε διάφορα είδη *Thymus* και είναι ισχυρά αντιοξειδωτικά υπεύθυνα για πολλές από τις ευεργετικές δράσεις τους. Η βάση της αντιοξειδωτικής δράσης έγκειται στην ιδιότητα των φλαβονοειδών να δρουν ως ηλεκτρονιοδότες. Φλαβονοειδή με αντιοξειδωτική δράση όπως η λουτεολίνη και η κερκετίνη έχουν απομονωθεί από διάφορα είδη *Thymus* και έχουν επιδείξει ισχυρή δράση τόσο *in vivo* όσο και *in vitro* (Zarzuelo & Crespo 2002). Από τα φύλλα του *Th. vulgaris* απομονώθηκαν δύο μεταβολίτες, το 3,4,3',4'-τετρα-υδρόξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλ-2,2'-διμεθυλδιφαινύλιο και το φλαβονοειδές εριοδικτυόλη, τα οποία εμφάνισαν αξιοσημείωτη αντιοξειδωτική δράση σε διάφορα βιολογικά συστήματα (Haraguchi et al. 1996).

Αντιπαρασιτική- Εντομοκτόνος δράση

Εκχύλισμα του *Th. vulgaris* εμφάνισε αντιπαρασιτικές ιδιότητες εναντίων του *Leishmania mexicana*, λόγω της παρεμπόδισης της πολυμεράσης του μιτοχονδριακού DNA, κυρίως λόγω της θυμόλης που περιείχε. Αιθέριο έλαιο του *Th. vulgaris* παρουσίασε δραστικότητα σε διάφορους νηματώδεις (Zarzuelo & Crespo 2002). Σε *in vitro* πειράματα η θυμόλη και η ευγενόλη θανάτωσαν σχεδόν το 100% του ακάρεως *Psoroptes cuniculi* υποδεικνύοντας ότι οι φαινόλες μπορεί να ενισχύσουν την ακαρεοκτόνο δράση των τερπενίων (Perrucci & Macchioni 1995).

Αιθέριο έλαιο του Th. vulgaris και του Th. serpyllum είναι δραστικά σε ένα κολεόπτερο, το Acanthoscelides obtectus, το οποίο προσβάλει τα φασόλια τόσο στον αγρό όσο και κατά την αποθήκευση. Τα αιθέρια έλαια αυτά έχουν τοξική επίδραση στα ακμαία, αλλά παρεμποδίζουν και την αναπαραγωγή μέσω ωοκτόνων και

 $\Theta E \Omega P HT I KO MEPO \Sigma$

λαρβοκτόνων επιδράσεων (Regnaultroger & Hamraoui 1994). Η εντομοκτόνος δράση εμφανίζεται επίσης και σε άλλα συστατικά όπως σε μη πτητικές φαινόλες, μη πρωτεϊνικά αμινοξέα και φλαβονοειδή (Regnaultroger & Hamraoui 1995). Τέλος, έχει αναφερθεί δράση του ελαίου του *Th. vulgaris* έναντι του ακάρεως *Tetranichus urticae*, ένα πολύ σημαντικό εχθρό πολλών καλλιεργειών (Zarzuelo & Crespo 2002).

1.3.3 Φαρμακοποϊίες - Μονογραφίες

Στη παραδοσιακή ιατρική το θυμάρι χρησιμοποιείται για πολλούς αιώνες. Στο παρελθόν τα φυτά συλλέγονταν από φυσικές θέσεις και δεν υπήρχε η έννοια του ποιοτικού ελέγχου. Σήμερα στη σύγχρονη φυτοθεραπευτική υπάρχουν αυξημένες απαιτήσεις σχετικά με την ασφάλεια των φαρμάκων. Από πολύ νωρίς το Th. vulgaris L. απαντάται σε διάφορες φαρμακοποιίες (Martindale, Newall et al. 1996, European Pharmacopoeia 6.0). Το θυμάρι συμπεριλαμβάνεται στις μονογραφίες του WHO (1999), της Commission E (2000), της ESCOP (2005), της EMEA (2009), καθώς επίσης και στην Ευρωπαϊκή Φαρμακοποιία αντανακλώντας τη σημαντική θέση του θυμαριού σε σχέση με άλλα φάρμακα φυτικής προέλευσης. Στην έκτη έκδοση της Ευρωπαϊκής Φαρμακοποιίας περιλαμβάνται δύο μονογραφίες, το Thymi herba (Thymus vulgaris -*Thymus zygis*) και Thymi aetheroleum (*Thymus vulgaris - Thymus zygis*). Μεταξύ των μονογραφιών της Commission Ε το θυμάρι εμφανίζεται σε δύο θετικές μονογραφίες: Thymi herba (Thymus vulgaris) και Serpylli herba (T. serpyllum). Το θυμάρι χρησιμοποιείται στην αντιμετώπιση των συμπτωμάτων της βρογχίτιδας και του κοκκύτη, καθώς και σε κατάρρου του ανώτερου αναπνευστικού συστήματος (Blumenthal et al. 2000, ESCOP 2005). Στην μονογραφία της EMEA 2009 στις ενδείξεις αναφέρεται ως αποχρεμπτικό σε περίπτωση βήχα που σχετίζεται με κρυολόγημα και για την ανακούφιση συμπτωμάτων σε περιπτώσεις βήχα και κρυολογήματος. Επιπλέον χρησιμοποιείται για τη βελτίωση της πέψης, καθώς και στην αντιμετώπιση της στοματίτιδας και της δυσοσμίας του στόματος (ESCOP 2005, Blumenthal et al. 2000).

Το θυμάρι θεωρείται ότι έχει άφυσο, αντισπασμωδική, αντιβηχική, αποχρεμπτική, διεγερτική της έκκρισης, βακτηριοκτόνο, ανθελμινθική και στυπτική ιδιότητα. Παραδοσιακά έχει χρησιμοποιηθεί σε δυσπεψία, χρόνια γαστρίτιδα, άσθμα, διάρροια σε παιδιά, ενούρηση σε παιδιά, λαρυγγίτιδα, αμυγδαλίτιδα (σε γαργάρες) και ιδιαίτερα σε κοκκύτη και βρογχίτιδα (Newall et al. 1996).

Οι κύριες φαρμακολογικές δράσεις του θυμαριού, οι οποίες στηρίζονται σε κλινικές μελέτες με ζώα, είναι: αντιβηχικές, βλεννολυτικές και αντισπασμωδικές. Οι

ιδιότητες αυτές έχουν συσχετιστεί με τα αιθέρια έλαια και τα φλαβονοειδή. Το αιθέριο έλαιο του θυμαριού μετά από χορήγηση από του στόματος ή ενδομυϊκά σε κονίκλους και ενδοφλέβια σε γαλές, προκαλεί υπόταση και διέγερση του αναπνευστικού (Leung & Foster 1996, Newall et al. 1996). Επιπρόσθετα το εκχύλισμα του θυμαριού έχει αναφερθεί ότι παρουσιάζει αναλγητικές και αντιπυρετικές ιδιότητες (Newall et al. 1996). Το είδος *Th. vulgaris* έχει δειχθεί σε αρουραίους ότι αναστέλλει τη δράση της θυρεοειδοτρόπου ορμόνης (Newall et al. 1996). Η *in vitro* αντισπασμωδική δράση του θυμαριού έχει συσχετισθεί με τα περιεχόμενα στο αιθέριο έλαιο φαινολικά παράγωγα, καθώς και με τα περιεχόμενα φλαβονοειδή.

Δοσολογία - Χορήγηση Thymi herba

EMEA monographs

Από του στόματος: 4-5 στγ, 3-5 φορές ημερησίως. Η χρήση σε παιδιά και έφηβους κάτω των 18 χρονών δεν συνιστάται.

Τοπική χρήση (ενήλικες): σε μορφές ημιστερεές σε συγκέντρωση μέχρι 10%, εφαρμογή μέχρι 3 φορές την ημέρα.

Σε λουτρό: 0,007-0,025 g/L (ενήλικες, έφηβοι), 0,0035-0,017 g/L(παιδιά 6-12 χρονών). Ένα λουτρό κάθε ημέρα ή κάθε δεύτερη ημέρα, διάρκειας 10-20 min.

ESCOP monographs

Εσωτερική χρήση

Δρόγη (ενήλικες και παιδιά μεγαλύτερα τους ενός έτους): 1-2 g ξηρής δρόγης ή ισοδύναμη ποσότητα νωπής, ως έγχυμα μερικές φορές την ημέρα. Για παιδιά μέχρι ενός έτους: 0,5-1 g. Ροώδες εκχύλισμα. Βάμμα (1:10, 70% αιθανόλη): 40 στγ. μέχρι τρεις φορές την ημέρα.

Δόση για τοπική χρήση: 5% έγχυμα για γαργαρισμούς ή στοματικές πλύσεις.

Commission E

1-2 g δρόγης για ένα φλυτζάνι τέισυ, μερικές φορές την ημέρα, όποτε χρειάζεται.

1-2 g ροώδες εκχύλισμα, 1-3 φορές την ημέρα.

5% έγχυμα σε κομπρέσες.

Τμήματα του φυτού, σκόνη, υγρό ή ξηρό εκχύλισμα για έγχυμα και άλλα γαληνικά παρασκευάσματα.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

WHO monographs

Αποξηραμένη δρόγη για εγχύματα, εκχυλίσματα και βάμματα. Δοσολογία ομοίως όπως προηγουμένως.

Herbal Medicines (Newall et al. 1996) Ξηρή δρόγη: 1-4 g ή σε έγχυμα 3 φορές ημερησίως. Ροώδες εκχύλισμα: 0,6-4,0 ml Ελιξήριο Thyme: 4-8 ml Βάμμα (1:5 σε 45% αλκοόλης) 2-6 ml 3 φορές ημερησίως.

1.3.4 Άλλες χρήσεις

Το θυμάρι, λόγω των αντιμικροβιακών και των αντιοξειδωτικών ιδιοτήτων του, καθίσταται κατάλληλο ως συντηρητικό φαγητών. Επιπρόσθετα χρησιμοποιείται ως αρτυματικό ιδιαίτερα στη μεσογειακή κουζίνα. Έχει δυνατό, ευχάριστο άρωμα και βρίσκει χρήση σε λιπαρά φαγητά όπως τα λουκάνικα, το μπέικον και άλλα λιπαρά κρέατα, ακόμη και σε τυριά. Συνιστάται ως καρύκευμα μαζί με το δενδρολίβανο σε πίτσες και παρόμοια προϊόντα. Μπορεί να προστεθεί σε σάλτσες, σούπες, κρέατα και ψάρια. Τα φρέσκα φύλλα του δίνουν γεύση στις σαλάτες (Zarzuelo & Crespo 2002). Στην παρασκευή λικέρ χρησιμοποιείται για να προσδώσει γεύση και άρωμα (Wichtl & Bisset 1994). Επιπλέον το αιθέριο έλαιό του χρησιμοποιείται ως αρωματικό σε τρόφιμα (Leung & Foster 1996, Newall et al. 1996)

Το αιθέριο έλαιο του θυμαριού ενέχεται σε πολλά κοσμητικά σκευάσματα, όπως τα αποσμητικά, λόγω της ιδιότητάς του να καλύπτει οσμές και λόγω της αντιμικροβιακής του δράσης. Βρίσκεται σε πολύ χαμηλές συγκεντρώσεις σε κρέμες, γαλακτώματα και κολόνιες (συχνά συνοδευόμενο από λεμόνι και περγαμόντο), καθώς και σε διαλύματα για απολύμανση χεριών. Τα προϊόντα που περιέχουν θυμάρι είναι χρήσιμα για την καταπολέμηση της ακμής και δερματικών προβλημάτων. Τέλος τόσο το έλαιο του θυμαριού όσο και η θυμόλη βρίσκουν χρήση στην παρασκευή οδοντόπαστων και στοματικών διαλυμάτων (Zarzuelo & Crespo 2002).

Διάφορα είδη θυμαριού χρησιμοποιούνται σε διακοσμητικές, αρωματικές μπορντούρες σε κήπους, σε μονοπάτια και σε βραχόκηπους.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1.3.5 Παρενέργειες - τοξικότητα

Τα αιθέρια έλαια παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των φυτών του ιδίου είδους. Για το λόγο αυτό αναφερόμαστε στο χημειότυπο κάθε φυτού. Στα φυτά του γένους Thymus υπάρχουν περισσότεροι του ενός χημειότυποι, που χαρακτηρίζουν κάθε είδος. Η πλειονότητα των αιθερίων ελαίων των θυμαριών που βρίσκονται στην αγορά είναι πλούσια σε θυμόλη, ένα συστατικό με ερεθιστικές ιδιότητες (Tisserand & Balacs 1995). Το αιθέριο έλαιο του θυμαριού προκαλεί ερεθισμό στο δέρμα και στη βλεννογόνο μεμβράνη. Έχουν αναφερθεί τοξικά συμπτώματα για τη θυμόλη συμπεριλαμβανομένων της ναυτίας, της πρόκλησης έμετου, του γαστρικού πόνου, του πονοκεφάλου, της ζαλάδας, των σπασμών, του κώματος, της καρδιακής ανακοπής και αναπνευστικής συμφόρησης (Leung & Foster 1996, Newall et al. 1996). Έχουν αναφερθεί περιπτώσεις φλεγμονών στα χείλη και τη γλώσσα λόγω της θυμόλης που υπάρχει σε οδοντόκρεμες. Σε περιπτώσεις ύπαρξης αιθερίου ελαίου θυμαριού σε παρασκευάσματα για σωματική υγιεινή έχει διαπιστωθεί υπεραιμία και σοβαρές φλεγμονές (Newall et al. 1996). Επιπλέον, όταν η θυμόλη χρησιμοποιείται εσωτερικά όπως ως ανθελμινθικό στην λαϊκή φυτοθεραπευτική σε δόσεις 0,3-0,6 g (1,0 g μέγιστο) μπορεί να προκληθεί κοιλιακός πόνος και παροδικών καταρρεύσεων. Η εσωτερική χορήγηση θυμόλης εντενδείκνεται σε περιπτώσεις εντεροκολίτισας, καρδιακής ανεπάρκειας και κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης (Wichtl & Bisset 1994).

Από πειραματικά δεδομένα σε αρουραίους έχει βρεθεί ότι η τοξικότητα του αιθερίου ελαίου δια στόματος (LD₅₀) του αιθερίου ελαίου είναι 4,7 g/kg βάρος σώματος και ότι η τοξικότητα δια δέρματος είναι μεγαλύτερη από 5 g/kg (Newall et al. 1996).

Αιθέριο	Τοξικότητα δια	Ερεθιστικότητα	Ευαισθητοποίηση	Φωτοτοξικότητα	Παρατηρήσεις	
έλαιο	στόματος	δια δέρματος				
Th. vulgaris	Μη τοξικό	Μέτρια	0.4	'Or 11	Ερεθιστικό	
Th. zygis	(LD ₅₀ =2-5 g/kg)	ερεθιστικό	Οχι	Οχι	βλενογόννων	
Th. capitatus	Ήπια τοξικό	Ισχυρά	Όχι	Όχι	'Org 'Org	
	(LD ₅₀ =1-2 g/kg)	ερεθιστικό			Οχι	
Th. mastichina	Μη τοξικό	Ήπια	0.4	0.4		
	(LD ₅₀ >2-5 g/kg)	ερεθιστικό	Οχι	Οχι		

Πιν. 1: Ασφαλή χρήση αιθερίων ελαίων *Thymus* (Tisserand & Balacs, 1995)

1.4 Δρογοχημεία

Το γένος *Thymus* χαρακτηρίζεται από την παρουσία φαινολικών παραγώγων όπως είναι τα φλαβονοειδή, τα φαινολικά οξέα και τα γλυκοσιδικά παράγωγά τους, και από την ύπαρξη τερπενίων, κυρίως μονοτερπενίων και σεσκιτερπενίων (στο αιθέριο έλαιο - με κυρίαρχα συστατικά τις φαινόλες, κυρίως θυμόλη και καρβακρόλη). Υπάρχουν αναφορές για την παρουσία τριτερπενίων (ολεανολικό οξύ και ουρσολικό οξύ), σαπωνινών και ταννινών (Newall et al. 1996).

Η χημεία του γένους *Thymus* έχει μελετηθεί εις βάθος όσον αφορά δύο βασικές ομάδες δευτερογενών μεταβολιτών, των αιθερίων ελαίων και των πολυφαινολών και ιδιαίτερα των φλαβονοειδών (Adzet & Martinez 1981, Adzet et al. 1988, Corticchiato et al. 1995, Fecka & Turek 2008, Hernadez et al. 1987, Marin et al. 2003, Marin et al. 2005, Merghem et al. 1995, Van Den Broucke et al. 1982, Tomás-Barberán et al. 1988, Wojdylo et al. 2007).

Παλαιότερα τα αιθέρια έλαια θεωρούνταν ως σχετικώς τοξικά προϊόντα της μεταβολικής διαδικασίας χωρίς πρακτική αξία για τα φυτά. Σήμερα θεωρείται ότι έχουν ιδιότητες, οι οποίες βοηθούν το φυτό στην απώθηση φυλλοφάγων εντόμων, καθώς και στην πρόληψη μυκητολογικών ασθενειών. Επιπλέον έχει αποδειχθεί ότι τα τερπένια, τα οποία εκπλένονται από τα φύλλα, συνεισφέρουν σε φαινόμενα αλληλοπάθειας στο έδαφος, παρεμποδίζοντας το φύτρωμα και την ανάπτυξη των φυτών-ανταγωνιστών. Έχει προταθεί από ερευνητές χωρίς να είναι πλήρως αποδεδειγμένο ότι οι ατμοί των αιθερίων ελαίων κοντά στη φυλλική επιφάνεια μπορούν να μειώσουν την απώλεια νερού, και τα αιθέρια έλαια στα άνθη είναι πιθανό να εκλύουν οσμές οι οποίες είναι ελκυστικές στους επικονιαστές (Stahl-Biskup 2002b).

Η οικογένεια των Labiatae χαρακτηρίζεται από την παρουσία αιθερίων ελαίων χάρις στα οποία πολλά από τα είδη της βρίσκουν χρήση ως αρτυματικά σε τρόφιμα. Επιπλέον τα αιθέρια έλαια χρησιμοποιούνται στην παρασκευή αρωμάτων, στην κοσμητολογία καθώς και στη φαρμακευτική.

Μέχρι σήμερα περισσότερα από 162 taxa από το γένος *Thymus* έχουν μελετηθεί ως προς τη χημική σύσταση των αιθέριων ελαίων τους και έχουν καταγραφεί περί τα 360 διαφορετικά πτητικά συστατικά (Akgul et al. 1999, Arras & Grella, 1992, Bhaskara Reddy et al. 1998, Bounatirou et al. 2007, Cañigueral et al. 1994, Goodner et al. 2006, Guillen & Manzanos 1998, Hazzit et al. 2009, Horwath et al 2008, Jordan et al. 2006, Kandil et al. 1994, Katsiotis & Ikonomou 1986, Karaman et al 2001, Lattaouni et al. 1993,

Lee et al. 2005, Mártonfi et al. 1994, Miguel et al. 2005, Nejad Ebrahimi et al. 2008, Nickavar et al. 2005, Odeh et al. 2007, Pereira et al 2000, Sáez 1995, Sáez 2001, Salgueiro et al. 1995, Salgueiro et al. 1997, Salgueiro et al. 1999, Santos et al. 2005, Schmidt et al. 2004, Sefidkon et al. 2001, Shin & Kim 2004, Tepe et al. 2005, Trindade et al. 2009, Tumen et al. 1997, Tumen et al. 1998, Tzakou & Constantinidis 2005). Μεταξύ αυτών τα τερπένια αποτελούν το 75%, με κυρίαρχη ομάδα αυτή των μονοτερπενίων (43%). Τα σεσκιτερπένια συνιστούν το 32% των πτητικών συστατικών. Μία μικρή ομάδα αλειφατικών συστατικών μη τερπενικής φύσης (17%) εμφανίζονται σε πολύ μικρές συγκεντρώσεις σε μια πληθώρα αιθερίων ελαίων *Thymus*. Απλά παράγωγα βενζολίου (6%) και φαινυλοπροπάνια (2%) έχουν αναφερθεί πολύ σποραδικά (Stahl-Biskup 2002b).

1.4.1 Συστατικά αιθερίων ελαίων

1.4.1.1 Μονοτερπένια και σεσκιτερπένια

Τα περισσότερα από τα τερπενικά πτητικά συστατικά (συνολικά 270), που έχουν ανιχνευθεί στο γένος *Thymus*, ανήκουν στην ομάδα των μονοτερπενίων.

Σε εργασία επισκόπησης της Stahl-Biskup (2002b) εξετάζονται 162 είδη *Thymus* και γίνεται αναφορά σε 52 συστατικά, τα οποία εμφανίζονται σε συγκεντρώσεις μεγαλύτερες από 10% σε ένα τουλάχιστον είδος. Το παρακάτω διάγραμμα (Εικ. 6) παρουσιάζει τα 34 πιο σημαντικά πτητικά συστατικά του γένους. Στον άξονα των x διακρίνεται ο αριθμός των ειδών που εμφανίζουν το συστατικό σε ποσοστό άνω του 10%. Το διάγραμμα αυτό αναδεικνύει με σαφήνεια το χημικό προφίλ του γένους καθώς και την υπεροχή των μονοτερπενίων.

Τα φαινολικά τερπένια θυμόλη και καρβακρόλη είναι τα σημαντικότερα καθώς απαντώνται σε 77 και 73 αντίστοιχα διαφορετικά είδη σε ποσοστά >10%. Η έντονη χαρακτηριστική τους οσμή συνδέεται στενά με το γένος, το οποίο καθίσταται η πιο κοινή πηγή αυτών των φαινολών. Τα εξεταζόμενα είδη κατηγοριοποιούνται σε φαινολικά και μη-φαινολικά είδη. Περισσότερα από τα μισά (89 είδη – 55%) ανήκουν στην φαινολική ομάδα, ενώ 73 είδη (45%) στη μη-φαινολική ομάδα. Μεταξύ των φαινολικών ειδών έχουν βρεθεί είδη που περιέχουν και θυμόλη και καρβακρόλη (46), είδη που περιέχουν θυμόλη (27) και είδη με καρβακρόλη (16). Το υψηλό ποσοστό των μονοτερπενικών υδρογοναναθράκων π-κυμενίου (56 είδη) και γ-τερπινενίου (38 είδη) δε μπορεί να θεωρηθεί ανεξάρτητο από την παρουσία της θυμόλης και της καρβακρόλης, καθώς τα τέσσερα αυτά τερπένια συνδέονται βιοσυνθετικά μεταξύ τους. Η μονοτερπενική αλκόολη λιναλοόλη, εμφανίζεται τρίτη, απαντώμενη σε 56 είδη. Η λεπτή, γλυκιά οσμή της έρχεται σε αντίθεση με αυτή των φαινολών και προσδίδει στο φυτό ένα αρκετά διαφορετικό χαρακτήρα. Το ίδιο συμβαίνει με τη γερανιόλη, η οποία χαρακτηρίζει 33 είδη.

Στο διάγραμμα (Εικ. 6) δεν περιλαμβάνονται δεκαοκτώ από τα τερπένια, τα οποία εμφανίζονται σε συγκεντρώσεις μεγαλύτερες από 10% μόνο σε ένα είδος. Η παρουσία των τερπενίων αυτών χαρακτηρίζεται ως σποραδική λαμβάνοντας υπόψη το μεγάλο αριθμό ειδών που εξετάστηκαν (162 είδη): α-καδινόλη, καρβεόλη, καρβόνη, κιτρονελλόλη, ελεμόλη, φενχόνη, βουτυρικός εστέρας γερανυλίου, γερμακρένιο Β, ιντερμεδιόλη, ισοβορνεόλη, ισοευγενόλη, οξικός εστέρας *cis*-μυρκέν-8-υλίου, οξικός εστέρας νερυλίου, σπαθουλενόλη, α-τερπινένιο, μεθυλεστέρας θυμόλης και οξικός εστέρας θυμόλης.

Τα σεσκιτερπένια δεν αποτελούν σημαντική ομάδα του γένους *Thymus*. Το συχνότερα απαντώμενο σεσκιτερπένιο είναι το β-καρυοφυλλένιο, το οποίο ανιχνεύθηκε σε ποσοστό >10% σε 20 είδη, αλλά δεν συνιστούσε ποτέ το κυρίαρχο συστατικό και επομένως δε δύναται να χαρακτηρίσει το έλαιο. Παρόμοια περίπτωση συνιστά και το γερμακρένιο D (παρόν σε 7 είδη).

1.4.1.1 Μη-τερπενικές αλειφατικές ενώσεις

Μη-τερπενικές αλειφατικές ενώσεις εμφανίζονται σε πολλά αιθέρια έλαια σε μικρά ποσοστά. Τα συνηθέστερα είναι συστατικά με μια αλυσίδα 8 ατόμων άνθρακα όπως π.χ. τα 3-οκτανόλη, οκτ-1-εν-3-όλη, 3-οκτανόνη, οξικός εστέρας 3-οκτυλίου, οξικός εστέρας 3-οκτεν-1-υλίου. Ακολούθως απαντώνται τα αντίστοιχα παράγωγα επτανίου και τα παράγωγα νονανίου. Συνολικά έχουν αναφερθεί 62 διαφορετικές αλειφατικές ενώσεις, οι οποίες αντιπροσωπεύουν το 17,2% των συστατικών των αιθερίων ελαίων.

1.5 Πολυμορφισμός αιθερίων ελαίων

Το γένος *Thymus* είναι ευρέως γνωστό για το χημικό πολυμορφισμό των αιθερίων ελαίων του και αυτό αντανακλάται στην ποικιλομορφία του χημικού προφίλ
τόσο σε επίπεδο πληθυσμών όσο και ατόμων. Στη διεθνή βιβλιογραφία υπάρχουν πολλές αναφορές για τον πολυμορφισμό των αιθερίων ελαίων του γένους *Thymus* με πρώτη αυτή των Granger και Passet (1973), οι οποίοι αναφέρουν 6 χημειότυπους για το *Th. vulgaris* μετά από μελέτη διαφόρων πληθυσμών και ατόμων από την Ν. Γαλλία.

Τελικά αναφέρονται δύο μορφές πολυμορφισμού για το γένος Thymus. Κάποια είδη απαντώνται με λίγους μόνο χημειοτύπους (Th. pulegioides, Th. vulgaris, Th. mastichina), ενώ άλλα είδη έχουν περισσότερους από 7 χημειότυπους (Th. praecox subsp. arcticus, Th. baeticus, Th. camphorates, Th. herba-barona, Th. tosevii spp. tosevii και Th. zygis subsp. sylvestris). Η μεγαλύτερη χημική ποικιλομορφία φαίνεται να εντοπίζεται στα είδη από τις sectiones Serpyllum και Thymus (Saez & Stahl-Biskup 2002).

Εικ. 6. Συστατικά των αιθερίων ελαίων του γένους *Thymus* σύμφωνα με τη σειρά σημαντικότητάς τους.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

24

1.6 Βιοσύνθεση των φαινολικών τερπενίων

Το π-κυμένιο και τα παράγωγα φαινόλης, θυμόλη και καρβακρόλη, είναι αντιπροσωπευτικά μίας μικρής ομάδας αρωματικών συστατικών που παράγονται στη φύση μέσω της βιοσύνθεσης του μεβαλονικού οξέος αντί των πιο συνηθισμένων βιοσυνθετικών οδών, του οξικού και του σικιμικού. Αυτά τα συστατικά φέρουν σκελετό που είναι τυπικός για τα μονοκυκλικά μονοτερπένια και η σχέση στη δομή τους με το λιμονένιο και άλλα συνήθη οξυγονωμένα μονοτερπένια όπως η μινθόνη και η καρβόνη, προϋποθέτουν βιοσυνθετικές οδούς, στις οποίες συμβαίνουν πρόσθετες αντιδράσεις αφυδρογόνωσης (Dewick 1997).

1.7 Φλαβονοειδή

Πολλά φλαβονοειδή και ειδικότερα γενίνες έχουν αναφερθεί από το γένος *Thymus*. Μεταξύ των γενινών έχουν βρεθεί 32 φλαβόνες, 4 φλαβανόνες, 2 φλαβονόλες και 2 δι-υδροφλαβονόλες μεταξύ των οποίων η λουτεολίνη (αναφορά από 100 είδη) και η απιγενίνη (αναφορά από 99 είδη) συνιστούν τις πιο ευρέως απαντώμενες, ακολουθούμενες από τη σκουτελλαρεΐνη (αναφορά από 55 είδη) (Πιν. 2) (Vila 2002).

	-OH	-OMe	Όνομα	Αρ. ειδών
(Α) Φλαβόνες και	φλαβονό	λες		
	5, 7, 3', 4'	-	λουτεολίνη	100
	5,7,4'	-	απιγενίνη	99
	5, 6, 7, 4'	-	σκουτελλαρεΐνη	55
6	5,4'	6, 7, 8	ξανθομικρόλη	34
	5,4'	6,7	σιρσιμαριτίνη	33
Ö	5,4'	6, 7, 3'	σιρσιλινεόλη	32
	5,4'	6, 7, 8, 3'	8-ΟΜε-σιρσιλινεόλη	31
	5, 3', 4'	6, 7, 8	σιδηριτοφλαβόνη	30
	5, 6, 4'	7,8	θυμουσίνη	29
	5	6, 7, 8, 3', 4'	5-διμεθυλονομπιλετίνη	28
	5	6, 7, 3', 4'	5-διμεθυλοσινενσετίνη	28
	5, 6, 4'	7, 8, 3'	θυμονίνη	24
	5, 6, 7, 3', 4'	-	6-OH-λουτεολίνη	16
	5.4'	7	νενκβανίνη	13
	5, 7, 3'	4'	διοσμετίνη	10
	5.7	4'	ακασετίνη	9
	5	6, 7, 4'	σαλβινενίνη	6
	5	6, 7, 8, 4'	νκαρντενίνη Β	5
	5	7.4'	4'-ΟΜε-νενκβανίνη	4
	5, 6, 4'	7.3'	1 1 1	4
	5,6	7.3'.4'		3
	5, 3', 4'	7	7-ΟΗ-λουτεολίνη	2
	5, 6, 4'	7	σορβιφολίνη	2
	5, 7, 4'	3'	γουσοεοιόλη	1
	5, 3', 4'	6.7	σιοσιλιόλη	1
	3, 5, 7, 4'	-	καυπωερόλη	1
	5.6	7.4'	λαδανεΐνη	1
	5, 3'	7.4'	πιλλοΐνη	1
	5.6	7.8.4	πεβοελλίνη	1
	3, 5, 7, 3', 4'	-	κεοκετίνη	1
	5.4'	7.8	8-OMe-vevkBavivn	1
	5.6	7.8.3'.4'	-	1
(Β) Φλαβανόνες κ		νωλαβονό	λες	-
(2) 1.2 p 2 0 0 0 0 1	5.7.3'.4'	-	εοιοδικτυόλη	25
2' 4'	5, 7, 4'	-	vaoivvevivn	23
	3, 5, 7, 3', 4'	-	ταξιφολίνη	13
	5.4'	7	σακουοανετίνη	13
6 4 3	5 4'	678	διυδοοξανθοιμκοόλη	8
, II	3574'	-	διυδοοκειμπωεοόλη	7
(Γ) Avec $x p = x + \delta i y$	0,0,7,4		στοσροκεμπφερολή	1
(1) AV00K0UV101V	ες			
7 6 5 7 6 7 6 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7	3, 5, 7, 3′, 4′	-	κυανιδίνη	2

Πιν. 2. Υποκατάσταση	και συχνότητα α	φλαβονοειδών	στο γένος Thymus
----------------------	-----------------	--------------	------------------

Στη βιβλιογραφία έχουν αναφερθεί (Πιν. 3) δεκαέξι διαφορετικοί γλυκοσίδες (Vila 2002). Ευρύτερη διάδοση εμφανίζουν οι μεταβολίτες βικενίνη-2 και ο 7-Ο-γλυκοσίδης της λουτεολίνης.

Δομή	Γενίνη	Αρ. ειδών
6,8-δι-C-γλουκοσίδης (Βικενίνη-2)	απιγενίνη	20
7-Ο-γλυκοσίδης	λουτεολίνη	10
7-Ο-γλυκοσίδης	απιγενίνη	8
7-Ο-διγλυκοσίδης	λουτεολίνη	2
7-Ο- γλυκουρονίδης	λουτεολίνη	2
7-Ο-ρουτινοσίδης	λουτεολίνη	2
7-Ο-ξυλοσίδης	λουτεολίνη	2
7-Ο-γλυκοσίδης	6-ΟΗ-λουτεολίνη	2
4'-Ο-p-κουμαροϋλ- γλυκοσίδης	απιγενίνη	1
7-Ο-γλυκουρονίδης	διοσμετίνη	1
3'-Ο-αλλοσίδης	λουτεολίνη	1
γαλακτοαραβινοσίδης	λουτεολίνη	1
7-Ο-νεοεσπεριδοσίδης	λουτεολίνη	1
7-Ο-σαμπουμπιοσίδης	λουτεολίνη	1
γλυκοσυλγλυκορονίδης	σκουτελλαρεΐνη	1
7-Ο-γλυκοσυλ(1-4)ραμνοσίδης	σκουτελλαρεΐνη	1

Πιν. 3. Υποκατάσταση και συχνότητα γλυκοσιδικών φλαβονοειδών στο γένος Thymus

1.8 Φαινολικά οξέα

Από τα 9 διαφορετικά φαινολικά οξέα (Πιν. 4) που έχουν ταυτοποιηθεί σε είδη του γένους το καφεΐκό (29 είδη) και το ροσμαρινικό (20 είδη) αναφέρονται συχνότερα, ενώ τα υπόλοιπα έχουν ανιχνευθεί σε ένα με δύο είδη (Vila 2002).

Όνομα	Αρ. ειδών
καφεΐκό οξύ	29
ροσμαρινικό οξύ	20
π-κουμαρικό οξύ	2
συρινγκικό οξύ	2
χλωρογενικό οξύ	1
3,5-δικαφεοϋλοκινικό οξύ	1
π-υδροξυβενζοϊκό οξύ	1
πρωτοκατεχικό οξύ	1
βανιλλικό οξύ	1

Πιν. 4. Συχνότητα φαινολικών οξέων στο γένος Thymus

2. ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

2.1 Οργανολογία

2.1.1 Φασματογράφος πυρηνικού μαγνητικού συντονισμού (NMR)

Τα πειράματα πυρηνικού μαγνητικού συντονισμού μίας διάστασης (1D-NMR) ελήφθησαν σε φασματογράφους Bruker AC 200 MHz και Bruker DRX 400 MHz. Τα δισδιάστατα πειράματα (2D-NMR) ομοπυρηνικού και ετεροπυρηνικού συσχετισμού πραγματοποιήθηκαν χρησιμοποιώντας φασματογράφο Bruker DRX 400 MHz. Τα φάσματα ελήφθησαν με διαλύτη CDCl₃, εκτός αν αναφέρεται διαφορετικά, λαμβάνοντας την κορυφή του διαλύτη ως αναφορά. Οι χημικές μετατοπίσεις εκφράζονται σε δ (ppm) και οι σταθερές σύζευξης (*J*) σε Hertz (Hz).

2.1.2 Φασματοσκοπία μάζας

Τα φάσματα μάζας χαμηλής ευκρίνειας καταγράφηκαν σε φασματογράφο μάζας Hewlett-Packard 5973 με μέθοδο ιονισμού τον βομβαρδισμό με δέσμη ηλεκτρονίων (EIMS).

Τα φάσματα μάζας υψηλής ευκρίνειας καταγράφηκαν σε φασματογράφο μάζας JEOL JMS-AX505HA με μέθοδο ιονισμού τον βομβαρδισμό με ταχέως κινούμενα άτομα (FABMS) στο τμήμα Χημείας και Βιοχημείας του Πανεπιστημίου του Notre Dame (Ιντιάνα, ΗΠΑ).

2.1.3 Φασματοσκοπία Υπεριώδους-Ορατού (UV-Vis)

Τα φάσματα υπεριώδους-ορατού ελήφθησαν σε φασματοφωτόμετρο Shimadzu UV-160 A, με κυψελίδα πάχους 2 cm.

2.1.4 Φασματογράφος Υπερύθρου (IR)

Τα φάσματα υπερύθρου ελήφθησαν από φασματόμετρο Perkin-Elmer Paragon 500, με τεχνική επίστρωσης σε παράθυρα KBr.

2.1.5 Πολωσίμετρο

Για τη μέτρηση της ειδικής γωνίας στροφής χρησιμοποιήθηκε πολωσίμετρο Perkin-Elmer Polarimeter 341, με κυψελίδα μήκους λ=10 cm και όγκου V=1 ml. Η θερμοκρασία του οργάνου κατά τη λήψη της γωνίας στροφής ήταν 20 °C.

2.1.6 Υγρή Χρωματογραφία Υψηλής Πίεσης (HPLC)

- Χρωματογράφος Agilent 1100 Series, με τετραπλή αντλία εισαγωγής του συστήματος διαλυτών και ανιχνευτή RI Agilent, 1100 Series.
- Χρωματογράφος Waters 600 με διπλή αντλία εισαγωγής του συστήματος
 διαλυτών και ανιχνευτή UV Waters 410.

Οι στήλες που χρησιμοποιήθηκαν στους χρωματογραφικούς διαχωρισμούς ήταν οι ακόλουθες:

- i. στήλη κανονικής φάσης Econosphere silica 10u (25 cm x 10 mm)
- ii. στήλη κανονικής φάσης Kromasil 100 sil 5 μm (25 cm x 8 mm)
- iii. στήλη αντιστρόφου φάσης Econosphere C18 10u (25 cm x 10 mm)
- iv. στήλη αντιστρόφου φάσης Kromasil 100 C18 5 μm (25 cm x 8 mm)
- v. χειρόμορφη στήλη Chiralcel OD 10 μm (25 cm x 10 mm)

2.1.7 Αποστάξεις αιθερίων ελαίων

Οι αποστάξεις των αιθερίων ελαίων πραγματοποιήθηκαν σε αποστακτική συσκευή τύπου Clevenger με τροποποιημένο ψυχόμενο υποδοχέα αιθερίων ελαίων.

2.1.8 Αέριος Χρωματογράφος - Φασματογράφος Μάζας (GC/MS)

Τα φάσματα μάζας ιονισμού ηλεκτρονίων (EIMS) ελήφθησαν σε φασματογράφο μάζας Hewlett Packard 6890, εξοπλισμένο με τριχοειδή στήλη hp-5 MS (30 m x 0,25 mm, film thickness 0,25 μm), συνδεδεμένο σε σειρά με φασματογράφο μάζας Hewlett Packard 5973. Η μέθοδος ιονισμού ήταν ο βομβαρδισμός με δέσμη ηλεκτρονίων στα 70 eV. Ως κινητή φάση χρησιμοποιήθηκε το αδρανές αέριο He (2 ml/min). Η ταυτοποίηση των χημικών συστατικών έγινε με σύγκριση του χρόνου ανάσχεσης κάθε συστατικού (Rt) σε σχέση με τους χρόνους ανάσχεσης πρότυπων ουσιών και τη μελέτη των φασμάτων μάζας με τη βοήθεια βιβλιοθηκών (Willey library spectra, NIST/NBS) και βιβλιογραφικών δεδομένων (Adams 2001) καθώς και με υπολογισμό των συντελεστών RI σύμφωνα με την εργασία των Van den Dool & Kratz (1963) σε σχέση με τους χρόνους ανάσχεσης προτύπων υδρογονανθράκων (C₉-C₂₃) στην HP-5 MS στήλη. Ο ποσοτικός προσδιορισμός των συστατικών βασίστηκε στον ολικό αριθμό των θραυσμάτων των συστατικών, όπως αυτά ανιχνεύθηκαν από τον φασματογράφο μάζας.

2.1.9 Αέριος Χρωματογράφος (GC-FID)

Για την χρωματογραφική ανάλυση χρησιμοποιήθηκε σύστημα SRI 8610C GC-FID, εξοπλισμένο με στήλη DB-5 (30 m x 0.32 mm; film thickness 0.25 μm) και συνδεδεμένο με ανιχνευτή ιονισμού φλόγας (FID). Η θερμοκρασία εισόδου και ανίχνευσης ήταν 280 °C. Ως κινητή φάση χρησιμοποιήθηκε το αδρανές αέριο ήλιο, με ροή 1,2 mL/min. Το θερμικό πρόγραμμα ήταν από 60 έως 280 °C με ρυθμό αύξησης 3°C/min.

2.2 Διαλύτες και χημικά αντιδραστήρια

- 2.2.1 Χρωματογραφία επί λεπτής στιβάδας (TLC)
- Γέλη οξειδίου του πυριτίου με δείκτη φθορισμού σε φύλλα αλουμινίου 20 x 20 cm.
 Πάχος στιβάδας 0,1 mm (Kieselgel F₂₅₄, Merck, Art. 5554) (αναλυτική χρωματογραφία).
- Κυτταρίνη χωρίς δείκτη φθορισμού σε φύλλα αλουμινίου 20 x 20 cm. Πάχος στιβάδος 0,1 mm (Merck, Art. 5552) (αναλυτική χρωματογραφία).
- Γέλη οξειδίου του πυριτίου με δείκτη φθορισμού σε φύλλα αλουμινίου 20 x 20 cm.
 Πάχος στιβάδας 0,1 mm (Kieselgel F₂₅₄, Merck, Art. 5554) (παρασκευαστική χρωματογραφία).
- Γέλη οξειδίου του πυριτίου με δείκτη φθορισμού σε φύλλα αλουμινίου 20 x 20 cm.
 Πάχος στιβάδας 0,25 mm (Kieselgel, Merck, Art. 5721) (παρασκευαστική χρωματογραφία).
- 2.2.2 Χρωματογραφία στήλης βαρύτητας
- Γέλη οξειδίου του πυριτίου 60Η για χρωματογραφία λεπτής στιβάδας (Kieselgel 60H, Merck, Art. 7736). Λόγω του εξαιρετικά μικρού μεγέθους των κόκκων, ο ρυθμός έκλουσης είναι βραδύς και αντιμετωπίσθηκε με εφαρμογή κενού.

- Γέλη οξειδίου του πυριτίου 60, 230-400 mesh ASTM, για χρωματογραφία στήλης (Kieselgel 60, Merck, Art. 9385).
- Γέλη οξειδίου του πυριτίου Kieselgel 60H flash, 35-70 μM, Merck.

2.2.3 Χρωματογραφικά αντιδραστήρια

Τα χρωματογραφήματα παρατηρήθηκαν αρχικά στο υπεριώδες φως (254 nm, 365 nm). Για την εμφάνισή τους χρησιμοποιήθηκαν τα ακόλουθα αντιδραστήρια:

- 1. για τα φλαβονοειδή (Τζάκου, 1988):
 - β-αμινοαιθυλεστέρας του διφαινυλοβορικού οξέος, διάλυμα 1% σε μεθανόλη (αντιδραστήριο Neu). Τα παράγωγα της απιγενίνης εμφανίζουν κιτρινοπράσινο φθορισμό και μετά 24 ώρες χρωματίζονται κόκκινα στο φως της ημέρας, τα παράγωγα της λουτεολίνης εμφανίζουν κίτρινο φθορισμό, τα παράγωγα της καιμπφερόλης εμφανίζουν κιτρινοπράσινο φθορισμό και της κερκετίνης έντονο πορτοκαλοκίτρινο.
 - Αμμωνία (NH3). Αν τα φλαβονοειδή έχουν σκοτεινή χροιά στο υπεριώδες (365 nm) και μετά την έκθεση σε ατμούς NH3:
 - a. έχουν κίτρινη ή κιτρινοπράσινη ή καφέ χροιά τότε πρόκειται για:
 - 5-ΟΗ και 4'-ΟΗ φλαβόνες ή 3-ΟΗ υποκατεστημένες φλαβονόλες με ΟΗ στις θέσεις 5 και 4' ή
 - κάποιες 5-ΟΗ φλαβανόνες και 4'-ΟΗ χαλκόνες που δεν έχουν -ΟΗ στο Β δακτύλιο
 - b. παραμένουν ίδια ή έχουν μικρή αλλαγή χρώματος τότε πρόκειται για:
 - φλαβόνες ή φλαβονόλες με -OH στην θέση 5 αλλά με υποκατάσταση ή χωρίς OH στη θέση 4',
 - Ισοφλαβόνες, διϋδροφλαβονόλες ή μερικές φλαβανόνες με 5-OH
 - Χαλκόνες με 2'- ή 6'- ΟΗ χωρίς ελέυθερη ομάδα -ΟΗ στις θέσεις 2 ή 4
- 2. για τα τερπένια:
 - 5% H_2SO4 se MeOH kai $\theta \dot{\epsilon} \rho \mu a v sh the tau set of 100 °C gia 2 min.$

Οι διαλύτες cHex, EtOAc, CH₂Cl₂ που χρησιμοποιήθηκαν στα στάδια της κατεργασίας και του διαχωρισμού ήταν καθαρότητας A.R. (Analytical Reagent) της εταιρείας LAB-SCAN Analytical Sciences, οι οποίοι και αποστάχθηκαν πριν από τη

χρήση τους. Οι διαλύτες MeOH, CH₃COCH₃, EtOH ήταν καθαρότητας A.R. (Analytical Reagent) της εταιρείας LAB-SCAN Analytical Sciences. Οι διαλύτες nHex και CH₂Cl₂ ήταν καθαρότητας HPLC της εταιρείας LAB-SCAN Analytical Sciences. Όλοι οι διαλύτες διηθήθηκαν υπό κενό και απαερώθηκαν πριν από τη χρήση τους σε χρωματογραφικούς διαχωρισμούς HPLC. Το H₂O που χρησιμοποιήθηκε για τους διαχωρισμούς μέσω χρωματογραφίας HPLC ήταν απεσταγμένο και διηθημένο μέσω συστήματος ρητινών.

Για τη λήψη των φασμάτων πυρηνικού μαγνητικού συντονισμού (NMR) χρησιμοποιήθηκαν δευτεριωμένο χλωροφόρμιο (CDCl₃) και δευτεριωμένη μεθανόλη (CD₃OD) της εταιρείας Aldrich-Sigma Chemical Company.

2.3 Συλλογή φυτικού υλικού

$2.3.1~\Sigma\upsilon\lambda\lambda o\gamma\dot\eta$ Th. teucrioides subsp. candilicus

Το φυτό *Thymus teucrioides* subsp. *candilicus* συλλέχθηκε κατά την περίοδο ανθοφορίας του από το Δομοκό του νομού Φθιώτιδας το Μάιο του 2007. Αφέθηκε για ξήρανση σε ξηρό, σκιερό και αεριζόμενο χώρο. Στη συνέχεια κόπηκε αδρομερώς όλο το υπέργειο τμήμα του φυτού και κονιορτοποιήθηκε. Η κονιορτοποιημένη δρόγη επέστη εξαντλητική εκχύλιση και υποβλήθηκε σε χρωματογραφικούς διαχωρισμούς με σκοπό την απομόνωση των δευτερογενών μεταβολιτών του φυτού.

2.3.2 Συλλογή των ειδών και υποειδών Thymus της ομάδας Teucrioides

Για τη χημική μελέτη των αιθερίων ελαίων των ειδών/υποειδών της sectio *Teucrioides* συνολικά συλλέχθησαν 22 πληθυσμοί από τον Ελλαδικό χώρο, οι οποίοι αποτελούνταν από 3 έως 6 άτομα.

- 4 πληθυσμοί του είδους *Th. teucrioides* Boiss. & Spruner subsp. *alpinus* Hartvig
- 4 πληθυσμοί του είδους *Th. teucrioides* Boiss. & Spruner subsp. *teucrioides*
- 6 πληθυσμοί του είδους *Th. teucrioides* Boiss. & Spruner subsp. *candilicus* (Beauverd) Hartvig
- 1 πληθυσμός του ενδιάμεσου *Th. teucrioides* Boiss. & Spruner inter subsp. *alpinus* Hartvig et subsp. *candilicus* (Beauverd) Hartvig
- 1 πληθυσμός του ενδιάμεσου *Thymus teucrioides* Boiss. & Spruner inter subsp. *teucrioides* et subsp. *candilicus* (Beauverd) Hartvig
- 3 πληθυσμοί του είδους *Th. leucospermus* Hartvig
- 1 πληθυσμός του *Th. hartvigii* R. Morales subsp. *macrocalyx* (Hartvig) R. Morales
- 2 πληθυσμοί του Th. hartvigii R. Morales subsp. hartvigii

Οι θέσεις συλλογής των ατόμων των πληθυσμών που αποστάχθηκαν και αναλύθηκαν μέσω αερίου χρωματογράφου συνδεδεμένου με φασματογράφο μάζας και με αέριο χρωματογράφο - FID παρουσιάζονται παρακάτω:

	Είδος (ονομασία πληθυσμού)	Τοποθεσία	Υψόμετρο (m)	Έδαφος	Ημερομηνία
1.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner subsp. <i>alpinus</i> Hartvig (3)	Ν. Ιωαννίνων, όρος Μαυροβούνι ΓΜ: 39º 50΄, ΓΠ: 29º 10΄	1650	Ασβεστολιθικό - Φλύσχης	08.07.1999
2.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner subsp. <i>alpinus</i> Hartvig (4)	Ν. Ιωαννίνων, όρος Σμόλικας ΓΜ: 40º 03΄, ΓΠ: 20º 54΄, Constantinidis 8672	1490	Σερπεντινικό	08.07.1999
3.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner subsp. <i>alpinus</i> Hartvig (5)	Ν. Ιωαννίνων, τεχνητή λίμνη πηγών Αώου ΓΜ: 39º 50', ΓΠ: 21º 04', Constantinidis 8652	1400	Σερπεντινικό	08.07.1999
4.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner subsp. <i>alpinus</i> Hartvig (7)	Ν. Τρικάλων/Ιωαννίνων, κατά το μήκος του δρόμου προς το Μέτσοβο ΓΜ: 39º 48΄, ΓΠ: 21º 15΄, Constantinidis 8632	1380	Σερπεντινικό	07.07.1999
5.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner subsp. <i>candilicus</i> (Beauverd) Hartvig (2)	Ν. Κοζάνης, όρος Βούρινος ΓΜ: 40º 10΄, ΓΠ: 21º 36΄, Constantinidis 8615	750	Σερπεντινικό	07.07.1999
6.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner subsp. <i>candilicus</i> (Beauverd) Hartvig (9)	Ν. Φθιώτιδας, νότια του Δομοκού ΓΜ: 39º 06΄, ΓΠ: 22º 19΄	550	Σερπεντινικό	06.07.1999
7.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner subsp. <i>candilicus</i> (Beauverd) Hartvig (12)	Εύβοια, πάνω από το λιμάνι Μαντουδίου ΓΜ: 38º 48΄, ΓΠ: 23º 30΄	80	Σερπεντινικό	03.08.2007
8.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner subsp. <i>candilicus</i> (Beauverd) Hartvig (13)	Ν. Εύβοιας, κοντά στο χωριό Παγώντας ΓΜ: 38º 40΄, ΓΠ: 23º 34΄	610	Σερπεντινικό	03.08.2007
9.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner subsp. <i>candilicus</i> (Beauverd) Hartvig (Ttc)	Ν. Φθιώτιδας, Δομοκός - Οβριακή ΓΜ: 39º 06΄, ΓΠ: 22º 18΄	620	Σερπεντινικό	30.05.2007
10.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner subsp. <i>candilicus</i> (Beauverd) Hartvig (tteuc)	Ν. Βοιωτίας Παύλος ΓΜ: 38º 31΄, ΓΠ: 23º 05΄	180	Σερπεντινικό	20.05.2006
11.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner subsp. <i>teucrioides</i> (1)	Ν. Καστοριάς, δυτικά του χωριού Επταχώρι ΓΜ: 40º 13′, ΓΠ: 20º 58′, Constantinidis 8684	840	Σερπεντινικό	09.07.1999

Πιν. 5. Θέσεις συλλογής των πληθυσμών των ειδών, υποειδών και ενδιάμεσων του Thymus sect. Teucrioides

12.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner	Ν. Τρικάλων, ανατολικά του χωριού Τριγώνα		Σερπεντινικό	07.07.1999
	subsp. teucrioides (8)	1 M: 39º 46', 111: 21º 26', Constantinidis 8631			
13.	Th. teucrioides Boiss. & Spruner	Ν. Φθιώτιδας, 0.5 km από το χωριό Στρώμη	860 Σεοπεντινικό		06 07 1999
	subsp. <i>teucrioides</i> (10)	ГМ: 38º 42', ГП: 22º 15', Constantinidis 8688	000		00.07.1777
14.	Th. teucrioides Boiss. & Spruner	Ν. Φθιώτιδας, 2.6 km από το χωριό Στρώμη	040	Σ	06.07.1000
	subsp. <i>teucrioides</i> (11)	ГМ: 38º 43', ГП: 22º 16', Constantinidis 8607	940	Δερπεντινικο	06.07.1999
15.	<i>Th. teucrioides</i> Boiss. & Spruner				
	inter subsp. <i>alpinus</i> Hartvig et	Ν. Ιωαννίνων, από αυχένα Κατάρας προς Ανθούσα	1 200	5	
	subsp. <i>candilicus</i> (Beauverd)	ГМ: 39º 46′, ГП: 21º 13′, Constantinidis 8638	1780	Σερπεντινικό	07.07.1999
	Hartyig (6)				
16.	Thymus teucrioides Boiss. &				
	Spruner inter subsp. <i>teucrioides</i>	Ν. Τοικάλων, όρος Κράτσοβο			
	et subsp. candilicus (Beauverd)	ΓM : 39° 49′ $\Gamma \Pi$: 21° 24′ Constantinidis 8067	1100	Σερπεντινικό	27.06.1998
	Hartyia	1W1. 57 47, 111. 21 24, Consumminus 6667			
17	Thattyle	N. Exercise Acce Towners at			
17.	Th. hartvigii subsp. macrocalyx	N. EUDUTAVIAS, OPOS TUH ϕ PHOTOS	10(0		16070000
	(Hartyig) Morales (Thmac)	1 M: 38° 57′, 111: 21° 47′,	1860	Ασβεστολιθικο	16.07.2008
	()	Constantinidis & Karamplianis			
18.	The hartzinii subsp. hartzinii	Ν. Φωκίδας, όρος Βαρδούσια			
	(Lentric) Monolog (The ent)	ГМ: 38° 41′, ГП: 22° 08′,	2100	Ασβεστολιθικό	24.07.2008
	(Hartvig) Morales (Thhart)	Constantinidis & Karamplianis			
19.	Th. hartvigii subsp. hartvigi	Ν. Φθιώτιδας, όρος Οίτη, κορυφή Βλιτοτσούμαρο	1050	A = 0 = = = 1 · 0 · · · !	25 07 1000
	(Hartvig) Morales	ГМ: 38º 48', ГП: 22º 14', Constantinidis & Mavrakis 9666	1850	Ασβεστολιθικο	25.07.1999
20.		Ν. Τρικάλων, όρος Περιστέρι	1050	Ασβεστολιθικό -	22 04 2 004
	Th. leucospermus Hartvig (Tits)	ГМ: 39º 37′, ГП: 21º 09′, Constantinidis & Vasiliou 11183	1850	Φλύσχης	22.06.2004
21.		Ν. Βοιωτίας, όρος Παρνασσός, θέση Φτερόλακκα	1500		10.00.0001
	In. leucospermus Hartvig (Itle)	ГМ: 38º 34′, ГП: 22º 34′	1580 Ασβεστολιθικό		18.08.2001
22.	Th. leucospermus Hartvig	Ν. Τρικάλων, όρος Περιστέρι	1700	A ale and A ale and A	21.06.2004
	(Thper)	ГМ: 39º 40′, ГП: 21º 08′, Constantinidis & Vasiliou 11181	1700	Αυρευτολισικο	21.00.2004

2.4 Χρωματογραφικός διαχωρισμός και απομόνωση μεταβολιτών από το φυτό *Th. teucrioides* subsp. *candilicus*

Η κονιορτοποιημένη δρόγη, μάζας 2,5 kg εκχυλίστηκε εξαντλητικά με CH₂Cl₂-MeOH σε αναλογία 1:1, πέντε φορές, για 24 ώρες την κάθε φορά. Μετά τη συμπύκνωση του λαμβανόμενου εκχυλίσματος υπό κενό σε θερμοκρασία μικρότερη των 40 °C, προέκυψε υπόλειμμα σκούρου πράσινου χρώματος, μάζας 209,246 g.

Το υπόλειμμα μάζας 209,246 g υποβλήθηκε σε υγρή χρωματογραφία σε στήλη γέλης πυριτίου, διαμέτρου 10 cm και ύψους πλήρωσης 65 cm. Ως διαλύτες έκλουσης χρησιμοποιήθηκε σύστημα διαλυτών βαθμιαίας αυξανόμενης πολικότητας (Πιν. 6). Συλλέχθηκαν 137 κλάσματα, τα οποία αφού χρωματογραφήθηκαν με χρωματογραφία λεπτής στοιβάδας (TLC) με κατάλληλης πολικότητας σύστημα διαλυτών, συνενώθηκαν σε 50 κλάσματα (Πιν. 7), τα οποία συμπυκνώθηκαν (σε θερμοκρασίες μικρότερες των 40°C) και ελέχθησαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι το Tt20 και τα ιζήματα των Tt131, Tt132 και Tt133 ήταν καθαρές ουσίες (β-μπιζαμπολένιο και σακχαρόζη).

V) have a		Διαλύτες ἑκλουση	S
клаора	cHex (%)	EtOAc (%)	MeOH (%)
Tt1-10	100	-	-
Tt11-26	90	10	-
Tt28-37	80	20	-
Tt38-52	70	30	-
Tt53-60	60	40	-
Tt60-68	50	50	-
Tt69-75	40	60	-
Tt76-83	30	70	-
Tt84-95	20	80	-
Tt96-103	10	90	-
Tt104-111	-	100	-
Tt112-118	-	70	30
Tt119-126	-	50	50
Tt127-137	-	-	100

Πιν. 6. Διαλύτες έκλουσης

Το κλάσμα Tt16-18, μάζας 21,4 mg, υποβλήθηκε σε εκχύλιση στερεής φάσης (SPE) χρησιμοποιώντας στήλη γέλης πυριτίου κανονικής φάσης. Ως διαλύτης έκλουσης χρησιμοποιήθηκε nHex (100%) για την παραλαβή του πρώτου κλάσματος, nHex-EtOAc (95:5) για την παραλαβή του δεύτερου κλάσματος και EtOAc (100%) για την παραλαβή του τρίτου κλάσματος. Τα κλάσματα Tt16-18c1 (13,5 mg), Tt16-18c2 (6,0 mg) και Tt16-18c3 (1,5 mg), αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, χρωματογραφήθηκαν με χρωματογραφία

λεπτής στοιβάδας (TLC) σε σύστημα ανάπτυξης κατάλληλης πολικότητας και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR.

Πιν. 7. Συνενώσεις	και μάζες κλασμάτων
Συνενώσεις	Mἁζα (mg)
Tt1-2	5,0
Tt3-4	3,4
Tt5-9	1.131,7
Tt10-11	324,6
Tt12	19,5
Tt13-14	2,2
Tt15	8,0
Tt16-18	21,4
Tt19	1,6
Tt20	4,2
Tt21	4,0
Tt22	17,8
Tt23	3,0
Tt24	2,5
Tt25-27	9,4
Tt28	3,0
Tt29	437,4
Tt30-36	11,2
Tt31 (ίζημα)	408,3
Tt37-38	1.092,2
Tt39-40	1.081,1
Tt41	95,4
Tt42-43	1.968,0
Tt44-45	1.259,5
1t46-47	897,1
1t48-52	3.157,9
1t53-54	1.387,7
1t55-58	3,144,9
It59-60	1.473,5
1t61-64	2.536,6
1(0)-07	2.355,2
1t68-82	10,4
1t68-82	10.397,5
It/4 (ιζημα)	307,9
1 t83-84	795,3
1 (8)-87	1.773,1
1 (88-89	572,5
1t90-92 T102 100	766,2
1t93-100 Tu101_100	1.974,1
It101-106	1.199,4
It107-111 T+112 110	1.061,3 1.202 F
It112-118	1.382,5
It119-123	1.069,5
1t124-126 Tu107-128	10.911,9
1112/-12ð Th120	11./48,3
11129 Th120 124	0.2/0,0 12.2E0.0
1(130-134)	13.350,8
1τ131 (ιζημα) Τι122 (Ιζ.	713,3
1t132 (ιζημα) Ti122 ('ζ	937,3
1t133 (ιζημα) Τι125 125	527,3
1t135-137	8.549,4

Το κλάσμα Tt16-18c2, μάζας 6,0 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Econosphere silica 10u, 25 cm x 10 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (95:5), με ροή κινούμενης φάσης 1,5 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 8), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι το Tt16-18 c2hp3 ήταν καθαρή ουσία (οξείδιο του καρυοφυλλενίου).

Πιν. 8. Χρόνοι έκλουσης και μάζες

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
Tt16-18c2hp1	10,4	0,4
Tt16-18c2hp2	11,5	0,3
Tt16-18c2hp3	14,2	1,5
Tt16-18c2hp4	42,0	0,4

Το κλάσμα Tt25-27, μάζας 9,4 mg, υποβλήθηκε σε εκχύλιση στερεής φάσης (SPE) χρησιμοποιώντας στήλη γέλης πυριτίου κανονικής φάσης. Ως διαλύτης έκλουσης χρησιμοποιήθηκε nHex (100%) για την παραλαβή του πρώτου κλάσματος, nHex-EtOAc (95:5) για την παραλαβή του δεύτερου κλάσματος και EtOAc (100%) για την παραλαβή του τρίτου κλάσματος. Τα κλάσματα Tt25-27c1 (4,7 mg), Tt25-27c2 (2,2 mg) και Tt25-27c3 (2,2 mg), αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, χρωματογραφήθηκαν με χρωματογραφία λεπτής στοιβάδας (TLC) σε σύστημα ανάπτυξης κατάλληλης πολικότητας και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Το κλάσμα Tt30-36, μάζας 11,2 g υποβλήθηκε σε υγρή χρωματογραφία με την υποβοήθηση κενού (VLC) σε στήλη γέλης πυριτίου (silica 60H), διαμέτρου 7 cm και ύψους πλήρωσης 7 cm. Ως διαλύτης έκλουσης χρησιμοποιήθηκε σύστημα διαλυτών βαθμιαία αυξανόμενης πολικότητας (Πιν. 9). Συνολικά παρελήφθησαν 20 κλάσματα, όγκου 200 ml το καθένα. Τα κλάσματα TA1 έως TA20 αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, χρωματογραφήθηκαν με χρωματογραφία λεπτής στοιβάδας (TLC) σε σύστημα ανάπτυξης κατάλληλης πολικότητας, συνενώθηκαν σε 9 κλάσματα (Πιν. 10), τα οποία ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR.

K) à ana	Διαλύτης ἑκλουσης		
клаора	cHex (%)	CH ₂ Cl ₂ (%)	EtOAc (%)
TA 1	100	-	-
TA2	95	5	-
TA3	90	10	-
TA4	85	15	-
TA5	80	20	-
TA6	75	25	-
TA7	70	30	-
TA8	65	35	-
TA9	60	40	-
TA10	55	45	-
TA11	50	50	-
TA12	45	55	-
TA13	40	60	-
TA14	30	70	-
TA15	20	80	-
TA 16	10	90	-
TA17	-	100	-
TA18	-	50	50
TA19	-	-	100
TA20	-	-	100

Πιν. 9. Διαλύτες ἑκλουσης

Συνενώσεις	Mἁζα (mg)
TA 1-2	12,1
TA3-5	174,2
TA6-7	1.546,3
TA8-9	620,9
TA10-11	618,7
TA12-13	776,9
TA14-16	2.031,0
TA17-19	2.363,3
TA20	1.111,5

Το κλάσμα ΤΑ10-11, μάζας 617,7 mg, υποβλήθηκε σε υγρή χρωματογραφία σε στήλη γέλης πυριτίου (silica flash), διαμέτρου 2,0 cm και ύψους πλήρωσης 32,5 cm. Για την έκλουση χρησιμοποιήθηκε το σύστημα cHex-EtOAc (95:5) (Πιν. 11). Συλλέχθηκαν 48 κλάσματα σε δοκιμαστικούς σωλήνες των 25 ml, και με βάση τη χρωματογραφική εικόνα (TLC), αποφασίστηκε η συνένωσή τους σε 27 κλάσματα (Πιν. 12) τα οποία και ελέχθησαν φασματοσκοπικά (¹H-NMR). Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι τα CCB27 και CCB35-37 αντιστοιχούσαν σε καθαρές ουσίες (θυμοκινόνη και θυμόλη, αντίστοιχα).

Πιν. 11. Διαλύτες έκλουσης			
K) agen g	Διαλύτης	ς έκλουσης	
клаоµа cHex (%) EtOAc (%)			
CCB1-40	95	5	
CCB41-42	90	10	
CCB43-46	50	50	
CCB47-48	-	100	

Συνενώσεις	Μάζα (mg)
CCB1-3	71,5
CCB4	7,0
CCB5	2,5
CCB6	45,2
CCB7	17,7
CCB8	34,1
CCB9	34,8
CCB10	45,2
CCB11-13	41,1
CCB14-15	13,0
CCB16-18	30,1
CCB19	16,8
CCB20	5,3
CCB21	5,6
CCB22	8,4
CCB20-25	79,3
CCB26	27,4
CCB27	0,7
CCB30-31	11,9
CCB32	14,1
CCB33	0,1
CCB34	11,9
CCB35-37	13,1
CCB39-40	13,1
CCB41-45	3,9
CCB46	20,8
CCB47-48	1,8

Πιν. 12 . Συνενώσεις και μάζες κλασμάτων

Το κλάσμα CCB11-13, μάζας 41,1 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (99:1), με ροή διαλύτη ἑκλουσης 1,75 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν δεκατέσσερα κλάσματα (Πιν. 13), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι τα CCB11-13hp2, CCB11-13hp3, CCB11-13hp8, CCB11-13hp12 και CCB11-13hp13 αντιστοιχούσαν σε καθαρές ουσίες (μεθυλεστέρας του ολεϊκού, μεθυλεστέρας του λινολεϊκού, 3-πεντατριακοντανόνη, 20(29)-λουπεν-3-όνη και οξικός α-τοκοφερυλεστέρας, αντίστοιχα).

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Μάζα (mg)
CCB11-13hp1	16,2	1,3
CCB11-13hp2	17,2	0,7
CCB11-13hp3	19,1	0,9
CCB11-13hp4	20,2	1,0
CCB11-13hp5	21,4	1,6
CCB11-13hp6	22,9	0,8
CCB11-13hp7	26,1	2,6
CCB11-13hp8	28,4	1,2
CCB11-13hp9	29,0	18,2
CCB11-13hp10	34,1	0,5
CCB11-13hp11	37,6	3,3
CCB11-13hp12	39,9	1,7
CCB11-13hp13	43,0	0,9
CCB11-13hp14	46,7	1,1

Πιν. 13. Χρόνοι ἑκλουσης και μάζες

Το κλάσμα CCB14-15, μάζας 13,0 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (99:1), με ροή διαλύτη έκλουσης 1,75 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν έξι κλάσματα (Πιν. 14), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι τα CCB14-15hp1 και CCB14-15hp3 ήταν καθαρές ουσίες (μεθυλεστέρας του λινολενικού και *epi*-καντιλικοπρενόνη, αντίστοιχα).

Πιν. 14. Χρόνοι έκλουσης και μάζες				
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)		
CCB14-15hp1	21,3	0,9		
CCB14-15hp2	23,5	1,0		
CCB14-15hp3	38,3	1,9		
CCB14-15hp4	40,7	1,2		
CCB14-15hp5	42,4	2,1		
CCB14-15hp6	47,3	1,6		

Το κλάσμα CCB14-15hp4, μάζας 1,2 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (98:2), με ροή διαλύτη 1,5 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν δύο κλάσματα (Πιν. 15), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι το CCB14-15hp4hp1 ήταν καθαρή ουσία (μεταβολίτης ύπο ταυτοποίηση).

Πιν. 15. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)	
CCB14-15hp4hp1	22,0	0,8	
CCB14-15hp4hp2	24,2	0,4	

Το κλάσμα CCB16-18, μάζας 30,1 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc

Màζa (mg)

(99:1), με ροή διαλύτη 1,75 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν οκτώ κλάσματα (Πιν. 16), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι τα CCB16-18hp1, CCB16-18hp3, CCB16-18hp6 και CCB16-18hp7 ήταν καθαρές ουσίες (μεθυλεστέρας του λινολενικού, μίγμα 3-υδρόξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-υδρόξυ-ισοκαντιλικοπρενόνη, καντιλικοπρενόνη και ισοκαντιλικοπρενόνη, αντίστοιχα).

 Πιν. 16. Χρόνοι ἐκλουσης και μάζες

 Κλάσμα
 Χρόνος ἑκλουσης (min)

 CCB16-18hp1
 20,8

 CCB16 - 18hp1
 20,8

CCB16-18hp1	20,8	0,3
CCB16-18hp2	22,7	0,3
CCB16-18hp3	34,9	2,5
CCB16-18hp4	37,3	0,6
CCB16-18hp5	39,4	1,0
CCB16-18hp6	40,8	7,0
CCB16-18hp7	43,2	3,0
CCB16-18hp8	53,1	0,9

Το κλάσμα CCB16-18hp3, μάζας 2,5 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Chiralcel OD, 25 cm x 10 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-iProp (99:1), με ροή διαλύτη 1,5 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν δύο κλάσματα (Πιν. 17), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία 1Η NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι τα CCB16-18hp3hp1 και CCB16-18hp3hp2 ήταν καθαρές ουσίες (3-υδρόξυ-ισοκαντιλικοπρενόνη και 3-υδρόξυ-καντιλικοπρενόνη, αντίστοιχα).

Πιν. 17. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)	
CCB16-18hp3hp1	27,5	0,6	
CCB16-18hp3hp2	29,0	0,5	
	<u></u>	0,0	

Το κλάσμα CCB19, μάζας 16,8 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (99:1), με ροή διαλύτη 1,75 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν έξι κλάσματα (Πιν. 18), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι τα CCB19hp1, CCB19hp5 και CCB19hp6 ήταν καθαρές ουσίες (εξαΰδροξυφαρνεσυλοακετόνη, καντιλικοπρενόνη και ισοκαντιλικοπρενόνη, αντίστοιχα).

Πιν	18	Χοόνοι	έκλουση	c Kai	114780	
IILV.	10.	προνοι	EKAOUOI	ς και	μάζες	

-

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCB19hp1	27,6	1,8
CCB19hp2	34,5	2,0
CCB19hp3	37,7	0,6
CCB19hp4	39,9	0,5
CCB19hp5	41,1	1,6
CCB19hp6	43,4	2,0

Το κλάσμα CCB20-25, μάζας 79,8 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (99:1), με ροή διαλύτη ἐκλουσης 1,75 ml/min. Όμως, λόγω εμφάνισης ιζήματος κατά τη διάρκεια διάλυσης του υπολείμματος στο σύστημα των διαλυτών ἑκλουσης, κρίθηκε απαραίτητη η διήθηση του CCB20-25. Το διαυγές διήθημα και το ίζημα ελέγχθησαν εκ νέου με φασματοσκοπία ¹H NMR και αποφασίστηκε η υποβολή του διηθήματος μάζας 38,9 mg, σε χρωματογραφία HPLC. Συνολικά συλλέχθησαν πέντε κλάσματα (Πιν. 19), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι το CCB20-25hp2 ήταν καθαρή ουσία (εξαΰδροφαρνεσυλοακετόνη).

Π ιν. 19. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος έκλουσης (min)	Mάζα (mg)	
CCB20-25hp1	27,3	1,3	
CCB20-25hp2	32,5	1,2	
CCB20-25hp3	34,3	2,1	
CCB20-25hp4	40,8	2,6	
CCB20-25hp5	43,2	2,6	

Το κλάσμα CCB20-25hp3, μάζας 2,1 mg, υποβλήθηκε περαιτέρω σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (98:2), με ροή διαλύτη 1,5 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν δύο κλάσματα (Πιν. 20), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 20. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)	
CCB20-25hp3hp1	22,8	0,7	
CCB20-25hp3 hp2	23,7	1,0	

Το κλάσμα CCB20-25hp4, μάζας 2,6 mg, υποβλήθηκε στη συνέχεια σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (98:2), με ροή διαλύτη 1,5 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 21), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν.	21.	Χρόνοι	έκλουση	ς και	μάζες
------	-----	--------	---------	-------	-------

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCB20-25hp4hp1	24,8	1,1
CCB20-25hp4 hp2	25,5	0,4
CCB20-25hp4 hp3	36,5	0,5
CCB20-25hp4hp4	40,7	0,5

Το κλάσμα CCB20-25hp5, μάζας 2,6 mg, υποβλήθηκε στη συνέχεια σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (98:2), με ροή διαλύτη 1,5 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 22), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 22. Χρόνοι έκλουσης και μάζες

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCB20-25hp5hp1	24,8	0,9
CCB20-25hp5hp2	25,5	0,2
CCB20-25hp5hp3	36,5	0,8
CCB20-25hp5hp4	40,7	0,7

Το κλάσμα CCB41-45, μάζας 3,9 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (96:4), με ροή διαλύτη 1,5 ml/min. Προέκυψε ένα κλάσμα (Πιν. 23), το οποίο αφού συμπυκνώθηκε υπό κενό, ελέγχθηκε με φασματοσκοπία ¹Η NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι ήταν καθαρή ουσία (θυμοπρενόνη).

Πιν. 23. Χρόνοι ἑκλουσης και μάζες

CCB41-45hp1 21,9	1,1

Το κλάσμα ΤΑ 14-16, μάζας 2.031,0 g, υποβλήθηκε σε υγρή χρωματογραφία σε στήλη γέλης πυριτίου (silica flash), διαμέτρου 2,5 cm και ύψους πλήρωσης 31 cm. Για την έκλουση χρησιμοποιήθηκε ισοκρατικό μίγμα διαλυτών cHex-EtOAc (90:10). Συλλέχθηκαν 35 κλάσματα (Πιν. 24) σε δοκιμαστικούς σωλήνες των 25 ml, και με βάση τη χρωματογραφική τους εικόνα (TLC), συνενώθηκαν σε 19 κλάσματα (Πιν. 25) τα οποία και ελέχθησαν φασματοσκοπικά (¹H NMR). Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το ίζημα του κλάσματος CC16-17 επρόκειτο για καθαρή ουσία (6- υδροξυ -θυμοκινόνη).

Πιν. 24. Διαλύτες έκλουσης		
Κλάσμα	Διαλύτης ἑκλουσης	
κλάσμα	cHex (%)	EtOAc (%)
CC1-25	90	10
CC26-28	85	15
CC29-30	80	20
CC31-32	70	30
CC33	50	50
CC34-35	-	100

Πιν. 25. Συνενώσεις και μάζες κλασμάτων		
Κλάσμα	Μάζα (mg)	
CC1	0,8	
CC2	2,0	
CC3	40,7	
CC4	122,0	
CC5-6	650,0	
CC7	213,8	
CC8-11	489,8	
CC12-13	31,6	
CC14-15	72,3	
CC16-17	96,9	
CC 16-17 (ἰζημα)	21,4	
CC18-21	63,5	
CC22-27	31,2	
CC28-29	7,4	
CC30	2,2	
CC31-32	3,2	
CC33	4,1	
CC34	5,5	
CC35	5.1	

Το κλάσμα CC12-13, μάζας 31,6 mg, προτετοιμάστηκε για να υποβληθεί σε HPLC αντίστροφης φάσης (Econosphere C18, 10u, 25 cm x 10 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-H₂O (80:20), με ροή διαλύτη έκλουσης 2,0 ml/min. Λόγω δυσδιαλυτότητας του κλάσματος στην κινητή φάση πραγματοποιήθηκε διήθηση, δίνοντας διαυγές διήθημα μάζας 20,1 mg, το οποίο και υποβλήθηκε τελικά σε HPLC. Συνολικά συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 26), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 26. Χρόνοι έκλουσης και μάζες		
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CC1213hp1	8,0	3,9
CC1213hp2	8,9	3,6
CC1213hp3	9,5	1,5
CC1213hp4	12,2	4,7

Το κλάσμα CC1213hp2, μάζας 3,6 mg, υποβλήθηκε περαιτέρω σε HPLC αντίστροφης φάσης (Kromasil 100 C18 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-H₂O (80:20), με ροή διαλύτη 1,5 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν έξι κλάσματα (Πιν. 27), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι το CC1213hp2hp6 ήταν καθαρή ουσία (θυμοπρενόνη).

Πιν. 27. Χρόνοι έκ	λουσης και μάζες	
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mἁζα (mg)
CC1213hp2hp1	5,8	0,6
CC1213hp2hp2	6,4	0,2
CC1213hp2hp3	11,9	0,4
CC1213hp2hp4	13,2	0,5
CC1213hp2hp5	21,2	0,5
CC1213hp2hp6	24,1	1,1

17

Το κλάσμα ΤΑ 17-19, μάζας 2.363,3 g, υποβλήθηκε σε υγρή χρωματογραφία σε στήλη γέλης πυριτίου (silica flash), διαμέτρου 3,5 cm και ύψους πλήρωσης 31 cm. Για τον διαχωρισμό χρησιμοποιήθηκε το σύστημα cHex-EtOAc 95:5. Συλλέχθηκαν 90 κλάσματα (Πιν. 28) σε δοκιμαστικούς σωλήνες των 25 ml, και με βάση τη χρωματογραφική του εικόνα (TLC), συνενώθηκαν σε 19 κλάσματα (Πιν. 29) τα οποία και ελέχθησαν φασματοσκοπικά (1H-NMR).

Πιν. 28. Διαλύτες ἑκλουσης

V) have a	Διαλύτης έκλουσης	
клаора	cHex (%)	EtOAc (%)
CCC1-20	95	5
CCC21-38	85	15
CCC39-64	80	20
CCC65-87	70	30
CCC85-88	50	50
CCC88-90	-	100

Πιν. 29. Συνενώσεις και μάζες κλασμάτων	
---	--

Κλάσμα	Mάζα (mg)
CCC1-2	307,2
CCC3-5	35,3
CCC6-7	33,2
CCC8	25,9
CCC9-15	85,6
CCC16	223,5
CCC17	248,4
CCC18	235,5
CCC19	192,4
CCC20	197,5
CCC21-29	162,0
CCC30-35	68,9
CCC36-38	33,1
CCC39-40	27,1
CCC41	7,0
CCC42	6,7
CCC48-59	75,3
CCC60-79	71,5
CCC80-90	37,5

Το κλάσμα CCC30-35, μάζας 68,9 mg, αποφασίστηκε να υποβληθεί σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (96:4), με ροή διαλύτη έκλουσης 1,5 ml/min. Λόγω δυσδιαλυτότητας

του κλάσματος στην κινητή φάση διηθήθηκε δίνοντας διαυγές διήθημα μάζας 60,1 mg. Ποσότητα 9,2 mg αυτού υποβλήθηκε σε HPLC. Συνολικά συλλέχθησαν δύο κλάσματα (Πιν. 30), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι το CCC30-35hp1 ήταν καθαρή ουσία (θυμοπρενόνη).

Πιν. 30. Χρόνοι έκλουσης και μάζες		
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCC30-35hp1	18,2	3,9
CCC30-35hp2	19,3	2,7

Το κλάσμα CCC36-38, μάζας 33,1 mg, υποβλήθηκε σε εκχύλιση στερεής φάσης (SPE) χρησιμοποιώντας στήλη γέλης πυριτίου κανονικής φάσης. Ως διαλύτης έκλουσης χρησιμοποιήθηκε CH₃CN (100%) για την παραλαβή του πρώτου κλάσματος, και CHCl₃ (100%) για την παραλαβή του δεύτερου κλάσματος. Τα κλάσματα CCC36-38c1 (14,8 mg) και CCC36-38c2 (9,9 mg), αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, χρωματογραφήθηκαν σε χρωματογραφία λεπτής στοιβάδας (TLC) σε σύστημα ανάπτυξης κατάλληλης πολικότητας και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR.

Το κλάσμα CCC36-38c1, μάζας 14,8 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Kromasil 100 C18 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-H₂O (80:20), με ροή διαλύτη 2,0 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 31), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR, οπότε και διαπιστώθηκε ότι το CCC3638c1hp4 ήταν καθαρή ουσία (ισοθυμοπρενόνη).

Πιν. 31. Χρόνοι έκλουσης και μάζες		
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCC3638c1hp1	10,7	0,6
CCC3638c1hp2	11,9	1,0
CCC3638c1hp3	14,5	1,0
CCC3638c1hp4	16,7	3,1

Το κλάσμα CCC39-40, μάζας 27,1 mg, υποβλήθηκε σε εκχύλιση στερεής φάσης (SPE) χρησιμοποιώντας στήλη γέλης πυριτίου κανονικής φάσης. Ως διαλύτης έκλουσης χρησιμοποιήθηκε CH₃CN (100%) για την παραλαβή του πρώτου κλάσματος, και CHCl₃ (100%) για την παραλαβή του δεύτερου κλάσματος. Τα κλάσματα CCC39-40c1 (13,0 mg) και CCC36-38c2 (7,7 mg), αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, χρωματογραφήθηκαν σε χρωματογραφία λεπτής στοιβάδας (TLC) σε σύστημα ανάπτυξης κατάλληλης πολικότητας και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR.

Το κλάσμα CCC39-40c1, μάζας 13,0 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Kromasil 100 C18 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-H₂O (80:20), με ροή διαλύτη έκλουσης 2,0 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν επτά κλάσματα (Πιν. 32), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 32. Χρόνοι ἑκλουσης και μάζες Χρόνος έκλουσης (min) Mάζα (mg) Κλάσμα CCC3940c1hp1 8,9 1,5 9,5 CCC3940c1hp2 0,9 CCC3940c1hp3 10,6 0,9 CCC3940c1hp4 11,8 0,8 CCC3940c1hp5 12,4 1,3 CCC3940c1hp6 13,7 0,8 CCC3940c1hp7 15,8 0.9

Το κλάσμα CCC48-59, μάζας 75,3 g, υποβλήθηκε σε υγρή χρωματογραφία σε στήλη γέλης πυριτίου (silica flash), διαμέτρου 2,0 cm και ύψους πλήρωσης 30,5 cm. Για το διαχωρισμό χρησιμοποιήθηκε το σύστημα cHex-EtOAc (95:5). Συλλέχθηκαν 28 κλάσματα (Πιν. 33) σε δοκιμαστικούς σωλήνες των 20 ml, και με βάση τη χρωματογραφική τους εικόνα (TLC), αποφασίστηκε η συνένωσή τους σε 18 κλάσματα (Πιν. 34) τα οποία και ελέχθησαν φασματοσκοπικά (¹H-NMR).

Πιν. 33: Διαλύτες έκλουσης		
Κλάσμα	Διαλύτης ἑκλουσης	
κλάσμα	cHex (%)	EtOAc (%)
CCD1-21	95	5
CCD22-24	85	15
CCD25	80	20
CCD26	70	30
CCD27	50	50
CCD28	-	100

Το κλάσμα Tt39-40, μάζας 1.081,1 mg υποβλήθηκε σε υγρή χρωματογραφία σε στήλη γέλης πυριτίου (silica flash), διαμέτρου 3,5 cm και ύψους πλήρωσης 23 cm. Για το διαχωρισμό θεωρήθηκε το σύστημα cHex-EtOAc (97:3) ισοκρατικά. Συνολικά παρελήφθησαν 87 κλάσματα (Πιν. 35), όγκου 20 ml το καθένα. Τα κλάσματα CCI1 έως CCI87 αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, χρωματογραφήθηκαν με χρωματογραφία λεπτής στοιβάδας (TLC) σε σύστημα ανάπτυξης κατάλληλης πολικότητας και συνενώθηκαν δίνοντας 24 κλάσματα (Πιν. 36), τα οποία ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR.

Κλάσμα	Mάζα (mg)
CCD1-4	0,1
CCD5	0,3
CCD6	0,2
CCD7	8,5
CCD8	2,1
CCD9-10	0,2
CCD11	0,4
CCD12	7,1
CCD13	7,3
CCD14	7,4
CCD15	7,0
CCD16	5,7
CCD17	7,5
CCD18	3,2
CCD19	2,4
CCD20	2,5
CCD21-24	7,4
CCD25-28	1,5

Πιν. 34 . Συνενώσεις και μάζες κλασμάτων

Πιν. 35. Διαλύτες έκλουσης

K) à gu g	Διαλύτης ἑκλουσης		
клиоµи	cHex (%)	EtOAc (%)	
CCI1-24	97	3	
CCI25 -36	95	5	
CCI37-52	93	7	
CCI53-71	90	10	
CCI72-79	85	15	
CCI80-81	80	20	
CCI82-87	-	100	

Το κλάσμα CCI43-49, μάζας 183,9 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (93:7), με ροή 1,5 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν οκτώ κλάσματα (Πιν. 37), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Το κλάσμα CCI43-49hp2, μάζας 23,2 mg, υποβλήθηκε στη συνέχεια σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση το σύστημα nHex-EtOAc (95:5), με ροή 1,5 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 38), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Κλάσμα	Mάζα (mg)
CCI1-2	6,0
CCI3-6	9,2
CCI7	2,8
CCI8	3,7
CCI9	3,3
CCI10-12	2,5
CCI13	1,4
CCI14	9,0
CCI15-16	4,1
CCI17-20	8,8
CCI21-31	62,1
CCI32-34	22,0
CCI35	9,2
CCI36-39	103,8
CCI40-42	96,0
CCI43-49	183,9
CCI50-52	87,1
CCI53-60	91,4
CCI61-67	55,7
CCI68-74	47,2
CCI75-77	19,0
CCI78-81	21,1
CCI82-83	31,4
CCI85-88	66,8

2700 v) 26 5 п

Πιν. 37. Χρόνοι έκλουσης μ	και μάζες
----------------------------	-----------

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCI43-49hp1	24,9	57,6
CCI43-49hp2	27,3	23,3
CCI43-49hp3	28,1	30,4
CCI43-49hp4	29,1	21,4
CCI43-49hp5	31,2	4,1
CCI43-49hp6	32,1	6,8
CCI43-49hp7	34,3	11,5
CCI43-49hp8	35,3	17,7

Піх. 38.	Χρόνοι	έκλουση	ς και	μάζες

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCI43-49hp2hp1	32,8	1,1
CCI43-49hp2hp2	34,8	0,2
CCI43-49hp2hp3	37,9	1,9
CCI43-49hp2hp4	39,1	11,0

Το κλάσμα CCI43-49hp2hp3 αφού υδρολύθηκε χρησιμοποιώντας διάλυμα 1M HCl σε MeOH και θέρμανση, διαπιστώθηκε ότι αντιστοιχούσε σε μίγμα δύο μεταβολιτών (εικοσιεξανοϊκός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας και κηρωτικός 4-υδροξυκινναμυλεστέρας σε αναλογία 76,8:23,2).

Το κλάσμα CCI43-49hp2hp4 μετά από υδρόλυση με διάλυμα 1M HCl σε MeOH και θέρμανση, διαπιστώθηκε ότι αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (κηρωτικός 4υδροξυκινναμυλεστέρας).

Το κλάσμα CCI43-49hp3, μάζας 30,4 mg, υποβλήθηκε περαιτέρω σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (95:5), με ροή διαλύτη έκλουσης 1,5 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν πέντε κλάσματα (Πιν. 39), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 39. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)	
CCI43-49hp3hp1	33,7	3,4	
CCI43-49hp3hp2	40	3,2	
CCI43-49hp3hp3	40,9	14,1	
CCI43-49hp3hp4	41,3	3,6	
CCI43-49hp3hp5	33,7	0,5	

Τα κλάσματα CCI43-49hp3hp2 και CCI43-49hp3hp3-4 αφού υδρολύθηκαν με τη χρήση διαλύματος 1M HCl σε MeOH και θέρμανση διαπιστώθηκε ότι αντιστοιχούσαν σε καθαρές ουσίες (κηρωτικός 4-υδροξυκινναμυλεστέρας και λιγνοκερικός 4-υδροξυκινναμυλεστέρας).

Το κλάσμα CCI43-49hp4, μάζας 21,4 mg, υποβλήθηκε στη συνέχεια σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (95:5), με ροή 1,5 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν πέντε κλάσματα (Πιν. 40), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 40. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)	
CCI43-49hp4hp 1	35,5	1,1	
CCI43-49hp4hp 2	36,2	1,0	
CCI43-49hp4hp 3	39,3	0,2	
CCI43-49hp4hp 4	41,5	2,0	
CCI43-49hp4hp 5	42,8	6,5	

Το κλάσμα CCI43-49hp4hp4 αφού υδρολύθηκε με την προσθήκη διαλύματος 1M HCl σε MeOH και θέρμανση, διαπιστώθηκε ότι αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (λιγνοκερικός 4-υδροξυκινναμυλεστέρας).

Το κλάσμα CCI43-49hp4hp5 αφού υδρολύθηκε με τη βοήθεια διαλύματος 1M HCl σε MeOH και θέρμανση, διαπιστώθηκε ότι αποτελούσε μίγμα δύο μεταβολιτών (εικοσιδυανοϊκός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας και εικοσιτετρ-15-ενοϊκός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας σε αναλογία 79:21).

Το κλάσμα CCI43-49hp5 καιhp6, μάζας 10,9 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-

EtOAc (93:7), με ροή 1,5 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 41), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 41. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mἁζα (mg)	
CCI43-49hp5hp1	8,9	0,3	
CCI43-49hp5hp2	15,5	0,5	
CCI43-49hp5hp3	27,5	1,3	
CCI43-49hp5hp4	28,6	7,5	

Το κλάσμα CCI43-49hp5hp4 αφού υδρολύθηκε με τη χρήση διαλύματος 1M HCl σε MeOH και θέρμανση, αποδείχθηκε ότι αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (φερουλικός εικοσανυλεστέρας).

Το κλάσμα CCI43-49hp 8, μάζας 17,7 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (93:7), με ροή 1,5 ml/min. Λόγω δυσδιαλυτότητας του κλάσματος στην κινητή φάση διηθήθηκε δίνοντας διαυγές διήθημα μάζας 7,1 mg, το οποίο στη συνέχεια υποβλήθηκε σε HPLC. Συνολικά συλλέχθησαν δύο κλάσματα (Πιν. 42), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 42. Χρόνοι ἑκλουσης και μἁζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)	
CCI43-49hp8hp 1	16	1,0	
CCI43-49hp8hp 2	30	2,7	

Το κλάσμα CCI43-49hp8hp2 αφού υδρολύθηκε με την προσθήκη διαλύματος 1M HCl σε MeOH και θέρμανση, διαπιστώθηκε ότι επρόκειτο για καθαρή ουσία (φερουλικός εικοσιεξυλεστέρας).

Το κλάσμα Τt59-60, μάζας 1.473,5 mg υποβλήθηκε σε υγρή χρωματογραφία σε στήλη γέλης πυριτίου (silica flash), διαμέτρου 3,5 cm και ύψους πλήρωσης 21 cm. Για το διαχωρισμό χρησιμοποιήθηκε το σύστημα cHex-EtOAc (80:20). Συνολικά παρελήφθησαν 81 κλάσματα (Πιν. 43), όγκου 20 ml το καθένα. Τα κλάσματα CCH1 έως CCH81 αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, χρωματογραφήθηκαν με χρωματογραφία λεπτής στοιβάδας (TLC) σε σύστημα ανάπτυξης κατάλληλης πολικότητας και συνενώθηκαν δίνοντας 18 κλάσματα (Πιν. 44), τα οποία ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσμα CCH80 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (γκαρντενίνη B).

Πιν. 43. Διαλύτες ἑκλουσης		
Κλάσμα	Διαλύτης	έκλουσης
клиори	cHex (%)	EtOAc (%)
CCH1-28	80	20
CCH29-48	70	30
CCH49-61	60	40
CCH62-65	50	50
CCH66-70	40	60
CCH71-81	-	100

Πιν. 44.	Συνενώσεις	και μάζες κ	λασμάτω
----------	------------	-------------	---------

Κλάσμα	Mάζα (mg)
CCH1-2	6,3
CCH 3-7	20,0
CCH9	5,8
CCH10	6,6
CCH11-12	32,2
CCH13-18	207,5
CCH19-22	148,0
CCH23-28	197,0
CCH29-33	114,6
CCH34-39	241,3
CCH40-49	109,3
CCH50-62	59,4
CCH63-67	6,8
CCH68-72	10,4
CCH73-77	17,6
CCH78-79	50,5
CCH80	2,5
CCH81	8,7

Το κλάσμα CCH13-18, μάζας 207,5 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (80:20), με ροή διαλύτη ἑκλουσης 1,5 ml/min. Λόγω δυσδιαλυτότητας του στους διαλύτες ἑκλουσης διηθήθηκε και προἑκυψε διαυγἑς διήθημα μάζας 131,1 mg, το οποίο και υποβλήθηκε σε HPLC. Συνολικά συλλέχθησαν ἑξι κλάσματα (Πιν. 45), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσμα CCH13-18hp3 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (3,4,3',4'- τετρα-υδρόξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλο-διφαινύλιο).

Πιν. 45. Χρόνοι ἑκλουσης και μάζες

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCH13-18hp1	17,9	35,0
CCH13-18hp2	19,5	15,6
CCH13-18hp3	21,7	52,4
CCH13-18hp4	23,9	1,5
CCH13-18hp5	27,9	2,3

Το κλάσμα CCH13-18hp4, μάζας 1,5 mg, υποβλήθηκε εκ'νέου σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή

54

φάση nHex-EtOAc (85:15), με ροή 2,0 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 46), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR.

Πιν. 46. Χρόνοι έκλουσης και μάζες		
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCH13-18hp4hp1	20,1	0,2
CCH13-18hp4hp2	21,6	0,4
CCH13-18hp4hp3	22,4	0,3
CCH13-18hp4hp4	30,1	0,6

Το κλάσμα CCH13-18hp5, μάζας 2,3 mg, υποβλήθηκε στη συνέχεια σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (85:15), με ροή 2,0 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 47), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 47. Χρόνοι ἑκλουσης και μάζες

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCH13-18hp5hp1	20,5	0,4
CCH13-18hp5hp2	22,1	0,6
CCH13-18hp5hp3	23,2	0,3
CCH13-18hp5hp4	32,1	1,0

Το κλάσμα CCH19-22, μάζας 148,0 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (80:20), με ροή διαλύτη 1,5 ml/min. Λόγω δυσδιαλυτότητας του στους διαλύτες έκλουσης διηθήθηκε και προέκυψε διαυγές διήθημα μάζας 101,1 mg, το οποίο και υποβλήθηκε σε HPLC. Συνολικά συλλέχθησαν έξι κλάσματα (Πιν. 48), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι τα κλάσματα CCH19-22hp1, CCH19-22hp3 και CCH19-22hp4 αντιστοιχούσαν σε καθαρές ουσίες (ολεανολικό οξύ, 3,4,3',4'-τετρα-υδρόξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλ-2,2'διμεθυλ-διφαινύλιο και θυμοκαντιλικίνη, αντίστοιχα).

Πιν. 48. Χρόνοι έκλουσης και μάζες

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mἁζα (mg)
CCH19-22hp1	16,6	12,0
CCH19-22hp2	17,7	20,5
CCH19-22hp3	20,6	32,0
CCH19-22hp4	21,0	9,3
CCH19-22hp5	21,9	8,6
CCH19-22hp6	24,7	6,7

Το κλάσμα CCH19-22hp2, μάζας 17,7 mg, υποβλήθηκε περαιτέρω σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (80:20), με ροή 1,5 ml/min. Λόγω της δυσδιαλυτότητας του στους διαλύτες έκλουσης διηθήθηκε στη συνέχεια δίνοντας διαυγές διήθημα μάζας 7,5 mg, το οποίο και υποβλήθηκε σε HPLC. Συνολικά συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 49), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 49. Χρόνοι έκλουσης και μάζες		
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCH19-22hp2hp1	26,4	2,3
CCH19-22hp2hp2	29,1	1,9
CCH19-22hp2hp3	30,2	1,1
CCH19-22hp2hp4	32,8	1,7

Το κλάσμα CCH19-22hp5, μάζας 8,6 mg, υποβλήθηκε στη συνέχεια σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (85:15), με ροή 1,5 ml/min. Λόγω δυσδιαλυτότητας του στους διαλύτες έκλουσης διηθήθηκε και το διαυγές διήθημα που προέκυψε μάζας 11,9 mg υποβλήθηκε σε HPLC. Συνολικά συλλέχθησαν επτά κλάσματα (Πιν. 50), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR.

Πιν. 50. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)	
CCH19-22hp5hp1	24,8	1,9	
CCH19-22hp5hp2	26,5	0,8	
CCH19-22hp5hp3	27,6	0,8	
CCH19-22hp5hp4	33,1	1,2	
CCH19-22hp5hp5	34,6	1,3	
CCH19-22hp6hp6	36,0	0,8	
CCH19-22hp6hp7	39,1	0,8	

Στη συνέχεια το κλάσμα CCH19-22hp6hp6, μάζας 0,8 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (85:15), με ροή 2,0 ml/min. Ελήφθη ένα κλάσμα (Πιν. 51), το οποίο αφού συμπυκνώθηκε υπό κενό, ελέγχθηκε με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 51. Χρόνοι ἑκλου	οσης και μάζες	
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCH19-22hp6hp6	27,6	0,5

Το κλάσμα CCH23-28, μάζας 197,0 mg, υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) με κινητή φάση nHex-EtOAc (80:20), με ροή 1,5 ml/min. Λόγω δυσδιαλυτότητας του στους διαλύτες έκλουσης διηθήθηκε και στο διαυγές διήθημα μάζας 146,1 mg που προέκυψε, έγινε HPLC. Συνολικά συλλέχθησαν δέκα κλάσματα (Πιν. 52), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι τα κλάσματα CCH23-28hp4 και CCH23-28hp9 αντιστοιχούσαν σε καθαρές ουσίες (3,4,3',4'-τετρα-υδρόξυ-5,5'δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο και θυμοκαντιλικίνη, αντίστοιχα).

Πιν. 52. Χρόνοι ἑκλουσης και μάζες		
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCH23-28hp1	16,5	13,9
CCH23-28hp2	17,2	22,9
CCH23-28hp3	18,7	19,2
CCH23-28hp4	20,1	17,0
CCH23-28hp5	20,9	6,1
CCH23-28hp6	22,2	4,7
CCH23-28hp7	23,1	12,8
CCH23-28 hp8	24,2	1,9
CCH23-28hp9	24,8	12,3
CCH23-28hp10	25,6	9,2

Το κλάσμα CCH23-28hp7, μάζας 12,8 mg, στη συνέχεια υποβλήθηκε σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (85:15), με ροή 1,5 ml/min. Λόγω δυσδιαλυτότητας του στους διαλύτες έκλουσης διηθήθηκε και το διαυγές διήθημα μάζας 8,9 mg που προέκυψε υποβλήθηκε σε HPLC. Συνολικά συλλέχθησαν πέντε κλάσματα (Πιν. 53), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσμα CCH23-28hp7hp4 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (4-υδροξυ-βενζαλδεύδη).

Πιν. 53. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)	
CCH23-28hp7hp1	25,3	1,5	
CCH23-28hp7hp2	27,2	2,7	
CCH23-28hp7hp3	31,6	0,4	
CCH23-28hp7hp4	33,3	0,7	
CCH23-28hp7hp5	34,7	0,6	

Το κλάσμα CCH23-28hp10, μάζας 9,2 mg, υποβλήθηκε περαιτέρω σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (85:15), με ροή 1,5 ml/min. Λόγω δυσδιαλυτότητας του στους διαλύτες έκλουσης διηθήθηκε και το διαυγές διήθημα που ελήφθη, μάζας 7,4 mg, υποβλήθηκε σε HPLC. Συνολικά συλλέχθησαν πέντε κλάσματα (Πιν. 54), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσμα CCH23-28hp10hp4 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (βανιλίνη).

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCH23-28hp10hp1	24,9	1,2
CCH23-28hp10hp2	26,6	0,8
CCH23-28hp10hp3	27,2	1,5
CCH23-28hp10hp4	36,5	0,7
CCH23-28hp10hp5	38,3	0,8

Το κλάσμα Tt68-82, μάζας 10,4 g υποβλήθηκε σε υγρή χρωματογραφία με την υποβοήθηση κενού (VLC) σε στήλη γέλης πυριτίου, διαμέτρου 7 cm και ύψους πλήρωσης 7 cm. Ως διαλύτης έκλουσης χρησιμοποιήθηκε σύστημα διαλυτών αυξανόμενης πολικότητας (Πιν. 55). Συνολικά παρελήφθησαν 20 κλάσματα, όγκου 200 ml το καθένα. Τα κλάσματα TB1 έως TB20 αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, χρωματογραφήθηκαν με χρωματογραφία λεπτής στοιβάδας (TLC) σε σύστημα ανάπτυξης κατάλληλης πολικότητας και στη συνέχεια συνενώθηκαν σε 17 κλάσματα (Πιν. 56), τα οποία ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR.

Πιν. 55: Διαλύτες έκλουσης				
Κλάσμα	Διαλύτης ἑκλουσης			
	cHex (%)	EtOAc (%)	MeOH(%)	
TB1	90	10	-	
TB2-8	80	20	-	
TB9	75	25	-	
TB10	70	30	-	
TB11	60	40	-	
TB12	50	50	-	
TB13	40	60	-	
TB14	30	70	-	
TB15	20	80	-	
TB16	10	90	-	
TB17	-	100	-	
TB18	-	50	50	
TB19-20	-	-	100	

Το κλάσμα TB14, μάζας 1,5438 g υποβλήθηκε σε υγρή χρωματογραφία σε στήλη γέλης πυριτίου, διαμέτρου 3,5 cm και ύψους πλήρωσης 31,5 cm. Ως διαλύτης έκλουσης χρησιμοποιήθηκε το σύστημα cHex-EtOAc (80:20). Συνολικά παρελήφθησαν 115 κλάσματα (Πιν. 57), όγκου 20 ml το καθένα. Τα κλάσματα C1F1 έως C1F115 αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, χρωματογραφήθηκαν με χρωματογραφία λεπτής στοιβάδας (TLC) σε σύστημα ανάπτυξης κατάλληλης πολικότητας και στη συνέχεια συνενώθηκαν σε 42 κλάσματα (Πιν. 58), τα οποία ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσμα C1F15 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (ολεανολικό οξύ).
Κλάσμα	Μάζα (mg)
TB 1	13,4
TB2	6,2
TB3	0,2
TB4-5	8,1
TB6	4,4
TB7	3,6
TB8	4,2
TB9-10	36,5
TB11-12	181,6
TB13	886,9
TB14	1.543,8
TB15	1.666,6
TB16	911,5
TB17	615,5
TB18	68,0
TB19	40,6
TB20	861,8

Πιν. 56 . Συνενώσεις και μάζες κλασμάτων

Πιν. 57. Διαλύτες έκλουση	١S
---------------------------	----

Διαλύτης ἑκλουσης		
cHex (%)	EtOAc (%)	
80	20	
70	30	
-	100	
	Διαλύτης cHex (%) 80 70 -	

Το κλάσμα C1F16, μάζας 9,0 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Econosphere C18, 10u, 25 cm x 10 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-H₂O (85:15), με ροή 2,0 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν δύο κλάσματα (Πιν. 59), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Το κλάσμα C1F16hp1, μάζας 5,2 mg, υποβλήθηκε στη συνέχεια σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex-EtOAc (98:2), με ροή 2,0 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν έξι κλάσματα (Πιν. 60), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσμα C1F16hp1hp1 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (ολεανολικό οξύ).

Μέρος του ιζήματος του κλάσματος C1F17, μάζας 11,6 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Econosphere C18, 10u, 25 cm x 10 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-H₂O (85:15), με ροή 2,0 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν δύο κλάσματα (Πιν. 61), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 58 . Συνενώσεις και μάζες κλασμάτων			
Κλάσμα	Μάζα (mg)		
C1F1	0,5		
C1F2-4	1,5		
C1F5	0,3		
C1F6	0,4		
C1F7	0,3		
C1F8	0,4		
C1F9	0,2		
C1F10	0,3		
C1F13	0,1		
C1F14	0,9		
C1F15	0,8		
C1F16	9,0		
C1F17	28,6		
C1F17 ίζημα	32,8		
C1F18	13,3		
C1F18 ίζημα	22,6		
C1F19-21	68,9		
C1F22-23	32,3		
C1F24-25	23,1		
C1F26-28	28,0		
C1F29-33	62,2		
C1F34-36	56,2		
C1F37-41	43,3		
C1F37-41 ίζημα	30,3		
C1F42-44	46,5		
C1F42-44 ίζημα	1,4		
C1F45-48	111,8		
C1F49-57	198,7		
C1F58-61	89,6		
C1F62-67	130,7		
C1F68	16,3		
C1F69-79	82,4		
C1F75-79	35,2		
C1F80-87	35,7		
C1F88-92	14,2		
C1F94-100	13,7		
C1F101-104	10,2		
C1F105-106	9,2		
C1F107-109	16,9		
C1F110-113	125,5		
C1F114	6,8		
C1F115	1,5		

Πιν. 59. Χρόνοι ἑκλουσης και μάζες

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
C1F16hp1	7,7	5,3
C1F16hp2	8,4	2,0

Πιν. 60. Χ	ρόνοι έκλ	λουσης	και μάζ	ζες

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
C1F16hp1hp1	3,3	0,4
C1F16hp1hp2	4,1	0,7
C1F16hp1hp3	6,8	0,6
C1F16hp1hp4	7,6	1,9
C1F16hp1hp5	8,4	0,8
C1F16hp1hp6	12,3	0,6

Πιν. 61. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)	
C1F17hp1	7,8	6,8	
C1F17hp2	8,5	2,0	

Το κλάσμα C1F17hp1, μάζας 6,8 mg, υποβλήθηκε περαιτέρω σε HPLC κανονικής φάσης (Kromasil 100 sil 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση nHex:EtOAc (98:2), με ροή 2,0 ml/min. Συλλέχθησαν τρία κλάσματα (Πιν. 62), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσμα C1F17hp1hp2 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (ουρσολικό οξύ).

Πιν. 62. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mἁζα (mg)	
C1F17hp1hp1	6,8	1,1	
C1F17hp1hp2	7,9	2,1	
C1F17hp1hp3	8,6	1,5	

Το υπόλοιπο του ιζήματος C1F17i, μάζας 21,2 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Kromasil C18, 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-CHCl₃ (98:2), με ροή 2,0 ml/min. Συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 63), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσμα C1F17ihp4 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (ουρσολικό οξύ).

Πιν. 63. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)	
C1F17ihp1	4,5	4,6	
C1F17ihp2	6,5	1,2	
C1F17ihp3	7,2	1,5	
C1F17ihp4	7,8	12,4	

Το κλάσμα C1F24-25, μάζας 23,1 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Kromasil C18, 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-CHCl₃ (98:2), με ροή 2,0 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 64), τα οποία

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι τα κλάσματα C1F24-25hp3 και C1F24-25hp4 αντιστοιχούσαν σε καθαρές ουσίες (μικρομερικό οξύ και ουρσολικό οξύ, αντίστοιχα).

Πιν. 64. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mἁζα (mg)	
C1F24-25hp1	4,6	0,6	
C1F24-25hp2	5,0	1,3	
C1F24-25hp3	6,8	1,8	
C1F24-25hp4	7,9	9,9	

Το κλάσμα C1F26-28, μάζας 28,0 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Kromasil C18, 5 μm, 25 cm x 8 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-H₂O (85:15), με ροή 2,0 ml/min. Συλλέχθησαν τρία κλάσματα (Πιν. 65), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσμα C1F26-28hp1 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (μικρομερικό οξύ).

Πιν. 65. Χρόνοι ἑκλουσης και μάζεςΚλάσμαΧρόνος ἑκλουσης (min)Μάζα (mg)C1F26-28hp14,91,6C1F26-28hp25,96,3C1F26-28hp37,51,8

Μέρος του κλάσματος C1F34-36, μάζας 17,1 mg, υποβλήθηκε σε παρασκευαστική χρωματογραφία λεπτής στιβάδας επί γέλης οξειδίου του πυριτίου χωρίς δείκτη φθορισμού σε γυάλινες πλάκες 20 x 20 cm (Kieselgel 60, Merck, Art. 5721), με υγρό ανάπτυξης τους διαλύτες CHCl₃-MeOH (90:10). Συνολικά παραλήφθησαν επτά ζώνες (Πιν. 61), οι οποίες αφού εκχυλίστηκαν με CH₂Cl₂, διηθήθηκαν, συμπυκνώθηκαν υπό κενό και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 66. R _f και μάζες		
Ζώνη	$\mathbf{R}_{\mathbf{f}}$	Βάρος
C1F34-36Z1	0,44	0,9
C1F34-36Z2	0,50	2,4
C1F34-36Z3	0,54	1,5
C1F34-36Z4	0,56	4,7
C1F34-36Z5	0,61	3,0
C1F34-36Z6	0,64	0,7
C1F34-36Z7	0,88	1,4

Μέρος του κλάσματος C1F37-41, μάζας 14,1 mg, υποβλήθηκε σε παρασκευαστική χρωματογραφία λεπτής στιβάδας επί γέλης οξειδίου του πυριτίου χωρίς δείκτη φθορισμού σε γυάλινες πλάκες 20 x 20 cm (Kieselgel 60, Merck, Art. 5721), με υγρό ανάπτυξης CHCl₃-

MeOH (90:10). Συνολικά παραλήφθησαν εννέα ζώνες (Πιν. 67), οι οποίες αφού εκχυλίστηκαν με CH₂Cl₂, διηθήθηκαν, συμπυκνώθηκαν υπό κενό, και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι η ζώνη C1F37-41Z6 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (γκενκβανίνη).

Πιν. 67. R _f και μάζε	S	
Ζώνη	$\mathbf{R}_{\mathbf{f}}$	Βάρος
C1F37-41Z1	0,42	0,7
C1F37-41Z2	0,49	0,4
C1F37-41Z3	0,53	1,0
C1F37-41Z4	0,58	4,5
C1F37-41Z5	0,62	0,6
C1F37-41Z6	0,65	1,2
C1F37-41Z7	0,68	0,6
C1F37-41Z8	0,76	0,6
C1F37-41Z9	0,83	0,7

Το C1F42-44 και το ίζημα του κλάσματος C1F37-41 και, συνολικής μάζας 76,8 mg υποβλήθηκαν σε υγρή χρωματογραφία σε στήλη γέλης πυριτίου (silica flash), διαμέτρου 2,0 cm και ύψους πλήρωσης 27 cm. Χρησιμοποιήθηκε μίγμα διαλυτών ισοκρατικά cHex-EtOAc (75:25). Συνολικά παρελήφθησαν 30 κλάσματα (Πιν. 68), όγκου 20 ml το καθένα. Τα κλάσματα CCG1 έως CCG 50 μετά από συμπύκνωση και χρωματογραφικό έλεγχο (TLC) σε σύστημα ανάπτυξης κατάλληλης πολικότητας συνενώθηκαν σε 11 κλάσματα (Πιν. 69), τα οποία ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσμα CCG30-36 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (γκενκβανίνη).

V) horse a	Διαλύτη	ς ἑκλουσης	
клаоµа	cHex (%)	EtOAc (%)	
CCG1-20	75	25	
CCG21-42	70	30	
CCG43-50	-	100	
Ίιν. 69. Συνενώο	σεις και μάζες των	ν κλασμάτων	
Κλάσμα	Ν	Mάζα (mg)	
CCG1-9		1,9	
CCG10		0,1	
CCG11-12	5,0		
CCG13-20		5,8	
CCG21-24	8,6		
CCG25-29	25,9		
CCC20.26	10,9		
CCG30-30	6,8		
CCG37-43		6,8	
CCG37-43 CCG44-45		6,8 1,8	
CCG30-36 CCG37-43 CCG44-45 CCG45-46		6,8 1,8 3,0	

Μέρος του κλάσματος CCG25-29, μάζας 12,2 mg, υποβλήθηκε σε παρασκευαστική χρωματογραφία λεπτής στιβάδας επί γέλης οξειδίου του πυριτίου χωρίς δείκτη φθορισμού σε γυάλινες πλάκες 20 x 20 cm (Kieselgel 60, Merck, Art. 5721), με υγρό ανάπτυξης CHCl₃-MeOH (90:10). Συνολικά παραλήφθησαν πέντε ζώνες (Πιν. 70), οι οποίες αφού εκχυλίστηκαν με CH₂Cl₂ διηθήθηκαν, συμπυκνώθηκαν υπό κενό και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 70. R _f και μάζ	ες	
Ζώνη	$\mathbf{R}_{\mathbf{f}}$	Βάρος
CCG25-29Z1	0,56	0,8
CCG25-29Z2	0,63	1,1
CCG25-29Z3	0,66	3,5
CCG25-29Z4	0,79	2,4
CCG25-29Z5	0,94	2,7

Μέρος του κλάσματος C1F45-48, μάζας 50,2 mg, υποβλήθηκε σε παρασκευαστική χρωματογραφία λεπτής στιβάδας επί γέλης οξειδίου του πυριτίου χωρίς δείκτη φθορισμού σε γυάλινες πλάκες 20 x 20 cm (Kieselgel 60, Merck, Art. 5721), με υγρό ανά[τυξης CHCl₃-MeOH (90:10). Συνολικά παραλήφθησαν δέκα ζώνες (Πιν. 71), οι οποίες αφού εκχυλίστηκαν με CH₂Cl₂, διηθήθηκαν, συμπυκνώθηκαν υπό κενό και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι οι ζώνες C1F45-48Z5 και C1F45-48Z10 αντιστοιχούσαν σε καθαρές ουσίες (νεβαντενσίνη και 5-Ο-δεμεθυλονομπιλετίνη, αντίστοιχα).

Ζώνη	$\mathbf{R}_{\mathbf{f}}$	Βάρος
C1F45-48Z1	0,47	3,3
C1F45-48Z2	0,51	5,9
C1F45-48Z3	0,57	0,6
C1F45-48Z4	0,63	11,4
C1F45-48Z5	0,66	2,3
C1F45-48Z6	0,68	5,1
C1F45-48Z7	0,72	5,8
C1F45-48Z8	0,78	0,8
C1F45-48Z9	0,87	2,4
C1F45-48Z10	0,90	5,2

Το κλάσμα C1F49-57, μάζας 198,7 mg υποβλήθηκε σε υγρή χρωματογραφία σε στήλη γέλης πυριτίου (silica flash), διαμέτρου 2,0 cm και ύψους πλήρωσης 32 cm. Για το διαχωρισμό χρησιμοποιήθηκε το σύστημα cHex-EtOAc (60:40). Συνολικά παρελήφθησαν 30 κλάσματα (Πιν. 72), όγκου 20 ml το καθένα. Τα κλάσματα CCE1 έως CCE30 μετά από συμπύκνωση και χρωματογραφικό έλεγχο (TLC) συνενώθηκαν σε 15 κλάσματα (Πιν. 73), τα οποία ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR.

K) à gu g	Διαλύτης ἑκλουσης		
клиоµи	cHex (%)	EtOAc (%)	
CCE1-20	60	40	
CCE21-28	70	30	
CCE29-30	-	100	
H			
Κλάσμα	ωσεις και μαζες τ	Μάζα (mg)	
CCE1-3		0,5	
CCE4		1,0	
CCE5		1,5	
CCE6		3,1	
CCE7		1,9	
CCE8		1,4	
CCE9		0,5	
CCE10		2,9	
CCE11-12		9,7	
CCE13-16		63,5	
CCE17-21		62,3	
CCE17-21 ἰζημ	ıa	22,1	
CCE22-28		4,5	
CCE29		8,4	
CCE30		1,3	

Πιν. 72. Διαλύτες έκλουσης

Το κλάσμα CCE13-16, μάζας 63,5 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Econosphere C18, 10u, 25 cm x 10 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-AcOH 5% (60:40), με ροή 2,0 ml/min. Συνολικά συλλέχθησαν πέντε κλάσματα (Πιν. 74), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσμα CCE13-16hp1 ήταν καθαρή ουσία (ναριγγενίνη).

Πιν. 74. Χρόνοι έκλουσης και μάζες			
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)	
CCE13-16hp1	9,6	9,4	
CCE13-16hp2	10,1	2,6	
CCE13-16hp3	12,7	3,4	
CCE13-16hp4	14,1	3,1	
CCE13-16hp5	15,6	6,7	

Το κλάσμα CCE13-16hp3, μάζας 3,4 mg, υποβλήθηκε σε παρασκευαστική χρωματογραφία λεπτής στιβάδας επί γέλης οξειδίου του πυριτίου χωρίς δείκτη φθορισμού σε γυάλινες πλάκες 20 x 20 cm (Kieselgel 60, Merck, Art. 5721), με υγρό ανάπτυξης CHCl₃-MeOH (90:10). Συνολικά παραλήφθησαν δύο ζώνες (Πιν. 75), οι οποίες αφού εκχυλίστηκαν με CH₂Cl₂, διηθήθηκαν συμπυκνώθηκαν υπό κενό, και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR. Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι η ζώνη CCE13-16hp3Z1 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (νεβαντενσίνη).

Πιν. 75 . R _f και μάζες		
Ζώνη	$\mathbf{R_{f}}$	Βάρος
CCE13-16hp3Z1	0,66	1,8
CCE13-16hp3Z2	0,92	1,0

Το κλάσμα CCE13-16hp5, μάζας 6,7 mg, υποβλήθηκε σε παρασκευαστική χρωματογραφία λεπτής στιβάδας επί γέλης οξειδίου του πυριτίου χωρίς δείκτη φθορισμού σε γυάλινες πλάκες 20 x 20 cm (Kieselgel 60, Merck, Art. 5721), με υγρό ανάπτυξης CHCl₃-MeOH (90:10). Συνολικά παραλήφθησαν δύο ζώνες (Πιν. 76), οι οποίες αφού εκχυλίστηκαν με CH₂Cl₂, διηθήθηκαν συμπυκνώθηκαν υπό κενό, και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR. Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι η ζώνη CCE13-16hp6Z2 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (5-Ο-δεμεθυλονομπιλετίνη).

Πιν. 76. R _f και μάζες		
Ζώνη	R _f	Βάρος
CCE13-16hp5Z1	0,79	1,1
CCE13-16hp5Z2	0,93	3,3

Το κλάσμα CCE17-21, μάζας 62,3 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Econosphere C18, 10u, 25 cm x 10 mm) με κινητή φάση MeOH-AcOH 5% (60:40), με ροή 2,0 ml/min. Συλλέχθησαν δύο κλάσματα (Πιν. 77), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR. Με αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσμα CCE17-21hp2 ήταν καθαρή ουσία (5-Ο-δεμεθυλονομπιλετίνη).

Πιν. 77. Χρόνοι ἑκλουσης και μάζες		
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
CCE17-21hp1	13,1	8,2
CCE17-21hp2	15,7	4,3

Το κλάσμα CCE17-21hp1, μάζας 8,2 mg, υποβλήθηκε σε παρασκευαστική χρωματογραφία λεπτής στιβάδας επί γέλης οξειδίου του πυριτίου χωρίς δείκτη φθορισμού σε γυάλινες πλάκες 20 x 20 cm (Kieselgel 60, Merck, Art. 5721), με υγρό ανάπτυξης CHCl₃-MeOH (15:1). Παραλήφθησαν δύο ζώνες (Πιν. 78), οι οποίες αφού εκχυλίστηκαν με CH₂Cl₂, διηθήθηκαν συμπυκνώθηκαν υπό κενό, και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι η ζώνη CCE17-21hp1Z1 αντιστοιχούσε σε καθαρή ουσία (νεβαντενσίνη).

Πιν. 78 . R_f και μάζες		
Ζώνη	$\mathbf{R}_{\mathbf{f}}$	Βάρος
CCE13-16hp5Z1	0,65	3,5
CCE13-16hp5Z2	0,76	3,3

Το ίζημα του κλάσματος CCE17-21i, μάζας 22,0 mg, υποβλήθηκε σε παρασκευαστική χρωματογραφία λεπτής στιβάδας επί γέλης οξειδίου του πυριτίου χωρίς δείκτη φθορισμού σε γυάλινες πλάκες 20 x 20 cm (Kieselgel 60, Merck, Art. 5721), με υγρό ανάπτυξης CHCl₃-MeOH (90:10). Παραλήφθησαν πέντε ζώνες (Πιν. 79), οι οποίες αφού εκχυλίστηκαν με CH₂Cl₂, διηθήθηκαν συμπυκνώθηκαν υπό κενό, και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι οι ζώνες CCE17-21iZ2 και CCE17-21iZ5 αντιστοιχούσαν σε καθαρές ουσίες (ξανθομικρόλη και 5-Ο-δεμεθυλονομπιλετίνη, αντίστοιχα).

Πιν. 79 . R _f και μάζες		
Ζώνη	$\mathbf{R_{f}}$	Βάρος
CCE17-21iZ1	0,53	0,8
CCE17-21iZ2	0,67	10,9
CCE17-21iZ3	0,78	0,7
CCE17-21iZ4	0,82	0,6
CCE17-21iZ5	0,93	2,3

Το κλάσμα C1F68, μάζας 16,3 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Econosphere C18, 10u, 25 cm x 10 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-AcOH 5% (45:55), με ροή 2,0 ml/min. Συλλέχθησαν τέσσερα κλάσματα (Πιν. 80), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR.

Πιν. 80. Χρόνοι έκλουσης και μάζες		
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mἁζα (mg)
C1F68hp1	13,0	5 <i>,</i> 9
C1F68hp2	15,4	1,0
C1F68hp3	17,1	2,7
C1F68hp4	18,0	0,8

Το κλάσμα C1F68hp1, μάζας 5,9 mg, υποβλήθηκε σε παρασκευαστική χρωματογραφία λεπτής στιβάδας επί γέλης οξειδίου του πυριτίου χωρίς δείκτη φθορισμού σε γυάλινες πλάκες 20 x 20 cm (Kieselgel, Merck, Art. 5721), με υγρό ανάπτυξης CHCl₃-MeOH (98:2). Παραλήφθησαν δύο ζώνες (Πιν. 81), οι οποίες αφού εκχυλίστηκαν με CH₂Cl₂, διηθήθηκαν συμπυκνώθηκαν υπό κενό, και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι οι ζώνες C1F68hp3Z1 και C1F 68hp3Z2 αντιστοιχούσαν σε καθαρές ουσίες (νεβαντενσίνη και 7-μεθυλοσουνταχιτίνη).

Πιν. 81. R _f και μάζε	sς	
Ζώνη	$\mathbf{R}_{\mathbf{f}}$	Βάρος
C1F68hp3Z1	0,39	1,2
C1F68hp3Z5	0,59	3,3

Το κλάσμα C1F75-79, μάζας 35,2 mg, υποβλήθηκε σε παρασκευαστική χρωματογραφία λεπτής στιβάδας επί γέλης οξειδίου του πυριτίου χωρίς δείκτη φθορισμού σε γυάλινες πλάκες 20 x 20 cm (Kieselgel 60, Merck, Art. 5721), με υγρό ανάπτυξης CHCl₃- MeOH 90:10. Παραλήφθησαν οκτώ ζώνες (Πιν. 82), οι οποίες αφού εκχυλίστηκαν με CH₂Cl₂, διηθήθηκαν συμπυκνώθηκαν υπό κενό, και ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι οι ζώνες C1F 75-79Z5 και C1F75-79Z7 αντιστοιχούσαν σε καθαρές ουσίες (νεβαντενσίνη και 7-μεθυλοσουνταχιτίνη, αντίστοιχα).

Πιν. 82. R _f και μάζ	ζες	
Ζώνη	$\mathbf{R_{f}}$	Βάρος (mg)
C1F75-79Z1	0,55	0,6
C1F75-79Z2	0,62	0,5
C1F75-79Z3	0,65	2,5
C1F75-79Z4	0,67	2,6
C1F75-79Z5	0,69	1,5
C1F75-79Z6	0,72	6,8
C1F75-79Z7	0,79	9,5
C1F75-79Z8	0,92	0,4

Το κλάσμα TB19, μάζας 40,6 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Econosphere C18, 10u, 25 cm x 10 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-H₂O (90:10), με ροή 2,0 ml/min. Λόγω δυσδιαλυτότητας του στους διαλύτες έκλουσης διηθήθηκε και το διαυγές διήθημα μάζας 29,2 mg που προέκυψε, υποβλήθηκε σε HPLC. Συλλέχθησαν δώδεκα κλάσματα (Πιν. 83), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR. Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσματα TB19hp10 ήταν καθαρή ουσία (ουρσολικό οξύ).

Πιν. 83. Χρόνα	οι έκλουσης και μάζες	
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
TB19hp1	4,6	2,1
TB19hp2	5,3	1,3
TB19hp3	5,7	0,5
TB19hp4	6,3	0,6
TB19hp5	6,9	0,5
TB19hp5	7,9	3,2
TB19hp6	8,1	3,3
TB19hp7	9,4	3,0
TB19hp8	9,6	1,6
TB19hp9	11,2	1,1
TB19hp10	12,4	4,0
TB19hp11	15,2	0,9
TB19hp12	15,9	0,8

Μέρος του κλάσματος TB20, μάζας 261,8 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Econosphere C18, 10u, 25 cm x 10 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-H₂O (90:10), με ροή 2,0 ml/min. Λόγω δυσδιαλυτότητας του στο διαλύτη έκλουσης διηθήθηκε και το διαυγές διήθημα μάζας 153,2 mg που ελήφθη υποβλήθηκε σε HPLC. Συλλέχθησαν εννέα κλάσματα (Πιν. 84), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹Η NMR. Κατά αυτόν τον τρόπο διαπιστώθηκε ότι το κλάσματα TB20hp7 και TB20hp8 αντιστοιχούσαν σε καθαρές ουσίες (μικρομερικό οξύ και ουρσολικό οξύ, αντίστοιχα).

Πιν. 84. Χρόν	οι έκλουσης και μάζες	
Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
TB20hp1	4,7	5,8
TB20hp2	5,2	9,4
TB20hp3	6,4	29,8
TB20hp4	6,7	2,3
TB20hp5	7,4	4,4
TB20hp6	8,4	11,1
TB20hp7	9,2	9,3
TB20hp8	14,7	6,2
TB20hp9	16,7	31,6

Το κλάσμα TB20hp4, μάζας 2,3 mg, υποβλήθηκε σε HPLC αντίστροφης φάσης (Econosphere C18, 10u, 25 cm x 10 mm) χρησιμοποιώντας ως κινητή φάση MeOH-AcOH 5% (85:15), με ροή 2,0 ml/min. Συλλέχθησαν δύο κλάσματα (Πιν. 85), τα οποία αφού συμπυκνώθηκαν υπό κενό, ελέγχθηκαν με φασματοσκοπία ¹H NMR.

Πιν. 85. Χρόνοι ἑκλουσης και μάζες

Κλάσμα	Χρόνος ἑκλουσης (min)	Mάζα (mg)
TB20hp4hp1	4,7	0,7
TB20hp4hp2	16,7	1,1

Η πορεία απομόνωσης των δευτερογενών μεταβολιτών φαίνεται διαγραμματικά στα σχήματα 1-2.

71

2.5 Έλεγχος βιολογικής δράσης μεταβολιτών

2.5.1 Έλεγχος κυτταροτοξικής δράσης

2.5.1.1 Κυτταρικές σειρές

Ο έλεγχος της κυτταροτοξικής δράσης των δευτερογενών μεταβολιτών πραγματοποιήθηκε σε τέσσερεις καρκινικές σειρές ανθεκτικές στην απόπτωση:

- U373: γλοιοβλάστωμα -αστροκύττωμα
- Α549: ανθρώπινος καρκίνος του πνεύμονα τύπου ΙΙ
- ΟΕ21: οισοφαγικός καρκίνος
- SKMEL28: μελάνωμα

και σε δύο καρκινικές σειρές ευαίσθητες στην απόπτωση:

- PC3: αθρώπινο αδενοκαρκίνωμα προστάτη
- LoVo: καρκίνος του παχέως εντέρου

2.5.1.2 Συνθήκες Καλλιέργειας

Τα κύτταρα της καρκινικής σειρές U373 διατηρούνταν σε επωαστικό κλίβανο στους 37 °C σε ελεγχόμενη ατμόσφαιρα (5% CO₂) ως μονοκυττάρια καλλιέργεια σε θρεπτικό μέσο MEM, το οποίο συμπληρώθηκε με 5% βοδινό εμβρυϊκό ορό, στον οποίο προστέθηκαν 4 mM γλουταμίνης, 100 μ g/ml γενταμίνης και πενικιλλίνη-στρεπτομυκίνη (200 units/ml και 200 μ g/ml) (Ingrasia et al. 2009, Lamoral-Theys et al. 2009).

Τα κύτταρα των καρκινικών σειρών A549, OE21, SKMEL-28, PC3, και LoVo διατηρούνταν σε επωαστικό κλίβανο στους 37 °C σε ελεγχόμενη ατμόσφαιρα (5% CO₂) σε θρεπτικό μέσο RPMI 1640, που συμπληρώθηκε με 10% βοδινό εμβρυϊκό ορό, στον οποίο προστέθηκαν 4 mM γλουταμίνης, 100 μg/ml γενταμίνης και πενικιλλίνη-στρεπτομυκίνη (200 units/ml και 200 μg/ml) (Ingrasia et al. 2009, Lamoral-Theys et al. 2009).

2.5.1.3 Αξιολόγηση Κυτταροτοξικότητας

Η κυτταρική ανάπτυξη υπολογίστηκε βάσει χρωματομετρικής μεθόδου που στηρίζεται στην μετατροπή του χρωματισμού του ΜΤΤ, 3-(4,5-διμεθυλοθειαζολ-2-υλ)-2,5-διφαινυλοτετραζόλιο βρωμιδίου, σε κυανό παράγωγο φορμαζανίου από τα ζωντανά μιτοχόνδρια των κυττάρων.

Τα πειράματα εκτελέσθηκαν σε 96-τρυπες πλάκες (2×105 κύτταρα/ml). Εναιώρημα έκαστης κυτταρικής καλλιέργειας τοποθετήθηκε σε 96-τρυπες πλάκες και σε αυτό προστέθηκε διάλυμα του μεταβολίτη γνωστής συγκέντρωσης σε DMSO. Τα κύτταρα επωάστηκαν στους 37 °C για 72 ώρες, πρόστέθηκε διάλυμμα ΜΤΤ (5 μg/ml σε βοδινό εμβρυϊκό ορό) και συνεχίστηκε η επώαση για τέσσερεις επιπλέον ώρες. Πριν τη μέτρηση της οπτικής πυκνότητας των δειγμάτων διαλύθηκαν οι κρύσταλλοι φορμαζανίου που είχαν δημιουργηθεί με την προσθήκη διαλύματος HCl (0,1N σε i-Prop). Η οπτική πυκνότητα του κάθε διαλύματος, η οποία ήταν ανάλογη της ποσότητας του διαλυμένου φορμαζανίου, μετρήθηκε σε φασματοφωτόμετρο τύπου Titertek Multiskan MKII στα 570 nm. Για κάθε μεταβολίτη έγιναν μετρήσεις σε τρεις διαφορετικές συγκεντρώσεις, ενώ για πραγματοποιήθηκαν κάθε συγκέντρωση εννέα επαναλήψεις. Ως μάρτυρας χρησιμοποιήθηκε εναιώρημα της κυτταρικής καλλιέργειας μετά την προσθήκη του διαλύτη DMSO και του διαλύματος MTT. Η κυτταροτοξική δράση εκφράζεται σε IC₅₀ (µg/ml), δηλαδή η συγκέντρωση του μεταβολίτη που είναι αναγκαία για την αναστολή της κυτταρικής αύξησης κατά 50%.

2.5.2 Έλεγχος αντιμικροβιακής δράσης

Ο έλεγχος της αντιμικροβιακής δράσης των δευτερογενών μεταβολιτών πραγματοποιήθηκε στα παρακάτω βακτήρια: *Streptococcus pneumoniae* ATCC 27336, multi resistant *Staphylococcus aureus, Enterococcus faecalis* ATCC 29212, *Escherichia coli* ATCC 25922, *Klebsiella pneumoniae* NCIMB 9111, *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 9027 καθώς και στους μύκητες *Candida albicans* ATCC 10259, *Candida krusei* ATCC 34135 και *Aspergillus fumigatus* ATCC 28282.

Ο ἐλεγχος της αντιμικροβιακής δράσης των αιθερίων ελαίων και των εκχυλισμάτων των *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* και *Th. leucospermus* ἐγινε στα βακτήρια *Escherichia coli* ATCC 25922, *Clostridium perfringens* ATCC 19404, *Salmonella enteritidis* ATCC 13076 Bacillus subtilis ATCC 6633, Micrococcus flavus ATCC 40240 και Pseudomonas aeruginosa ATCC 9027.

Ως προϊόντα αναφοράς χρησιμοποιήθηκαν η νυστατίνη και η αμπικιλλίνη.

Ως ελάχιστη συγκέντρωση παρεμπόδισης της μικροβιακής ανάπτυξης (MIC) προσδιορίστηκε η συγκέντρωση του μεταβολίτη κατά την οποία δεν παρουσιάστηκε καθόλου ανάπτυξη του βακτηριακού στελέχους ή του μύκητα.

2.5.2.1 Συνθήκες Καλλιέργειας

Τα βακτηριακά στελέχη καλλιεργήθηκαν στους 37 °C για 24h σε στερεό θρεπτικό υπόστρωμα Mueller-Hinton και οι μύκητες στους 30 °C για 48h σε θρεπτικό υπόστρωμα

Sabouraud Dextrose. Εναιώρημα των βακτηριακών κυττάρων ισοδύναμο με πρότυπο θολερότητας 0,5 κατά McFarland προπαρασκευάστηκε σε φυσιολογικό ορό προκειμένου να δώσει τελική πυκνότητα της τάξης των 5x10⁵ κύτταρα/ml. Θρεπτικό μέσο Mueller-Hinton ή Sabouraud Dextrose τοποθετήθηκε σε 96-τρύπες πλάκες και στην πρώτη τρύπα κάθε σειράς προστέθηκαν 125 μL διαλύματος του υπό έλεγχο μεταβολίτη γνωστής συγκέντρωσης σε DMSO. Αφού το περιεχόμενο διάλυμμα της πρώτης τρύπας απέκτησε ομοιογενή σύσταση, 125 μL μεταφέρθηκαν στη δεύτερη και με τον ίδιο τρόπο συνεχίστηκε η διαδικασία των διαδοχικών αραιώσεων έως και τη δέκατη τρύπα. Στη συνέχεια προστέθηκε εναιώρημα των κυττάρων του εκάστοτε στελέχους (125 μL/τρύπα) και οι 96-τρύπες πλάκες επωάστηκαν στους 37 °C για 24h για τα βακτηριακά στελέχη και στους 30 °C για 48h για τους μύκητες.

2.5.3 Προνυμφοκτόνος δράση σε κουνούπια

Η προνυμφοκτόνος δράση των αιθερίων ελαίων ελέγχθηκε στο Εργαστήριο Εντομοκτόνων Υγειονομικής Σημασίας του Μπενακείου Φυτοπαθολογικού Ινστιτούτου με τη μέθοδο του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (World Health Organization) για τον έλεγχο της ευαισθησίας των προνυμφών των κουνουπιών σε εντομοκτόνα σκευάσματα (WHO, 1981).

Για τα πειράματα χρησιμοποιήθηκαν προνύμφες του κοινού είδους κουνουπιού *Culex pipiens* biotype *molestus* (Diptera: Culicidae), από εργαστηριακή εκτροφή, η οποία διατηρείται στο Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο, όπου και πραγματοποιήθηκαν οι δοκιμές. Οι βιοδοκιμές διενεργήθηκαν σε ελεγχόμενες συνθήκες με θερμοκρασία 25±2 °C, φωτοπερίοδο 14 ωρών και σχετική υγρασία 80±2%.

Για τον έλεγχο της προνυμφοκτόνου δράσης χρησιμοποιήθηκαν γυάλινα δοχεία ζέσεως χωρηστικότητας 250 ml. Σε κάθε δοχείο ζέσεως τοποθετήθηκαν 198 ml αποχλωριωμένου νερού και 2 ml DMSO (1% v/v) και στη συνέχεια 20 προνύμφες 3^ηs-4^ηs γενιάς. Κατόπιν προστέθηκε η αντίστοιχη δόση του αιθερίου ελαίου/εκχυλίσματος/μεταβολίτη σε μl (πέντε επαναλήψεις). Μετά από 24 ώρες λαμβάνονταν οι μετρήσεις της θνησιμότητας των κουνουπιών ώστε να υπολογιστούν οι δείκτες LC₅₀ και LC₉₀ για τις υπό εξέταση ουσίες. Παράλληλα χρησιμοποιήθηκαν μάρτυρες (99% αποχλωριωμένο νερό βρύσης με 2% DMSO).

Για την εξαγωγή των αποτελεσμάτων έγινε εικοσιτετράωρη καταγραφή της θνησιμότητας (24h). Για κάθε εφαρμογή υπολογίστηκε το ποσοστό θνησιμότητας και με τη βοήθεια στατιστικού πακέτου (SPSS 11.0 - probit analysis) υπολογίστηκαν οι δείκτες LC₅₀ και LC₉₀ για τις 24 ώρες. Όπου ο δείκτης LC₅₀ και LC₉₀ είναι η θανατηφόρα ή αποτελεσματική συγκέντρωση που επιδρά στο 50% και στο 90% του πληθυσμού, αντίστοιχα. Τα αιθέρια έλαια/εκχυλίσματα/μεταβολίτες που χρησιμοποιήθηκαν στις βιοδοκιμές αναμείχθηκαν με DMSO σε συγκέντρωση 10% w/v.

2.5.4 Βιοδοκιμές Απωθητικότητας σε κουνούπια

2.5.4.1. Μεθοδολογία

Η βιοδοκιμή απωθητικότητας βασίστηκε στη μέθοδο κατά Syed και Leal (Syed & Leal 2008). Η δοκιμή εκτελέστηκε σε κλουβιά διαστάσεων 30x30x30 cm, κατασκευασμένα από αλουμινένιους και πλαστικούς συνδέσμους, καλυμένους με σκούρο πράσινο συρματόπλεγμα (BioQuip). Ένα λευκό φύλλο φελιζόλ (30x30 cm) βρισκόταν στο κάτω μέρος του κλωβού καλύπτοντας ολόκληρη την βάση. Δύο μαύροι χάρτινοι κύκλοι (διαμέτρου 10 cm) από χοντρό, τραχύ και μη αντανακλαστικό μαύρο φύλλο χαρτιού, βρίσκονταν πάνω στο φελιζόλ σε 10 cm απόσταση μεταξύ τους. Στο πάνω μέρος των μαύρων κύκλων υπήρχαν δύο μεγάλα γυάλινα τρυβλία (100x15 mm), εντός των οποίων τοποθετήθηκαν μικρότερα γυάλινα τρυβλία (60x115 mm), τα οποία ήταν γεμισμένα με τρία ρολά διηθητικού χαρτιού με υδρόφιλο βαμβάκι και εμποτισμένα με 8 ml διαλύματος σακχαρόζης συγκέντρωσης 10%. Χάρτινοι κύλινδροι (διαμέτρου 6,1 cm, ύψους 4,5 cm) φτιαγμένοι από χαρτί χρωματογραφίας Whatman Η εμποτίζονταν με την υπό εξέταση ένωση ή το αιθέριο έλαιο/εκχύλισμα, και τοποθετούνταν στη συνέχεια γύρω από τα μικρότερα τρυβλία. Αναλυτικότερα, 200 μl διαλύματος της υπό εξέτασης ουσίας, συγκέντρωσης 100 μ g/ μ l σε CH₂Cl₂, προστίθονταν στην πάνω περίμετρο (ὑψους 10 mm) του διηθητικού χαρτιού δημιουργώντας με τον τρόπο αυτό έναν δακτύλιο από την εμποτισμένη ουσία δόσης περίπου 1 mg/cm². Η δόση αυτή είναι όμοια με εκείνη που συνήθως χρησιμοποιείται για τις δοκιμές αποτελεσματικότητας των απωθητικών σκευασμάτων. Ως σκευάσματα αναφοράς χρησιμοποιήθηκαν τα N,N-diethyl-mtoluamide (Deet) και Picaridin (Icaridin), τα οποία είναι οι κύριες δραστικές ουσίες σε ευρέως χρησιμοποιούμενα τοπικά απωθητικά.

Πριν την τοποθέτηση των εμποτισμένων κυλίνδρων αφήνονταν να εξατμιστεί ο διαλύτης και μετά χρησιμοποιούνταν στην πειραματική διαδικασία. Κάθε εμποτισμένος κύλινδρος μεταφέρονταν με ξεχωριστά ζευγάρια χειρουργικής λαβίδας, για να αποφευχθεί η έμμεση μόλυνση. Οι δοκιμές διεξήχθησαν μεταξύ 6.30 -8.30 μμ. Πενήντα με

ογδόντα ενήλικα κουνούπια, ηλικίας 5 εως 15 ημερών, χρησιμοποιήθηκαν ανά δοκιμή. Τρεις ημέρες πριν τις δοκιμές αφαιρέθηκε η τροφή από τα ενήλικα κουνούπια (διάλυμμα σακχαρόζης 10%). Οι παρατηρήσεις ξεκίνησαν σχεδόν αμέσως μετά την τοποθέτηση των τριβλύων εντός του κλωβού και ο συνολικός αριθμός ενηλίκων που προσγειώθηκαν στην πηγή ζάχαρης, μετρήθηκαν για συνολικό χρόνο δέκα λεπτών. Κατά τη διάρκεια των παρατηρήσεων της συμπεριφοράς διαπιστώθηκε ότι σχεδόν όλα τα κουνούπια τράφηκαν εξαιρουμένου ενός μικρού αριθμού (2%) που πέταξε πριν τον κορεσμό. Έτσι, ο συνολικός αριθμός των κουνουπιών που προσγειώθηκαν μπορεί να συμπεριλαμβάνει και ένα μικρό ποσοστό ενηλίκων που τελικά επέστρεψε για περαιτέρω τροφή.

2.5.4.2 Ανάλυση δεδομένων απωθητικότητας

Για κάθε βιοδοκιμή απωθητικότητας οι διαφορές μεταξύ των αριθμών των ακμαίων που προσγειώθηκαν στα τρυβλία petri μάρτυρες και σε αυτά που προσγειώθηκαν στα τρυβλία petri που είχαν δεχθεί κάποια επέμβαση καθορίστηκαν με βάση το Wilcoxon non-parametric test.

Το ποσοστό απωθητικότητας (ER) για κάθε επέμβαση υπολογίσθηκε βάση της παρακάτω εξίσωσης:

$$ER(\%) = [(Nc-Nt)/(Nc+Nt)]*100(\%)$$

Όπου το ER = ποσοστό απωθητικότητας; το Nc = αριθμός των ακμαίων που προσγειώθηκαν στους μάρτυρες, και το Nt = αριθμός των ακμαίων που προσγειώθηκαν στα τρυβλία Petri που είχαν δεχθεί την επέμβαση.

Για κάθε δόση, τα δεδομένα του ποσοστού απωθητικότητας αναλύθηκαν χρησιμοποιώντας το Kruskal-Wallis H-test, και οι συγκρίσεις μέσων έγιναν με το Mann-Whitney U-test (SPSS 11.0).

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

2.6 Στατιστική ανάλυση

2.6.1 Στατιστικές μέθοδοι

Για τον έλεγχο της ομοιότητας (ως προς την σύνθεση των αιθέριων ελαίων τους) των πληθυσμών που μελετήθηκαν τα δεδομένα που συλλέχθηκαν (ποσοστιαία αναλογία των διαφόρων ουσιών στα αιθέρια έλαια) υποβλήθηκαν στις μεθόδους πολυμεταβλητής ανάλυσης: Ανάλυσης Ομαδοποίησης (Cluster Analysis - CA) και Ανάλυση Κυρίων Συνιστωσών (Principal Components Analysis - PCA).

Επίσης, για την ποσοτική αξιολόγηση των διαφορών μεταξύ των πληθυσμών, ως προς τις ποσοστιαίες τιμές των διαφόρων ουσιών στα αιθέρια έλαια, για κάθε ουσία ξεχωριστά, τα δεδομένα υποβλήθηκαν στην μέθοδο της Ανάλυση της Διασποράς (univariate ANOVA). Στις περιπτώσεις των ουσιών όπου η ANOVA έδειξε στατιστικά σημαντικές διαφορές (σε επίπεδο σημαντικότητας α<0,05) μεταξύ των πληθυσμών, για την ανάδειξη των πληθυσμών που διαφοροποιούνται, τα δεδομένα ελέγχθηκαν περαιτέρω με την *a-posteriori* μέθοδο πολλαπλών συγκρίσεων Bonferroni.

Σημειώνεται ωστόσο ότι, η συνήθης πρακτική στην ανάλυση τέτοιων δεδομένων (σύνθεσης) είναι να υποβάλλονται σε στατιστικές μεθόδους πολυμεταβλητής ανάλυσης (PCA, cluster, κ.λπ.) τα πρωτογενή δεδομένα. Ωστόσο, ο Aitchison (1986) έχει δείξει ότι τα δεδομένα ποσοστιαίας σύνθεσης έχουν εγγενώς το πρόβλημα του ότι είναι κλειστά, δηλαδή πρέπει το άθροισμα των τιμών όλων των μεταβλητών να είναι 1,0 (δηλ. 100%). Έτσι, η ποσοστιαία αύξηση της τιμής μιας μεταβλητής (π.χ. η συγκέντρωση μιας ουσίας) σημαίνει υποχρεωτικά την (αναλογική) μείωση των άλλων μεταβλητών (λοιπών ουσιών στο δείγμα), παρόλο που, σε απόλυτες τιμές, οι τιμές (συγκεντρώσεις) των άλλων μεταβλητών (ουσιών) δεν έχουν αλλάξει. Για την παράκαμψη αυτού του εγγενούς προβλήματος ο Aitchison πρότεινε, τέτοια δεδομένα (σύνθεσης), πριν υποβληθούν σε περαιτέρω στατιστική ανάλυση, να υποβάλλονται σε log ratio μετασχηματισμό (Aitchison, 1986). Ο μετασχηματισμός log ratio εξαλείφει το πρόβλημα των "κλειστών δεδομένων" αντικαθιστώντας τα αρχικό ποσοστώ με το λογάριθμο του λόγου μεταξύ του ποσοστού και του γεωμετρικού μέσου των ποσοστών όλων των μεταβλητών (ουσιών) του δείγματος. Με μαθηματικούς όρους αυτό εκφράζεται ως εξής:

$$x_{ij}' = log\left(\frac{x_{ij}}{g_i}\right)$$

όπου, στην περίπτωσή μας: x_{ij} =το ποσοστό της ουσίας *j* στο δείγμα-φυτό i

$x_{ij}^{'}$ =η μετασχηματισμένη τιμή

gi= ο γεωμετρικός μέσος όρος

n = ο αριθμός των ουσιών στο δείγμα

Ένα πρόβλημα που ανακύπτει στην εφαρμογή αυτού του μετασχηματισμού είναι ότι για τις μηδενικές τιμές δεν ορίζεται λογάριθμος. Αυτό παρακάμπτεται με αντικατάσταση των μηδενικών τιμών με πάρα πολύ μικρές θετικές τιμές (πολύ κοντά στο μηδέν), με τη χρήση του τύπου του Aitchison's, και επανυπολογισμό των ποσοστών έτσι που το άθροισμά τους να είναι πάλι 1,0 (δηλαδή 100%).

2.6.2 Στατιστικά προγράμματα

Η ανάλυση Κυρίων Συνιστωσών (PCA) και η Ανάλυση Ομαδοποίησης (Cluster analysis) έγινε με την χρήση του πακέτου XLSTAT 7.5 [Addinsoft, SARL] ενώ η Ανάλυση της Διασποράς (ANOVA) έγιναν με την χρήση του στατιστικού πακέτου STATISTICA 7.0 [StatSoft, Inc]. Ο μετασχηματισμός logratio πραγματοποιήθηκε με την χρήση του πακέτου πολυμεταβλητής αριθμητικής ανάλυσης MVSP 3.0 [Kovach Computing Services, KCS].

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

3.1 Ενδοπληθυσμιακή και διαπλησθυσμιακή μελέτη των taxa του *Thymus* sectio *Teucrioides* στην Ελλάδα

Για τις ανάγκες της μελέτης συλλέχθησαν 22 πληθυσμοί ειδών και υποειδών και πιθανών υβριδίων του *Thymus* sectio *Teucrioides* σχεδόν από όλη την περιοχή εξάπλωσής του στην Ελλάδα.

Στην πλειονότητα των πληθυσμών συλλέχθησαν επιμέρους άτομα σε κάθε θέση συλλογής, ενώ μόνο σε δύο συνενώθηκαν όλα τα άτομα για να αποτελέσουν ένα ενιαίο δείγμα για ανάλυση. Οι πληθυσμοί που μελετήθηκαν συλλέχθησαν από το υψόμετρο των 80 m μέχρι και 2100 m. Σε κάθε πληθυσμό συλλέχθησαν από 3 έως 6 άτομα αναλόγως της αφθονίας των ατόμων που απάρτιζαν τον πληθυσμό. Οι πληθυσμοί προέρχονται τόσο από ασβεστολιθικά όσο και από σερπεντινικά πετρώματα και καλύπτουν σχεδόν όλη τη περιοχή εξάπλωσής τους στην Ελλάδα (

Еιк. 7).

Μελετήθηκε η χημική σύσταση των αιθερίων ελαίων των ατόμων των πληθυσμών και έγινε στατιστική ανάλυση των αποτελεσμάτων.

Εικ. 7. Θέσεις πληθυσμών

1, 8, 10, 11: *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides* 3, 4, 5, 7: *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* 2, 9, 12, 13, 14 (Ttc), 20 (tteuc): *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* 6: *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* inter *candilicus* 22: *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides* inter *candilicus* 17 (Tlts), 18 (Ttle), 19 (Thper): *Th. leucospermus* 16, 21 (Thhart): *Th. hatvigii* subsp. *macrocalyx*

3.2.1 Thymus leucospermus

Το είδος *Th. leucospermus* συλλέχθηκε από τρεις τοποθεσίες από το όρος Περιστέρι (Ν. Ιωαννίνων – δύο πληθυσμοί tlts και thper) και από το όρος Παρνασσός (Ν. Φθιώτιδας – ένας πληθυσμός ttle). Η χημική σύσταση των αιθερίων ελαίων δίνεται στους κάτωθι πίνακες (Πιν. 86-Πιν. 88).

Πιν. 86. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του *Th. leucospermus* - πληθυσμός Παρνασσού (Φτερόλακκα)

Χημικά συστατικά	RI	ttle1 (%)	ttle2 (%)	ttle3 (%)	ttle4 (%)	ttle5 (%)	ttle6 (%)	M.O. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	tr	1,2	1,1	tr	1,8	1,5	0,9±0,8
a-pinene	934	tr	0,8	0,9	tr	2,2	1,4	0,9±0,8
camphene	950	tr	tr	tr	tr	2,8	1,4	0,7±1,2
heptanol	962	tr	-	-	tr	-	-	-
sabinene	971	-	tr	tr	tr	tr	tr	-
β-pinene	974	-	tr	tr	tr	tr	tr	-
myrcene	988	-	tr	tr	tr	tr	tr	-
3-octanol	989	-	-	-	-	-	tr	-
a-phellandrene	1002	-	tr	tr	tr	-	tr	-
δ-3-carene	1008	tr	tr	-	tr	tr	tr	-
a-terpinene	1014	tr	1,3	tr	tr	tr	tr	0,2±0,5
p-cymene	1020	77,0	82,9	78,9	68,1	81,7	60,1	74,8±8,9
limonene	1024	tr	tr	-	-	tr	tr	-
β-phellandrene	1025	-	-	-	-	-	tr	-
γ-terpinene	1054	5,0	7,6	6,9	9,7	4,5	11,2	7,5±2,6
cis-sabinene hydrate	1065	tr	tr	tr	tr	0,7	tr	0,1±0,3
4-methyl hexanol	1080	1,1	1,2	-	1,1	0,7	-	0,7±0,6
terpinolene	1084	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
p-cymenene	1089	tr	tr	tr	-	tr	tr	-
linalool	1091	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
<i>trans</i> -sabinene hydrate	1093	tr	tr	-	tr	tr	tr	-
nonanal	1100	tr	-	-	tr	-	-	-
heptyl acetate	1112	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
cis-thujone	1101	tr	-	-	tr	-	-	-
cis-p-menth-2-en-1-ol	1118	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
a-campholenal	1123	-	-	-	tr	tr	tr	-
octyl formate	1126	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
trans-pinocarveol	1135	tr	-	-	tr	tr	-	-
camphor	1141	tr	-	tr	tr	tr	tr	-
pinocarvone	1159	tr	-	-	tr	tr	tr	-
borneol	1164	4,5	0,9	2,1	5,4	3,8	6,1	3,8±2,0
terpinen-4-ol	1173	tr	tr	0,6	1,4	tr	1,2	0,5±0,6
p-cymen-8-ol	1178	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
a-terpineol	1184	1,4	tr	tr	1,4	tr	tr	0,5±0,7
cis-dehydrocarvone	1189	-	-	tr	-	tr	tr	-
octanol acetate	1210	-	-	-	tr	tr	tr	-
trans-carveol	1212	tr	-	tr	tr	tr	-	-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

bornyl formate	1218	tr	-	tr	tr	tr	tr	-
thymol methyl ether	1230	0,9	tr	1,8	1,4	tr	tr	0,7±0,8
cumin aldehyde	1236	tr	-	tr	tr	tr	tr	-
carvacrol methyl ether	1237	2,1	0,9	tr	tr	0,9	tr	0,7±0,8
carvone	1238	tr	-	-	tr	-	tr	-
carvenone	1253	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
bornyl acetate	1286	tr	-	tr	tr	tr	tr	-
dihydroedulan II	1248	tr	tr	tr	tr	-	tr	-
thymol	1288	4,5	2,5	4,0	5,2	tr	10,7	4,5±3,6
carvacrol	1298	1,5	tr	1,2	1,7	tr	2,0	1,1±0,9
dihydroedulan I	1316	tr	tr	tr	tr	-	tr	-
thymol acetate	1349	tr	tr	tr	tr	-	tr	-
eugenol	1357	tr	-	tr	tr	-	tr	-
a-copaene	1374	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
<i>trans</i> -β-damascenone	1384	-	tr	tr	tr	-	-	-
β-bourbonene	1387	tr	tr	tr	-	tr	tr	-
trans-caryophyllene	1416	tr	0,6	1,3	2,0	0,8	2,7	1,2±1,0
β-copaene	1429	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
aromadendrene	1439	tr	-	-	-	-	-	-
a-humulene	1450	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
allo-aromadendrene	1459	tr	-	tr	tr	tr	-	-
γ-muurolene	1475	tr	-	-	-	tr	-	-
germacrene D	1482	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
β-ionone	1487	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
β-bisabolene	1505	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
γ-cadinene	1514	tr	-	-	-	-	-	-
δ-cadinene	1520	tr	-	tr	tr	tr	tr	-
a-calacorene	1543	tr	-	-	tr	tr	-	-
caryophyllene oxide	1580	1,9	tr	1,1	2,5	tr	1,6	1,2±1,0
salvial-4(14)-en-1-one	1591	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-1	1638	tr	-	tr	tr	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-2	1646	-	-	tr	tr	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-3	1647	tr	-	-	tr	-	-	-
Σύνολο		99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	
Μονοτερπένια		82,0	93,8	87,8	77,8	93,0	75,6	
Οξυγ. Μονοτερπένια		14,9	4,3	9,7	16,5	5,4	20,0	
Σεσκιτερπένια		tr	0,6	1,3	2,0	0,8	2,7	
Οξυγ. Σεσκιτερπένια		1,9	tr	1,1	2,5	tr	1,6	
Άλλα		1,1	1,2	tr	1,1	0,7	tr	

RI: Kovats indeces υπολογίστηκαν σε σχέση με τους χρόνους έκλουσης κανονικών υδρογονανθράκων C₉-C₂₃, σε στήλη HP-5 MS στήλη

tr: iχvη (<0,05%)

Πιν. 87 . Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του Th. leucospermus (Όρος Περιστέρι)

Χημικά συστατικά	RI	th1per	th2per	th3per	M.O. ± Τυπ. απόκλιση
a-thujene	925	0,7	tr	0,8	0,5±0,4
a-pinene	934	1,2	2,5	1,4	1,7±0,7
camphene	950	tr	tr	tr	-
sabinene	971	-	-	tr	-
1-octen-3-ol	973	tr	tr	tr	-
β-pinene	974	tr	tr	tr	-
myrcene	988	1,3	2,3	1,6	1,7±0,5

a phallandrona	1002	tre	tu	tu	
S 2 compo	1002	Ur tu	ur	ur	-
a torpinono	1006	ur 4.0	-	-	- 5 2 ±1 0
	1014	4,9	0,4 25.9	4,4	$3,2\pm1,0$
p-cymene	1020	36,0	35,8	<u> </u>	$51,5\pm7,9$
$(\Gamma) $ β α β	1024	1,6	0,9	tr	0,8±0,8
(E)-p-ocimene	1045	-	-		-
y-terpinene	1034	23,9	21,4	17,5	20,9±3,2
cis-sabinene hydrate	1065	tr	tr	tr	-
terpinolene	1084	tr	tr	tr	-
p-cymenene	1089	-	tr	tr	-
linalool	1091	-	tr	tr	-
trans-sabinene hydrate	1093	tr	tr	tr	-
borneol	1164	tr	tr	tr	-
terpinen-4-ol	1173	tr	tr	tr	-
p-cymen-8-ol	1178	-	tr	tr	-
a-terpineol	1184	tr	tr	tr	-
cis-dehydrocarvone	1189	-	tr	tr	-
cumin aldehyde	1236	-	tr	tr	-
carvacrol methyl ether	1237	tr	-	tr	-
carvone	1238	-	-	tr	-
thymoquinone	1247	-	tr	tr	-
dihydroedulan II	1248	tr	tr	-	-
thymol	1288	28,1	15,7	44,3	29,4±14,3
carvacrol	1298	1,6	5 <i>,</i> 5	3,7	3,6 ± 2,0
dihydroedulan I	1316	tr	tr	-	-
thymol acetate	1349	0,6	1,4	2,2	1,4±0,8
carvacrol acetate	1370	-	tr	tr	-
trans-caryophyllene	1406	-	5,3	1,8	2,4±2,7
a-humulene	1450	-	tr	tr	-
allo-aromadendrene	1459	-	tr	tr	-
germacrene D	1482	-	tr	-	-
β-bisabolene	1505	-	tr	tr	-
γ-cadinene	1514	-	tr	tr	-
δ-cadinene	1520	-	tr	tr	-
caryophyllene oxide	1580	-	2,7	tr	1,4±1,9
a-cadinol	1651	-	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-1	1638	-	-	tr	-
carvophylla-dien-ol-2	1646	_	-	tr	_
carvophylla-dien-ol-3	1647	-	_	tr	-
Σύνολο	-	99.9	99.9	99.9	
Μονοτεοπένια		69.6	69.3	47.9	
Οξην. Μονοτεοπένια		30.3	22.6	50.2	
		00,0		1.0	
Σεσκιτεοπένισ		_	53	18	
Σεσκιτερπένια Οξυν Σεσκιτεοπένια		-	5,3 2 7	1,8 tr	

Χημικά συστατικά	RI	tlts1 (%)	tlts2 (%)	tlts3 (%)	Μ.Ο. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	0,6	0,6	0,5	0,6±0,1
a-pinene	934	0,9	0,8	0,6	0,8±0,2
camphene	950	tr	tr	tr	-
β-pinene	974	tr	tr	tr	-
1-octen-3-ol	973	tr	tr	tr	-
myrcene	988	1,0	1,0	0,7	0,9±0,2
3-octanol	989	tr	_	tr	-
a-phellandrene	1002	tr	tr	tr	-
δ-3-carene	1008	tr	-	tr	-
a-terpinene	1014	3,2	2,9	2,7	2,9±0,3
p-cymene	1020	31,0	27,9	29,6	29,5±1,6
limonene	1024	0,5	tr	0,4	0,3±0,3
(E)- β -ocimene	1045	tr	tr	tr	-
v-terpinene	1054	17.0	18.6	15.7	17.1±1.5
<i>cis</i> -sabinene hydrate	1065	_	0.2	-	0.1±0.1
terpinolene	1084	tr	tr	tr	-
p-cymenene	1089	tr	tr	tr	-
<i>trans</i> -sabinene hydrate	1093	tr	tr	tr	-
borneol	1164	tr	tr	tr	-
terpinen-4-ol	1173	tr	tr	tr	-
p-cymen-8-ol	1178	tr	tr	tr	-
a-terpineol	1184	tr	tr	tr	-
<i>cis</i> -dehvdrocarvone	1189	-	tr	-	-
thymol methyl ether	1230	-	tr	3.9	1.3 ± 2.3
cumin aldehyde	1236	-	tr	-	_/=/= _
carvone	1238	-	tr	_	_
thymol	1288	40.9	42.0	41.2	41.4+0.6
carvacrol	1298	2.3	2.3	0.8	1.8+0.9
thymol acetate	1349	1.2	2.6	2.7	2.2+0.8
carvacrol acetate	1370	tr	<u>_</u> ,c	<u>,,</u> tr	
trans-caryophyllene	1416	10	10	11	1 0+0 1
a-humulene	1450	tr	tr	tr	-
allo-aromadendrene	1459	tr	tr	tr	_
B-jonone	1487	-	tr	-	_
B-bisabolene	1505	_	tr	_	_
y-cadinene	1514	tr	tr	tr	_
δ-cadinene	1520	tr	tr	-	_
carvophyllene oxide	1520	03	tr	tr	01+02
eni-q-cadinol	1636	-	tr	-	- -
Σύνολο	1000	99.9	90.0	99.9	
Μονοτεοπένια		54.2	51.8	50.2	
$OE_{\rm DV}$ Movorsonsvag		<u> </u>	Δ7 1	48.6	
Σ_{20} χ_{11} χ_{20} χ_{20}		10	10	11	
$\Omega_{\rm EW}$ Sortison		03	1,U tr	1,1 tr	
$\langle \lambda \rangle \rangle_{\alpha}$		tr	tr	tr	

Πιν. 88: Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του Th. leucospermus (Όρος Περιστέρι)

Αποτελέσματα

Thymus leucospermus - πληθυσμός ttle

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού ttle από το όρος Παρνασσό, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 1,05-3,13% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με έντονη αρωματική οσμή. Συνολικά προσδιορίστηκαν 70 συστατικά που αποτελούσαν το 99,9% των αιθερίων ελαίων. Στα αιθέρια έλαια των ατόμων του πληθυσμού κυριαρχούσαν τα μονοτερπένια (οξυγονωμένα και μη) σε ποσοστό άνω του 94,3% με κυρίαρχα συστατικά το π-κυμένιο (60,1-82,9%), το γ-τερπινένιο (4,5-11,2%), και τη θυμόλη (ίχνη-10,7%).

Thymus leucospermus - πληθυσμός thper

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού *Th. leucospermus* (thper) από το όρος Περιστέρι, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 2,33-4,96%, κίτρινου χρώματος, με έντονη αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 46 συστατικά που αποτελούσαν το 99,9% των αιθερίων ελαίων. Υπερτερούσε το κλάσμα των μονοτερπενίων (οξυγονωμένα και μη) με κύρια συστατικά τη θυμόλη (15,7-44,3%), το π-κυμένιο (22,2-36,0%), και το γ-τερπινένιο (17,5-23,9%).

Thymus leucospermus - πληθυσμός tlts

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού *Th. leucospermus* (tlts) από το όρος Περιστέρι, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 1,64-2,09%, κίτρινου χρώματος, με έντονη αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 39 συστατικά που αποτελούσαν το 99,9% των αιθερίων ελαίων. Στον πληθυσμό tlts του *Th. leucospermus* τα μονοτερπένια (οξυγονωμένα και μη) αποτελούσαν σχεδόν ολόκληρο το αιθέριο έλαιο (ποσοστό άνω του 98,6%) με κυρίαρχα συστατικά τη θυμόλη (40,9-42,0%), το π-κυμένιο (27,9-31,0%), και το γ-τερπινένιο (15,7-18,6%).

Στατιστική ανάλυση

Th. leucospermus

Εικ. 8. Δενδρόγραμμα των ατόμων του *Th. leucospermus* από το όρος Περιστέρι (tlts και thper) και από το όρος Παρνασσός (ttle).

Από το δενδρόγραμμα (Εικ. 8) προκύπτει ότι το *Th. leucospermus* της περιοχής του Παρνασσού (ttle) ανήκει σε διαφορετική ομάδα από τους δύο πληθυσμούς, οι οποίοι προέρχονται από το όρος Περιστέρι. Επιπρόσθετα από το διάγραμμα της Ανάλυσης Κύριων Συνιστωσών (PCA), (Εικ. 9), (άξονες F1 και F2, ποσοστό 67,16%), υποδεικνύεται η διαφορετικότητα του πληθυσμού του Παρνασσού. Είναι εμφανής η κυριαρχία των π-κυμενίου και βορνεόλης στον πληθυσμό του Παρνασσού, ενώ το μυρκένιο και ο οξικός εστέρας της θυμόλης είτε δεν υπάρχουν, είτε παρατηρούνται σε ίχνη. Στους πληθυσμούς από το όρος Περιστέρι υπερισχύουν η θυμόλη και τα α- και γ- τερπινένια.

Μετά από στατιστική ανάλυση (ANOVA & Post Hoc Tests) των δεδομένων προκύπτει ότι τα συστατικά στα οποία διαφέρει στατιστικά σημαντικά, σε επίπεδο σημαντικότητας 0,05%, ο πληθυσμός του Παρνασσού από τους υπόλοιπους δύο, είναι το π-κυμένιο, η βορνεόλη, ο οξικός εστέρας της θυμόλης, το α-τερπινένιο και το μυρκένιο (βλ. Παράρτημα).

Biplot after Varimax rotation (axes F1 and F2: 67,16 %)

Εικ. 9: Ανάλυση Κύριων Συνιστωσών (PCA) απεικόνιση (biplot) των ατόμων των πληθυσμών του *Th. leucospermus* και των συστατικών των αιθερίων ελαίων τους ως προς τους άξονες F1 και F2 (67,16%).

3.2.2 Thymus hartvigii subsp. macrocalyx каl subsp. hartvigii

Το είδος *Th. hartvigii* χωρίζεται σε δύο υποείδη, το subsp. *macrocalyx* και το subsp. *hartvigii*. Στην παρούσα μελέτη αναλύθηκαν τρεις πληθυσμοί. Από το υποείδος *macrocalyx* αναλύθηκαν 6 άτομα που προερχόταν από το όρος Τυμφρηστός (Thmac) και από το υποείδος *hartvigii* 5 άτομα από το όρος Βαρδούσια (Thhart). Επιπλέον για το υποείδος *hartvigii* αναλύθηκε και παλαιότερος πληθυσμός από το όρος Οίτη, ο οποίος δεν συλλέχθηκε ως ξεχωριστά άτομα. Στους Πιν. 89-Πιν. 91 αναφέρεται η χημική σύσταση των αιθερίων ελαίων των δύο υποειδών.

Χημικά Συστατικά	RI	Thmac 1 (%)	Thmac 2 (%)	Thmac 3 (%)	Thmac 4 (%)	Thmac 5 (%)	Thmac 6 (%)	Μ.Ο. ±Τυπική Απόκλιση
a-thujene	925	-	tr	-	-	-	-	-
a-pinene	934	-	tr	-	-	-	-	-
sabinene	950	-	tr	-	-	-	-	-
octen-3-ol	973	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
myrcene	988	tr	tr	tr	tr	tr	-	-
a-terpinene	1014	-	tr	-	-	-	-	-
p-cymene	1020	tr	tr	-	-	tr	-	-
limonene	1024	tr	tr	-	-	tr	-	-
(Z) - β -ocimene	1033	tr	tr	-	-	-	-	-
(E)- β - ocimene	1045	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
γ-terpinene	1054	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
terpinolene	1084	tr	tr	-	-	tr	tr	-
linalool	1091	90,8	90,0	89,7	88,7	86,9	89,1	88,9±1,1
camphor	1141	tr	0,9	tr	tr	tr	tr	0,9±0,4
terpinen-4-ol	1173	-	-	-	tr	tr	tr	-
a-terpineol	1184	tr	-	tr	tr	-	tr	-
<i>trans</i> -β- damascenone	1384	-	-	tr	tr	tr	tr	-
β-bourbonene	1387	tr	-	-	tr	tr	tr	-
trans-caryophyllene	1416	5,0	6,2	5 <i>,</i> 5	5 <i>,</i> 9	4,8	9,6	6,4±1,7
a- <i>trans-</i> bergamotene	1432	tr	tr	tr	tr	tr	-	-
a-humulene	1465	tr	tr	tr	tr	tr	0,5	0,5±0,2
(E)- β -farnesene	1467	1,8	1,3	1,7	2,0	3,1	-	1,6±1,0
germacrene D	1482	tr	tr	tr	tr	-	tr	-
β-ionone	1487	tr	-	tr	tr	tr	tr	-
a-zingiberene	1493	tr	tr	tr	tr	tr	-	-

Πιν. 89. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του Th. hartvigii subsp. macrocalyx

β-bisabolene	1505	2,3	1,5	2,3	2,5	3,7	-	2,0±1,2
β -sesquiphellandrene	1520	tr	tr	0,7	0,8	1,4	-	0,7±0,5
caryophyllene oxide	1580	tr	-	tr	tr	tr	0,7	0,4±0,4
Σύνολο		99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	
Μονοτερπένια		tr	tr	tr	tr	tr	tr	
Μονοτερπένια Οξυγ. Μονοτερπένια		tr 90,8	tr 90,9	tr 89,7	tr 88,7	tr 86,9	tr 89,1	
Μονοτερπένια Οξυγ. Μονοτερπένια Σεσκιτερπένια		tr 90,8 9,1	tr 90,9 9,0	tr 89,7 10,2	tr 88,7 11,2	tr 86,9 13,0	tr 89,1 9,6	

Πιν. 90. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του Th. hartvigii subsp. hartvigii

Χημικά Συστατικά	RI	Thhart1 (%)	Thhart2 (%)	Thhart3 (%)	Thhart4 (%)	Thhart5 (%)	Μέσος όρος± Τυπική Απόκλιση
a-thujene	925	1,2	1,7	1,8	1,6	1,6	1,6±0,2
a-pinene	934	0,9	1,6	1,1	1,8	1,1	1,3 ± 0,3
camphene	950	tr	1,4	tr	1,7	tr	1,6±0,2
β- pinene	974	tr	tr	tr	tr	tr	-
octen-3-ol	973	1,2	tr	1,9	tr	1,5	1,5 ± 0,3
myrcene	988	1,5	1,6	1,3	1,2	1,5	1,4 ± 0,1
3-octanol	989	tr	-	-	-	-	-
a-phellandrene	1002	tr	tr	tr	tr	tr	-
a-terpinene	1014	3,1	3,8	3,6	3,3	2,8	3,3 ± 0,4
p-cymene	1020	21,6	14,6	32,4	21,0	15,2	21,0 ± 6,4
limonene	1024	0,3	tr	tr	tr	tr	0,3 ± 0,1
(<i>E</i>)- β -ocimene	1045	tr	tr	tr	tr	tr	-
γ- terpinene	1054	13,1	17,4	16,5	11,7	11,3	14,0 ± 2,5
a- terpinolene	1084	tr	tr	tr	tr	tr	-
p-cymenene	1089	-	-	-	tr	-	-
borneol	1164	-	tr	-	1,8	tr	0,6 ±0 ,8
thymol methyl ether	1230	tr	-	-	tr	-	-
carvone	1238	-	tr	-	-	-	-
thymol	1288	47,3	49,9	35,1	46,6	53,2	46,4 ± 6,1
carvacrol	1298	3,4	3,2	2,2	3,1	3,0	3,0±0,4
thymol acetate	1349	2,6	2,4	tr	3,0	2,4	2,6±0,2
carvacrol acetate	1370	tr	-	-	tr	-	-
β-bourbonene	1387	-	-	tr	tr	-	-
trans-caryophyllene	1416	1,5	2,3	4,0	2,0	4,7	2,9 ± 1,2
a-humulene	1450	tr	tr	tr	tr	tr	-
allo-aromadendrene	1459	0,7	tr	tr	tr	tr	0,7±0,3
γ-muurolene	1475	tr	tr	tr	tr	0,5	0,5 ± 0,2
a-zingiberene	1493	-	tr	-	-	-	-
β-bisabolene	1505	1,5	tr	-	tr	-	0,5 ± 0,7

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

γ-cadinene	1514	tr	tr	tr	tr	tr	-
δ- cadinene	1520	tr	tr	tr	tr	1,1	1,1 ± 0,5
Σύνολο		99,9	99,9	99,9	98,8	99,9	
Μονοτερπένια		41,7	42,1	56,7	42,3	33,5	
Οξυγ. Μονοτερπένια		53,3	55,5	37,3	54,5	58,6	
Σεσκιτερπένια		3,7	2,3	4,0	2,0	6,3	
Οξυγ. Σεσκιτερπένια		-	-	-	-	-	
Άλλα		1,2	tr	1,9	tr	1,5	

Αποτελέσματα

Thymus hartvigii subsp. macrocalyx

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού *Th. hartvigii* subsp. *macrocalyx* από το όρος Τυμφρηστό, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 0,67-0,95% (ο/β), υποκίτρινου χρώματος, με αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 27 συστατικά που αποτελούσαν το 99,9% των αιθερίων ελαίων. Στα έλαια κυριαρχούσαν τα οξυγονωμένα μονοτερπένια (86,9-90,9%) με κύριο εκπρόσωπο τη λιναλοόλη (86,9-90,8%). Από τα σεσκιτερπένια αξιοσημείωτο ποσοστό εμφάνισε το *trans*-καρυοφυλλένιο (4,8-9,6%).

Thymus hartvigii subsp. hartvigii

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού *Th. hartvigii* subsp. *hartvigii* από το όρος Βαρδούσια, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 1,02-1,68% (ο/β), έντονου κίτρινου χρώματος, με δριμεία αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 32 συστατικά που συνιστούσαν το 98,8-99,9% των αιθερίων ελαίων. Κυριαρχούσε το κλάσμα των μονοτερπενίων (οξυγονωμένων και μη) με κυρίαρχους μεταβολίτες τη θυμόλη (35,1-53,2%), το π-κυμένιο (14,6-32,4%), και το γτερπινένιο (11,3-17,4%). Οξυγονωμένα σεσκιτερπένια δεν ανιχνεύθηκαν.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Στατιστική ανάλυση

Όπως παρατηρείται στο δενδρόγραμμα (Εικ. 10) τα δύο υποείδη του *Th. hartvigii* είναι πλήρως διακριτά και ανήκουν σε δύο διαφορετικές ομάδες. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και από το διάγραμμα της PCA (Εικ. 11), (άξονες F1 και F2, ποσοστό 83,35%). Από το διάγραμμα καθίσταται εμφανές ότι το *Th. hartvigii* subsp. *hartvigii* χαρακτηρίζεται από π-κυμένιο, θυμόλη, γ-τερπινένιο, καρβακρόλη, α-τερπινένιο και οξικό εστέρα της θυμόλης, ενώ το *Th. hartvigii* subsp. *macrocalyx* από λιναλοόλη, *trans*καρυοφυλλένιο, β-μπιζαμπολένιο και (Ε)-β-φαρνεσένιο.

Αφού πραγματοποιήθηκε στατιστική ανάλυση των πειραματικών δεδομένων διαπιστώθηκε η ύπαρξη στατιστικά σημαντικής διαφοράς ανάμεσα στα δύο υποείδη στους εξής μεταβολίτες: π-κυμένιο, λιναλοόλη, θυμόλη, καρβακρόλη, οξικός εστέρας της θυμόλη,ς γ-τερπινένιο, α-τερπινένιο, trans-καρυοφυλλένιο, β-μπιζαμπολένιο και (Ε)-β-φαρνεσένιο (βλ. Παράρτημα).

Th. hartvigii

Εικ. 10. Δενδρόγραμμα των ατόμων των δύο υποειδών subsp. *hartvigii* (όρος Βαρδούσια) και subsp. *macrocalyx* (όρος Τυμφρηστός) του είδους *Th. hartvigii*.

91

Biplot after Varimax rotation (axes F1 and F2: 83,35 %)

Εικ. 11. Ανάλυση Κύριων Συνιστωσών (PCA) απεικόνιση (biplot) των ατόμων των πληθυσμών των υποειδών του *Th. hartvigii* και των συστατικών των αιθερίων ελαίων τους ως προς τους άξονες F1 και F2 (83,35%).

Από το μελέτη των δύο υποειδών *Th. hartvigii* subsp. *hartvigii* και *Th. hartvigii* subsp. *macrocalyx* διαπιστώνεται η μεγάλη διαφορά στο χημικό τους προφίλ. Καθώς έχει εξετασθεί σημαντικός αριθμός ατόμων ανά πληθυσμό και λαμβάνοντας υπόψη ότι το *Th. hartvigii* subsp. *macrocalyx* είναι εντοπισμένο σε μικρή γεωγραφική περιοχή χρήζει περαιτέρω διερεύνησης η πιθανότητα να υποστηριχθεί η διάκριση των δύο taxa σε επίπεδο είδους.

Th. hartvigii subsp. hartvigii - πληθυσμός όρους Οίτη

Χημικά Συστατικά	RI	Th. hartvigii subsp. hartvigii (%)
a-thujene	925	2,2
a-pinene	934	1,7
camphene	950	1,5
verbenene	963	tr
sabinene	971	tr
β-pinene	974	0,7
myrcene	988	0,5
3-octanol	989	tr
α-phellandrene	1002	tr
δ-3-carene	1008	tr
a-terpinene	1014	2,6
p-cymene	1020	56,6
limonene	1024	tr
(E)- β -ocimene	1045	tr
γ-terpinene	1054	17,0
cis-sabinene hydrate	1065	tr
terpinolene	1084	tr
p-cymenene	1089	tr
linalool	1091	tr
trans-sabinene hydrate	1093	tr
nonanal	1100	tr
cis-p-menth-2-en-1-ol	1118	tr
a-campholenal	1123	tr
octyl formate	1126	tr
camphor	1141	tr
borneol	1164	2,6
terpinen-4-ol	1173	0,6
p-cymen-8-ol	1178	tr
a-terpineol	1184	tr
cis-dehydrocarvone	1189	tr
octanol acetate	1210	tr
trans-carveol	1212	tr
thymol methyl ether	1230	0,5
cuminyl aldehyde	1236	tr
carvacrol methyl ether	1237	tr
carvenone	1253	tr
bornyl acetate	1286	tr
thymol	1288	8,9
carvacrol	1298	1,5

Πιν. 91. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του Th. hartvigii subsp. hartvigii

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

thymol acetate	1349	tr
eugenol	1457	tr
a-copaene	1374	tr
β-bourbonene	1387	tr
1-tetradecene	1388	tr
trans-caryophyllene	1416	1,5
germacrene D	1482	tr
β-ionone	1487	tr
β-bisabolene	1505	tr
γ-cadinene	1506	tr
δ-cadinene	1520	tr
caryophyllene oxide	1580	1,5
abietatriene	2056	tr
Σύνολο		99,9
Μονοτερπένια		82,8
Οξυγ. Μονοτερπένια		14,1
Σεσκιτερπένια		1,5
Οξυγ. Σεσκιτερπένια		1,5

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων του πληθυσμού *Th. hartvigii* subsp. *hartvigii* από το όρος Οίτη, παραλήφθηκε αιθέριο έλαιο με απόδοση 1,62% (ο/β), έντονου κίτρινου χρώματος, με δριμεία αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 52 συστατικά που συνιστούσαν το 99,9% του αιθερίου ελαίου. Κυριαρχούσε το κλάσμα των μονοτερπενίων (οξυγονωμένων και μη) με κυρίαρχους μεταβολίτες το π-κυμένιο (56,6%), το γ-τερπινένιο (17,0%) και τη θυμόλη (8,9%).

Συγκρινόμενα τα αιθέρια έλαια του υποείδους hartvigii χαρακτηρίζονται από την παρουσία των ίδιων κύριων μεταβολιτών, π-κυμένιο και θυμόλη και την βιογενετικά πρόδρομη ένωσή τους γ-τερπινένιο, με ποσοτικές μόνο διαφορές, γεγονός που υποστηρίζει τη διαφορετικότητα μεταξύ των υποειδών καθώς στο υποείδος macrocalyx κυριαρχεί η λιναλοόλη.
3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig

To είδος *Th. teucrioides* Boiss. & Spruner subsp. *candilicus* (Beauverd) Hartvig, ένα από τα τρία υποείδη του *Th. teucrioides* συλλέχθηκε από έξι τοποθεσίες (Πιν. 92).

Πιν. 92: Πληθυσμοί και τοποθεσίες συλλογής							
Πληθυσμός	Τοποθεσία συλλογής						
2	Ν. Κοζάνης (πλαγιές του όρους Βούρινος)						
9	Ν. Φθιώτιδας (νότια του Δομοκού)						
Ttc	Ν. Φθιώτιδας (Δομοκός - Οβριακή)						
12	Ν. Ευβοίας (Λιμάνι Μαντουδίου)						
13	Ν. Ευβοίας (Παγώντας)						
tteuc	Ν. Βοιωτίας (Παύλος)						

Η χημική σύσταση των αιθερίων ελαίων των ατόμων των μελετηθέντων πληθυσμών δίνεται στους πίνακες Πιν. 93-Πιν. 98.

Πιν. 93. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* (πληθυσμός 2)

Χημικά συστατικά	RI	2a (%)	2b (%)	2c (%)	2d (%)	2e (%)	M.O. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	tr	tr	tr	tr	tr	-
a-pinene	934	0,6	tr	tr	tr	tr	0,2±0,3
camphene	950	tr	tr	tr	tr	tr	-
sabinene	971	-	tr	-	tr	-	-
octen-3-ol	973	-	tr	tr	tr	tr	-
β-pinene	974	-	-	-	-	tr	-
3-octanone	979	-	-	tr	tr	tr	-
myrcene	988	-	tr	tr	tr	tr	-
3-octanol	989	-	tr	tr	tr	-	-
a-phellandrene	1002	tr	tr	-	tr	tr	-
δ-3-carene	1008	-	tr	-	-	-	-
a-terpinene	1014	tr	tr	tr	tr	tr	-
p-cymene	1020	83,1	39,2	39,3	30,9	71,6	52,8±23,0
limonene	1024	tr	0,7	tr	tr	tr	0,1±0,3
1,8-cineole	1026	-	tr	tr	tr	tr	-
γ-terpinene	1054	2,5	7,3	tr	4,8	6,4	4,2±3,0
octanol	1064	-	tr	tr	tr	tr	-
cis-sabinene hydrate	1065	0,5	1,0	5,4	tr	tr	2,3±2,7
terpinolene	1084	-	tr	-	-	-	-
p-cymenene	1089	tr	tr	tr	tr	tr	-
linalool	1091	-	tr	-	-	-	-
trans-sabinene hydrate	1093	tr	tr	tr	tr	tr	-
n-nonanal	1100	-	tr	-	-	-	-
cis-thujone	1101	-	tr	-	tr	-	-
<i>trans</i> -thujone	1110	-	-	tr	-	-	-

cis-p-menth-2-en-1-ol	1118	-	tr	tr	tr	tr	-	
a-campholenal	1123	-	tr	-	-	-	-	
terpin-1-ol	1130	-	tr	-	tr	-	-	
pinocarvone	1159	-	tr	-	-	-	-	
borneol	1164	1,5	4,5	4,0	4,7	0,8	3,1±1,8	
nonanol	1165	tr	tr	tr	-	tr	-	
terpinen-4-ol	1173	0,9	2,6	1,9	2,2	0,6	1,6±0,9	
p-cymen-8-ol	1178	tr	1,2	tr	1,3	tr	0,5±0,7	
a-terpineol	1184	-	tr	tr	tr	tr	-	
myrtenol	1191	-	tr	-	-	-	-	
octanol acetate	1210	-	tr	-	-	tr	-	
trans-carveol	1212	-	tr	-	-	-	-	
bornyl formate	1218	-	tr	tr	-	-	-	
thymol methyl ether	1230	0,8	2,6	2,2	0,7	tr	1,3±1,1	
cuminyl aldehyde	1236	tr	tr	tr	tr	tr	-	
carvacrol methyl ether	1237	tr	2,2	1,8	2,4	1,0	1,7±1,0	
carvone	1238	-	tr	tr	-	-	-	
thymoquinone	1246	tr	tr	tr	tr	0,7	0,2±0,3	
piperitone	1247	-	tr	-	tr	-	-	
carvenone	1253	-	tr	tr	tr	-	-	
bornyl acetate	1286	-	tr	tr	tr	tr	-	
thymol	1288	5,0	24,4	25,6	31,2	10,5	19,3±11,1	
carvacrol	1298	1,7	4,5	5,8	6,4	2,0	4,1±2,2	
nonanyl acetate	1309	0,9	1,0	1,3	1,7	-	1,0±0,6	
thymol acetate	1349	tr	tr	1,3	1,0	-	0,5±0,6	
eugenol	1357	-	-	tr	tr	-	-	
carvacrol acetate	1370	-	tr	tr	tr	-	-	
β-bourbonene	1387	tr	tr	tr	tr	-	-	
<i>cis</i> -caryophyllene	1406	-	-	tr	tr	-	-	
trans-caryophyllene	1416	0,7	3,9	3,8	2,8	2,3	2,7±1,3	
β-copaene	1429	-	tr	tr	tr	-	-	
aromadendrene	1439	-	-	-	-	tr	-	
a-humulene	1450	-	tr	tr	tr	tr	-	
ar-curcumene	1479	-	-	tr	tr	-	-	
germacrene D	1482	-	tr	tr	tr	-	-	
β-ionone	1487	-	tr	tr	tr	-	-	
valancene	1455	-	tr	-	tr	tr	-	
β-bisabolene	1505	tr	1,1	2,0	4,1	tr	1,4±1,7	
γ-cadinene	1506	-	-	-	-	tr	-	
δ-cadinene	1514	-	tr	tr	-	-	-	
caryophyllene oxide	1580	1,7	3,7	5,5	5,7	4,0	4,1±1,6	
humulene epoxide II	1602	tr	-	tr	-	-	-	
caryophylla-dien-ol-1	1638	-	tr	tr	tr	tr	-	
caryophylla-dien-ol-2	1646	-	tr	tr	tr	tr	-	
caryophylla-dien-ol-3	1647	-	-	tr	tr	tr	_	
Σύνολο		99,9	99,9	99,9	99,9	99,9		
Μονοτερπένια		86,2	47,2	39,3	35,7	78,0		
Οξυγ. μονοτερπένια		10,4	43,0	48,0	49,9	15,6		
Σεσκιτερπένια		0,7	5,0	5,8	6,9	2,3		
Οξυγ. σεσκιτερπένια		1,7	3,7	5,5	5,7	4,0		
Άλλα		0,9	1,0	1,3	1,7	_		
					-			

Πιν. 94. Χημική σύστασι	(%) των αιθερίων ελαίων του Th. teucr	<i>ioides</i> subsp. <i>candilicus</i> (πληθυσμός 9)

Χημικά συστατικά	RI	9a (%)	9b (%)	9c (%)	9d (%)	9e (%)	Μ.Ο. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	0,9	0,8	tr	0,7	0,5	0,6±0,1
a-pinene	934	1.2	1.5	0.5	1.3	0.9	1.1±0.39
camphene	950	, 1.1	1.3	0.7	1.2	1.0	1.1+0.23
verbenene	963	1/1 tr	1,0 tr	tr	1/2 tr	1,0 tr	1/1±0/20
sabinono	971	u t	u	L1	u	u	-
sabiliene	072	tr	-	tr	-	-	-
octen-5-01	975	-	-	-	tr	tr	-
β-pinene	974	tr	tr	tr	tr	0,5	0,1±0,2
3-octanone	979	tr	tr	tr	tr	tr	-
myrcene	988	tr	-	-	-	-	-
3-octanol	989	tr	tr	tr	-	-	-
δ-3-carene	1008	tr	-	tr	tr	tr	_
a-terpinene	1014	tr	tr	tr	tr	tr	_
n-cymene	1020	86 7	80.0	83.0	90.6	01 ()	88 4+3 04
limonono	1024	00,7	09,9	63,9	90,0	91,0	00,410,04
	1024	-	-	tr	-	-	-
γ-terpinene	1054	1,5	0,4	0,6	0,4	0,3	0,64±0,49
octanol	1064	tr	-	tr	-	-	-
<i>cis</i> -sabinene hydrate	1065	tr	tr	tr	tr	tr	-
terpinolene	1084	-	-	-	tr	-	-
p-cymenene	1089	0,7	0,4	0,7	0,4	0,4	0,52±0,16
linalool	1091	tr	tr	tr	-	-	-
trans-sabinene nyarate	1093	- t.,	-	tr	- L.,	0,4	0,08±0,2
nonanal	1100	tr	- +	tr tr	tr tr	-	-
cis-mujone	1101	lr tr	lſ tr	ur tr	lr tr	- tr	-
a-campholenal	1110	u tr	u tr	u tr	tr	u tr	-
ternin-1-ol	1120	tr	tr	tr	-	-	_
camphor	1141	tr	-	-	-	tr	_
pinocarvone	1159	tr	tr	tr	tr	-	-
borneol	1164	1.2	1.4	4.7	0.6	2.1	2.0+1.6
terninen-4-ol	1173	10	0.6	16	0.4	0.9	0.9+0.5
p-cymen-8-ol	1178	tr	tr	1,0	0.3	tr	0.3+0.5
a-terpineol	1184	tr	tr	tr	tr	tr	-
octanol acetate	1210	tr	tr	tr	tr	-	_
trans-carveol	1212	-	-	tr	-	-	-
bornyl formate	1218	tr	tr	tr	-	tr	-
thymol methyl ether	1230	tr	tr	tr	tr	tr	-
cuminyl aldehyde	1236	tr	tr	tr	tr	tr	-
carvacrol methyl ether	1237	tr	tr	tr	tr	tr	-
thymoquinone	1247	tr	0,5	1,6	0,4	1,4	1,0±0,6
thymol	1288	2,4	tr	tr	0,4	tr	0,6±1,0
carvacrol	1298	1,7	1,3	1,9	1,4	tr	1,3±0,7
thymol acetate	1349	tr	tr	tr	tr	-	-
eugenol	1357	tr	tr	tr	-	-	-
carvacrol acetate	1370	tr	-	-	-	-	-
β-bourbonene	1387	tr	-	-	-	-	-
(<i>E</i>)- <i>trans</i> -damascenone	1384	-	tr	tr	-	-	-
truns-caryophyllene	1416 1450	tr	tr	tr	tr	tr	-
ano-aromadendrene	1409	-	tr	tr	-	-	-
germacrene D	1402	-	-	tr	-	-	-

β-ionone	1487	tr	tr	tr	tr	-	-
valancene	1495	-	-	tr	-	-	-
β-bisabolene	1505	tr	tr	tr	tr	tr	-
γ-cadinene	1506	-	tr	tr	tr	-	-
caryophyllene oxide	1580	1,5	1,8	1,8	1,8	0,5	1,5±0,6
caryophylla-dien-ol-1	1638	-	-	tr	-	-	-
Σύνολο		99,9	99,9	99,1	99,9	99,9	
Μονοτερπένια		92,1	94,3	86,4	94,6	94,6	
Οξυγ. μονοτερπένια		6,3	3,8	10,9	3,5	4,8	
Σεσκιτερπένια		ίχνη	ίχνη	ίχνη	ίχνη	ίχνη	
Οξυγ. σεσκιτερπένια		1,5	1,8	1,8	1,8	0,5	

Πιν. 95. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* (πληθυσμός Ttc)

Χημικά συστατικά	RI	Ttc 1 (%)	Ttc2 (%)	Ttc3 (%)	Ttc4 (%)	Ttc5 (%)	Ttc6 (%)	Μ.Ο. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	2,9	2,6	1,4	8,5	4,7	3,5	3,9±2,5
a-pinene	934	2,2	1,8	tr	5,5	3,3	2,4	2,5±1,8
camphene	950	2,0	1,4	tr	3,3	2,8	1,8	1,9±1,2
sabinene	971	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
octen-3-ol	973	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
β-pinene	974	0.3	tr	tr	tr	tr	tr	0.1±0.1
3-octanone	979	-	tr	tr	tr	tr	tr	-
mvrcene	988	tr	tr	tr	-	tr	1.4	0.2+0.6
3-octanol	989	tr	tr	tr	tr	tr		
g-phallandrono	1002	tr	tr	tr tr	tr tr	tr	tr	
a terminono	1002	u 03	0.1	0.3	ti tr	ti tr	0.2	- 0 2 +0 1
u-terpinene	1014	0,3 E2 2	0,1 E4.0	0,3 E2.0	11 24 E	u 22.6	0,2	$0,2\pm0,1$
p-cymene	1020	53,3	54,0	53,9	34,5	33,6	46,8	46,0±9,7
limonene	1024	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
γ-terpinene	1054	18,5	17,3	16,8	14,8	33,3	21,6	20,3±6,7
n-octanol	1064	-	tr	tr	tr	tr	tr	-
cis-sabinene hydrate	1065	1,8	1,7	1,8	4,1	2,4	1,8	2,3±0,9
terpinolene	1084	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
p-cymenene	1089	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
<i>trans</i> -sabinene hydrate	1093	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
linalool	1091	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
nonanal	1100	-	-	-	tr	tr	tr	-
cis-p-menth-2-en-1-ol	1118	tr	tr	tr	tr	-	tr	-
octyl formate	1126	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
terpin-1-ol	1130	-	tr	-	tr	-	-	-
camphor	1141	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
borneol	1164	3,9	3,2	3,0	4,9	3,6	2,6	3,5±0,8
terpinen-4-ol	1173	0,9	1,1	1,0	2,4	1,0	-	1,1±0,8
p-cymen-8-ol	1178	tr	tr	tr	tr	-	tr	-
a-terpineol	1184	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
cis-dihydrocarvone	1189	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
octanol acetate	1210	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
thymol methyl ether	1230	tr	1,5	tr	1,7	1,2	tr	0,7±0,8
cuminyl aldehyde	1236	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-

thymoquinone	1247	-	-	-	-	-	tr	-
carvenone	1253	tr	tr	tr	-	-	tr	-
bornyl acetate	1286	tr	tr	tr	-	tr	tr	-
thymol	1288	8,1	9,5	14,1	8,3	6,9	13,4	10,1±3,0
carvacrol	1298	1,1	1,6	2,4	2,3	tr	1,6	1,5±0,9
thymol acetate	1349	tr	tr	tr	tr	tr	-	-
carvacrol acetate	1370	-	-	tr	-	-	tr	-
β-bourbonene	1387	-	-	-	-	tr	-	-
cis-caryophyllene	1406	-	-	tr	tr	tr	-	-
trans-caryophyllene	1416	3,4	3,1	3,2	7,5	5,6	2,8	4,3±1,9
β-copaene	1429	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
a-humulene	1450	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
germacrene D	1482	tr	tr	tr	tr	tr	tr	-
β-bisabolene	1505	tr	tr	0,8	tr	tr	tr	1,3±0,3
δ-cadinene	1520	-	tr	tr	tr	tr	tr	-
caryophyllene oxide	1580	1,2	1,0	1,2	2,1	1,5	tr	1,2±0,7
humulene epoxide II	1602	tr	tr	tr	tr	tr	-	-
caryophylla-dien-ol-1	1638	tr	tr	tr	tr	tr	-	-
caryophylla-dien-ol-2	1646	tr	-	tr	-	-	-	-
caryophylla-dien-ol-3	1647	tr	-	-	-	-	-	-
Σύνολο		99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	
Μονοτερπένια		79,5	77,2	72,4	66,6	77,7	77,7	
Οξυγονωμένα		15,8	18,6	22,3	23,7	15,1	19,4	
μονοτερπεντα Σεσκιτεοπέντα		3.4	3.1	4.0	7.5	5.6	2.8	
Οξυγονωμένα σεσκιτερπένια		1,2	1,0	1,2	2,1	1,5	ίχνη	

Πιν. 96. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του Th. teucrioides subsp. candilicus (πληθυσμός 12)

Χημικά συστατικά	RI	12a (%)	12b (%)	12c (%)	12d (%)	12e (%)	M.O. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	1,6	1,6	2,3	2,1	0,8	1,7±0,6
a-pinene	934	4,6	5,3	6,0	5,4	3,9	5,0±0,8
camphene	950	5,4	7,4	7,8	7,6	6,1	6,9±1,1
sabinene	971	tr	tr	tr	tr	tr	-
octen-3-ol	973	-	tr	tr	tr	tr	-
β-pinene	974	1,9	1,6	1,8	1,1	1,0	1,5±0,5
myrcene	988	1,0	tr	0,6	tr	tr	0,3±,5
a-phellandrene	1002	tr	tr	tr	tr	tr	-
δ-3-carene	1008	tr	tr	tr	tr	tr	-
a-terpinene	1014	0,1	tr	0,4	1,6	0,2	0,5±0,7
p-cymene	1020	23,1	36,1	38,0	41,6	37,4	35,2±7,1
limonene	1024	tr	tr	tr	tr	tr	-
1,8-cineole	1026	-	tr	-	-	tr	-
γ-terpinene	1054	17,1	13,0	17,7	14,5	13,9	15,2±2,1
cis-sabinene hydrate	1065	-	-	-	0,9	-	0,2±0,4
terpinolene	1084	0,3	tr	tr	tr	tr	0,1±0,1
p-cymenene	1089	tr	tr	tr	tr	tr	-

trans-sabinene hydrate	1093	-	-	-	tr	-	-
α-campholenal	1123	tr	tr	tr	tr	tr	-
trans-pinocarveol	1135	tr	tr	-	tr	-	-
camphor	1141	tr	tr	tr	tr	tr	-
borneol	1164	15,5	16,8	10,6	11,2	17,5	14,2±3,2
terpinen4-ol	1173	1,0	1,1	0,7	tr	1,1	0,8±0,5
p-cymen-8-ol	1178	tr	-	tr	tr	-	-
a-terpineol	1184	tr	-	tr	tr	tr	-
bornyl formate	1218	-	tr	tr	tr	tr	-
thymol methyl ether	1230	0,5	0,8	0,9	1,0	1,0	0,8±0,2
carvone	1238	tr	tr	tr	tr	tr	-
bornyl acetate	1286	tr	tr	tr	tr	tr	-
thymol	1288	tr	tr	tr	tr	tr	-
carvacrol	1298	17,8	10,4	6,7	8,3	7,6	10,2±4,5
carvacrol acetate	1370	tr	tr	tr	tr	tr	-
trans-caryophyllene	1416	5,8	3,6	5,1	4,6	7,1	5,2±1,3
a-humulene	1450	tr	tr	tr	tr	tr	-
germacrene D	1482	tr	tr	tr	tr	tr	-
β-bisabolene	1505	tr	tr	tr	tr	tr	-
(Z)-α-bisabolene	1506	tr	tr	tr	tr	tr	-
δ-cadinene	1520	tr	-	-	-	-	-
caryophyllene oxide	1580	2,6	1,3	0,7	tr	1,4	1,2±1,0
caryophylla-dien-ol-1	1638	tr	tr	tr	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-2	1646	tr	-	-	-	-	-
caryophylla-dien-ol-3	1647	tr	-	-	-	-	-
Σύνολο		98,3	99,0	99,3	99,9	99,0	
Μονοτερπένια		55,1	65,0	74,6	73,9	63,3	
Οξυγ. μονοτερπένια		34,8	29,1	18,9	21,4	27,2	
Σεσκιτερπένια		5,8	3,6	5,1	4,6	7,1	
Οξυγ. σεσκιτερπένια		2,6	1,3	0,7	ίχνη	1,4	

Πιν. 97. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* (πληθυσμός 13)

Χημικά συστατικά	RI	13a (%)	13b (%)	13c (%)	13d (%)	13e (%)	M.O. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	2,2	tr	2,0	1,5	0,7	1,3±0,9
a-pinene	934	4,7	4,3	4,5	5,7	3,7	4,6±0,7
camphene	950	6,5	6,9	6,4	8,4	5,8	6,8±1,0
sabinene	971	-	tr	tr	tr	tr	-
octen-3-ol	973	tr	-	tr	-	-	-
β-pinene	974	1,4	1,6	1,4	1,6	tr	1,2±0,7
myrcene	988	tr	tr	tr	tr	tr	-
a-phellandrene	1002	tr	tr	tr	tr	tr	-
δ-3-carene	1008	-	-	tr	tr	-	-
a-terpinene	1014	tr	tr	1,6	1,1	tr	0,5±0,8
p-cymene	1020	46,9	37,6	56,6	54,3	38,4	46,8±8,8
limonene	1024	tr	tr	1,4	2,7	tr	0,8±1,2
γ-terpinene	1054	14,7	15,0	15,0	10,3	17,3	14,5±2,6
terpinolene	1084	tr	tr	tr	tr	tr	-

p-cymenene	1089	tr	tr	-	tr	-	-
a-campholenal	1123	tr	-	-	-	-	-
octyl formate	1126	tr	-	-	-	-	-
trans-pinocarveol	1135	tr	tr	-	-	-	-
camphor	1141	tr	tr	tr	tr	tr	-
borneol	1164	12,3	15,4	8,9	11,8	13,6	12,4±2,4
terpinen-4-ol	1173	1,2	1,3	tr	tr	1,2	0,7±0,7
bornyl formate	1218	tr	-	-	-	tr	-
thymol methyl ether	1230	-	tr	-	-	tr	-
cuminyl aldehyde	1236	tr	tr	-	-	tr	-
carvone	1238	tr	tr	-	-	tr	-
bornyl acetate	1286	tr	tr	tr	tr	tr	-
thymol	1288	1,1	tr	-	-	tr	0,2±0,5
carvacrol	1298	3,8	13,7	tr	tr	12,0	5,9±6,6
trans-caryophyllene	1416	3,5	3,5	2,1	2,5	5,5	3,4±1,3
a-humulene	1450	tr	tr	-	-	tr	-
germacrene D	1482	tr	tr	-	-	tr	-
(Z)-α-bisabolene	1506	tr	tr	-	-	tr	-
caryophyllene oxide	1580	1,2	tr	-	tr	0,7	0,4±0,6
caryophylla-dien-ol1	1638	tr	tr	-	-	tr	-
Σύνολο		99 <i>,</i> 5	99,3	99,9	99 <i>,</i> 9	98,9	
Μονοτερπένια		76,4	65,4	88,9	85,6	65,9	
Οξυγ. μονοτερπένια		18,4	30,4	8,9	11,8	26,8	
Σεσκιτερπένια		3,5	3,5	2,1	2,5	5,5	
Οξυγ. σεσκιτερπένια		1,2	ίχνη	ίχνη	ίχνη	0,7	

Πιν. 98. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του Th. teucrioides subsp. candilicus (πληθυσμός tteuc)

Χημικά συστατικά	RI	tteuc1 (%)	tteuc2 (%)	tteuc3 (%)	tteuc4 (%)	Μ.Ο. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	tr	tr	tr	tr	-
a-pinene	934	tr	tr	tr	tr	-
camphene	950	tr	tr	tr	-	-
sabinene	971	-	tr	-	-	-
1-octen-3-ol	973	tr	tr	-	tr	-
β-pinene	974	-	tr	tr	tr	-
3-octanone	979	-	tr	tr	-	-
α-phellandrene	1002	tr	tr	tr	tr	-
δ-3-carene	1008	-	tr	-	-	-
a-terpinene	1014	tr	tr	tr	tr	-
p-cymene	1020	34,9	28,8	24,0	12,1	25,0±9,7
limonene	1024	tr	tr	-	-	-
1,8-cineole	1026	-	tr	-	-	-
γ-terpinene	1054	12,6	6,2	13,4	2,2	8,6±5,3
cis-sabinene hydrate	1065	2,0	1,8	1,5	1,9	1,8±0,2
p-cymenene	1089	tr	tr	tr	tr	-
linalool	1091	1,7	tr	tr	2,0	1,9±0,2
trans-sabinene hydrate	1093	tr	tr	tr	tr	-
cis-p-menth-2-en-1-ol	1118	tr	-	-	tr	-
octyl formate	1126	tr	tr	-	-	-
trans-pinocarveol	1135	tr	-	tr	tr	-

camphor	1141	tr	tr	tr	-	-
borneol	1164	3,1	7,7	7,1	11,0	7,2±3,2
terpinen-4-ol	1173	2,2	2,5	3,3	3,5	2,9±0,6
p-cymen-8-ol	1178	tr	tr	tr	tr	-
a-terpineol	1184	tr	tr	tr	tr	-
trans-carveol	1212	-	tr	tr	-	-
thymol methyl ether	1230	1,9	1,5	2,3	tr	1,9±0,4
isobornyl formate	1233	-	tr	-	-	-
cumin aldehyde	1236	tr	-	tr	tr	-
carvacrol methyl ether	1237	2,9	2,4	2,7	tr	2,7±0,3
carvone	1238	tr	tr	-	-	-
thymoquinone	1247	tr	tr	-	tr	-
bornyl acetate	1286	-	-	-	tr	-
dihydroedulan II	1248	tr	tr	tr	-	-
thymol	1288	31,4	36,5	35,4	49,5	38,2±7,9
carvacrol	1298	4,3	5,3	3,4	7,5	5,1±1,8
eugenol	1357	-	tr	-	-	-
thymol acetate	1349	0,9	0,8	tr	1,4	1,0±0,3
carvacrol acetate	1370	-	tr	-	-	-
α-copaene	1374	-	tr	-	-	-
β-bourbonene	1387	tr	tr	-	-	-
<i>cis</i> -caryophyllene	1406	tr	-	-	-	-
trans-caryophyllene	1416	tr	1,9	3,1	3,1	2,7±0,7
β-copaene	1429	tr	tr	tr	tr	-
a-humulene	1450	-	tr	tr	tr	-
γ-muurolene	1475	tr	tr	tr	-	-
β-bisabolene	1505	1,8	2,3	1,6	1,7	1,9±0,3
δ-cadinene	1520	tr	tr	tr	tr	-
caryophyllene oxide	1580	-	2,2	2,1	4,0	2,1±1,6
caryophylla-dien-ol-1	1638	-	tr	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-2	1646	-	tr	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-3	1647	-	tr	-	tr	-
Σύνολο		99 <i>,</i> 7	99,9	99,9	99,9	
Μονοτερπένια		47,5	35,0	37,4	14,3	
Οξυγ. Μονοτερπένια		50,4	58,5	55,7	76,8	
Σεσκιτερπένια		1,8	4,2	4,7	4,8	
Οξυγον. Σεσκιτερπένια		0	2,2	2,1	4,0	

Αποτελέσματα

Thymus teucrioides subsp. candilicus - πληθυσμός 2

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού 2 από το Ν. Κοζάνης, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 1,49-3,24% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με έντονη αρωματική οσμή. Συνολικά προσδιορίστηκαν 70 συστατικά που αποτελούσαν το 99,7-99,9% των αιθερίων ελαίων. Το μεγαλύτερο ποσοστό των αιθερίων ελαίων καταλάμβαναν τα μονοτερπένια με κύρια συστατικά το π-κυμένιο (30,9-83,1%), τη θυμόλη (5,0-31,2%), την καρβακρόλη (1,7-6,4%), και το γ-τερπινένιο (ίχνη-7,3%).

Thymus teucrioides subsp. candilicus - πληθυσμός 9

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού 9 από το Ν. Φθιώτιδας, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 0,65-1,82% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 55 συστατικά που αποτελούσαν το 99,1-99,9% των αιθερίων ελαίων. Τα αιθέρια έλαια των ατόμων του πληθυσμού 9 χαρακτηρίζονται από την κυριαρχία του π-κυμενίου (83,9-91,0%).

Thymus teucrioides subsp. candilicus - πληθυσμός Ttc

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού Ttc από το N. Φθιώτιδας, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 0,91-1,72% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με έντονη αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 53 συστατικά που αποτελούσαν το 99,9% των αιθερίων ελαίων. Το μεγαλύτερο τμήμα των αιθερίων ελαίων αποτελούνταν από μονοτερπένια με κυρίαρχα συστατικά τα βιοσυνθετικά συνδεόμενα π-κυμένιο (33,6-54,0%), γ-τερπινένιο (14,8-33,3%) και θυμόλη (6,9-14,1%).

Thymus teucrioides subsp. candilicus - πληθυσμός 12

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού από το Μαντούδι, Ν. Ευβοίας, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 0,65-1,06% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με αρωματική οσμή. Συνολικά προσδιορίστηκαν 42 συστατικά που αποτελούσαν το 98,3-99,9% των αιθερίων ελαίων. Στον πληθυσμό 12 κυριαρχούσε το κλάσμα των μονοτερπενίων (οξυγονωμένα και μη) σε ποσοστό άνω του 89,9% με κύρια συστατικά το π-κυμένιο (23,1-41,6%), την καρβακρόλη (6,7-17,8%), το γτερπινένιο (13,0-17,7%), τη βορνεόλη (10,6-17,5%), το καμφένιο (5,4-7,8%) και το α-πινένιο (3,9-6,0%). Από το κλάσμα των σεσκιτερπενίων αξιόλογο ποσοστό εμφάνισε το *trans*καρυοφυλλένιο (3,6-7,1%).

Thymus teucrioides subsp. candilicus - πληθυσμός 13

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού 13 από το χωριό Παγώντα, Ν. Ευβοίας, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 0,96-1,70% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με έντονη αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 34 συστατικά που αποτελούσαν το 98,9-99,9% των αιθερίων ελαίων. Το κλάσμα των μονοτερπενίων αποτελούσε το κύριο ποσοστό των αιθερίων ελαίων με κύριους μεταβολίτες το π-κυμένιο (38,4-56,6%), το γ-τερπινένιο (10,3-17,3%), την καρβακρόλη (ίχνη-13,7%), τη βορνεόλη (8,9-13,6%), το καμφένιο (5,8-8,4%) και το απινένιο (3,7-5,7%).

Thymus teucrioides subsp. candilicus - πληθυσμός tteuc

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού tteuc από το Ν. Βοιωτίας, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 2,43-3,05% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με έντονη αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 53 συστατικά που αποτελούσαν το 99,7-99,9% των αιθερίων ελαίων. Στα άτομα του εν λόγω πληθυσμού τα μονοτερπένια (οξυγονωμένα και μη) συνιστούσαν σχεδόν ολόκληρο το αιθέριο έλαιο με ποσοστό 91,1-97,9% με κυρίαρχους μεταβολίτες το π-κυμένιο (12,1-34,9%), το γ-τερπινένιο (2,2-13,4%), τη θυμόλη (31,4-49,5%), την καρβακρόλη (3,4-7,5%), και τη βορνεόλη (3,1-11,0%).

Στατιστική ανάλυση

Από το δενδρόγραμμα (Εικ. 12) προκύπτει ότι οι πληθυσμοί του Th. teucrioides subsp. candilicus διακρίνονται σε δύο μεγάλες ομάδες. Στην πρώτη ομάδα ανήκουν οι πληθυσμοί 2 και tteuc και στη δεύτερη οι υπόλοιποι πληθυσμοί. Μέσα στη δεύτερη ομάδα διακρίνονται, ως ξεχωριστές υποομάδες, οι πληθυσμοί 9 και Ttc, οι οποίοι προέρχονται από το Ν. Φθιώτιδας. Επίσης οι πληθυσμοί 12 και 13, οι οποίοι προέρχονται από την Εύβοια, έχουν τη μικρότερη απόσταση μεταξύ τους όπως φαίνεται και από το δενδρόγραμμα αλλά και από το διάγραμμα της Ανάλυσης Κύριων Συνιστωσών (PCA) -(Εικ. 13), (άξονες F1 και F2, ποσοστό 50,99%), όπου τα κεντροειδή των δύο πληθυσμών σχεδόν συμπίπτουν. Επιπλέον από το διάγραμμα της Ανάλυσης Κύριων Συνιστωσών προκύπτει ότι οι πληθυσμοί 2 και 9 εμφανίζουν το μεγαλύτερο ποσοστό π-κυμενίου. Οι πληθυσμοί tteuc και 2 έχουν αυξημένο ποσοστό θυμόλης. Στους πληθυσμούς αυτούς ανιχνεύεται επίσης μεθυλεστέρας της καρβακρόλης και β-μπιζαμπολένιο. Επιπρόσθετα στον πληθυσμό 2 παρουσιάζεται σε υψηλότερο ποσοστό, από τους υπόλοιπους πληθυσμούς, το οξείδιο του καρυοφυλλενίου. Οι πληθυσμοί 12, 13 και Τtc χαρακτηρίζονται από αυξημένα ποσοστά γ-τερπινενίου, καθώς και από την παρουσία καμφενίου και α-πινενίου. Ο πληθυσμός Τtc εμφανίζει το μεγαλύτερο ποσοστό α-θυιένιο.

Μετά από στατιστική ανάλυση των πειραματικών δεδομένων (ANOVA και Post Hoc Tests) παρατηρήθηκε ότι παρουσιάζεται στατιστικά σημαντική διαφοροποίηση σε ένα τουλάχιστον από τους πληθυσμούς του υποείδους *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* και συγκεκριμένα στους μεταβολίτες: π-κυμένιο, θυμόλη, βορνεόλη, γ-τερπινένιο, οξείδιο του καρυοφυλλενίου, trans-καρυοφυλλένιο, μεθυλεστέρα της καρβακρόλης, καμφένιο, αθυιένιο, α-πινένιο, τερπινεν-4-όλη (βλ. Παράρτημα).

Th. teucrioides subsp. candilicus

Εικ. 12. Δενδρόγραμμα των ατόμων του *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* από Ν. Κοζάνης (2), Ν. Φθιώτιδας (9), Ν. Φθιώτιδας (Ttc), Λιμάνι Μαντουδίου (12), χωριό Παγώντας (13) και Ν. Βοιωτίας (tteuc)

Biplot after Varimax rotation (axes F1 and F2: 50,99 %)

Εικ. 13. Ανάλυση Κύριων Συνιστωσών (PCA) απεικόνιση (biplot) των ατόμων των πληθυσμών του *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* και των συστατικών των αιθερίων ελαίων τους ως προς τους άξονες F1 και F2 (50,99%).

3.2.4 Th. teucrioides Boiss. & Spruner subsp. teucrioides Hartvig

Το είδος *Thymus teucrioides* Boiss. & Spruner subsp. *teucrioides* Hartvig συλλέχθηκε από τέσσερεις τοποθεσίες, δύο πληθυσμοί από το Ν. Φθιώτιδας (πληθυσμοί 10 και 11), ένας από το Ν. Τρικάλων (πληθυσμός 8) και ένας από το Ν. Καστοριάς (πληθυσμός 1). Η χημική σύσταση των αιθερίων ελαίων δίνεται στους πίνακες Πιν. 99-Πιν. 102.

							M.O. ±
Χημικά συστατικά	RI	1a (%)	1b (%)	1c (%)	1d (%)	1e (%)	Τυπική
							απόκλιση
a-thujene	925	0,8	1,8	tr	-	tr	0,5±0,8
a-pinene	934	2,1	3,6	1,6	tr	1,4	1,7±1,3
camphene	950	3,9	5,8	3,5	0,8	3,1	3,4±1,8
sabinene	971	tr	tr	tr	-	tr	-
β-pinene	974	tr	1,1	-	-	tr	0,2±0,5
myrcene	988	-	tr	-	-	tr	-
a-phellandrene	1002	-	tr	-	-	tr	-
δ-3-carene	1008	-	tr	tr	-	tr	-
a-terpinene	1014	tr	tr	tr	-	tr	-
p-cymene	1020	55,5	57,9	35,0	26,8	39,0	42,8±13,4
limonene	1024	1,3	tr	tr	tr	0,8	0,4±0,6
γ-terpinene	1054	3,6	6,0	1,1	1,2	3,2	3,0±2,0
cis-sabinene hydrate	1065	0,7	0,6	1,4	tr	1,1	0,8±0,5
terpinolene	1084	-	tr	tr	tr	tr	-
p-cymenene	1089	tr	-	tr	-	tr	-
linalool	1091	1,0	0,9	1,7	-	1,2	1,0±0,6
trans-sabinene hydrate	1093	tr	tr	0,5	-	tr	0,1±0,2
<i>cis</i> -thujone	1101	-	-	tr	-	-	-
a-campholenal	1123	-	-	tr	-	-	-
camphor	1141	tr	tr	tr	tr	tr	-
borneol	1164	19,8	14,1	31,4	41,6	25,1	26,4±10,6
terpinen-4-ol	1173	2,0	1,5	2,9	2,7	2,7	2,4±0,6
p-cymen-8-ol	1178	tr	tr	tr	tr	tr	-
a-terpineol	1184	tr	tr	1,8	tr	tr	0,4±0,8
myrtenal	1191	-	-	tr	-	-	-
isobornyl formate	1233	-	-	tr	-	tr	-
cuminyl aldehyde	1236	-	tr	tr	-	tr	-
carvone	1238	-	tr	tr	-	tr	-
carvenone	1253	-	tr	tr	tr	tr	-
bornyl acetate	1286	1,0	0,6	2,1	1,5	2,0	1,4±0,6
thymol	1288	tr	tr	tr	tr	tr	-
carvacrol	1298	tr	tr	tr	tr	tr	-
eugenol	1357	-	-	tr	-	-	-
β-bourbounene	1387	-	tr	-	-	-	-
cis-caryophyllene	1406	-	tr	tr	-	tr	-

Πιν. 99. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του Th. teucrioides subsp. teucrioides (πληθυσμός 1)

trans-caryophyllene	1416	4,9	4,0	9,5	9,1	10,2	7,5±2,9
a-humulene	1450	-	tr	tr	tr	tr	-
germacrene D	1482	-	tr	tr	-	tr	-
β-ionone	1487	-	tr	tr	-	tr	-
β-bisabolene	1505	tr	tr	tr	-	tr	-
γ-cadinene	1506	-	-	-	-	tr	-
δ-cadinene	1520	-	-	tr	-	-	-
caryophyllene oxide	1580	3,3	2,0	7,4	13,5	10,1	7,3±4,8
humulene epoxide II	1602	-	tr	-	tr	-	-
caryophylla-dien-ol2	1646	tr	tr	tr	2,7	tr	0,5±1,2
caryophylla-dien-ol3	1647	tr	tr	-	-	-	-
Σύνολο		99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	
Μονοτερπένια		67,2	76,2	41,2	28,8	47,5	
Οξυγ. Μονοτερπένια		24,5	17,7	41,8	45,8	32,1	
Σεσκιτερπένια		4,9	4,0	9,5	9,1	10,2	
Οξυγ. Σεσκιτερπένια		3,3	2,0	7,4	16,2	10,1	
Άλλα		-	tr	tr	-	tr	

Πιν. 100. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides* (πληθυσμός 8)

Χημικά συστατικά	RI	8a (%)	8b (%)	8c (%)	8d (%)	8e (%)	Μ.Ο. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	tr	tr	0,7	tr	tr	0,1±0,3
a-pinene	934	tr	tr	1,1	1,1	tr	0,4±0,6
camphene	950	tr	tr	1,2	1,4	tr	0,5±0,7
verbenene	963	tr	tr	-	-	-	-
sabinene	971	tr	tr	-	-	tr	-
1-octen-3-ol	973	tr	tr	-	-	tr	-
β-pinene	974	-	-	tr	tr	tr	-
3-octanone	979	tr	tr	-	-	tr	-
myrcene	988	tr	tr	-	tr	tr	-
3-octanol	989	tr	tr	-	-	tr	-
a-phellandrene	1002	tr	tr	-	-	-	-
δ-3-carene	1008	tr	tr	-	-	tr	-
a-terpinene	1014	tr	tr	tr	tr	tr	-
p-cymene	1020	31,6	43,1	73,5	64,7	35,0	49,6±18,6
limonene	1024	tr	tr	tr	-	tr	-
γ-terpinene	1054	4,9	4,6	1,7	2,0	1,2	2,9±1,7
cis-sabinene hydrate	1065	tr	tr	tr	tr	tr	-
p-cymenene	1089	tr	tr	tr	tr	tr	-
linalool	1091	33,5	1,5	tr	9,6	37,2	16,4±17,8
trans-sabinene hydrate	1093	-	tr	tr	-	-	-
nonanal	1100	-	tr	-	-	-	-
<i>cis</i> -thujone	1101	tr	tr	-	-	tr	-
cis-p-menth-2-en-1-ol	1118	tr	tr	-	-	tr	-
a-campholenal	1123	tr	-	tr	tr	tr	
trans-pinocarveol	1135	tr	-	tr	-	-	-
camphor	1141	tr	tr	tr	-	tr	-
pinocarvone	1159	tr	tr	-	-	tr	
borneol	1164	10,5	7,7	6,5	2,8	7,0	6,9±2,8
terpinen-4-ol	1173	1,3	tr	0,7	tr	tr	0,4±0,6
p-cymen-8-ol	1178	tr	tr	tr	tr	tr	-

a-terpineol	1184	tr	-	tr	tr	tr	-
<i>cis</i> -dehydrocarvone	1189	tr	tr	tr	-	tr	-
octanol acetate	1210	tr	tr	-	-	-	-
trans-carveol	1212	tr	tr	-	-	tr	-
thymol methyl ether	1230	1,4	2,7	2,1	2,3	1,3	2,0±0,6
isobornyl formate	1233	tr	tr	tr	-	tr	-
cumin aldehyde	1236	tr	tr	-	tr	-	-
carvacrol methyl ether	1237	4,9	10,8	6,0	5,0	6,3	6,6±2,4
thymoquinone	1247	-	-	tr	-	tr	-
piperitone	1248	tr	-	-	-	-	-
carvenone	1254	tr	tr	-	-	tr	-
bornyl acetate	1286	tr	tr	tr	1,0	tr	0,2±0,5
thymol	1288	tr	2,9	tr	tr	tr	0,6±1,3
carvacrol	1298	tr	1,6	1,5	tr	1,2	1,3±0,8
eugenol	1357	tr	tr	-	-	tr	-
thymol acetate	1349	tr	tr	-	-	tr	-
a-copaene	1374	-	tr	-	-	-	-
geranyl acetate	1378	-	tr	-	-	-	-
β-bourbonene	1387	tr	tr	_	tr	tr	_
<i>cis</i> -carvophyllene	1406	tr	tr	_	_	tr	_
<i>trans</i> -carvophyllene	1416	3.3	5.6	2.1	3.2	3.5	3.5+1.3
β-copaene	1429	tr	tr	_/_	-	tr	-
a-humulene	1450	tr	tr	tr	-	tr	_
allo-aromadendrene	1459	tr	tr	-	-	tr	_
v-muurolene	1475	tr	_	_	_	tr	_
, germacrene D	1482	tr	tr	-	-	tr	-
β-ionone	1487	tr	tr	-	-	tr	-
valencene	1495	tr	tr	-	-	tr	-
a-muurolene	1501	tr	-	-	-	-	-
β-bisabolene	1505	1,2	1,8	0,8	1,3	1,1	1,2±0,4
γ-cadinene	1506	tr	tr	_	-	tr	-
, δ-cadinene	1520	tr	-	-	-	tr	-
a-calacorene	1543	tr	tr	-	-	-	-
caryophyllene oxide	1580	4,4	12,3	2,0	3,9	4,4	5,4±4,0
salvial-4(14)-en-4-one	1591	tr	tr	_	_	_	-
humulene epoxide II	1602	-	tr	-	-	-	-
carvophylla-dien-ol-1	1638	tr	-	-	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-2	1646	tr	-	-	-	tr	-
caryophylla-dien-ol-3	1647	tr	1,8	-	-	tr	0,4±0,8
Σύνολο		97,0	96,4	99,9	98,3	98,2	, ,
Μονοτερπένια		36.5	47.7	78.2	69.2	36.2	
Οξυγ. Μονοτερπένια		53,6	27,2	16,8	20,7	53,0	
Σεσκιτερπένια		4,5	, 7,4	2,9	4,5	4,6	
Οξυγ. Σεσκιτερπένια		4,4	14,1	2,0	3,9	4,4	

Πιν. 101. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του Th	. teucrioides subsp. teucrioides	(πληθυσμός 10)
------------------------------------	------------------------------	----------------------------------	----------------

Χημικά συστατικά	RI	10a (%)	10b (%)	10c (%)	10d (%)	10e (%)	Μ.Ο. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	tr	tr	tr	tr	0,4	0,1±0,2
a-pinene	934	tr	1,3	tr	0,6	0,8	0,5±0,6
camphene	950	tr	1,6	tr	0,6	0,8	0,6±0,7
1-octen-3-ol	973	-	-	tr	0,8	-	0,2±0,4
verbenene	963	tr	tr	-	-	-	-
sabinene	971	-	tr	-	-	-	-
β-pinene	974	tr	tr	-	-	tr	-
3-octanone	979	tr	tr	tr	tr	-	-
octen-3-ol	973	-	tr	-	-	-	-
myrcene	988	tr	tr	-	tr	-	-
3-octanol	989	tr	tr	tr	tr	-	-
a-phellandrene	1002	-	-	-	tr	-	-
δ-3-carene	1008	tr	tr	-	-	-	-
a-terpinene	1014	tr	tr	tr	tr	-	-
p-cymene	102	49,3	69,5	52,9	73,5	90,3	67,1±16,6
limonene	1024	tr	tr	-	tr	-	-
γ-terpinene	1054	1,0	1,8	tr	1,8	3,6	1,6±1,3
cis-sabinene hydrate	1065	tr	tr	-	tr	-	-
octanol	1064	tr	tr	-	tr	-	-
p-cymenene	1089	tr	tr	tr	0,5	0,2	0,1±0,2
linalool	1091	1,9	2,2	2,5	0,7	-	1,5±1,1
trans-sabinene hydrate	1093	tr	tr	-	tr	-	-
nonanal	1100	tr	tr	-	tr	-	-
cis-thujone	1101	tr	tr	-	tr	-	-
cis-p-menth-2-en-1-ol	1118	tr	tr	-	tr	-	-
a-campholenal	1123	tr	tr	tr	tr	-	-
trans-pinocarveol	1135	tr	tr	-	tr	-	-
camphor	1141	tr	tr	tr	tr	-	-
pinocarvone	1159	tr	tr	-	tr	-	-
borneol	1164	10,2	6,3	10,8	4,9	0,2	6,5±4,3
terpinen-4-ol	1173	1,6	0,9	tr	1,1	tr	0,7±0,7
p-cymen-8-ol	1178	tr	tr	-	0,9	tr	0,2±0,4
a-terpineol	1184	tr	tr	tr	tr	-	-
<i>cis</i> -dehydrocarvone	1189	tr	tr	tr	tr	-	-
trans-carveol	1212	tr	tr	-	tr	-	-
<i>cis</i> -carveol	1225	tr	-	-	-	-	-
thymol methyl ether	1230	tr	tr	-	tr	-	-
isobornyl formate	1233	tr	tr	-	tr	-	-
cuminyl aldehyde	1236	tr	tr	tr	0,5	-	0,1±0,2
carvacrol methyl ether	1237	tr	tr	tr	-	-	-
piperitone	1247	tr	-	-	tr	-	-
carvenone	1253	tr	-	tr	tr	-	-
thymoquinone	1247	3,2	1,1	-	tr	-	0,9±1,4
bornyl acetate	1286	tr	tr	tr	tr	tr	-
thymol	1288	1,7	0,8	4,9	0,8	tr	1,6±1,9
carvacrol	1298	5,0	2,2	8,2	3,1	tr	3,7±3,1
thymol acetate	1349	tr	tr	tr	tr	-	-
eugenoi	1357	tr	tr	tr	-	-	-
u-copaene	1374	-	tr	-	tr	-	-
(<i>E</i>)-p-damascone	1384	tr	tr	-	-	-	-
cis-caryophyllene	1406	-	-	-	tr	-	-

trans-caryophyllene	1416	4,6	3,8	3,3	2,5	0,9	3,0±1,4
a-humulene	1450	tr	tr	-	tr	-	-
allo-aromadendrene	1459	-	tr	-	-	-	-
γ-muurolene	1475	-	-	-	tr	-	-
ar-curcumene	1479	tr	tr	-	-	-	-
germacrene D	1482	tr	tr	-	tr	-	-
β-ionone	1487	tr	tr	-	tr	-	-
a-muurolene	1501	-	tr	-	tr	-	-
β-bisabolene	1505	tr	1,3	tr	0,5	0,3	0,4±0,5
γ-cadinene	1514	-	tr	-	-	-	-
δ-cadinene	1520	-	tr	-	-	-	-
α-calacorene + <i>cis</i> -α-			t n				
bisabolene		-	tr	-	-	-	-
(E)-a-bisabolene	1540	-	tr	-	-	-	-
caryophyllene oxide	1580	15,9	7,1	15,2	6,8	2,4	9,5±5,9
humulene epoxide II	1602	-	tr	-	tr	-	-
salvial-4,14-en-1-one		-	tr	-	-	-	-
caryophylla-dien-ol-1	1638	tr	tr	tr	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-2	1646	1,8	tr	tr	tr	tr	0,4±0,8
caryophylla-dien-ol-3	1647	2,7	tr	tr	tr	-	0,5±1,2
Σύνολο		98,9	99,9	97,8	99,6	99,9	
Μονοτερπένια		50,3	74,2	52,9	77,0	96,1	
Οξυγ. Μονοτερπένια		23,6	13,5	26,4	12,0	0,2	
Σεσκιτερπένια		4,6	5,1	3,3	3,0	1,2	
Οξυγ. Σεσκιτερπένια		20,4	7,1	15,2	6,8	2,4	
Άλλα		tr	tr	tr	0,8	-	

Πιν. 102. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides* (πληθυσμός 11)

Χημικά συστατικά	RI	11a (%)	11b (%)	11c (%)	11d (%)	M.O. ± Τυπ. απόκλιση
a-thujene	925	tr	tr	tr	0,6	0,1±0,3
a-pinene	934	tr	tr	tr	1,3	0,3±0,6
camphene	950	tr	tr	tr	1,7	0,3±0,8
1-octen-3-ol	973	tr	tr	1,2	tr	0,2±0,5
verbenene	963	-	-	-	tr	-
sabinene	971	-	-	-	tr	-
β-pinene	974	-	-	-	0,5	0,1±0,2
3-octanone	979	tr	-	tr	tr	-
octen-3-ol	973	-	tr	-	-	-
myrcene	988	tr	tr	-	tr	-
3-octanol	989	tr	tr	tr	tr	-
α-phellandrene	1002	-	tr	-	tr	-
δ-3-carene	1008	-	tr	-	tr	-
a-terpinene	1014	tr	tr	tr	tr	-
p-cymene	1020	57,2	31,2	33,3	79,6	40,7±29,1
limonene	1024	tr	tr	tr	tr	-
γ-terpinene	1054	3,3	3,6	1,4	5,0	2,7±2,0
cis-sabinene hydrate	1065	tr	tr	1,3	tr	0,3±0,6
octanol	1064	-	-	tr	-	-
p-cymenene	1089	tr	tr	tr	0,5	0,1±0,2
linalool	1091	tr	7,8	4,5	tr	4,3±4,2
trans-sabinene hydrate	1093	tr	-	tr	tr	-
nonanal	1100	-	-	-	tr	-

<i>cis</i> -thujone	1101	tr	-	tr	-	-
cis-p-menth-2-en-1-ol	1118	-	-	tr	-	-
α-campholenal	1123	-	-	tr	tr	-
<i>trans</i> -pinocarveol	1135	-	-	-	tr	-
camphor	1141	-	tr	-	tr	-
pinocarvone	1159	-	tr	tr	tr	-
borneol	1164	8,0	11,2	25,3	5,5	13,8±8,2
terpinen-4-ol	1173	2,9	2,3	4,6	0,6	2,8±1,5
p-cymen-8-ol	1178	tr	1.1	1.3	tr	1.1±1.3
a-terpineol	1184	tr	tr	tr	tr	-
<i>cis</i> -dehvdrocarvone	1189	tr	tr	tr	tr	-
trans-carveol	1212	-	-	tr	-	_
thymol methyl ether	1230	1.3	_	tr	-	0.3+0.6
isobornyl formate	1233	tr	tr	tr	tr	-
cuminyl aldehyde	1236	tr	tr	tr	tr	_
carvacrol methyl ether	1230	tr	tr	tr	-	_
carvone	1237		-		tr	_
nineritone	1230	-	-	- tr	- -	-
corresponde	1247	- ++	tr	ti tr	-	-
thymoquinono	1255	u tr	u tr	u tr	-	-
hormyl acotata	1247	11 +r	u tr	u 13	- tr	- 0.3+0.6
thymol	1280	u 36	02	1,5	u 05	0,5±0,0 3 7±3 3
comucerol	1200	47	7,∠ 77	1,7	0,0	5,7 ± 3,3
three l acatata	1290	4,/	/ ,/	4,5	0,0	0,3±3,3
inymor acetate	1349	11 +m	u tr	11 +m	LI tre	-
aconocina	1337	u	u	11 1	u	-
0 hourshourson o	1374	-	- L.,	tr	- L.,	-
p-bourbounene	1307	ιr	tr tr	-	tr	-
cis-caryophyliene	1406	-	tr 0.7	tr	-	-
trans-caryophyliene	1416	4,6	0,7	9,0	1,1	7,3±4,6
a-numulene	1450	tr	tr	tr	tr	-
γ-muurolene	1475	-	tr	tr	-	-
ar curcumene	1479	tr	-	-	-	-
germacrene D	1482	tr	tr	tr	tr	-
p-ionone	1487	tr	tr	tr	tr	-
a-muurolene	1501	-	-	-	-	-
p-bisabolene	1505	tr	tr	tr	tr	-
γ-cadinene	1514	-	tr	tr	-	-
o-cadinene	1520	-	tr	-	-	-
a-calacorene	1543	-	-	-	-	-
caryophyllene oxide	1580	12,2	13,5	10,7	2,2	13,2±9,1
humulene epoxide	1602	tr	-	-	-	-
caryophylla-dien-ol-1	1638	tr	tr	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-2	1646	tr	tr	tr	tr	0,5±1,1
caryophylla-dien-ol-3	1647	2,1	tr	tr	tr	1,4±2,2
Σύνολο		99,9	96,3	99,9	99,9	
Μονοτερπένια		60,5	34,8	34,7	89,2	
Οξυγ. Μονοτερπένια		20,5	39,3	44,3	7,4	
Σεσκιτερπένια		4,6	8,7	9,0	1,1	
Οξυγ. Σεσκιτερπένια		14,3	13,5	10,7	2.2	
				,	,	

Αποτελέσματα

Thymus teucrioides subsp. teucrioides - πληθυσμός 1

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού 1 από το Ν. Καστοριάς, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 0,68-3,51% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με αρωματική οσμή. Συνολικά προσδιορίστηκαν 46 συστατικά που συνιστούσαν το 99,9% των αιθερίων ελαίων. Στα έλαια των ατόμων του πληθυσμού 1 κυριαρχούσε το κλάσμα των μονοτερπενίων (οξυγονωμένα και μη) με κυρίαρχα συστατικά το π-κυμένιο (26,8-57,9%) και τη βορνεόλη (14,1-41,6%). Τα σεσκιτερπένια συνολικά εμφανίστηκαν σε ποσοστά 6,0-25,3% με σημαντικούς μεταβολίτες το οξείδιο του καρυοφυλλενίου (2,0-13,5%) και το *trans*-καρυοφυλλένιο (4,0-10,2%).

Thymus teucrioides subsp. teucrioides - πληθυσμός 8

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού 8 από το Ν. Τρικάλων, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 1,06-2,54% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με έντονη αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 49 συστατικά που συνιστούσαν το 96,4-99,9% των αιθερίων ελαίων. Κυριαρχούσε το κλάσμα των μονοτερπενίων (οξυγονωμένων και μη) με κύριους μεταβολίτες το π-κυμένιο (31,6-73,5%), τη λιναλοόλη (ίχνη-37,2%), τη βορνεόλη (2,8-10,5%), και το μεθυλεστέρα της καρβακρόλης (4,9-10,8%).

Thymus teucrioides subsp. teucrioides - πληθυσμός 10

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού 10 από το Ν. Φθιώτιδας, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 0,38-1,86% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με χαρακτηριστική αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 71 συστατικά που αποτελούσαν το 97,8- 99,9% των αιθερίων ελαίων. Το π-κυμένιο (49,3-90,3%) συνιστούσε το μεγαλύτερο ποσοστό του κλάσματος των μονοτερπενίων, και ακολουθούσε η βορνεόλη (0,2-10,8%). Το κλάσμα των σεσκιτερπενίων κυριαρχείτο από το οξείδιο του καρυοφυλλενίου (2,4-15,9%).

Thymus teucrioides subsp. teucrioides - πληθυσμός 11

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού 11 από το Ν. Φθιώτιδας, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 1,03-2,05% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με έντονη αρωματική οσμή. Συνολικά προσδιορίστηκαν 67 συστατικά που αποτελούσαν το 96,3-99,9% των αιθερίων ελαίων. Στα αιθέρια έλαια των

ατόμων του πληθυσμού 11 κυριαρχούσε το κλάσμα των μονοτερπενίων (οξυγονωμένα και μη) με κύριους μεταβολίτες το π-κυμένιο (2,4-79,6%), και τη βορνεόλη (5,5-25,3%). Το κλάσμα των σεσκιτερπενίων είχε ως κυρίαρχα συστατικά το οξείδιο του καρυοφυλλενίου (2,2-27,4%) και το *trans*-καρυοφυλλένιο (1,1-13,2%).

Στατιστική ανάλυση

Th. teucrioides subsp. teucrioides

Εικ. 14. Δενδρόγραμμα των ατόμων του *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides* από to N. Καστοριάς (1), N. Τρικάλων (8) και το Ν. Φθιώτιδας (10 και 11).

Από το δενδρόγραμμα (Εικ. 14) προκύπτει ότι το οι πληθυσμοί 1, 8 καθώς επίσης και οι 10, 11 του *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides* ανήκουν σε δύο κύριες διακριτές ομάδες. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και από το διάγραμμα της Ανάλυσης Κύριων Συνιστωσών (PCA) - (Εικ. 15), όπου φαίνονται τα τέσσερα κεντροειδή, παρατηρείται ότι βρίσκονται ανά δύο πιο κοντά (1, 8 και 10, 11) και ταυτόχρονα είναι αντίθετα μεταξύ τους. Επιπλέον μπορεί να παρατηρηθεί ότι το π-κυμένιο και η καρβακρόλη βρίσκονται σε μεγαλύτερο ποσοστό στους πληθυσμούς 10 και 11, ενώ μεγαλύτερο ποσοστό σε οξικό

εστέρα του βορνυλίου και καμφένιο εμφανίζεται στον πληθυσμό 1. Η θυμόλη υπερέχει στον πληθυσμό 11.

Μετά από στατιστική ανάλυση (ANOVA & Post Hoc Tests) των πειραματικών δεδομένων προκύπτει ότι τα συστατικά στα οποία διαφέρει στατιστικά σημαντικά, σε επίπεδο σημαντικότητας 0,05%, ένας τουλάχιστον από τους τέσσερεις πληθυσμούς του υποείδους *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides*, είναι η λιναλοόλη, η θυμόλη, η βορνεόλη, η καρβακρόλη, το *trans*-καρυοφυλλένιο, ο οξικός εστέρας της βορνεόλης και το καμφένιο (βλ. Παράρτημα).

Biplot after Varimax rotation (axes F1 and F2: 51,13 %)

Εικ. 15. Ανάλυση Κύριων Συνιστωσών (PCA) απεικόνιση (biplot) των ατόμων των πληθυσμών του *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides* και των συστατικών των αιθερίων ελαίων τους ως προς τους άξονες F1 και F2 (51,13%).

3.2.5 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner subsp. alpinus

Το είδος *Thymus teucrioides* Boiss. & Spruner subsp. *alpinus* έχει συλλεχθεί από τρεις τοποθεσίες από το Ν. Ιωαννίνων (πληθυσμοί 3, 4, 5) και μία τοποθεσία από το Ν. Τρικάλων (7). Η χημική σύσταση των αιθερίων ελαίων δίνεται στους πίνακες Πιν. 103-Πιν. 106.

		• (0)()		• (0/)		• (0/)	M.O. ±
Χημικά συστατικά	RI	3a (%)	3b (%)	3c (%)	3d (%)	3e (%)	Τυπική
a thuises	025	t se	t w	t n	2.0	t w	
a-thujene	923		11	11 26	2,0		0,4±0,9 2 8±0 7
a-pinene	954	4,2	4,1	∠,0 ⊑ 4	3,0 7 E	4,4	5,0±0,7
camphene	950	9,7	9,5	5,4	7,5	10,0	8,4±2,0
verbenene	903	-	tr	-	tr	-	-
sabinene	971	tr	tr	tr	tr	tr	-
octen-3-ol	973	tr	-	-	-	-	-
β-pinene	974	tr	0,9	tr	tr	tr	$0,2\pm0,4$
myrcene	988	tr	-	-	tr	tr	-
3-octanol	989	-	-	-	-	tr	-
a-phellandrene	1002	tr	tr	-	tr	tr	-
δ-3-carene	1008	tr	tr	-	tr	tr	-
a-terpinene	1014	tr	tr	tr	tr	tr	-
p-cymene	1020	30,2	33,5	28,5	23,1	36,9	30,2±5,2
limonene	1024	1,3	1,0	tr	tr	1,7	0,8±0,8
γ-terpinene	1054	2,4	1,0	1,4	3,6	3,4	2,4±1,2
octanol	1064	-	-	tr	-	-	-
cis-sabinene hydrate	1065	tr	tr	tr	3,9	tr	0,8±1,7
terpinolene	1084	tr	tr	tr	tr	tr	-
p-cymenene	1089	tr	tr	tr	tr	tr	-
linalool	1091	tr	tr	tr	tr	tr	-
trans-sabinene hydrate	1093	tr	tr	tr	4,4	tr	0,9±2,0
nonanal	1100	tr	tr	tr	-	tr	-
cis-p-menth-2-en-1-ol	1118	tr	tr	tr	tr	tr	-
α-campholenal	1123	tr	tr	-	tr	tr	-
trans-pinocarveol	1135	-	tr	-	-	-	-
terpin-1-ol	1130	-	-	-	tr	-	-
camphor	1141	tr	tr	tr	tr	tr	-
carveol	1212	-	tr	-	-	-	-
pinocarvone	1159	-	-	-	tr	-	-
borneol	1164	23,6	24,8	20,8	27,9	15,7	22,6±4,6
terpinen-4-ol	1173	1,4	1,1	tr	7,6	1,5	2,3±3,0
p-cymen-8-ol	1178	_	tr	tr	tr	_	-
a-terpineol	1184	tr	tr	tr	tr	tr	-
<i>cis</i> -dehydrocarvone	1189	tr	tr	tr	-	-	-
thymol methyl ether	1230	-	1,0	tr	1,5	tr	0,5±0,7
isobornvl formate	1233	tr	tr	tr	_	_	-
cuminyl aldehvde	1236	tr	tr	tr	tr	tr	-
carvacrol methyl ether	1237	tr	-	-	-	_	-
carvone	1238	-	tr	tr	tr	tr	_
piperitone	1247	-	-	_	tr	-	-

Πιν. 103. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* (πληθυσμός 3)

carvenone	1253	tr	-	-	-	-	-
bornyl acetate	1286	4.1	5.8	3.1	5.7	10.3	5.8 ± 2.8
dihvdroedulan II	1248	_,_	-	3.1	-		0.6 ± 1.4
thymol	1288	1.6	1.4	6.5	tr	tr	1.9 ± 2.7
carvacrol	1298	tr	tr	2,2	tr	tr	$0,4\pm1,0$
thymol acetate	1349	tr	tr	tr	-	-	-
eugenol	1357	tr	-	tr	tr	-	-
a-copaene	1374	tr	tr	tr	-	-	-
geranyl acetate	1378	-	tr	-	-	-	-
(<i>E</i>)-β-damascone	1384	-	-	tr	-	-	-
β-bourbounene	1387	tr	tr	tr	tr	-	-
<i>cis</i> -caryophyllene	1406	tr	tr	-	tr	-	-
trans-caryophyllene	1416	14,7	8,5	15,2	5,8	7,8	10,4±4,3
aromadendrene	1439	-	_	tr	tr	_	-
a-humulene	1450	tr	tr	tr	tr	tr	-
allo-aromadendrene	1459	-	tr	tr	-	-	-
y-muurolene	1475	-	-	tr	-	-	-
, germacrene D	1482	-	-	tr	tr	tr	-
β-ionone	1487	tr	-	tr	tr	tr	-
viridiflorene	1494	tr	-	-	-	-	-
a-muurolene	1501	-	-	tr	-	-	-
β-bisabolene	1505	tr	-	tr	-	5,3	1,1±2,4
γ-cadinene	1506	tr	-	tr	-	-	-
β-sesquiphellandrene	1519	-	-	-	-	tr	-
δ-cadinene	1520	tr	-	tr	tr	-	-
α-calacorene + cis-α-							-
bisabolene		-	-	ιr	-	-	
(E)-a-bisabolene	1540	tr	-	-	-	tr	-
caryophyllene oxide	1580	6,7	7,3	11,1	3,3	2,9	6,3±3,3
salvial-4,14-en-1-one	1591	tr	-	-	-	tr	-
humulene epoxide II	1602	tr	-	-	-	-	-
caryophylla-dien-ol1	1638	-	-	tr	-	-	-
caryophylla-dien-ol2	1646	-	-	tr	-	-	-
Σύνολο		99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	
Μονοτερπένια		47,8	50,0	37,9	39,8	56,4	
Οξυγ. Μονοτερπένια		30,7	34,1	32,6	51,0	27,5	
Σεσκιτερπένια		14,7	8,5	15,2	5,8	13,1	
Οξυγ. Σεσκιτερπένια		6,7	7,3	11,1	3,3	2,9	
Άλλα		tr	tr	3,1	tr	tr	

Πιν. 104. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* (πληθυσμός 4).

Χημικά συστατικά	RI	4a (%)	4b (%)	4c (%)	4d (%)	4e (%)	Μ.Ο. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	0,9	tr	0,8	tr	tr	0,3±0,5
a-pinene	934	1,9	tr	1,9	0,7	tr	0,9±1,0
camphene	950	2,9	1,4	3,2	1,4	tr	1,8±1,3
sabinene	971	-	tr	tr	-	tr	-
β-pinene	974	tr	tr	-	tr	-	-
3-octanone	979	-	tr	-	-	tr	-
myrcene	988	tr	tr	tr	-	tr	-
3-octanol	989	-	tr	-	-	tr	-
a-phellandrene	1002	tr	tr	tr	-	tr	-

δ-3-carene	1008	tr	-	tr	-	tr	-
a-terpinene	1014	tr	tr	tr	tr	tr	-
p-cymene	1020	77,4	67,4	72,5	70,0	52,2	67,9±9,5
limonene	1024	tr	tr	1,1	tr	tr	0,2±0,5
v-terpinene	1054	3.7	6.7	4.1	3.3	2.0	4.0±1.7
<i>cis</i> -sabinene hydrate	1065	tr	0.8	tr	tr	_,= tr	0.2+0.4
terpinolene	1084	tr	tr	tr	tr	-	
n-cymenene	1089	tr	tr	tr	tr	tr	_
linalool	1005	tr	tr	tr	tr	tr	_
<i>trans</i> -sabinene hydrate	1093	tr	tr	tr	tr	tr	_
nonanal	1100	-	tr	tr	-	tr	_
<i>cis</i> -thuione	1100	_	tr	-	_	tr	_
cis n month 2 on 1 ol	1118	tr	tr	_	_	tr	_
a compholonol	1173	tr	-	_	_	tr	_
	1125	u	tr		tr	tr	
trans-pinocarveoi	1135	- +	11 1	- +	11 5-0	11 4-4	-
camphor	1141	ur ta	tr	ur	tr	tr	-
pinocarvone	1159	tr	tr	-	-	tr	-
borneol	1164	6,5	12,4	4,3	14,5	18,5	11,2±5,8
terpinen-4-ol	1173	0,7	1,2	tr	1,1	2,5	1,1±0,9
p-cymen-8-ol	1178	-	tr	tr	tr	tr	-
a-terpineol	1184	tr	tr	tr	tr	tr	-
<i>cis</i> -dehydrocarvone	1189	-	tr	-	tr	tr	-
octanol acetate	1210	tr	tr	tr	-	tr	-
trans-carveol	1212	-	tr	-	-	-	-
thymol methyl ether	1230	-	tr	-	-	tr	-
isobornyl formate	1233	tr	tr	tr	tr	tr	-
cumin aldehyde	1236	tr	tr	-	tr	tr	-
carvacrol methyl ether	1237	-	tr	-	-	tr	-
carvone	1238	tr	-	-	tr	tr	-
thymoquinone	1247	-	-	-	tr	tr	-
carvenone	1253	-	tr	-	-	tr	-
bornyl acetate	1286	1,4	tr	1,8	1,0	1,0	1,0±0,7
dihydroedulan ll	1248	tr	tr	0,9	tr	tr	0,2±0,4
thymol	1288	tr	1,2	tr	2,4	2,0	1,1±1,1
carvacrol	1298	tr	1,9	tr	1,1	2,4	1,1±1,1
thymol acetate	1349	tr	-	tr	tr	tr	-
carvacrol acetate	1370	tr	-	-	-	-	-
α-copaene	1374	tr	tr	-	-	-	-
β-bourbonene	1387	tr	tr	tr	-	-	-
<i>cis</i> -caryophyllene	1406	tr	-	-	-	tr	-
trans-caryophyllene	1416	2,6	3,2	3,9	2,2	9,2	4,2±2,9
β-copaene	1429	tr	tr	tr	-	-	-
a-humulene	1450	tr	tr	tr	tr	tr	-
allo-aromadendrene	1459	-	tr	-	-	tr	-
γ-muurolene	1475	-	tr	-	-	-	-
germacrene D	1482	tr	tr	tr	-	tr	-
ar-curcumene	1479	-	-	-	-	tr	-
β-ionone	1487	tr	tr	tr	-	tr	-
<i>cis</i> -β-guaiene	1488	-	tr	-	-	-	-
valencene	1495	-	tr	-	-	-	-
β-bisabolene	1505	tr	tr	tr	tr	tr	-
γ-cadinene	1506	tr	tr	-	-	-	-
δ-cadinene	1520	tr	tr	-	-	-	-
caryophyllene oxide	1580	1,9	3,7	5,4	2,2	10,1	4,7±3,3
salvial-4(14)-en-4-one	1591	-	-	tr	-	-	-
()				-			

humulene epoxide II	1602	tr	-	-	-	tr	-
caryophylla-dien-ol-1	1638	-	tr	tr	-	tr	-
caryophylla-dien-ol-2	1646	-	tr	-	-	tr	-
caryophylla-dien-ol-3	1647	-	tr	-	-	tr	-
Σύνολο		99,9	99 <i>,</i> 9	99 <i>,</i> 9	99 <i>,</i> 9	99,9	
Μονοτερπένια		86,8	75,5	83,6	75,4	54,2	
Οξυγ. Μονοτερπένια		8,6	17,5	6,1	20,1	26,4	
Σεσκιτερπένια		2,6	3,2	3,9	2,2	9,2	
Οξυγ. Σεσκιτερπένια		1,9	3,7	5,4	2,2	10,1	
Άλλα		tr	tr	0,9	tr	tr	

Πιν. 105. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* (πληθυσμός 5)

Χημικά συστατικά	RI	5a (%)	5b (%)	5c (%)	5d (%)	5e (%)	Μ.Ο. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	tr	-	tr	tr	tr	-
a-pinene	934	1,8	tr	tr	tr	tr	0,4±0,8
camphene	950	3,6	tr	1,4	tr	1,2	1,2±1,5
verbenene	963	tr	-	tr	-	-	-
sabinene	971	tr	-	tr	-	tr	-
3-octanone	979	tr	-	tr	tr	tr	-
myrcene	988	tr	-	tr	tr	tr	-
3-octanol	989	tr	-	tr	-	tr	-
a-phellandrene	1002	tr	-	tr	-	tr	-
δ-3-carene	1008	tr	-	tr	tr	tr	-
a-terpinene	1014	tr	tr	tr	tr	tr	-
p-cymene	1020	58,7	45,5	29,6	24,6	22,5	36,2±15,5
limonene	1024	tr	tr	tr	tr	tr	-
benzene acetaldehyde	1038	-	-	tr	tr	-	-
γ-terpinene	1054	11,4	2,5	5,5	1,6	3,5	4,9±3,9
cis-sabinene hydrate	1065	tr	tr	1,6	tr	tr	0,3±0,7
terpinolene	1084	tr	-	tr	tr	tr	-
p-cymenene	1089	tr	-	tr	tr	tr	-
linalool	1091	tr	tr	tr	tr	tr	-
trans-sabinene hydrate	1093	tr	tr	tr	tr	tr	-
nonanal	1100	tr	-	tr	tr	tr	-
<i>cis</i> -thujone	1101	-	-	tr	-	-	-
cis-p-menth-2-en-1-ol	1118	tr	-	tr	tr	tr	-
a-campholenal	1123	tr	-	tr	tr	tr	-
trans-pinocarveol	1135	-	-	tr	tr	-	-
camphor	1141	tr	tr	tr	tr	tr	-
isoborneol	1155	-	-	tr	tr	-	-
pinocarvone	1159	-	-	tr	tr	-	-
borneol	1164	9,4	26,6	33,5	30,8	28,8	25,8±9,5
terpinen-4-ol	1173	tr	2,3	2,8	1,8	1,9	1,8±1,1
p-cymen-8-ol	1178	tr	tr	tr	tr	tr	-
a-terpineol	1184	tr	tr	tr	tr	tr	-
trans-carveol	1212	-	-	-	tr	-	-
thymol methyl ether	1230	-	-	-	2,4	tr	0,5±1,1
isobornyl formate	1233	tr	tr	tr	tr	tr	-
cumin aldehyde	1236	tr	-	-	tr	tr	-
carvacrol methyl ether	1237	tr	1,2	tr	5,8	tr	1,4±2,5

carvone	1238	tr	-	-	-	-	-
thymoquinone	1247	-	-	tr	-	-	-
carvenone	1253	tr	-	tr	tr	-	-
bornyl acetate	1286	1,5	1,8	1,4	1,5	1,5	1,5±0,2
thymol	1288	tr	tr	4,7	tr	11,6	3,3±5,1
carvacrol	1298	2,0	tr	1,7	4,1	3,4	2,2±1,6
eugenol	1357	tr	-	tr	tr	tr	-
thymol acetate	1349	-	-	tr	tr	tr	-
a-copaene	1374	-	-	tr	tr	-	-
geranyl acetate	1378	-	-	-	tr	tr	-
<i>cis</i> -caryophyllene	1406	tr	-	-	-	-	-
trans-caryophyllene	1416	5,5	8,9	12,9	16,2	12,2	11,1±4,1
a-humulene	1450	tr	tr	tr	tr	tr	-
allo-aromadendrene	1459	tr	-	tr	tr	tr	-
γ-muurolene	1475	tr	-	tr	tr	tr	-
ar-curcumene	1479	tr	-	-	-	-	-
germacrene D	1482	-	-	tr	tr	tr	-
β-ionone	1487	tr	tr	tr	tr	tr	-
β-bisabolene	1505	2,9	tr	-	tr	1,8	0,9±1,3
γ-cadinene	1506	-	-	-	tr	tr	-
δ-cadinene	1520	-	-	tr	tr	tr	-
(E)-α-bisabolene	1540	-	-	-	-	1,2	0,2±0,5
α-calacorene	1543	-	-	tr	tr	-	-
caryophyllene oxide	1580	3,1	7,8	4,8	11,1	9,4	7,2±3,3
humulene epoxide II	1602	-	tr	-	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-1	1638	tr	-	tr	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-2	1646	-	-	tr	tr	-	-
caryophylla-dien-ol-3	1647	-	-	tr	tr	tr	-
cadalene	1676	-	3,3	-	-	-	0,7±1,5
Σύνολο		99,9	99,9	99,9	99,9	99,0	
Μονοτερπένια		75,5	48,0	36,5	26,2	27,2	
Οξυγ. Μονοτερπένια		12,9	31,9	45,7	46,4	47,2	
Σεσκιτερπένια		8,4	12,2	12,9	16,2	15,2	
Οξυγ. Σεσκιτερπένια		3,1	7,8	4,8	11,1	9,4	
'A)) a		tr	tr	tr	t v	t-m	

Χημικά συστατικά	RI	7a (%)	7b (%)	7c (%)	7d (%)	M.O. ± Τυπική απόκλιση
α-thujene	925	tr	tr	tr	tr	
a-pinene	934	1,2	1,0	0,9	tr	0,8±0,5
camphene	950	2,1	1,6	1,6	1,8	1,8±0,2
sabinene	971	-	-	tr	tr	-
1-octen-3-ol	973	tr	-	tr	tr	-
β-pinene	974	tr	0,5	-	tr	0.1±0.3
3-octanone	979	tr	_	-	tr	-
mvrcene	988	-	-	tr	tr	-
3-octanol	989	-	-	tr	-	_
δ-3-carene	1008	tr	-	tr	tr	-
a-terpinene	1014	tr	tr	tr	tr	-
p-cymene	1020	52,4	79,1	64,7	51,7	62,0±2,9
limonene	1024	tr	tr	0,7	tr	0,2±0,4
benzene acetaldehyde	1038	-	-	_	tr	-
y-terpinene	1054	3,4	1,9	2,8	3,3	2,9±0,7
<i>cis</i> -sabinene hydrate	1065	tr	-	tr	tr	_
terpinolene	1084	tr	-	tr	tr	-
p-cymenene	1089	tr	-	tr	tr	-
linalool	1091	tr	-	tr	tr	-
<i>trans</i> -sabinene hydrate	1093	tr	-	tr	-	-
nonanal	1100	tr	-	tr	tr	-
cis-p-menth-2-en-1-ol	1118	-	-	tr	tr	-
a-campholenal	1123	-	-	tr	tr	-
trans-pinocarveol	1135	-	-	-	tr	-
camphor	1141	tr	tr	tr	tr	-
pinocarvone	1159	-	-	tr	tr	-
borneol	1164	6,5	5,9	10,4	19,8	10,7±6,4
terpinen-4-ol	1173	tr	1,0	1,4	1,9	1,1±0,8
p-cymen-8-ol	1178	tr	tr	tr	tr	_
a-terpineol	1184	-	-	tr	tr	-
<i>cis</i> -dehydrocarvone	1189	-	-	tr	tr	-
octanol acetate	1210	-	-	tr	tr	-
trans-carveol	1212	-	-	tr	tr	-
thymol methyl ether	1230	tr	tr	1,0	-	0,3±0,5
isobornyl formate	1233	tr	tr	tr	tr	-
cumin aldehyde	1236	-	tr	tr	tr	-
carvacrol methyl ether	1237	-	1,5	-	tr	0,4±0,8
carvone	1238	-	-	tr	-	-
piperitone	1247	-	-	tr	tr	-
carvenone	1253	-	-	tr	tr	-
bornyl acetate	1286	4,5	0,5	1,2	2,0	2,1±1,7
thymol	1288	tr	0,6	1,4	1,7	0,9±0,8
carvacrol	1298	1,2	0,6	1,7	1,8	1,4±0,6
eugenol	1357	-	-	tr	tr	-
thymol acetate	1349	-	-	tr	tr	-
carvacrol acetate	1370	-	-	-	tr	-
a-copaene	1374	tr	-	tr	-	-
β-bourbonene	1387	tr	tr	tr	tr	-
cis-caryophyllene	1406	-	-	tr	tr	-
trans-caryophyllene	1416	15,0	2,3	5,9	7,4	7,7±5,3
β-copaene	1429	tr	-	tr	tr	-

Πιν. 106. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* (πληθυσμός 7)

α-humulene	1450	tr	tr	tr	tr	-
γ-muurolene	1475	tr	-	tr	tr	-
germacrene D	1482	tr	tr	tr	tr	-
β-ionone	1487	tr	tr	tr	tr	-
a-muurolene	1501	-	-	tr	tr	-
β-bisabolene	1505	0,9	tr	tr	tr	0,2±0,5
γ-cadinene	1506	-	tr	tr	tr	-
δ-cadinene	1520	tr	tr	tr	tr	-
α-calacorene	1543	-	-	tr	tr	-
caryophyllene oxide	1580	9,6	3,0	6,2	6,6	6,4±2,7
humulene epoxide II	1602	-	tr	tr	-	
caryophylla-dien-ol-1	1638	tr	-	tr	tr	
caryophylla-dien-ol-2	1646	-	-	tr	-	
caryophylla-dien-ol-3	1647	-	-	tr	tr	
Σύνολο		96,8	99,5	99,9	98,0	
Μονοτερπένια		59,1	84,1	70,7	56,8	
Οξυγ. Μονοτερπένια		12,2	10,1	17,1	27,2	
Σεσκιτερπένια		15,9	2,3	5,9	7,4	
Οξυγ. Σεσκιτερπένια		9,6	3,0	6,2	6,6	
Άλλα		tr	tr	tr	tr	

Αποτελέσματα

Thymus teucrioides subsp. alpinus - πληθυσμός 3

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού 3 από το όρος Μαυροβούνι, Ν. Ιωαννίνων, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 0,33-1,21% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 72 συστατικά που αποτελούσαν το 99,9% των αιθερίων ελαίων. Κυριαρχούσε το κλάσμα των μονοτερπενίων (οξυγονωμένα και μη) με κύριους μεταβολίτες το π-κυμένιο (23,1-36,9%), τη βορνεόλη (15,7-27,9%), τον οξεικό εστέρα του βορνυλίου (3,1-10,3%), και το καμφένιο (5,4-10,0%). Το κλάσμα των σεσκιτερπενίων κυμαινόταν σε ποσοστό 9,1-26,3% με κύρια συστατικά το οξείδιο του καρυοφυλλενίου (2,9-11,1%) και το *trans*-καρυοφυλλένιο (5,8-15,2%).

Thymus teucrioides subsp. alpinus - πληθυσμός 4

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού 4 από το όρος Σμόλικα, Ν. Ιωαννίνων, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 0,56-1,9% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με χαρακτηριστική αρωματική οσμή. Συνολικά προσδιορίστηκαν 68 συστατικά που αποτελούσαν το 99,9% των αιθερίων ελαίων. Στα αιθέρια έλαια του πληθυσμού 4 του Ν. Τρικάλων κυριαρχούσε το κλάσμα των μονοτερπενίων με κύριο αντιπρόσωπο το π-κυμένιο (52,2-77,4%), και ακολουθούσαν τα οξυγονωμένα μονοτερπένια με κυρίαρχη τη βορνεόλη (4,3-18,5%).

Thymus teucrioides subsp. alpinus - πληθυσμός 5

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού 5 από τις πηγές Αώου, Ν. Ιωαννίνων, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 0,44-1,67% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με αρωματική οσμή. Συνολικά ανιχνεύθηκαν 66 συστατικά που συνιστούσαν το 99,0-99,9% των αιθερίων ελαίων. Κυριαρχούσε το κλάσμα των μονοτερπενίων (οξυγονωμένων και μη) με κυρίαρχους μεταβολίτες το π-κυμένιο (22,5-58,7%), και τη βορνεόλη (9,4-33,5%). Τα σεσκιτερπένια συνολικά εμφανίστηκαν σε ποσοστά 11,5-27,3% με σημαντικούς μεταβολίτες το *trans*καρυοφυλλένιο (5,5-16,2%) και το οξείδιο του καρυοφυλλενίου (3,1-11,1%).

Thymus teucrioides subsp. alpinus - πληθυσμός 7

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού 7 από το Ν. Τρικάλων, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 0,58-1,23% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με αρωματική οσμή. Συνολικά προσδιορίστηκαν 65 συστατικά που αποτελούσαν το 96,8-99,9% των αιθερίων ελαίων. Στα αιθέρια έλαια του πληθυσμού 7 κυριαρχούσαν τα μονοτερπένια (οξυγονωμένα και μη): μεγαλύτερα ποσοστά εμφάνισαν το π-κυμένιο (51,7-79,1%), και η βορνεόλη (5,9-19,8%). Από τα σεσκιτερπένια αξιοσημείωτοι μεταβολίτες ήταν το *trans*-καρυοφυλλένιο (2,3-15,0%) και το οξείδιο του καρυοφυλλενίου (3,0-9,6%).

Στατιστική ανάλυση

Τόσο από το δενδρόγραμμα (Εικ. 16) όσο και από το διάγραμμα της Ανάλυσης Κύριων Συνιστωσών (PCA) - (Εικ. 17), (άξονες F1 και F2, ποσοστό 55,21%) φαίνεται ότι οι τρεις πληθυσμοί (3, 4 και 5) του *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* εμφανίζουν μεγάλη ενδοπληθυσμιακή παραλλακτικότητα.

Μετά από στατιστική ανάλυση των πειραματικών δεδομένων (ANOVA & Post Hoc Tests) παρατηρήθηκε ότι παρουσιάζεται στατιστικά σημαντική διαφοροποίηση σε ένα τουλάχιστον από τους πληθυσμούς του υποείδους *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* και συγκεκριμένα στους μεταβολίτες: π-κυμένιο, βορνεόλη, γ-τερπινένιο, *trans*καρυοφυλλένιο και οξικό εστέρα της βορνεόλης (βλ. Παράρτημα).

Th. teucrioides subsp. alpinus

Εικ. 16. Δενδρόγραμμα των ατόμων του *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* από το Ν. Ιωαννίνων, όρη Μαυροβούνι (3), Σμόλικας (4), πηγές Αώου (5) και Ν. Τρικάλων (7).

Εικ. 17. Ανάλυση Κύριων Συνιστωσών (PCA) απεικόνιση (biplot) των ατόμων των πληθυσμών του *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* και των συστατικών των αιθερίων ελαίων τους ως προς τους άξονες F1 και F2 (55,21%).

3.2.6 Υποείδη του Th. teucrioides - Στατιστική ανάλυση

Στο δενδρόγραμμα (Εικ. 18) απεικονίζονται όλα τα άτομα των υποειδών του είδους *Th. teucrioides* (με εξαίρεση τα άτομα του ενδιάμεσου). Από το δενδρόγραμμα προκύπτουν 2 διακριτές κύριες ομάδες, οι οποίες διακλαδίζονται στη συνέχεια σε δύο μικρότερες έκαστη. Παρατηρείται ότι τα άτομα του υποείδους *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* ομαδοποιούνται σε δύο μικρότερες υποομάδες, μια σε κάθε κύρια ομάδα. Από το διάγραμμα της Ανάλυσης Κύριων Συνιστωσών), διακρίνονται τα κεντροειδή των πληθυσμών 12 και 13 καθώς και των πληθυσμών 2 και tteuc τα οποία, έχουν τα κεντροειδή τους πολύ κοντά (Εικ. 19) δείχνοντας παρόμοια σύσταση των αιθερίων ελαίων στα ζεύγη αυτών των πληθυσμών.

Από το δενδρόγραμμα (Εικ. 18) γίνεται εμφανές ότι το υποείδος *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* εμφανίζει τη μικρότερη ενδοπληθυσμιακή παραλλακτικότητα, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από το διάγραμμα της Ανάλυσης Κύριων Συνιστωσών (Εικ. 20), όπου, με εξαίρεση τα άτομα των πληθυσμών 2 και tteuc, τα σημεία των περισσοτέρων ατόμων του υποείδους βρίσκονται κοντά στο κεντροειδές του υποείδους στο οποίο ανήκουν.

Μετά από στατιστική επεξεργασία των αποτελεσμάτων (ANOVA & Post Hoc Tests) προέκυψαν στατιστικά σημαντικές διαφορές σε αρκετά πτητικά συστατικά των αιθερίων ελαίων των υποειδών του *Th. teucrioides* (βλ. Παράρτημα).

Thymus teucrioides

Εικ. 18. Δενδρόγραμμα των ατόμων των υποειδών του Th. teucrioides

Biplot after Varimax rotation (axes F1 and F2: 36,86 %)

Εικ. 19. Ανάλυση Κύριων Συνιστωσών (PCA) απεικόνιση (biplot) των ατόμων των πληθυσμών των υποειδών του *Th. teucrioides* και των συστατικών των αιθερίων ελαίων τους ως προς τους άξονες F1 και F2 (36,86%). Τα διαφορετικά χρώματα συμβολίζουν τα άτομα (και τα κεντροειδή) των διαφορετικών πληθυσμών όλων των υποειδών του *Th. teucrioides* που μελετήθηκαν.

Biplot after Varimax rotation (axes F1 and F2: 36,86 %)

Εικ. 20. Ανάλυση Κύριων Συνιστωσών (PCA) απεικόνιση (biplot) των ατόμων των πληθυσμών των υποειδών του *Th. teucrioides* και των συστατικών των αιθερίων ελαίων τους ως προς τους άξονες F1 και F2 (36,86%). Τα διαφορετικά χρώματα συμβολίζουν τα άτομα (και τα κεντροειδή) των διαφορετικών υποειδών που μελετήθηκαν.

3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. alpinus Hartvig et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig

Το ενδιάμεσο *Thymus teucrioides Boiss. & Spruner* inter subsp. *alpinus* Hartvig *et* subsp. *candilicus* (Beauverd) Hartvig συλλέχθηκε από το Ν. Ιωαννίνων. Η χημική σύσταση των αιθερίων ελαίων δίνεται στον κάτωθι πίνακα.

Χημικά συστατικά	RI	6a (%)	6b (%)	6c (%)	6d (%)	6e (%)	Μ.Ο. ± Τυπική απόκλιση
a-thujene	925	0,8	tr	tr	0,6	tr	0,3±0,4
a-pinene	934	2,1	1,3	1,3	1,8	1,4	1,6±0,4
camphene	950	4,1	1,6	2,6	3,4	2,7	2,9±0,9
benzaldehyde	956	tr	-	-	tr	-	-
sabinene	971	tr	tr	-	tr	tr	-
1-octen-3-ol	973	tr	tr	-	tr	-	-
β-pinene	974	tr	tr	tr	0,7	tr	0,1±0,3
3-octanone	979	tr	tr	-	-	tr	-
myrcene	988	tr	tr	tr	-	tr	-
3-octanol	989	tr	tr	-	tr	tr	-
a-phellandrene	1002	tr	-	-	tr	tr	-
δ-3-carene	1008	tr	tr	tr	-	tr	-
a-terpinene	1014	tr	tr	tr	tr	tr	-
p-cymene	1020	51,8	69,5	59,6	37,4	33,8	50,4±15,0
limonene	1024	2,3	tr	0,7	tr	tr	0,6±1,0
benzene acetaldehyde	1038	tr	-	tr	tr	tr	-
γ-terpinene	1054	3,2	1,8	6,9	3,9	3,3	3,8±1,9
<i>cis</i> -sabinene hydrate	1065	tr	tr	_	0,7	tr	0,1±0,3
terpinolene	1084	tr	-	tr	tr	tr	-
p-cymenene	1089	tr	tr	-	tr	tr	-
linalool	1091	-	2,2	-	-	tr	0,4±1,0
trans-sabinene hydrate	1093	tr	-	-	tr	tr	-
nonanal	1100	tr	tr	-	-	tr	-
a-thujone	1101	-	tr	-	-	-	-
cis-p-menth-2-en-1-ol	1118	tr	tr	-	-	tr	-
a-campholenal	1123	tr	tr	-	tr	tr	-
camphor	1141	tr	tr	-	tr	tr	-
borneol	1164	18,9	6,3	5,0	22,0	15,8	13,6±7,6
terpinen-4-ol	1173	1,3	0,9	tr	1,5	tr	0,7±0,7
p-cymen-8-ol	1178	tr	tr	-	tr	tr	-
pinocarvone	1159	-	tr	-	-	-	-
a-terpineol	1184	tr	tr	-	tr	tr	-
cis dehydrocarvone	1189	tr	tr	-	tr	tr	-
octanol acetate	1210	tr	-	-	-	tr	-
trans carveol	1212	-	tr	-	-	-	-
bornyl formate	1218	tr	tr	-	tr	tr	-
thymol methyl ether	1230	3,3	tr	tr	4,1	8,2	3,1±3,4
cuminyl aldehyde	1236	tr	tr	-	tr	tr	-
carvacrol methyl ether	1237	tr	tr	-	2,0	tr	0,4±0,9

Πιν. 107. Χημική σύσταση (%) των αιθερίων ελαίων του *Th. teucrioides* Boiss. & Spruner *inter* subsp. *alpinus* Hartvig *et* subsp. *candilicus* (Beauverd) Hartvig
thymoquinone	1247	-	1,1	-	tr	-	0,2±0,5
dehydroedulan II	1248	-	tr	-	-	-	-
carvenone	1253	tr	tr	-	-	-	-
bornyl acetate	1286	2,7	tr	1,6	4,5	3,0	2,4±1,7
thymol	1288	tr	0,8	1,1	0,9	5,2	1,6 ± 2,1
carvacrol	1298	tr	2,2	tr	0,9	2,9	1,2±1,3
thymol acetate	1349	-	tr	-	tr	tr	-
eugenol	1357	-	-	-	tr	-	-
carvacrol acetate	1370	-	-	-	tr	-	-
a-copaene	1374	-	tr	-	-	tr	-
<i>trans</i> -β-damascenone	1384	-	tr	-	-	tr	-
β-bourbonene	1387	tr	-	-	tr	-	-
β-elemene	1389	tr	tr	-	-	-	-
cis-caryophyllene	1406	tr	tr	-	-	tr	-
trans-caryophyllene	1416	6,4	3,8	11,3	9,1	15,8	9,3±4,6
β-copaene	1429	tr	-	-	-	tr	-
β-copaene	1429	tr	-	-	-	tr	-
a-humulene	1450	tr	-	tr	tr	tr	-
γ-muurolene	1475	tr	-	tr	-	tr	-
allo-aromadendrene	1459	-	tr	-	-	-	-
ar-curcumene	1479	-	tr	-	-	-	-
germacrene D	1482	tr	tr	tr	tr	tr	-
β-ionone	1487	tr	tr	tr	tr	tr	-
a-selinene	1494	tr	tr	-	-	tr	-
a-muurolene	1501	tr	tr	-	-	-	-
β-bisabolene	1505	tr	1,3	2,2	0,7	tr	0,8±0,9
γ-cadinene	1514	tr	-	-	-	tr	-
δ-cadinene	1520	tr	tr	tr	-	tr	-
(E)-a-bisabolene	1540	-	-	3,1	-	-	0,6±1,4
a-calacorene	1543	tr	tr	-	-	tr	-
caryophyllene oxide	1580	3,0	7,1	4,5	5,7	7,8	5,6±1,9
caryophylla-dien-ol-1	1638	-	tr	tr	tr	tr	-
caryophylla-dien-ol-2	1646	-	tr	-	tr	-	-
caryophylla-dien-ol-3	1647	-	-	-	tr	-	-
Σύνολο		99,9	99,9	99,9	99,9	99,9	
Μονοτερπένια		64,3	74,2	71,1	47,8	41,2	
Οξυγον. Μονοτερπένια		26,2	13,5	7,7	36,6	35,1	
Σεσκιτερπένια		6,4	5,1	16,6	9,8	15,8	
Οξυγον. Σεσκιτερπένια		3,0	7,1	4,5	5,7	7,8	

Αποτελέσματα

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του πληθυσμού 6, παραλήφθηκαν αιθέρια έλαια με απόδοση 0,17-0,93% (o/β), κίτρινου χρώματος, με έντονη αρωματική οσμή. Συνολικά προσδιορίστηκαν 73 συστατικά που αποτελούσαν το 99,9% των αιθερίων ελαίων. Το μεγαλύτερο ποσοστό καταλάμβαναν τα μονοτερπένια με κυρίαρχους μεταβολίτες το π-κυμένιο (33,8-69,5%) και τη βορνεόλη (5,0-22,0%), ενώ από το κλάσμα των σεσκιτερπενίων, αξιοσημείωτο ποσοστό εμφάνισαν το *trans*-καρυοφυλλένιο (3,8-15,8%) και το οξείδιο του καρυοφυλλενίου (3,0-7,8%).

Στατιστική ανάλυση

Από το δενδρόγραμμα (Εικ. 21) προκύπτει ότι, όσον αφορά τη χημική σύσταση των αιθερίων ελαίων τους, τα άτομα του ενδιάμεσου *Th. teucrioides* inter subsp. *alpinus* et subsp. *candilicus* κατατάσσονται σε μία υποομάδα μαζί με άτομα των υποειδών *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* και *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides*, τα οποία, στο σύνολό τους, διαφοροποιούνται σαφώς από τα άτομα των διαφόρων πληθυσμών του υποείδους *Th. teucrioides* subsp. *candilicus*. Οι παρατηρήσεις αυτές απεικονίζονται και στο διάγραμμα της Ανάλυσης Κύριων Συνιστωσών (PCA) - (Εικ. 22), όπου φαίνεται ότι το κεντροειδές του υβριδίου βρίσκεται κοντά στα κεντροειδή των υποειδών *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* και *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides*, ενώ το κεντροειδές του *Th. teucrioides* subsp.

Thymus teucrioides

Εικ. 21. Δενδρόγραμμα των ατόμων του *Th. teucrioides* Boiss. & Spruner inter subsp. *alpinus* Hartvig *et* subsp. *candilicus* (Beauverd) Hartvig και των τριών υποειδών του *Th. teucrioides*

Th. teucrioides subsp. candilicusTh. teucrioides subsp. alpinusTh. teucrioides subsp. teucrioidesTh. teucrioides inter subsp. alpinus et subsp. candilicus

Biplot after Varimax rotation (axes F1 and F2: 36,48 %)

Εικ. 22. Ανάλυση Κύριων Συνιστωσών (PCA) απεικόνιση (biplot) των ατόμων των πληθυσμών των υποειδών της sectio *Teucrioides* και των συστατικών των αιθερίων ελαίων τους ως προς τους άξονες F1 και F2 (36,48%).

3.2.7 Thymus teucrioides Boiss. & Spruner inter subsp. teucrioides et subsp. candilicus (Beauverd) Hartvig

Από το είδος *Th. teucrioides* Boiss. & Spruner *inter* subsp. *teucrioides et* subsp. *candilicus* (Beauverd) Hartvig έχει μελετηθεί επίσης ένας πληθυσμός από το όρος Κράτσοβο (Ν. Τρικάλων), ο οποίος δεν συλλέχθηκε ως ξεχωριστά άτομα και επομένως δεν έχει συμπεριληφθεί στη στατιστική ανάλυση. Στον Πιν. 108 αναφέρεται η χημική σύσταση του αιθερίου ελαίου του.

<i>In. teucrioides</i> inter subsp. <i>teucrioides</i> et subsp. <i>candilicus</i>				
Χημικα συστατικα	KI	teca (%)		
a-thujene	925	1,6		
a-pinene	934	1,7		
camphene	950	1,8		
n-heptanol	962	tr		
sabinene	971	tr		
1-octen-3-ol	973	tr		
β-pinene	974	tr		
myrcene	988	tr		
3-octanol	989	tr		
α-phellandrene	1002	tr		
a-terpinene	1014	tr		
p-cymene	1020	73,9		
limonene	1024	tr		
β-phellandrene	1025	tr		
benzene acetaldehyde	1038	tr		
γ-terpinene	1054	10,1		
cis-sabinene hydrate	1065	tr		
p-cymenene	1089	tr		
linalool	1091	tr		
trans-sabinene hydrate	1093	tr		
camphor	1141	tr		
borneol	1164	3,3		
terpinen-4-ol	1173	tr		
a-terpineol	1184	tr		
cis-dehydrocarvone	1189	tr		
octanol acetate	1210	tr		
thymol methyl ether	1230	1,3		
cuminyl aldehyde	1236	tr		
carvacrol methyl ether	1237	1,4		

Πιν. 108. Χημική σύσταση (%) του αιθερίου ελαίου του *Th. teucrioides* inter subsp. *teucrioides* et subsp. *candilicus*

bornyl acetate	1286	tr
thymol	1288	3,3
carvacrol	1298	tr
β-bourbonene	1387	tr
trans-caryophyllene	1416	1,5
a-humulene	1450	tr
allo-aromadendrene	1459	tr
germacrene D	1482	tr
β-ionone	1487	tr
β-bisabolene	1505	tr
δ-cadinene	1520	tr
caryophyllene oxide	1580	tr
salvial-4(14)-en-1-one	1691	tr
humulene epoxide II	1602	tr
Σύνολο		99,9

Μετά από απόσταξη με υδρατμούς των υπεργείων τμημάτων ατόμων του ενδιάμεσου *Th. teucrioides* inter subsp. *teucrioides et* subsp. *candilicus*, παραλήφθηκε αιθέριο έλαιο με απόδοση 0,8% (ο/β), κίτρινου χρώματος, με έντονη αρωματική οσμή. Συνολικά προσδιορίστηκαν 43 συστατικά που αποτελούσαν το 99,9% του αιθερίου ελαίου. Το μεγαλύτερο ποσοστό καταλάμβαναν τα μονοτερπένια με κυρίαρχους μεταβολίτες το π-κυμένιο (73,9%) και το γ-τερπινένιο (10,1%). Ο προσδιορισμός του ως ενδιάμεσου των *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides et* subsp. *candilicus* υποστηρίζεται βάσει των κύριων χημικών συστατικών.

3.2.8 Sectio Teucrioides

Στο δενδρόγραμμα (Εικ. 23), όπου εμφανίζονται όλοι οι πληθυσμοί της sectio *Teucrioides*, παρατηρούνται δύο διακριτές κύριες ομάδες. Στη μία κύρια ομάδα ανήκουν οι δύο πληθυσμοί του *Th. leucospermus*, οι οποίοι προέρχονται από το όρος Περιστέρι, καθώς και οι πληθυσμοί των δύο υποειδών subsp. *macrocalyx* και subsp. *hartvigii* του είδους *Th. hartvigii*. Η κύρια αυτή ομάδα είναι διακριτή και στο διάγραμμα της Ανάλυσης Κύριων Συνιστωσών (Εικ. 24). Στην άλλη κύρια ομάδα ανήκουν όλα τα υποείδη του είδους *Th. teucrioides*. Αξιοσημείωτη είναι η μεγάλη διαφοροποίηση του υποείδους *Th. hartvigii* subsp. *macrocalyx* η οποία εκτός του δενδρογράμματος επιβεβαιώνεται και από τα διαγράμματα της Ανάλυσης Κύριων Συνιστωσών (Εικ. 24 και Εικ. 25).

Τέλος στα παρακάτω διαγράμματα (Εικ. 26 και Εικ. 27) διακρίνονται ανά πληθυσμό και ανά συστατικό ο μέσος όρος και οι διακυμάνσεις (ελάχιστο και μέγιστο) των ατόμων των πληθυσμών.

Μετά από στατιστική επεξεργασία των αποτελεσμάτων (ANOVA & Post Hoc Tests) προέκυψαν στατιστικά σημαντικές διαφορές σε όλα τα πτητικά συστατικά (με εξαίρεση το μεθυλεστέρα της θυμόλης) σε ένα τουλάχιστον από τα αιθέρια έλαια των πληθυσμών που εξετάσθηκαν (βλ. Παράρτημα).

Εικ. 23. Δενδρόγραμμα όλων των ατόμων των μελετηθέντων πληθυσμών της sectio Teucrioides

Biplot after Varimax rotation (axes F1 and F2: 32.74 %)

Εικ. 24. Ανάλυση Κύριων Συνιστωσών (PCA) απεικόνιση (biplot) των ατόμων όλων των μελετηθέντων πληθυσμών της sectio *Teucrioides* και των συστατικών των αιθερίων ελαίων τους ως προς τους άξονες F1 και F2 (32,74%). Τα διαφορετικά χρώματα συμβολίζουν τα άτομα (και τα κεντροειδή) των διαφορετικών πληθυσμών της sectio *Teucrioides* που μελετήθηκαν.

Biplot after Varimax rotation (axes F2 and F1: 32,74 %)

Εικ. 25. Ανάλυση Κύριων Συνιστωσών (PCA) απεικόνιση (biplot) των ατόμων όλων των μελετηθέντων πληθυσμών της sectio *Teucrioides* και των συστατικών των αιθερίων ελαίων τους ως προς τους άξονες F2 και F3 (27,45%). Τα διαφορετικά χρώματα συμβολίζουν τα άτομα (και τα κεντροειδή) των διαφορετικών υποειδών που μελετήθηκαν.

Στα διαγράμματα (Εικ. 26-Εικ. 27) διακρίνονται τα ποσοστά των μεταβολιτών και το εύρος των τιμών τους (ελάχιστο-μέγιστο) σε όλους τους πληθυσμούς που μελετήθηκαν. Από τα διαγράμματα αυτά φαίνεται ότι το υποείδος *Th. hartvigii* subsp. *macrocalyx* ανήκει στο χημειότυπο λιναλοόλης, ενώ το υποείδος *Th. hartvigii* subsp. *hartvigii* στο χημειότυπο θυμόλης + π-κυμενίου.

Από τους εξετασθέντες πληθυσμούς του υποείδους *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* οι πληθυσμοί 2 (συλλογή Ν. Κοζάνης) και 9 (συλλογή Ν. Φθιώτιδας) ανήκουν στο χημειότυπο π-κυμενίου ενώ οι υπόλοιποι τέσσερεις [12, 13 (Ν. Ευβοίας), Ttc (Ν. Φθιώτιδας), tteuc (Ν. Βοιωτίας)] ανήκουν στο χημειότυπο π-κυμενίου - γ-τερπινενίου.

Οι τρεις από τους τέσσερεις πληθυσμούς του *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides* aνήκουν στο χημειότυπο π-κυμενίου ενώ ο τέταρτος (1 – Ν. Καστοριάς), ο οποίος ανήκει στο χημειότυπο π-κυμενίου + βορνεόλης. Οι δύο (4 και 7) από τους τέσσερεις

πληθυσμούς του *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* ανήκουν στο χημειότυπο π-κυμενίου ενώ οι άλλοι δύο (3 και 5) ανήκουν στο χημειότυπο π-κυμενίου + βορνεόλης.

Ο πληθυσμός *Th. leucospermus* (Παρνασσός), ανήκει στο χημειότυπο π-κυμενίου ενώ οι πληθυσμοί του *Th. leucospermus* από το όρος Περιστέρι (Thper) και του *Th. hartvigii* subsp. *hartvigii* περιέχουν αξιοσημείωτο ποσοστό θυμόλης (>40%) και ανήκουν στο χημειότυπο θυμόλης και π-κυμενίου.

Εικ. 26. Διαγράμματα όπου φαίνεται η μέση τιμή έκαστου συστατικού και οι ελάχιστες και μέγιστες τιμές που παρατηρούνται στα άτομα του κάθε πληθυσμού.

Εικ. 27. Διαγράμματα όπου φαίνεται η μέση τιμή έκαστου συστατικού και οι ελάχιστες και μέγιστες τιμές που παρατηρούνται στα άτομα του κάθε πληθυσμού.

3.2 Ταυτοποίηση των δευτερογενών μεταβολιτών από το Th. teucrioides subsp. candilicus

Το φυτό *Thymus teucrioides* subsp. *candilicus* υποβλήθηκε σε χρωματογραφικούς διαχωρισμούς με αποτέλεσμα την απομόνωση 41 δευτερογενών μεταβολιτών.

Η απόδοση της δομής των απομονωμένων μεταβολιτών βασίστηκε στην ανάλυση των φασματοσκοπικών τους δεδομένων (NMR, MS, UV, IR) και στη σύγκρισή τους με τα βιβλιογραφικά δεδομένα, όπου υπήρχαν.

Στη συνέχεια περιγράφονται αναλυτικά οι δευτερογενείς μεταβολίτες και τα φασματοσκοπικά τους δεδομένα.

Μεταβολίτης 1: 4-Υδροξυ-βενζαλδεΰδη

Ο μεταβολίτης 1 απομονώθηκε ως άχρωμο υπόλειμμα συνολικής μάζας 0,4 mg και ταυτοποιήθηκε ως 4-υδρόξυ- βενζαλδεΰδη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 1

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη 1 οδήγησε στον μοριακό τύπο $C_7H_6O_2$.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **1** (Εικ. 28) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 122.

Εικ. 28. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 1

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **1** (Εικ. 29) παρατηρήθηκαν: (i) μία απλή κορυφή σε δ 9,86 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο μιας αλδεϋδομάδας, (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 7,79 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-3 και H-5 (8,7 Hz) και (iii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,93 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-2 και H-6 (8,4 Hz).

Εικ. 29. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 1

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **1** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για την 4-υδροξυ-βενζαλδεΰδη (Shubina et al. 2005).

Ο μεταβολίτης **1** έχει απομονωθεί επίσης από τα φυτά *Clinoponium laxiflorum* (Kuo et al. 2000) και *Scutellaria barbata* (Shang et al. 2010).

Μεταβολίτης 2: Βανιλλίνη

Ο μεταβολίτης 2 απομονώθηκε ως άχρωμο υπόλειμμα συνολικής μάζας 0,4 mg και ταυτοποιήθηκε ως 4-υδροξυ-μεθοξυ-βενζαλδεύδη ή βανιλλίνη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 2

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη **2** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₈H₈O₃.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **2** (Εικ. 30) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]+ σε m/z 152.

Εικ. 30. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 2

Στο φάσμα ¹H NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **2** (Εικ. 31) παρατηρήθηκαν: (i) μία απλή κορυφή σε δ 9,81 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο μιας αλδεϋδομάδας, (ii) μία διπλή διπλών κορυφή σε δ 7,41 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο H-6 (6,7, 1,8 Hz), (iii) μία διπλή κορυφή σε δ 7,40 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο H-2 (2,1 Hz), (iv) μία διπλή κορυφή σε δ 7,02 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο H-5 (8,5 Hz), (v) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 6,19 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο του υδροξυλίου και (vi) μία απλή κορυφή σε δ 3,95 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο μεθύλιο της μεθοξυομάδας στη θέση 3.

Εικ. 31. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 2

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **2** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για την 4-υδροξυ--3-μεθοξυ-βενζαλδεύδη ή βανιλλίνη (Ito et al. 2001).

Ο μεταβολίτης **2** έχει απομονωθεί επίσης ως συστατικό αιθερίων ελαίων από τα φυτά *Thymus vulgaris* (Guillen & Manzanos 1998), *Ocimum basilicum* (Politeo et al. 2007), *Satureja spicigera* (Gohari et al. 2006).

Στη βανιλλίνη αποδίδονται αντιμυκητισιακές ιδιότητες. Χρησιμοποιείται ως αρτυματικό στην ζαχαροπλαστική, στα ποτά, στο φαγητό και στην αρωματοποιία (Harborne & Baxter 1993).

Μεταβολίτης 3: Θυμόλη

Ο μεταβόλιτης **3** απομονώθηκε ως υπόλευκο υπόλειμμα συνολικής μάζας 13,1 mg και ταυτοποιήθηκε ως θυμόλη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 3

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη **3** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₀H₁₄O.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **3** (Εικ. 32) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]+ σε m/z 150.

Εικ. 32. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 3

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **3** (Εικ. 33) παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 7,07 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3 (7,5 Hz), (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,72 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-4 (7,5 Hz), (iii) μία απλή κορυφή σε δ 6,57 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο

H-6, (iv) μία απλή κορυφή σε δ 4,72 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο του υδροξυλίου, (v) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 3,17 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο μεθίνιο της ισοπροπυλομάδας και (vi) μία απλή κορυφή σε δ 2,26 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο αρωματικό μεθύλιο και (vii) μία διπλή κορυφή σε δ 1,23 ppm (6,6 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για έξι πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο πρωματικό μεθύλιο και (vii) μία διπλή κορυφή σε δ 1,23 ppm (6,6 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για έξι πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα και αντιστοιχούσε στα και αντιστοιχούσε στα και αντιστοιχούσε στα αρωματικό μεθύλιο και (vii) μία διπλή κορυφή σε δ 1,23 ppm (6,6 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για έξι πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα και αντιστοιχούσε στα και αντιστοιχούσε στα αρωματικό μεθύλιο και (vii) μία διπλή κορυφή σε δ 1,23 ppm (6,6 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για έξι πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλίων της ισοπροπυλομάδας.

Εικ. 33. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 3

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **3** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για τη θυμόλη (Gersbach & Reddy, 2002).

Ο μεταβολίτης **3** έχει απομονωθεί επίσης ως συστατικό αιθερίων ελαίων από πλήθος ειδών θυμαριού. Ενδεικτικά αναφέρονται τα είδη *Th. caespitatus* (Trindale et al 2009), *Th. capitatus* (Bounatirou et al. 2007), *Th. atticus, Th. samius, Th. parnassicus* (Tzakou & Constantinidis 2005), *Th. baeticus* (Saez 1998).

Η θυμόλη έχει αντισηπτικές (20 φορές πιο δραστική από τη φαινόλη) και αντιμυκητισιακές ιδιότητες. Χρησιμοποιείται για να καταστρέφει τη μούχλα και για να διατηρεί βοτανικά και βιολογικά δείγματα καθώς επίσης και στην οδοντιατική. Μπορεί να προκαλέσει ερεθισμό του γαστρικού βλεννογόνου (Harborne & Baxter 1993). Μεταβολίτης 4: Θυμοκινόνη

Ο μεταβολίτης 4 απομονώθηκε ως κίτρινο υπόλειμμα συνολικής μάζας 0,7 mg και ταυτοποιήθηκε ως θυμοκινόνη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 4

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη **4** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₀H₁₂O₂.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **4** (Εικ. 34) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 164.

Εικ. 34. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 4

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **4** (Εικ. 35) παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 6,56 ppm (1,2 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-6, (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,49 ppm (0,8 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3, (iii) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 2,99 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο

μεθίνιο της ισοπροπυλομάδας, (iv) μία διπλή κορυφή σε δ 2,00 ppm (1,2 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του μεθυλίου Me-7 και (v) μία διπλή κορυφή σε δ 1,09 ppm (7,0 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για έξι πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλίων της ισοπροπυλομάδας.

Εικ. 35. Φάσμα 1Η ΝΜR του μεταβολίτη 4

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **4** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για τη θυμοκινόνη (Aldrich 1993).

Ο μεταβολίτης **4** έχει απομονωθεί ως συστατικό αιθερίου ελαίου από πληθώρα ειδών του γένους *Thymus*. Ενδεικτικά αναφέρονται τα εξής είδη: *Th. capitatus* (Jukic et al. 2007), *Th. hyemalis, Th. vulgaris* (Jordan et al. 2006), *Th. sipyleus* subsp. *sipyleus* var. rosulans (Tepe et al. 2005), *Th. spathulifolius* (Sokmen et al. 2004), *Th. quinquecostotus, Th. quinquecostotus var. japonica, Th. serpyllum* (Oh et al. 2008), *Th. caespititius* (Santos et al. 2005).

Από πειράματα πρόκλησης αρθρίτιδας σε αρουραίους έχει βρεθεί ότι η θυμοκινόνη έχει αντιφλεγμονώδη (Tekeoglu et al. 2006) και ισχυρή αντιοξειδωτική και προοξειδωτική δράση (Badary et al. 2003).

Μεταβολίτης 5: 6-Υδροξυ-θυμοκινόνη

Ο μεταβολίτης 5 απομονώθηκε ως κίτρινο κρυσταλλικό υπόλειμμα συνολικής μάζας 21,4 mg και ταυτοποιήθηκε ως 6-υδροξυ-θυμοκινόνη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 5

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη 5 οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₀H₁₂O₃.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 5 (Εικ. 36) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 180.

Εικ. 36. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 5

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **5** (Εικ. 37) παρατηρήθηκαν: (i) μία απλή κορυφή σε δ 6,97 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο της υδροξυλομάδας, (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,43 ppm (1,2 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο

H-3, (iii) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 2,99 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο μεθίνιο της ισοπροπυλομάδας, (iv) μία απλή κορυφή σε δ 1,91 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του μεθυλίου Me-7 και (v) μία διπλή κορυφή σε δ 1,12 ppm (6,8 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για έξι πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλίων της ισοπροπυλομάδας.

Εικ. 37. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 5

Εικ. 38. Φάσμα COSY του μεταβολίτη 5

Εικ. 39. Φάσμα ΗΜΒC του μεταβολίτη 5

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη 5 βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για τη 6-υδροξυ-θυμοκινόνη (Horiuchi et al. 1987). Από την μέχρι σήμερα βιβλιογραφία δεν έχει αναφερθεί ο μεταβολίτης αυτός ως φυσικό προϊόν.

#	¹³ C	${}^{1}\mathrm{H}$
1	188,2	
2	150,4	
3	132,3	6,43 d (1,2)
4	183,2	
5	116,7	
6	151,4	
7	7,8 s	1,91 s
8	26,6	2,99 m
9, 10	21,2 d	1,12 d (6,8)

Πιν. 109. 1H (400 MHz) και 13C (50 MHz) NMR δεδομένα του μεταβολίτη 5

Μεταβολίτης 6: Θυμοκαντιλικίνη

Ο μεταβολίτης 6 απομονώθηκε ως υποκίτρινο υπόλειμμα συνολικής μάζας 14,9 mg.

Μεταβολίτης **6** [α]_D +20° (c 1,5, CHCl₃) UV (CHCl₃) λ_{max} 247 nm

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη 6 οδήγησε στον μοριακό τύπο C₉H₁₂O₃.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 6 (Εικ. 40) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 168.

Abundance

Εικ. 40. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 6

Η έντονη ταινία απορρόφησης στα 1646 cm-1 στο φάσμα υπερύθρου υπέδειξε ότι υπήρχαν άτομα οξυγόνου που βρίσκονταν στο μόριο με τη μορφή καρβονυλίου, ενώ οι απορροφήσεις σε v_{max} 3439 cm⁻¹ υποδήλωναν την παρουσία υδροξυλίου στο μόριο.

Στο φάσμα ¹³C NMR (50 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **6** (Εικ. 41) εμφανίσθηκαν εννέα κορυφές. Μεταξύ αυτών παρατηρήθηκαν δύο τεταρτοταγή καρβονυλικά άτομα άνθρακα σε δ 202,6 και 201,9 ppm, χαρακτηριστικές χημικές μετατοπίσεις για την παρουσία κετονομάδων στο μόριο, καθώς και δύο ολεφινικοί άνθρακες σε δ 169,4 και 139,8 ppm, εκ των οποίων ένας ήταν τεταρτοταγής, όπως ήταν εμφανές από τη σχετική ένταση της κορυφής του.

Εικ. 41. Φάσμα ¹³C του μεταβολίτη 6

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **6** (Εικ. 42) παρατηρήθηκαν: (i) μία απλή κορυφή σε δ 6,90 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο ολεφινικό πρωτόνιο H-5, (ii) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 2,92 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο μεθίνιο της ισοπροπυλομάδας, (iii) μία απλή κορυφή σε δ 1,38 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο μεθύλιο Me-9, (iv) μία διπλή κορυφή σε δ 1,22 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του μεθυλίου Me-7 (6,7 Hz) και (v) μία διπλή κορυφή σε δ 1,18 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του μεθυλίου Me-8 (7,0 Hz).

Εικ. 42. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 6

Οι χημικές μετατοπίσεις των πρωτονιωμένων ανθράκων και των πρωτονίων τους αποδόθηκαν με τη βοήθεια των δισδιάστατων πειραμάτων COSY και HSQC (Εικ. 43 και Εικ. 44), ενώ με τη βοήθεια των συσχετίσεων που παρατηρήθηκαν στο ετεροπυρηνικό φάσμα HMBC (Εικ. 45) προσδιορίστηκε πλήρως η θέση των ατόμων στο μόριο.

Εικ. 43. Φάσμα COSY του μεταβολίτη 6

Εικ. 44. Φάσμα HSQC του μεταβολίτη 6

Εικ. 45. Φάσμα ΗΜΒC του μεταβολίτη 6

Οι ετεροπυρηνικές συζεύξεις των ανθράκων C-1 και C-2 με τα πρωτόνια H-5 και H₃-9, του άνθρακα C-3 με το H-5 και το H-6, του άνθρακα C-5 με το πρωτόνιο H-6 ολοκλήρωσαν τον πενταμελή δακτύλιο. Οι ομοπυρηνικές συζεύξεις των πρωτονίων H-6 και H₃-7 και H-6 και H₃-8, που παρατηρούνται στο φάσμα COSY, αποδεικνύουν την παρουσία της ισοπροπυλομάδας. Οι ετεροπυρηνικές συζεύξεις του άνθρακα C-4 με τα πρωτόνια H-5, H-6, H₃-7 και H₃-8 καθορίζουν τη θέση της ισοπροπυλομάδας στον άνθρακα C-4 (Εικ. 46).

Εικ. 46. Χαρακτηριστικές συσχετίσεις ΗΜΒC για τον μεταβολίτη 6

Σύγκριση των φασματοσκοπικών δεδομένων του μεταβολίτη 6 με αυτά της βιβλιογραφίας οδήγησε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για νέο φυσικό προϊόν.

	¹³ C	$^{1}\mathrm{H}$	HMBC	COSY
1.	202,6 q		5, 9	
2.	72,6 q		5, 9	
3.	201,9 q		5, 6	
4.	169,4 q		5, 6, 7, 8	
5.	139,8 t	6,9 s	6	
6.	25,9 t	2,92 m	5, 7, 8	7,8
7.	20,2 s	1,22 d (6,7)	6, 8	6
8.	20,4 s	1,18 d (7,0)	6,7	6
9.	21,2 s	1,38 s		

Πιν. 110 . $^1\rm H$ (400 MHz) και $^{13}\rm C$ (50 MHz) NMR δεδομένα του μεταβολίτη 6

Μεταβολίτης 7: 3,4,3',4'-Τετρα-υδροξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο

Ο μεταβολίτης 7 απομονώθηκε ως καφέ υπόλειμμα συνολικής μάζας 110,1 mg και ταυτοποιήθηκε ως 3,4,3',4'-τετρα-υδρόξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινύλιο κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 7

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη 7 οδήγησε στον μοριακό τύπο C₂₀H₂₆O₄.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 7 (Εικ. 47) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]+ σε m/z 330.

Εικ. 47. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 7

Στο φάσμα ¹³C NMR (50 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη 7 (Εικ. 48) παρατηρήθηκαν 10 κορυφές. Λαμβάνοντας υπόψη το μοριακό βάρος της ουσίας και τον αριθμό ανθράκων διαπιστώθηκε ότι πρόκειται για ένα διμερές.

Εικ. 48. Φάσμα ¹³C NMR του μεταβολίτη 7

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη 7 (Εικ. 49) παρατηρήθηκαν: (i) μία απλή κορυφή σε δ 6,56 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα ολεφινικά πρωτόνια H-6 και H-6', (ii) δύο ευρείες απλές κορυφές σε δ 5,20 και 5,05 ppm, οι οποίες ολοκλήρωναν για δύο πρωτόνια η κάθε μία και αντιστοιχούσαν στα πρωτόνια των υδροξυλομάδων, (iii) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 3,16 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυνίων H-8 και στο H-8', (iv) δύο διπλές κορυφές σε δ 1,24 ppm και 1,23 ppm (6,7 Hz), οι οποίες ολοκλήρωναν για έξι πρωτόνια η κάθε μία και αντιστοιχούσαν στα πρωτόνια των μεθυλίων των ισοπροπυλομάδων, (v) μία απλή κορυφή σε δ 1,92 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των αρωματικών των μεθυλίων.

Εικ. 49. Φάσμα 1Η ΝΜR του μεταβολίτη 7

Η δισδιάστατη δομή του μεταβολίτη 7 αποδόθηκε με τη βοήθεια των φασμάτων COSY, HSQC και HMBC (Εικ. 50-Εικ. 52)-(Πιν. 111).

Εικ. 50. Φάσμα COSY του μεταβολίτη 7

Εικ. 51. Φάσμα HSQC του μεταβολίτη 7

Εικ. 52. Φάσμα ΗΜΒC του μεταβολίτη 7

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη 7 βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για το 3,4,3',4'-τετρα-υδρόξυ-5,5'-δι-ισοπροπυλο-2,2'διμεθυλοδιφαινυλίου (Miura et al. 1989).

Ο μεταβολίτης αυτός έχει απομονωθεί επίσης από το φυτό *Thymus vulgaris* (Fecka et al 2008, Miura et al. 1989, Haraguchi et al. 1996).

	¹³ C	¹ H
1, 1'	134,1	
2, 2'	119,8	
3, 3'	139,8	5,05 br s
4, 4'	141,3	5,20 br s
5, 5′	131,5	
6, 6'	119,3	6,56 s
7,7'	12,6	1,92 s
8, 8'	27,2	3,16 m
9, 9'	22,6	1,23 d (6,7)
10, 10'	22,7	1,24 d (6,7)

Πιν. 111. 1H (400 MHz) και 13C (200 MHz) NMR δεδομένα του μεταβολίτη 7
Μεταβολίτης 8: β-Μπιζαμπολένιο

Ο μεταβολίτης 8 απομονώθηκε ως άχρωμο υπόλειμμα συνολικής μάζας 4,2 mg και ταυτοποιήθηκε ως β-μπιζαμπολένιο κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 8

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη **8** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₅H₂₄.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 8 (Εικ. 53) εμφάνισε μοριακό ι
όν [M]⁺ σε m/z 204.

Εικ. 53. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 8

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **8** (Εικ. 54) παρατηρήθηκαν: (i) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 5,39 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-5, (ii) μία ευρεία τριπλή κορυφή σε δ 5,11 ppm που ī

ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-10, (iii) μία διπλή κορυφή σε δ 4,73 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια τα οποία αντιστοιχούσαν στα H₂-14, (iv) δύο απλές κορυφές σε δ 1,67 και δ 1,63 ppm, οι οποίες ολοκλήρωναν για τρία πρωτόνια έκαστη και αντιστοιχούσαν στα μεθύλια Me-12 και Me-13, (v) μία απλή κορυφή σε δ 1,59 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-15.

Εικ. 54. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 8

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του εν λόγω μεταβολίτη βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για το β-μπιζαμπολένιο (Joulain & Konig 1998).

Ο μεταβολίτης **8** έχει απομονωθεί ως συστατικό αιθερίου ελαίου από πληθώρα ειδών του γένους *Thymus*. Ενδεικτικά αναφέρονται τα εξής είδη: *Thymus vulgaris*, *Th. hyemalis* (Jordan et al. 2006), *Th. daenensis* subsp. *daenensis* και *Th. kotschyanus* (Nickavar et al. 2005), *Th. samius*, *Th. atticus*, *Th. parnassicus* (Tzakou & Constantinidis 2005), *Th. caramanicus* (Nejad Ebrahimi et al. 2008).

Μεταβολίτης 9: Οξείδιο του καρυοφυλλενίου

Ο μεταβολίτης 9 απομονώθηκε ως άχρωμο υπόλειμμα συνολικής μάζας 1,5 mg και ταυτοποιήθηκε ως το οξείδιο του καρυοφυλλενίου κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 9

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη 9 οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₅H₂₄O.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 9 (Εικ. 55) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]+ σε m/z 220.

Εικ. 55. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 9

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **9** (Εικ. 56) παρατηρήθηκαν: (i) μία απλή κορυφή σε δ 4,95 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο H-15β, (ii) μία απλή κορυφή σε δ 4,85 ppm,

169

η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο H-15α, (iii) μία διπλή διπλών κορυφή σε δ 2,85 ppm (10,6, 4,4 Hz), που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-5, (iv) μία απλή κορυφή σε δ 1,18 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο μεθύλιο Me-14, (v) μία απλή κορυφή σε δ 0,98 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο μεθύλιο Me-13, (vi) μία απλή κορυφή σε δ 0,96 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο μεθύλιο Me-12.

Εικ. 56. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 9

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **9** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για το οξείδιο του καρυοφυλλενίου (De Oliveria Chaves & De Oliveria Santos 2002).

Ο μεταβολίτης **9** έχει απομονωθεί επίσης ως συστατικό αιθερίων ελαίων από πολλά είδη του γένους *Thymus*. Ενδεικτικά αναφέρονται τα παρακάτω είδη: *Thymus* vulgaris, *Th. hyemalis* (Jordan et al. 2006), *Th. daenensis* subsp. *daenensis* και *Th. kotschyanus* (Nickavar et al. 2005), *Th. samius, Th. atticus, Th. parnassicus* (Tzakou & Constantinidis 2005), *Th. caramanicus* (Nejad Ebrahimi et al. 2008).

Μεταβολίτης 10: Θυμοπρενόνη

Ο μεταβολίτης **10** απομονώθηκε ως λευκό υπόλειμμα συνολικής μάζας 6,1 mg και ταυτοποιήθηκε κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης **10** [α]_D +1,48 (c 2,7, CHCl₃) UV (CHCl₃) λ_{max} 287 nm HR-ESIMS 317.2099

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη **10** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₂₀H₂₈O₃.

Η έντονη ταινία απορρόφησης στους 1664 cm⁻¹ στο φάσμα υπερύθρου υπέδειξε ότι άτομα οξυγόνου βρίσκονταν στο μόριο με τη μορφή καρβονυλίου, ενώ η απορρόφηση σε v_{max} 3247 cm⁻¹ υποδηλώνει την παρουσία υδροξυλικής ομάδας στο μόριο.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 10 εμφάνισε μοριακό ι
όν [M]⁺ σε m/z 316.

Εικ. 57. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 10

Στο φάσμα ¹³C NMR (50 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **10** εμφανίστηκαν 20 κορυφές, οι οποίες αντιστοιχούσαν σε πέντε πρωτοταγή, τέσσερα δευτεροταγή, τέσσερα τριτοταγή και επτά τεταρτοταγή άτομα άνθρακα. Μεταξύ αυτών παρατηρήθηκαν δύο τεταρτοταγή, καρβονυλικά άτομα άνθρακα σε δ 198,8 και 201,5 ppm, χαρακτηριστικές χημικές μετατοπίσεις για την παρουσία κετονομάδας στο μόριο, καθώς και έξι ολεφινικών ατόμων άνθρακα σε δ 152,2, 134,6, 131,8, 123,7, 118,7 και 118,6 ppm, εκ' των οποίων τα τέσσερα ήταν τεταρτοταγή (δ 152,2, 134,6, 131,8 και 118,6 ppm) και τα δύο τριτοταγή (δ 118,7 and 123,7).

Εικ. 58. Φάσμα ¹³C NMR του μεταβολίτη 10

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **10** παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 0,73 ppm (6,95 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 0,99 ppm (6,58 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (iii) μία απλή κορυφή σε δ 1,53 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (iv) μία απλή κορυφή σε δ 1,64 ppm που ολοκλήρωνε τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (v) μία απλή κορυφή σε δ 1,89 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (vi) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 3,12 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα μεθίνιο, (vii) μία τριπλή κορυφή σε δ 4,97 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα μεθίνιο, (viii) μία απλή κορυφή σε δ 5,38 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα μεθίνιο, (ix) μία απλή κορυφή σε δ 6,89 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο της υδροξυομάδας.

Εικ. 59. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 10

Λαμβάνοντας υπόψη τους τρεις διπλούς δεσμούς και τα δύο καρβονύλια, τα οποία αντιστοιχούν σε πέντε από τους επτά βαθμούς ακορεστότητας του μεταβολίτη, το υπό εξέταση μόριο έπρεπε να είναι δικυκλικό.

Η δισδιάστατη χημική δομή του μεταβολίτη **10** αποδόθηκε με τη βοήθεια των φασμάτων HMBC, HSQC και COSY (Εικ. 61-Εικ. 63) - (Πιν. 112).

Οι ετεροπυρηνικές συζεύξεις των ανθράκων C-2, C-3 και C-4 με τα πρωτόνια του μεθυλίου H₃-17, του άνθρακα C-5 με το υδροξύλιο στη θέση 4 και των ανθράκων C-2, C-5 και C-6 με το πρωτόνιο H-1 που παρατηρούνται στο φάσμα HMBC επιβεβαιώνουν τη δομή των έξι πρώτων ατόμων άνθρακα του πρώτου δακτυλίου. Οι ετεροπυρηνικές συζεύξεις του άνθρακα C-6 με τα πρωτόνια H-18, H₃-19 και H₃-20 καθώς και οι ομοπυρηνικές συζεύξεις των πρωτονίων H-18 και H₃-19 και H-18 και H₃-20 αποδεικνύουν την παρουσία της ισοπροπυλομάδας και την τοποθετούν στον άνθρακα C-6. Επιπλέον οι ομοπυρηνικές συζεύξεις των πρωτονίων H-1 και H₂-10 και H₂-7 και H-8 σε συνδυασμό με τις ετεροπυρηνικές συζεύξεις των ανθράκων C-1 και C-6 με το πρωτόνιο H₂-7 και των ανθράκων C-8 και C-9 με το πρωτόνιο H₂-10 επιβεβαιώνει το δεύτερο δακτύλιο. Οι ομοπυρηνικές συζεύξεις των πρωτονίων H₂-11 και H₂-12 και H₂-12 και H₂-13 που παρατηρούνται στο φάσμα COSY σε συνδυασμό με τις ετεροπυρηνικές συζεύξεις των ανθράκων C-13 και C-14 με το πρωτόνιο H₃-16 υποδηλώνουν την παρουσία πλευρικής αλυσίδας ενώ οι ετροπυρηνικές συσχετίσεις του άνθρακα C-9 με τα πρωτόνια H₂-11 και του άνθρακα C-11 με τα πρωτόνια H₂-10 υποδεικνύουν τη θέση της στον άνθρακα C-9. Επιπρόσθετα, οι συζεύξεις που προκύπτουν από το φάσμα NOESY των πρωτονίων H-1/H-10β, H-7α/H-8, H-7α/H₃-20, H-7β/H-8, H-7β/H₃-19, H-8/H₂-11 και H-10β/H₂-11 παρείχαν επιβεβαίωση για την τοποθέτηση της πλευρικής αλυσίδας στον άνθρακα C-9 (Εικ. 60).

Εικ. 60. Συζεύξεις COSY και χαρακτηριστικές συσχετίσεις HMBC για τον μεταβολίτη 10

Εικ. 61. Φάσμα HSQC του μεταβολίτη 10

Εικ. 62. Φάσμα ΗΜΒC του μεταβολίτη 10

Εικ. 63. Φάσμα COSY του μεταβολίτη 10

Η αλληλεπίδραση των πρωτονίων Η-1/Η₃-19 που παρατηρήθηκε στο φάσμα NOESY υποδεικνύει τη συμπύκνωση των δύο δακτυλίων ως *cis* και τη σχετική στερεοχημεία του μεταβολίτη **11** στους άνθρακες C-1 και C-6 ως 1R*, 6R * (Εικ. 65).

Εικ. 64. Φάσμα ΝΟΕSΥ του μεταβολίτη 10

Εικ. 65. Στερεοχημική διαμόρφωση του μεταβολίτη 10

Σύγκριση των φασματοσκοπικών δεδομένων του μεταβολίτη 10 με αυτά της βιβλιογραφίας οδήγησε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για νέο φυσικό προϊόν με πρωτότυπο ανθρακικό σκελετό.

	¹³ C	${}^{1}\mathrm{H}$	HMBC	COSY
1.	50,8	3,12 dd (10,2, 6,8)	7	10α, 10β
2.	201,5		1, 17	
3.	118,6		17, OH	
4.	152,2		17, OH	
5.	198,8		1, 7, OH	
6.	53,1		1, 7, 10, 18, 19, 20	
7.	23,3	a 2,66 dd (17,6 4,0)	8, 18	8
		β 1,93 m		
8.	118,7	5,38 br s	7, 10	7α, 7β
9.	134,6		10, 11	
10.	31,9	a 2,08 m	1, 8, 11	1
		β 2,22 dd (18,0, 6,5)		
11.	36,8	1,89 m	12	12
12.	26,1	1,99 m	11, 13	11, 13
13.	123,7	4,97 br t (6,9)	12, 15, 16	12
14.	131,8		12, 15, 16	
15.	17,6	1,53 s	13, 16	
16.	25,6	1,64 s	13, 15	
17.	8,6	1,89 s		
18.	35,6	2,01 m	1, 19, 20	19, 20
19.	17,8	0,99 d (6,9)	20	18
20.	17,8	0,73 d (6,9)	19	18
OH		6,88 br s		

Πιν. 112. 1H (400 MHz) και 13C (200 MHz) NMR δεδομένα του μεταβολίτη 10

Μεταβολίτης 11: Ισοθυμοπρενόνη

Ο μεταβολίτης **11** απομονώθηκε ως λευκό υπόλειμμα συνολικής μάζας 3,1 mg και ταυτοποιήθηκε κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης **11** [a]_D +1,54 (c 0,13 CHCl₃) UV (CHCl₃) λ_{max} 287 nm

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη **11** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₂₀H₂₈O₃.

Η έντονη ταινία απορρόφησης στους 1654 cm⁻¹ στο φάσμα υπερύθρου υπέδειξε ότι άτομα οξυγόνου βρίσκονταν στο μόριο με τη μορφή καρβονυλίου, ενώ η απορρόφηση σε v_{max} 3479 cm⁻¹ υποδηλώνει την παρουσία υδροξυλίων στο μόριο.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **11** (Εικ. 66) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 316.

Εικ. 66. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 11

Στο φάσμα ¹³C NMR (50 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **11** (Εικ. 67) εμφανίστηκαν 20 κορυφές, οι οποίες αντιστοιχούσαν σε πέντε πρωτοταγή, τέσσερα δευτεροταγή, τέσσερα τριτοταγή και επτά τεταρτοταγή άτομα άνθρακα. Μεταξύ αυτών παρατηρήθηκαν δύο καρβονυλικά άτομα άνθρακα σε δ 198,7 και 201,7 ppm, χαρακτηριστικές χημικές μετατοπίσεις για την παρουσία κετονομάδας στο μόριο, καθώς και έξι ολεφινικών ατόμων άνθρακα, εκ των οποίων τα τέσσερα ήταν τεταρτοταγή σε δ 152,1, 136,0, 131,7 και 118,7 ppm και τα δύο τριτοταγή σε δ 123,9 και 117,3 ppm.

Εικ. 67. Φάσμα ¹³C NMR του μεταβολίτη 11

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **11** (Εικ. 68) παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 0,74 ppm (7,0 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 1,00 ppm (6,71 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (iii) μία απλή κορυφή σε δ 1,59 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (iv) μία απλή κορυφή σε δ 1,66 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (v) μία απλή κορυφή σε δ 1,88 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (vi) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 3,06 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα μεθίνιο, (vii) μία τριπλή κορυφή σε δ 5,05 ppm που ολοκλήρωνε για απλή κορυφή σε δ 5,28 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα ολεφινικό μεθίνιο, (ix) μία απλή κορυφή σε δ 6,87 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο της υδροξυλομάδας.

Εικ. 68. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 11

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων του ¹Η NMR και του ¹³C NMR καθώς επίσης και του φάσματος μάζας υψηλής ευκρίνειας υποδηλώνει τον ίδιο μοριακό τύπο με αυτόν του μεταβολίτη **10**, ενώ η ανάλυση των φασματοσκοπικών δεδομένων των δύο μεταβολιτών υποδεικνύει την ομοιότητα μεταξύ τους.

Η δισδιάστατη χημική δομή του μεταβολίτη **11** αποδόθηκε με τη βοήθεια των φασμάτων HMBC, HSQC, COSY και NOESY (Εικ. 69-Εικ. 71, Εικ. 73) – (Πιν. 113).

Οι ομοπυρηνικές συζεύξεις των πρωτονίων H-1 και H₂-10 και H-9 και H₂-10 σε συνδυασμό με τις ετεροπυρηνικές συζεύξεις των ανθράκων C-1, C-6, C-8 και C-11 με το πρωτόνιο H₂-7 και των ανθράκων C-8 και C-9 με το πρωτόνιο H₂-11 υποδεικνύει την διαφορά μεταξύ του μεταβολίτη 10 και του μεταβολίτη 11 στη θέση της πλευρικής αλυσίδας του δεύτερο δακτυλίου στη θέση C-8 αντί της θέσης C-9. Στην περίπτωση αυτή η τοποθέτηση της πλευρικής αλυσίδας στον άνθρακα C-8 επαληθεύτηκε από τις NOE συσχετίσεις των πρωτονίων H-1/H-10β, H-7α/H₃-20, H-7α/H₂-11, H-7β/H₃-19, H-9/H-10α, H-9/H-10β, H-9/H₂-11 και H-9/H₂-12 που προκύπτουν από το φάσμα NOESY (Εικ. 72).

Εικ. 69. Φάσμα HSQC του μεταβολίτη 11

Εικ. 70. Φάσμα ΗΜΒC του μεταβολίτη 11

Εικ. 71. Φάσμα COSY του μεταβολίτη 11

Εικ. 72. Συζεύξεις COSY και χαρακτηριστικές συσχετίσεις HMBC για τον μεταβολίτη 11

Η αλληλεπίδραση των πρωτονίων Η-1/Η₃-19 που παρατηρήθηκε στο φάσμα NOESY υποδεικνύει τη συμπύκνωση των δύο δακτυλίων ως *cis* και τη σχετική στερεοχημεία του μεταβολίτη **11** στους άνθρακες C-1 και C-6 ως 1R*, 6R * (Εικ. 74).

Εικ. 73. Φάσμα NOESY του μεταβολίτη 11

Εικ. 74. Στερεοχημική διαμόρφωση του μεταβολίτη 11

Σύγκριση των φασματοσκοπικών δεδομένων του μεταβολίτη 11 με αυτά της βιβλιογραφίας οδήγησε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για νέο φυσικό προϊόν με πρωτότυπο ανθρακικό σκελετό.

	13 C	$^{1}\mathrm{H}$	HMBC	COSY
1.	50,2	3,06 dd (10,1, 6,8)	7	10
2.	201,7		1, 17	
3.	118,7		1, 17, HO	
4.	152,1		17, HO	
5.	198,7		1, 7, HO,	
6.	53,8		1, 7, 18, 19, 20	
7.	26,3	a 2,53 d (17,4)		
		β 1,84 d (17,4)		
8.	136,0		7, 11, 12	
9.	117,3	5,28 br s	7, 11	10α, 10β
10.	29,1	a 2,15 m	1	1,9
		β 2,35 m		
11.	37,4	1,97 m	7, 12	12
12.	26,1	2,08 m		11, 13
13.	123,9	5,05 br t (6,8)	12, 15, 16	12
14.	131,7		12, 15, 16	
15.	17,8	1,59 s	13, 16	
16.	25,7	1,66 s	13, 15	
17.	8,6	1,88 s		
18.	35,8	2,02 m	1, 19, 20	19, 20
19.	17,6	1,00 d(6,8)	18, 20	18
20.	17,8	0,74 d (6,8)	18, 19	18
OH		6,87 br s		

Πιν. 113: ¹H (400 MHz) και ¹³C (50 MHz) NMR δεδομένα του μεταβολίτη 11

Μεταβολίτης 12: Καντιλικοπρενόνη

Ο μεταβολίτης **12** απομονώθηκε ως λευκό υπόλειμμα συνολικής μάζας 8,6 mg και ταυτοποιήθηκε κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης **12** [α]_D -1,11 (c 0,63, CHCl₃) UV (CHCl₃) λ_{max} 247 nm HR-ESIMS 301.2151

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη **12** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₂₀H₂₈O₂.

Η έντονη ταινία απορρόφησης στους 1682 cm⁻¹ στο φάσμα υπερύθρου υπέδειξε ότι τα άτομα οξυγόνου βρίσκονταν στο μόριο με τη μορφή καρβονυλίου.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 12 εμφάνισε μοριακό ι
όν [M]⁺ σε m/z 300.

Εικ. 75. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 12

Στο φάσμα ¹³C NMR (50 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **12** (Εικ. 76) εμφανίστηκαν 20 κορυφές, οι οποίες αντιστοιχούσαν σε πέντε πρωτοταγή, τέσσερα δευτεροταγή, πέντε τριτοταγή και έξι τεταρτοταγή άτομα άνθρακα. Μεταξύ αυτών παρατηρήθηκαν δύο καρβονυλικά άτομα άνθρακα σε δ 200,0 και 203,1 ppm, χαρακτηριστικές χημικές μετατοπίσεις για την παρουσία κετονομάδας στο μόριο, καθώς και έξι ολεφινικών ατόμων άνθρακα, εκ των οποίων τα τρία ήταν τεταρτοταγή σε δ 157,8 ppm, 134,9 και 131,6 ppm και τα τρία τριτοταγή σε δ 131,3, 123,8 και 117,6 ppm.

Εικ. 76. Φάσμα ¹³C NMR του μεταβολίτη 12

Στο φάσμα ^{1H} NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **12** (Еικ. 77) паратηρήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 1,06 ppm (6,8 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 1,08 ppm (6,8 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (iii) μία απλή κορυφή σε δ 1,26 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (iv) μία απλή κορυφή σε δ 1,56 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (v) μία απλή κορυφή σε δ 1,64 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (vi) μία ευρεία τριπλή κορυφή σε δ 5,01 ppm (6,9 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα ολεφινικό μεθίνιο, (vii) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 5,36 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα ολεφινικό μεθίνιο, (viii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,33 ppm (0,8 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα ολεφινικό μεθίνιο.

Εικ. 77. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 12

Λαμβάνοντας υπόψη τους τρεις διπλούς δεσμούς και τα δύο καρβονύλια, τα οποία αντιστοιχούν σε πέντε από τους επτά βαθμούς ακορεστότητας του μεταβολίτη, το υπό εξέταση μόριο έπρεπε να είναι δικυκλικό.

Η δισδιάστατη χημική δομή του μεταβολίτη **11** αποδόθηκε με τη βοήθεια των φασμάτων HMBC, HSQC, COSY και NOESY (Εικ. 78-Εικ. 80, Εικ. 81) – (Πιν. 114).

Εικ. 78. Φάσμα HSQC του μεταβολίτη 12

Οι ετεροπυρηνικές συζεύξεις των ανθράκων C-1, C-5 και C-18 με το πρωτόνιο H-3, του άνθρακα C-4 με τα πρωτόνια H-18, H₃-19 και H₃-20, του άνθρακα C-5 με τα πρωτόνια H-6 και H-18, και του άνθρακα C-1 με το πρωτόνιο H-6, που παρατηρούνται στο φάσμα HMBC, σε συνδυασμό με τις ομοπυρηνικές συζεύξεις των πρωτονίων H-18 και H3-19 και H-18 και H3-20 επιβεβαιώνουν τη δομή του πρώτου δακτυλίου και αποδεικνύουν την παρουσία της ισοπροπυλομάδας στον άνθρακα C-4. Οι ομοπυρηνικές συζεύξεις των πρωτονίων H-6 και H2-7 και H2-7 και H-8 που παρατηρούνται στο φάσμα COSY, καθώς επίσης και οι συσχετίσεις στο φάσμα HMBC του άνθρακα C-6 με το πρωτόνιο H-8 και των ανθράκων C-1, C-8 και C-9 με τα πρωτόνια H2-10 επιβεβαιώνουν το δεύτερο δακτύλιο. Επιπλέον οι συσχετίσεις των ανθράκων C-1, C-2 και C-10 με τα πρωτόνια H3-17 τοποθετούν το αλειφατικό μεθύλιο στον άνθρακα C-1. Όπως στην περίπτωση του μεταβολίτη 10, οι ομοπυρηνικές συζεύξεις των πρωτονίων H₂-11 και H₂-12 και H₂-12 και H-13, σε συνδυασμό με τις HMBC συσχετίσεις των ανθράκων C-13 and C-14 με τα πρωτόνια H₃-15 και H₃-16 υποδηλώνουν την παρουσία πλευρικής αλυσίδας, ενώ οι ετεροπυρηνικές συσχετίσεις των ανθράκων C-9 και C-10 με τα πρωτόνια H2-11 υποδεικνύουν τη θέση της στον άνθρακα C-9. Επιπρόσθετη επιβεβαίωση για τη θέση της πλευρικής αλυσίδας στον άνθρακα C-9 παρέχεται από τις NOE συσχετίσεις των πρωτονίων H-6/H-7a, H-6/H-7b, H-7a/H-8, H-7b/H-8, H-8/H₂-11, H-10β/H₂-12 και H-10β/H₃-17 (Εικ. 82).

Εικ. 79. Φάσμα ΗΜΒC του μεταβολίτη 12

Εικ. 80. Φάσμα COSY του μεταβολίτη 12

Εικ. 81. Φάσμα ΝΟΕSΥ του μεταβολίτη 12

Εικ. 82. Συζεύξεις COSY και χαρακτηριστικές συσχετίσεις ΗΜΒC για τον μεταβολίτη 12

Η αλληλεπίδραση των πρωτονίων Η-6/Η₃-17 που παρατηρήθηκε στο φάσμα NOESY υποδεικνύει τη συμπύκνωση των δύο δακτυλίων ως *cis* και τη σχετική στερεοχημεία του μεταβολίτη **12** στους άνθρακες C-1 και C-6 ως 1R*, 6S* (Εικ. 83).

Εικ. 83. Στερεοχημική διαμόρφωση του μεταβολίτη 12

Σύγκριση των φασματοσκοπικών δεδομένων του μεταβολίτη 12 με αυτά της βιβλιογραφίας οδήγησε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για νέο φυσικό προϊόν με πρωτότυπο ανθρακικό σκελετό.

	¹³ C	${}^{1}\mathrm{H}$	HMBC	COSY
1.	48,4		3, 6, 10, 17, 18	
2.	203,1		6, 10, 17	
3.	131,3	6,33 d (0,8)	18	
4.	157,8		18, 19, 20	
5.	200,0		3, 6, 18	
6.	52,8	2,80 t (5,8)	8, 7, 10, 17	7
7.	23,7	a 2,57 m	6	6, 7b, 8
		b 2,14 m		6, 7a, 8
8.	117,6	5,36 br s	7, 10, 11	7
9.	134,9		10, 11, 12	
10.	35,7	a 2,34 d (17,4)	7, 8, 11, 17	10b
		β 1,68 d (17,4)		10a
11.	37,4	1,93 m	8, 10, 12, 17	12
12.	26,1	2,02 m	11	11, 13
13.	123,8	5,01 br t (6,9)	11, 12, 15, 16	12
14.	131,6		12, 15, 16	
15.	17,7	1,56 s	13, 16	
16.	25,7	1,64 s	11, 12, 13, 15	
17.	23,0	1,26 s	10	
18.	27,1	2,97 sept d (6,8, 0,8)	3, 19, 20	19
19.	21,0	1,06 d(6,8)	18, 20	18
20.	21,0	1,07 d (6,8)	18, 19	

Πιν. 114: ¹H (400 MHz) και ¹³C (50 MHz) NMR δεδομένα του μεταβολίτη 12

Μεταβολίτης 13: Ισοκαντιλικοπρενόνη

Ο μεταβολίτης **13** απομονώθηκε ως λευκό υπόλειμμα συνολικής μάζας 5,0 mg και ταυτοποιήθηκε κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης **13** [α]_D -3,14 (c 0,35, CHCl₃) UV (CHCl₃) λ_{max} 248 nm HR-ESIMS 301.2151

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη 13 οδήγησε στον μοριακό τύπο C₂₀H₂₈O₃.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 13 (Εικ. 84) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 300.

Εικ. 84. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 13

Στο φάσμα ¹³C NMR (50 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **13** (Εικ. 85) εμφανίστηκαν 20 κορυφές, οι οποίες αντιστοιχούσαν σε πέντε πρωτοταγή, τέσσερα δευτεροταγή, πέντε τριτοταγή και έξι τεταρτοταγή άτομα άνθρακα. Μεταξύ αυτών παρατηρήθηκαν δύο καρβονυλικά άτομα άνθρακα σε δ 203,3 και 199,8 ppm, χαρακτηριστικές χημικές μετατοπίσεις για την παρουσία κετονομάδας στο μόριο, καθώς και έξι ολεφινικών ατόμων άνθρακα, εκ των οποίων τα τρία ήταν τεταρτοταγή σε δ 157,8, 134,9 και 131,6 ppm και τα τρία τριτοταγή σε δ 131,4, 123,9 και 117,6 ppm.

Εικ. 85. Φάσμα ¹³C NMR του μεταβολίτη 13

Στο φάσμα ^{1H} NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **13** (Еικ. 86) паратпрήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 1,06 ppm (6,9 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 1,07 ppm (6,9 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (iii) μία απλή κορυφή σε δ 1,26 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (iv) μία απλή κορυφή σε δ 1,58 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (v) μία απλή κορυφή σε δ 1,66 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (vi) μία ευρεία τριπλή κορυφή σε δ 5,05 ppm (6,9 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα ολεφινικό μεθίνιο, (vii) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 5,30 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα ολεφινικό μεθίνιο, (viii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,34 ppm (0,9 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα ολεφινικό μεθίνιο.

Εικ. 86. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 13

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων του ¹Η NMR και του ¹³C NMR καθώς επίσης και του φάσματος μάζας υψηλής ευκρίνειας υποδηλώνει τον ίδιο μοριακό τύπο με αυτόν του μεταβολίτη **12**, ενώ η ανάλυση των φασματοσκοπικών δεδομένων των δύο μεταβολιτών υποδεικνύει την ομοιότητα μεταξύ τους.

Η διοδιάστατη χημική δομή του μεταβολίτη **13** αποδόθηκε με τη βοήθεια των φασμάτων HMBC, HSQC, COSY και NOESY (Εικ. 87-Εικ. 89, Εικ. 90) – (Πιν. 115). Ειδικότερα οι ομοπυρηνικές συζεύξεις των πρωτονίων H-6/H₂-7 και H-9/H₂-10, που παρατηρούνται στο φάσμα COSY, σε συνδυασμό με τις συσχετίσεις των ανθράκων C-1 και C-8 με τα πρωτόνια H₂-10, και του άνθρακα C-8 με τα πρωτόνια H-6, H₂-7 και H₂-11 και του άνθρακα C-9 με τα πρωτόνια H₂-11 που παρατηρούνται στο φάσμα HMBC αποδεικνύουν την παρουσία της πλευρικής αλυσίδας στον άνθρακα C-8 αντί στον άνθρακα C-9 όπως στο μεταβολίτη **12**. Η υπόθεση αυτή υποστηρίζεται και από τις συσχετίσεις των πρωτονίων H-6/H-7a, H-6/H-7b, H-7a/H₂-11, H-9/H-10a, H-9/H-10β, H-9/H₂-11, H-9/H₂-12 και H-10β/H₃-17 που παρατηρούνται στο φάσμα NOESY (Εικ. 91).

Εικ. 87. Φάσμα HSQC του μεταβολίτη 13

Εικ. 88. Φάσμα ΗΜΒC του μεταβολίτη 13

Εικ. 89. Φάσμα COSY του μεταβολίτη 13

Εικ. 90. Φάσμα ΝΟΕSΥ του μεταβολίτη 13

Η αλληλεπίδραση των πρωτονίων Η-6/Η₃-17 που παρατηρήθηκε στο φάσμα NOESY υποδεικνύει τη συμπύκνωση των δύο δακτυλίων ως *cis* και καθορίζει τη σχετική στερεοχημεία του μεταβολίτη **13** στους άνθρακες C-1 και C-6 ως 1R*,6S* (Εικ. 92).

Εικ. 91. Συζεύξεις COSY και χαρακτηριστικές συσχετίσεις ΗΜΒC για τον μεταβολίτη 13

Εικ. 92. Στερεοχημική διαμόρφωση του μεταβολίτη 13

Σύγκριση των φασματοσκοπικών δεδομένων του μεταβολίτη 13 με αυτά της βιβλιογραφίας οδήγησε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για νέο φυσικό προϊόν με πρωτότυπο ανθρακικό σκελετό.

	¹³ C	${}^{1}\mathrm{H}$	HMBC	COSY
1.	47,8		3, 6, 17	
2.	203,3		17	
3.	131,4	6,34 d (0,9)	6	
4.	157,8		6, 19, 20	
5.	199,8		3, 6, 7	
6.	53,3	2,86 t (5,8)	7,17	7a, 7b
7.	26,2	a 2,48 m	6	6, 7b
		b 2,03 m		6, 7a
8.	134,9		6, 7, 11	
9.	117,6	5,30 br s	10, 11	7b, 10a, 10b
10.	32,9	a 2,42 m	6, 17	9, 10b
		β 1,77 m		9, 10a
11.	37,2	1,99 m	13, 15, 16	12
12.	26,2	2,07 m	11	11, 13
13.	123,9	5,05 br t (6,9)	11, 12, 15	12
14.	131,6		12, 15, 16	
15.	17,7	1,58 s	13, 16	
16.	25,7	1,66 s	13, 15	
17.	22,5	1,26 s		
18.	27,1	2,96 sept d (6,9,	3, 19, 20	19, 20
		0,9)		
19.	21,0	1,06 d(6,9)	18, 20	18
20.	21,1	1,07 d (6,9)	18, 19	18

Πιν. 115: $^1\rm H$ (400 MHz) και $^{13}\rm C$ (50 MHz) NMR δεδομένα του μεταβολίτη 13

Μεταβολίτης 14: epi-Καντιλικοπρενόνη

Ο μεταβολίτης 14 απομονώθηκε ως λευκό υπόλειμμα συνολικής μάζας 1,9 mg και ταυτοποιήθηκε ως κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **14** (Εικ. 93) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 300.

Εικ. 93. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 14

Στο φάσμα ¹³C NMR (50 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **14** (Εικ. 94) εμφανίστηκαν 20 κορυφές, οι οποίες αντιστοιχούσαν σε πέντε πρωτοταγή, τέσσερα δευτεροταγή, πέντε τριτοταγή και έξι τεταρτοταγή άτομα άνθρακα. Μεταξύ αυτών παρατηρήθηκαν δύο καρβονυλικά άτομα άνθρακα σε δ 204,3 και 199,8 ppm, χαρακτηριστικές χημικές μετατοπίσεις για την παρουσία κετονομάδας στο μόριο,

καθώς και έξι ολεφινικών ατόμων άνθρακα, εκ των οποίων τα τρία ήταν τεταρτοταγή σε δ 159,6, 135,1 και 131,7 ppm και τα τρία τριτοταγή σε δ 132,0, 123,9 και 117,8 ppm.

Εικ. 94. Φάσμα ¹³C NMR του μεταβολίτη 14

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **14** (Εικ. 95) παρατηρήθηκαν: (i) μία απλή κορυφή σε δ 1,05 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 1,07 ppm (6,8 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (iii) μία διπλή κορυφή σε δ 1,11 ppm (6,8 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (iv) μία απλή κορυφή σε δ 1,58 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (v) μία απλή κορυφή σε δ 1,65 ppm που ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε σε ένα μεθύλιο, (vi) μία ευρεία τριπλή κορυφή σε δ 5,04 ppm (6,8 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα ολεφινικό μεθίνιο, (vii) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 5,39 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα ολεφινικό μεθίνιο, (viii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,38 ppm (0,8 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε σε ένα ολεφινικό μεθίνιο.

Εικ. 95. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 14

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **14** ήταν παρεμφερή με αυτά του **12**, με τη διαφορά ότι τα πρωτόνια H₃-17 συντονίζονταν σε υψηλότερα πεδία (δ 1,05). Οι συσχετίσεις που παρατηρήθηκαν στα δισδιάστατα φάσματα του μεταβολίτη **14** (Εικ. 96-Εικ. 98) υποστηρίζουν την ίδια δισδιάστατη δομή με το μεταβολίτη **12**, ενώ η έλλειψη συσχέτισης στο φάσμα NOESY μεταξύ των πρωτονίων H-6 και H₃-17 υποδηλώνουν την *trans* συμπύκνωση των δύο δακτυλίων και επομένως την αλλαγή της σχετικής στερεοχημίας του άνθρακα C-6 (Εικ. 100).

Εικ. 96. Φάσμα HSQC του μεταβολίτη 14

Εικ. 98. Φάσμα COSY του μεταβολίτη 14

Εικ. 99. Φάσμα NOESY του μεταβολίτη 14

Εικ. 100. Στερεοχημική διαμόρφωση του μεταβολίτη 14

Σύγκριση των φασματοσκοπικών δεδομένων του μεταβολίτη 14 με αυτά της βιβλιογραφίας οδήγησε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για νέο φυσικό προϊόν, το οποίο αποτελεί επιμερές του 12 στον C-6.

	¹³ C	$^{1}\mathrm{H}$	HMBC	COSY	
1.	48,0		3, 6, 10, 17		
2.	204,3		17		
3.	132,0	6,38 d (0,8)	18		
4.	159,6		18, 19, 20		
5.	199,8		3, 6		
6.	50,8	2,83 t (8,1)	10, 17	7	
7.	22,2	2,35 m	6	6, 8	
8.	117,8	5,39 br s	7, 10, 11	7	
9.	135,1		10, 11		
10.	36,4	a 2,40 m	6, 11, 17	10β	
		b 2,06 m		10a	
11.	37,6	1,98 m	12	12	
12.	26,4	2,07 m	11	11, 13	
13.	123,9	5,04 br t (6,8)	12, 15, 16	12	
14.	131,7		12, 15, 16		
15.	17,8	1,58 s	13, 16	13	
16.	25,7	1,65 s	15	13	
17.	20,0	1,05 s	6, 10		
18.	27,2	2,99 sept d (6,8, 0,8)	3, 19, 20	19, 20	
19.	21,3	1,04 d(6,8)	18, 20	18	
20.	20,9	1,11 d (6,8)	18, 19		

Πιν. 116: ¹H (400 MHz) και ¹³C (50 MHz) NMR δεδομένα του μεταβολίτη **14**

Μεταβολίτης 15 και Μεταβολίτης 16: 3-Υδροξυ-καντιλικοπρενόνη και 3-Υδροξυισοκαντιλικοπρενόνη

Μεταβολίτης 15

Μεταβολίτης 16

Η απομόνωση των μεταβολιτών **15** και **16** σε καθαρή μορφή δεν κατέστη εφικτή λόγω της μικρής διαθέσιμης ποσότητας και της παρόμοιας χρωματογραφικής συμπεριφοράς σε ποικίλα συστήματα. Αντ' αυτού παρελήφθησαν εμπλουτισμένα μίγματα των μεταβολιτών **15** και **16** με τη μορφή άχρωμων ελαιωδών υπολειμμάτων, συνολικής μάζας 0,5 mg και 0,6 mg, αντίστοιχα, και ταυτοποιήθηκαν κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης του μίγματος.

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) των μεταβολιτών **15** και **16** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₂₀H₂₈O₃.

Συγκεκριμένα, τα φάσματα μάζας των μεταβολιτών **15** και **16** (Εικ. 101 και Εικ. 102, αντίστοιχα) εμφάνισαν μοριακό ιόν [M]+ σε *m/z* 316.

205

Εικ. 102. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 16

Στα φάσματα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) των μεταβολιτών **15** και **16** (Εικ. 103 και Εικ. 104, αντίστοιχα) παρατηρήθηκαν: (i) τρεις απλές κορυφές, οι οποίες ολοκλήρωναν για τρία πρωτόνια η κάθε μία και αντιστοιχούσαν σε τρία μεθύλια σε τεταρτοταγή άτομα άνθρακα, (ii) δύο διπλές κορυφές, οι οποίες ολοκλήρωναν για τρία πρωτόνια η κάθε μία και αντιστοιχούσαν σε δύο μεθύλια σε τριτοταγή άτομα άνθρακα,

(iii) μία ευρεία απλή και μία ευρεία τριπλή κορυφή σε δ 5,00-5,40 ppm που ολοκλήρωναν για ένα πρωτόνιο η κάθε μία και αντιστοιχούσαν σε δύο ολεφινικά μεθίνια, και (iv) μία ευρεία απλή κορυφή που αντιστοιχούσε σε ένα ευκίνητο πρωτόνιο ενός υδροξυλίου.

Εικ. 104. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 16

Σύγκριση των φασματοσκοπικών δεδομένων των μεταβολιτών 15 και 16 με τα αντίστοιχα των 12 και 13 κατέστησε φανερή τη δομική ομοιότητα των μορίων και σε συμφωνία με τον μοριακό τύπο, ήταν εμφανές ότι το αρωματικό πρωτόνιο στον C-3 είχε αντικατασταθεί από ένα υδροξύλιο.

Ανάλυση των φασμάτων ¹³C NMR (Εικ. 105), HSQC (Εικ. 106), HMBC (Εικ. 107) και COSY (Εικ. 108) του μίγματος των μεταβολιτών **15** και **16** (Πιν. 117) επιβεβαίωσε την υπόθεση ότι οι μεταβολίτες **15** και **16** αποτελούσαν τα 3-υδρόξυ ανάλογα των **12** και **13**, αντίστοιχα.

Εικ. 105. Φάσμα ¹³C NMR των μεταβολιτών **15** και **16**

Εικ. 106. Φάσμα HSQC των μεταβολιτών 15 και 16

Εικ. 107. Φάσμα ΗΜΒC των μεταβολιτών 15 και 16

Εικ. 108. Φάσμα COSY των μεταβολιτών 15 και 16

Η απόδοση της σχετικής στερεοχημείας των ασύμμετρων κέντρων των μεταβολιτών **15** και **16** πραγματοποιήθηκε με τη βοήθεια του φάσματος NOESY (Εικ. 109). Σε πλήρη αναλογία με τους **12** και **13**, η NOE συσχέτιση των πρωτονίων H-6/H₃-17 υπέδειξε τη συμπύκνωση των δύο δακτυλίων ως *cis* και προσδιόρισε τη σχετική στερεοχημεία ως 1*R**, 6*S**.

Εικ. 109. Φάσμα ΝΟΕSΥ των μεταβολιτών 15 και 16

Σύγκριση των φασματοσκοπικών δεδομένων των μεταβολιτών 15 και 16 με αυτά της βιβλιογραφίας οδήγησε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για νέα φυσικά προϊόντα.

		15		16
	¹³ C	${}^{1}\mathrm{H}$	¹³ C	${}^{1}\mathrm{H}$
1.	45,9		45,3	
2.	200,2		200,2	
3.	150,9		150,9	
4.	129,4		129,4	
5.	198,5		198,3	
6.	51,7	2,77 dd (6,2, 5,2)	52,3	2,84 dd (5,7, 5,0)
7.	23,8	a 2,63 m	26,3	a 2,55 m
		b 2,14 m		b 2,06 m
8.	118,1	5,38 brs	135,5	
9.	134,3		117,0	5,29 brs
10.	36,1	a 2,34 d (17,1)	33,5	a 2,42 m
		b 1,75 d (17,1)		b 1,84 m
11.	37,1	1,93 m	37,3	2,00 m
12.	26,1	2,00 m	26,1	2,06 m
13.	123,7	5,01 brt (6,8)	123,9	5,04 brt (6,9)
14.	131,7		131,7	
15.	17,7	1,56 s	17,7	1,57 s
16.	25,7	1,65 s	25,7	1,65 s
17.	23,1	1,32 s	22,5	1,32 s
18.	24,9	3,14 sept (7,0)	24,9	3,14 sept (6,9)
19.	19,3	1,18 d (7,0)	19,3	1,18 d (6,9)
20.	19,6	1,19 d (7,0)	19,7	1,19 d (6,9)
OH		6,98 brs		6,98 brs

Πιν. 117: 1H (400 MHz) και 13C (50 MHz) NMR δεδομένα των μεταβολιτών 15 και 16

Μεταβολίτης 17: Ουρσολικό οξύ

Ο μεταβολίτης 17 απομονώθηκε ως λευκό, στερεό υπόλειμμα συνολικής μάζας 34,6 mg.

Μεταβολίτης 17

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη 17 οδήγησε στον μοριακό τύπο C₃₀H₄₈O₃.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 17 (Εικ. 110) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]+ σε m/z 456.

Εικ. 110. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 17

Στο φάσμα ¹³C NMR (50 MHz, CDCl₃:MeOH 9:1) του μεταβολίτη **17** (Εικ. 111) εμφανίσθηκαν είκοσι εννέα κορυφές. Μεταξύ αυτών παρατηρήθηκαν δύο ολεφινικά

άτομα άνθρακα σε δ 138,0 και 125,3 ppm, εκ των οποίων το ένα ήταν τεταρτοταγές, και ένα τριτοταγές οξυγονωμένο άτομο άνθρακα σε δ 78,8.

Εικ. 111. Φάσμα ¹³C NMR του μεταβολίτη 17

Στο φάσμα ¹H NMR (400 MHz, CDCl₃:MeOH 9:1) του μεταβολίτη **17** (Euk. 112) παρατηρήθηκαν: i) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 5,24 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-12, ii) μία διπλή διπλών κορυφή σε δ 3,20 ppm (11,0, 5,1 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3, iii) μία απλή κορυφή σε δ 1,06 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-27, iv) μία απλή κορυφή σε δ 1,02 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο Me-20, v) μία απλή κορυφή σε δ 0,97 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-23, vi) μία διπλή κορυφή σε δ 0,94 ppm (4,8 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-29, vii) μία απλή κορυφή σε δ 0,91 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-26, viii) μία διπλή κορυφή σε δ 0,84 ppm (6,2 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-30, ix) μία απλή κορυφή σε δ 0,77 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-29, vii) μία απλή κορυφή σε δ 0,91 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-26, viii) μία διπλή κορυφή σε δ 0,84 ppm (6,2 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-30, ix) μία απλή κορυφή σε δ 0,77 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-24, x) μία απλή κορυφή σε δ 0,75 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-25.

Εικ. 112. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 17

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **17** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για το ουρσολικό οξύ (Gnoatto et al. 2008).

Ο μεταβολίτης **17** έχει απομονωθεί από το γένος *Thymus* και συγκεκριμένα από τα είδη *Th. vulgaris* (Rowe et al. 1949), *Th. dimorphus, Th. transcaucasicus* (Simonyan et al. 1972), *Th. dimorphus, Th. transcaucasicus, Th. kotschyanus* (Simonyan & Shinkarenko 1970), *Thymus willdenowii* (Ismaili et al. 2001), *Th. broussonettii* (Ismaili et al. 2002).

Το ουρσολικό οξύ έχει αναφερθεί ότι έχει καταπραϋντικές, σπασμολυτικές, αναλγητικές ιδιότητες (Taviano et al. 2007), αντιοξειδωτικές και ανασταλτικές του αντιπολλαπλασιαστικές ιδιότητες των κυττάρων (He & Liu 2006). Ο Liu (1995) αναφέρει για το ουρσολικό οξύ αντιμικροβιακή, ηπατοπροστατευτική, αντιφεγμονώδη, αντιογκογόνο, αντιυπερλιπιδαιμική, και κατά του έλκους δράση. Από μελέτη που πραγματοποίησαν ο Lee και οι συνεργάτες του (1988) διαπιστώθηκε ότι το ουρσολικό οξύ είχε σημαντική κυτταροτοξική δράση στις καρκινικές σειρές P-388 και L-1210, A-549. Επιπλέον παρουσιάζει αντιπρωτοζωική δράση ενάντι του *Trypanosoma cruzi* (Abe et al. 2002).

#	¹³ C	¹ H
1	39,3	0,77 s
		1,62 m
2	27,9	
3	78,8	3,20 dd (11,0, 5,12)
4	41,9	
5	55,1	0,70 d (11,3)
6	18,2	1,70 m, 1,50 m
7	32,9	1,50 m, 1,24 m
8	39,0	
9	49,4	1,50 m
10	36,7	
11	23,1	0,97 m
12	125,3	5,24 s
13	138,1	
14	49,0	
15	26,7	1,62 m
16	24,1	1,62 m
17	49,8	
18	52,7	2,17 d (10,6)
19	47,4	
20	38,1	1,02 m
21	30,6	1,62 m, 1,50 m
22	36,8	1,90 dd (11,7, 5,9)
23	27,9	0,97 m
24	16,8	0,77 s
25	15,3	0,75 s
26	15,4	0,91 s
27	23,4	1,06 s
28		
29	16,8	0,94 d (4,8)
30	21,0	0,84 d (6,2)

Πιν. 118. $^1\!{\rm H}$ (400 MHz) και $^{13}\!{\rm C}$ (50 MHz) NMR δεδομένα του μεταβολίτη 17

Μεταβολίτης 18: Μικρομερικό οξύ

Ο μεταβολίτης 18 απομονώθηκε απομονώθηκε ως λευκό, στερεό υπόλειμμα συνολικής μάζας 12,7 mg.

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη 18 οδήγησε στον μοριακό τύπο $C_{30}H_{46}O_3$.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 18 (Εικ. 113) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]+ σε m/z 454.

Εικ. 113. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 18

Στο φάσμα ¹³C NMR (50 MHz, CDCl₃:MeOH 9:1) του μεταβολίτη **18** (Εικ. 114) εμφανίσθηκαν είκοσι εννέα κορυφές. Μεταξύ αυτών παρατηρήθηκαν τέσσερα ολεφινικά άτομα άνθρακα σε δ 104,7, 125,7, 137,8 και 153,4 ppm, εκ των οποίων τα δύο ήταν τεταρτοταγή, το ένα τριτοταγές και το τέταρτο δευτεροταγές, καθώς και ένα οξυγονωμένο άτομο άνθρακα σε δ 78,7.

Εικ. 114. Φάσμα ¹³C NMR του μεταβολίτη 18

Στο φάσμα ¹H NMR (400 MHz, CDCl₃:MeOH 9:1) του μεταβολίτη **18** (Εικ. 115) παρατηρήθηκαν: i) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 5,16 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-12, ii) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 3,09 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3, iii) δύο ευρείες απλές κορυφές σε δ 4,52 και 4,57 ppm, οι οποίες ολοκλήρωναν για ένα πρωτόνιο η κάθε μία και αντιστοιχούσαν στα H₂-30, iv) μία απλή κορυφή σε δ 0,67 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-23, v) μία απλή κορυφή σε δ 0,70 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-26, vi) μία απλή κορυφή σε δ 0,81 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-25, vii) μία απλή κορυφή σε δ 0,87 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-24, viii) μία απλή κορυφή σε δ 1,04 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-27, και ix) μία διπλή

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

κορυφή σε δ 0,89 ppm (6,5 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο μεθύλιο Me-29.

Εικ. 115. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 18

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **18** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για το μικρομερικό οξύ (Altinier et al. 2007, Deng et al. 1999).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

#	¹³ C	$^{1}\mathrm{H}$
1.	38.5	1.53 m, 0.88 m
2.	26.7	1.51 m
3.	78.7	3.09 m
4.	39.3	
5.	55.1	0.62 m
6.	18.1	1.42 m, 1.26 m
7.	32.9	1.39 m, 1.24 m
8.	39.4	
9.	47.4	1.41 m
10.	37.9	
11.	23.2	1.82 m
12.	125.6	5.16 m
13.	137.8	
14.	42.3	
15.	27.9	2.17 m, 1.23 m
16.	24.3	2.03 m, 1.98 m
17.	48.0	
18.	55.1	2.18 m
19.	37.2	2.24 m
20.	153.0	
21.	32.2	2.12 m
22.	33.7	1.99 m, 1.92 m
23.	15.4	0.67 s
24.	27.9	0.87 s
25.	15.3	0.81 s
26.	16.7	0.70 s
27.	23.2	1.04 s
28.	180.3	
29.	16.2	0.89 d (6.5)
30.	104.7	4.57 s, 4.52 s

Πιν. 119. $^1\!{\rm H}$ (400 MHz) και $^{13}\!{\rm C}$ (50 MHz) NMR δεδομένα του μεταβολίτη 18

Μεταβολίτης 19: Ολεανολικό οξύ

Ο μεταβολίτης **19** απομονώθηκε ως λευκό, στερεό υπόλειμμα συνολικής μάζας 13,2 mg και ταυτοποιήθηκε ως ολεανολικό οξύ κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη **19** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₃₀H₄₈O₃.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **19** (Εικ. 116) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 456.

Εικ. 116. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 19

Στο φάσμα ¹H NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **19** (Εικ. 117) παρατηρήθηκαν: i) μία τριπλή κορυφή σε δ 5,26 ppm (3,5 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-12, ii) μία διπλή διπλών κορυφή σε δ 3,20 ppm (11,40, 4,7 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3, iii) μία απλή κορυφή σε δ 1,11 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-27, iv) μία απλή κορυφή σε δ 0,96 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-23, v) μία απλή κορυφή σε δ 0,90 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-25, vi) μία απλή κορυφή σε δ 0,88 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-25, vii) μία απλή κορυφή σε δ 0,88 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-25, vii) μία απλή κορυφή σε δ 0,88 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-25, vii) μία απλή κορυφή σε δ 0,88 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-24.

Εικ. 117. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 19

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **19** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας του ολεναολικού οξέος (Abdel-Kader et al. 2007).

Ο μεταβολίτης αυτός έχει απομονωθεί από το γένος *Thymus* και συγκεκριμένα από τα είδη *Th. vulgaris* (Rowe et al. 1949), *Th. dimorphus, Th. transcaucasicus, Th. kotschyanus* (Simonyan & Shinkarenko 1970), *Th. willdenowii* (Ismaili et al. 2001), *Th. broussonettii* (Ismaili et al. 2002). Το ολεανολικό οξύ έχει νεφροπροστατευτικές ιδιότητες (Patil et al. 2010). Επίσης το ολεανολικό οξύ έχει αναφερθεί ότι τροποποιεί εκλεκτικά τον υποδοχέα FXR (Liu & Wong 2010). Βρέθηκε να έχει αντιπρωτοζωική δράση ενάντια στο *Trypanosoma cruzi* (Abe et al. 2002). Υπάρχουν αναφορές για την υπογλυκαιμική, ηπατοπροστατευτική, αντιφεγμονώδη, αντιογκογόνο, αντιυπερλιπιδαιμική, κατά του έλκους δράση του. Επιπλέον παρεμποδίζει τη δημιουργία τερηδόνας και μειώνει τη γονιμότητα (Liu 1995). **Μεταβολίτης 20**: 20(29)-Λουπεν-3-όνη

Ο μεταβολίτης **20** απομονώθηκε ως άχρωμο υπόλειμμα συνολικής μάζας 1,7 mg και ταυτοποιήθηκε ως 20(29)-λουπενόνη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 20

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη **20** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₃₀H₄₈O.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 20 (Εικ. 118) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 424.

Εικ. 118. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 20

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **20** (Εικ. 119) παρατηρήθηκαν: (i) δύο διπλές κορυφές σε δ 4,67 και 4,55 ppm, οι οποίες ολοκλήρωναν για ένα πρωτόνιο η κάθε μία και αντιστοιχούσαν στα πρωτόνια της θέσης H-29 (2,2 Hz), (ii) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 2,41 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-19, (iii) μία απλή κορυφή σε δ 1,66 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-30, (iv) μία διπλή κορυφή σε δ 1,05 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για έξι πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα μεθύλια Me-23 και Me-26, (v) μία απλή κορυφή σε δ 1,00 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-24, (vi) μία απλή κορυφή σε δ 0,93 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-27, (vii) μία απλή κορυφή σε δ 0,91 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-25 και (viii) μία απλή κορυφή σε δ 0,78 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-28.

Εικ. 119. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 20

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **20** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για την 20(29)λουπεν-3-όνη (Kim et al. 2001, Prachayasittikul et al. 2010).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μεταβολίτης 21: Εξαϋδροφαρνεσυλοακετόνη

Ο μεταβολίτης 21 απομονώθηκε ως άχρωμο υπόλειμμα συνολικής μάζας 3,0 mg και ταυτοποιήθηκε ως εξαϋδροφαρνεσυλοακετόνη ή 6,10,14-τριμεθυλοπενταδεκαν-2όνη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 21

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη **21** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₈H₃₆O.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **21** (Εικ. 120) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 268.

Εικ. 120. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 21

Στο φάσμα ¹H NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **21** (Εικ. 121) παρατηρήθηκαν: (i) μία απλή κορυφή σε δ 2,12 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-1, (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 0,85 ppm (6,6 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-6, (iii) μία διπλή κορυφή σε δ 0,84 ppm (7,0 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-10, (iv) μία διπλή κορυφή σε δ 0,82 ppm (7,0 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-14, (v) μία απλή κορυφή σε δ 1,23 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για 18 πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλενίων.

Εικ. 121. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 21

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **21** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για την εξαϋδροφαρνεσυλοακετόνης (Arai et al. 1998).

Ο μεταβολίτης αυτός έχει απομονωθεί επίσης από τα φυτά *Th. aznavourii* (Tumen et al. 1998), *Th. samius, Th. atticus* και *Th. parnassicus* (Tzakou & Constantinidis 2005).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μεταβολίτης 22: Τριακονταπενταν-2-όνη

Ο μεταβολίτης 22 απομονώθηκε ως άχρωμο υπόλειμμα συνολικής μάζας 1,2 mg και ταυτοποιήθηκε ως τριακονταπενταν-2-όνη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη 22 οδήγησε στον μοριακό τύπο C₃₅H₇₀O.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 22 (Εικ. 122) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]+ σε m/z 506.

Εικ. 122. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 22

Στο φάσμα ¹H NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **22** (Εικ. 123) παρατηρήθηκαν: (i) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,39 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-3 (7,1 Hz), (ii) μία απλή κορυφή σε δ 2,11 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του μεθυλίου της θέσης 1, (iii) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 1,23 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για 62 πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλενίων των θέσεων 4-34, (iv) μία τριπλή κορυφή σε δ 0,85 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια, τα οποία αντιστοιχούσαν στα πρωτόνια του μεθυλίου της θέσης 35.

Εικ. 123. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 22

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **22** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για την τριακονταπενταν-2-όνη (Mason et al. 1990, Sharkey et al. 1956).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μεταβολίτης 23: Οξικός α-τοκοφερυλεστέρας

Ο μεταβολίτης 23 απομονώθηκε ως άχρωμο υπόλειμμα συνολικής μάζας 0,9 mg και ταυτοποιήθηκε οξικός α-τοκοφερυλεστέρας κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 23

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη **23** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₃₁H₅₂O₃.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 23 (Εικ. 124) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]+ σε m/z 472.

Εικ. 124. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 23

Στο φάσμα ¹H NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **23** (Εικ. 125) παρατηρήθηκαν: (i) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,57 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσης H-4, (ii) μία απλή κορυφή σε δ 2,31 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της ακετυλομάδας, (iii) μία απλή κορυφή σε δ 2,06 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-8, (iv) μία απλή κορυφή σε δ 2,00 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-7, (v) μία απλή κορυφή σε δ 1,96 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-5, (vi) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 1,23 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για 18 πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα Πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα θε-5, (vi) μία αυτιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλενίων και (vii) τέσσερις απλές κορυφές σε δ 0,85, 0,94, 0,83 και 0,81, καθεμία από τις οποίες ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια, τα οποία αντιστοιχούσαν στα μεθύλια των θέσεων 12', 13', 4' και 8'.

Εικ. 125. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 23

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **23** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για τον οξικό α-τοκοφερυλεστέρα (Baker & Myers 1991).

Μεταβολίτης 24: Μεθυλεστέρας ελαϊκού οξέος

Ο μεταβολίτης 24 απομονώθηκε ως άχρωμο, ελαιώδες υπόλειμμα συνολικής μάζας 0,7 mg και ταυτοποιήθηκε ως μεθυλεστέρας ελαϊκού οξέος ή εστέρας του 9(2)δεκαοκτενοϊκού οξέος κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 24

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη 24 οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₉H₃₆O₂.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 24 (Εικ. 126) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]+ σε m/z 296.

Εικ. 126. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 24

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **24** (Εικ. 127) παρατηρήθηκαν: (i) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 5,32 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του διπλού δεσμού H-9 και H-10, (ii) μία απλή κορυφή σε δ 3,65 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του μεθυλίου της μεθοξυλομάδας, (iii) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,28 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσης H-2 (7,7 Hz), (iv) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 1,99 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τέσσερα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλενίων H-8 και H-11, (v) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 1,58 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια H-3, (vi) μια πολλαπλή κορυφή σε δ 1,23 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για είκοσι πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H₂-4 έως H₂-7 και H₂-12 έως H₂-17 και (vii) μία τριπλή κορυφή σε δ 0,86 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-18.

Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 24

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **24** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για το μεθυλεστέρα του ελαϊκού οξέος (Pinheiro et al. 2009).

Μεταβολίτης 25: Μεθυλεστέρας λινολεϊκού οξέος

Ο μεταβολίτης 25 απομονώθηκε ως άχρωμο υπόλειμμα συνολικής μάζας 0,9 mg και ταυτοποιήθηκε ως μεθυλεστέρας λινολεϊκού αξέος ή εστέρας του 9Ε, 12Εδεκαοκταδιενοϊκού οξέος κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) του μεταβολίτη **25** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₉H₃₄O₂.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 25 (Εικ. 127) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 294.

Εικ. 127. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 25

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **25** (Εικ. 128) παρατηρήθηκαν: (i) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 5,33 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τέσσερα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των διπλών δεσμών των θέσεων 9 και 12, (ii) μία απλή κορυφή σε δ 3,65 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του μεθυλίου της μεθοξυομάδας, (iii) μία τριπλή κορυφή

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

σε δ 2,75 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του μεθυλενίου στη θέση 11 (6,0 Hz), (iv) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,28 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H-2 (7,5 Hz), (v) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 2,02 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τέσσερα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλενίων των θέσεων 8 και 14, (vi) δύο απλές κορυφές σε δ 1,29 και 1,23 ppm, οι οποίες ολοκλήρωναν για δεκαέξι πρωτόνια και αντιστοιχούσαν στα πρωτόνια H₂-3 έως H₂-7 και H₂-15 έως H₂-17 και (vii) μία τριπλή κορυφή σε δ 0,85 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-18.

Εικ. 128. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 25

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **25** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για το μεθυλεστέρα του λινολεϊκού οξέος (Aldrich 1993).

Μεταβολίτης 26: Μεθυλεστέρας λινολενικού οξέος

Ο μεταβολίτης 26 απομονώθηκε ως άχρωμο, ελαιώδες υπόλειμμα συνολικής μάζας 1,2 mg και ταυτοποιήθηκε ως μεθυλεστέρας λινολενικού οξέος κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR και MS) οδήγησε στον μοριακό τύπο C19H32O2.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 26 (Εικ. 129) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]+ σε m/z 292.

Abundance

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη 26 (Εικ. 130) παρατηρήθηκαν: (i) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 5,34 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για έξι πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των διπλών δεσμών των θέσεων 9, 12 και 15, (ii) μία απλή κορυφή σε δ 3,65 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του μεθυλίου της μεθοξυομάδας, (iii) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,78 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τέσσερα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλενίων στις θέσεις 11 και 14 (6,0 Hz), (iv) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,28 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H-2 (7,5 Hz), (v) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 2,03 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τέσσερα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλενίων H₂-8 και H₂-17, (vi) δύο απλές κορυφές σε δ 1,28 και 1,23 ppm, οι οποίες ολοκλήρωναν για δέκα πρωτόνια και αντιστοιχούσαν στα πρωτόνια H₂-3 έως H₂-7 (vii) μία τριπλή κορυφή σε δ 0,95 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο Me-18.

Εικ. 130. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 26

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **26** του βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για το μεθυλεστέρα του λινολενικού οξέος (Aldrich 1993).

Μεταβολίτης 27: Λιγνοκερικός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας

Ο μεταβολίτης 27 απομονώθηκε ως λευκό, στερεό υπόλειμμα συνολικής μάζας 19,7 mg και ταυτοποιήθηκε ως λιγνοκερικός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 27

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα (NMR) του μεταβολίτη 27 παρέπεμπαν σε εστέρα της 4-υδρόξυ-κινναμυλικής αλκοόλης (Houghton 1989).

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **27** (Εικ. 131) εμφάνισε ψευδομοριακό ιόν [M-H]⁺ σε *m/z* 487.

Εικ. 131. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 27

Στο φάσμα ¹H NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **27** (Εικ. 133) παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 7,05 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H-3 και H-5 (8,3 Hz), (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,75 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H-2 και H-6 (8,3 Hz), (iii) μία τριπλή κορυφή σε δ 4,22 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως H-8 (7,2 Hz), (iv) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,84 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως H-8 (7,2 Hz), (iv) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,84 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως H-7 (7,0 Hz), (v) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,26 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως α-CH₂ του λιπαρού οξέος (7,5 Hz), (vi) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 1,57 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως β-CH₂ του λιπαρού οξέος, (vii) μία απλή κορυφή σε δ 1,23 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για 40 πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλενίων H₂-4' έως H₂-23' και (viii) μία τριπλή κορυφή σε δ 0,86 ppm η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του τελικού μεθυλίου.

Εικ. 132. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 27
Ο μεταβολίτης 27 υποβλήθηκε σε όξινη υδρόλυση και το προϊόν εξετάσθηκε με GC-MS. Το φάσμα μάζας του προϊόντος της υδρόλυσης εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε *m/z* 382 και αντιστοιχούσε στον μεθυλεστέρα του εικοσιτετρανοϊκού οξέος (C₂₅H₅₀O₂).

Λαμβάνοντας υπόψη το φάσμα μάζας του προϊόντος της υδρόλυσης, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη και τη γενική δομή του μεταβολίτη προκύπτει ο μοριακός τύπος C₃₂H₅₆O₃.

Εικ. 133. Φάσμα μάζας του μεθυλεστέρα του εικοσιτετρανοϊκού οξέος

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη 27 του βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για το λιγνοκερικό 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρα (Houghton 1989). Μεταβολίτης 28: Κηρωτικός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας

Ο μεταβολίτης 28 απομονώθηκε ως λευκό, στερεό υπόλειμμα συνολικής μάζας 14,2 mg και ταυτοποιήθηκε ως κηρωτικός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 28

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα (NMR) του μεταβολίτη **28** παρέπεμπαν σε εστέρα της 4-υδρόξυ-κινναμυλικής αλκοόλης (Houghton 1989).

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **28** (Εικ. 134) εμφάνισε ψευδομοριακό ιόν [M-H]⁺ σε m/z 515.

Εικ. 134. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 28

Στο φάσμα ¹H NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη **28** (Εικ. 135) παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 7,06 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H-3 και H-5 (8,4 Hz), (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,75 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H-2 και H-6 (8,4 Hz), (iii) μία τριπλή κορυφή σε δ 4,21 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως H-8 (7,2 Hz), (iv) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,84 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως H-7 (7,2 Hz), (v) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,26 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως α-CH₂ του λιπαρού οξέος (7,5 Hz), (vi) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 1,57 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως β-CH₂ του λιπαρού οξέος, (vii) μία απλή κορυφή σε δ 1,23 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για 44 πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλενίων H-4' έως H-25' και (viii) μία τριπλή κορυφή σε δ 0,86 ppm η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του τελικού μεθυλίου.

Εικ. 135. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 28

Ο μεταβολίτης **28** υποβλήθηκε σε όξινη υδρόλυση και το προϊόν εξετάσθηκε με GC-MS. Το φάσμα μάζας του προϊόντος της υδρόλυσης εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε *m/z* 410 και αντιστοιχούσε στο μεθυλεστέρα του εικοσιεξακοσανοϊκού οξέος (C₂₇H₅₄O₂).

Λαμβάνοντας υπόψη το φάσμα μάζας του προϊόντος της υδρόλυσης (Εικ. 136), το φάσμα μάζας του μεταβολίτη (Εικ. 134) και τη γενική δομή του μεταβολίτη προκύπτει ο μοριακός τύπος C₃₄H₆₀O₃.

Εικ. 136. Φάσμα μάζας του μεθυλεστέρα του εικοσιεξακοσανοϊκού οξέος

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **28** του βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για τον κηρωτικό 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρα (Houghton 1989).

Μεταβολίτης 29, 30: Εικοσιδυανοϊκός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας και 15εικοσιτετρενοϊκός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας

Ο μεταβολίτης 29 (εικοσιδυανοϊκός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας) απομονώθηκε σε μίγμα με τον μεταβολίτη 30 (15-εικοσιτετρενοϊκό 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρα) σε αναλογία (80:20). Το μίγμα παρελήφθη ως λευκό, στερεό υπόλειμμα συνολικής μάζας 6,5 mg.


```
Μεταβολίτης 29
```

Μεταβολίτης 30

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα (NMR) παρέπεμπαν σε εστέρα της 4-υδρόξυκινναμυλικής αλκοόλης (Houghton 1989).

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του εξεταζόμενου κλάσματος (Εικ. 137) εμφάνισε ψευδομοριακό ιόν [M-H]⁺ σε *m/z* 459.

Εικ. 137. Φάσμα μάζας του εξεταζόμενου κλάσματος

Στο φάσμα ¹H NMR (400 MHz, CDCl₃) παρατηρήθηκαν (Εικ. 138): (i) μία διπλή κορυφή σε δ 7,06 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H-3 και H-5 (8,4 Hz), (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,74 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H-2 και H-6 (8,4 Hz), (iii) μία τριπλή κορυφή σε δ 4,21 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H-2 και H-6 (8,4 Hz), (iii) μία τριπλή κορυφή σε δ 4,21 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως H-8 (7,1 Hz), (iv) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,84 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια της θέσεως H-7 (7,1 Hz), (v) μία τριπλή κορυφή σε δ 1,26 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως β-CH₂ του λιπαρού οξέος (7,5 Hz), (vi) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 1,56 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως β-CH₂ του λιπαρού οξέος, (vii) μία απλή κορυφή σε δ 1,23 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του τελικού μεθυλιου.

Εικ. 138. Φάσμα ¹Η NMR του εξεταζόμενου κλάσματος

Ο μεταβολίτης υποβλήθηκε σε όξινη υδρόλυση και το προϊόν εξετάσθηκε με GC-MS. Από το φάσμα μάζας προκύπτει ότι πρόκειται για μίγμα των μεθυλεστέρων

του εικοσιδυανοϊκού (RT=58,54) και 15-εικοσιτετρενοϊκού (RT=62,78) οξέος σε αναλογία 80:20.

Το φάσμα μάζας του κύριου προϊόντος της υδρόλυσης (Εικ. 139) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε *m/z* 354 και αντιστοιχούσε στον μεθυλεστέρα του εικοσιδυανοϊκού οξέος (C₂₃H₄₆O₂).

Εικ. 139. Φάσμα μάζας του μεθυλεστέρα του εικοσιδυανοϊκού οξέος

Λαμβάνοντας υπόψη το φάσμα μάζας του κύριου προϊόντος της υδρόλυσης (Εικ. 139), το φάσμα μάζας του μίγματος (Εικ. 137), και τη γενική δομή του μεταβολίτη προκύπτει ο μοριακός τύπος C₃₀H₅₂O₃.

Το φάσμα μάζας του προϊόντος της υδρόλυσης (Εικ. 140), που βρισκόταν σε αναλογία 20% στο μίγμα, εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε *m/z* 380 και αντιστοιχούσε στον μεθυλεστέρα του 15-εικοσιτετρενοϊκού οξέος (C₂₅H₄₈O₂).

Εικ. 140. Φάσμα μάζας του μεθυλεστέρα του 15-εικοσιτετρενοϊκού οξέος

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα των μεταβολιτών βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για τους εικοσιδυανοϊκό 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρα και 15εικοσιτετρενοϊκό 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρα (Houghton 1989).

Μεταβολίτης 31: Εικοσιεξανοϊκός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας

Ο μεταβολίτης **31**, εικοσιεξανοϊκός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας, απομονώθηκε σε μίγμα με τον μεταβολίτη **28** σε αναλογία (77:23). Το μίγμα παρελήφθη ως λευκό, στερεό υπόλειμμα συνολικής μάζας 1,9 mg.

Μεταβολίτης 31

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα (NMR) παρέπεμπαν σε εστέρα της 4-υδρόξυκινναμυλικής αλκοόλης (Houghton 1989).

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του εξεταζόμενου κλάσματος (Εικ. 141) εμφάνισε ψευδομοριακό ιόν [M-H]⁺ σε *m/z* 543.

Εικ. 141. Φάσμα μάζας του εξεταζόμενου κλάσματος

Στο φάσμα ¹H NMR (400 MHz, CDCl₃) παρατηρήθηκαν (Εικ. 142): (i) μία διπλή κορυφή σε δ 7,06 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H-3 και H-5 (8,4 Hz), (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,74 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H-2 και H-6 (8,4 Hz), (iii) μία τριπλή κορυφή σε δ 4,21 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα H-2 και H-6 (8,4 Hz), (iii) μία τριπλή κορυφή σε δ 4,21 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως H-8 (7,2 Hz), (iv) μία τριπλή κορυφή σε δ 2,84 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια της θέσεως H-7 (7,2 Hz), (v) μία τριπλή κορυφή σε δ 1,54 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως β-CH₂ του λιπαρού οξέος, (vii) μία απλή κορυφή σε δ 1,23 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της θέσεως β-CH₂ του λιπαρού οξέος, (vii) μία απλή κορυφή σε δ 1,23 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλενίων H₂-26' και (viii) μία τριπλή κορυφή σε δ 0,86 ppm η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του τελικού μεθυλίου.

Εικ. 142. Φάσμα ¹Η NMR του εξεταζόμενου κλάσματος

Το εξεταζόμενο κλάσμα υποβλήθηκε σε όξινη υδρόλυση και το προϊόν εξετάσθηκε με GC-MS. Από το φάσμα μάζας προκύπτει ότι πρόκειται για μίγμα μεθυλεστέρων του εικοσιοκτανοϊκου (RT=72,76) και εικοσιεξανοϊκού (RT=68,15) οξέος σε αναλογία 77:23.

Το φάσμα μάζας του κύριου προϊόντος υδρόλυσης (Εικ. 143) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε *m/z* 438 και αντιστοιχούσε στον μεθυλεστέρα του εικοσιεξανοϊκού οξέος (C₂₉H₅₈O₂).

Εικ. 143. Φάσμα μάζας του μεθυλεστέρα του εικοσιεξανοϊκού οξέος

Λαμβάνοντας υπόψη το φάσμα μάζας του κύριου προϊόντος υδρόλυσης (Εικ. 143), το φάσμα μάζας του μίγματος (Εικ. 141) και τη γενική δομή των μεταβολιτών προκύπτει ο μοριακός τύπος C₃₆H₆₄O₃.

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη του βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για το εικοσιεξανοϊκό 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρα (Houghton 1989).

Μεταβολίτης 32: Φερουλικός εικοσανυλεστέρας

Ο μεταβολίτης **32** απομονώθηκε ως λευκό, στερεό υπόλειμμα συνολικής μάζας 2,7 mg και ταυτοποιήθηκε ως φερουλικός εικοσανυλεστέρας κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 32

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα (NMR) του μεταβολίτη **32** παρέπεμπαν σε εστέρα του φερουλικού οξέος (Anselmi et al 2004).

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **32** (Εικ. 144) εμφάνισε ψευδομοριακό ιόν [M+H]⁺ σε *m/z* 475.

Εικ. 144. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 32

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη 32 (Εικ. 145) παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 7,59 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-7 (15,9 Hz), (ii) μία διπλή διπλών κορυφή σε δ 7,04 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-6 (8,1 Hz), (iii) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 7,01 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-2, (iv) μία διπλή κορυφή σε δ 6,89 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-5 (8,1 Hz), (v) μία διπλή κορυφή σε δ 6,27 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-8 (15,9 Hz), (vii) μία τριπλή κορυφή σε δ 4,16 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο H₂-1' (6,6 Hz), (vii) μία απλή κορυφή σε δ 3,91 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της μεθοξυομάδας, (viii) μία πολλαπλή κορυφή σε δ 1,62 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο H₂-2', (ix) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 1,23 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για 34 πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλενίων (Η-3' έως H-19') και (x) μία τριπλή κορυφή σε δ 0,85 ppm η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του τελικού μεθυλίου (6,5 Hz).

Εικ. 145. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 32

Ο μεταβολίτης **32** υποβλήθηκε σε όξινη υδρόλυση και το προϊόν εξετάσθηκε με GC-MS. Το φάσμα μάζας του προϊόντος της υδρόλυσης (Εικ. 146) εμφάνισε μοριακό ιόν $[M]^+$ σε m/z 298 και αντιστοιχούσε στην εικοσανόλη (C₂₀H₄₂O).

Εικ. 146. Φάσμα μάζας της εικοσανόλης

Λαμβάνοντας υπόψη το φάσμα μάζας του προϊόντος υδρόλυσης (Εικ. 146), το φάσμα μάζας (Εικ. 144) και τη γενική δομή του μεταβολίτη προκύπτει ο μοριακός τύπος C₃₀H₅₀O₄.

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **32** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για το φερουλικό εικοσανυλεστέρα (Anselmi et al 2004).

Μεταβολίτης 33: Φερουλικός εικοσιεξυλεστέρας

Ο μεταβολίτης **33** απομονώθηκε ως λευκό, στερεό υπόλειμμα συνολικής μάζας 7,5 mg και ταυτοποιήθηκε ως φερουλικός εικοσιεξυλεστέρας κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 33

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα (NMR) του μεταβολίτη **33** παρέπεμπαν σε εστέρα του φερουλικού οξέος (Anselmi et al 2004).

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **33** (Εικ. 147) εμφάνισε ψευδομοριακό ιόν [M+H]⁺ σε *m/z* 559.

Εικ. 147. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 33

Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη 33 (Εικ. 148) παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 7,59 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-7 (15,7 Hz), (ii) μία διπλή διπλών κορυφή σε δ 7,05 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-6 (8,1, 1,7 Hz), (iii) μία διπλή κορυφή σε δ 7,01 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-2 (1,8 Hz), (iv) μία διπλή κορυφή σε δ 6,90 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-5 (8,4 Hz), (v) μία διπλή κορυφή σε δ 6,27 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-8 (15,7 Hz), (vii) μία τριπλή κορυφή σε δ 4,16 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο H₂-1' (6,8 Hz), (vii) μία απλή κορυφή σε δ 3,90 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια της μεθοξυομάδας, (viii) μία απλή κορυφή σε δ 1,67 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο H_2 -2', (ix) μία ευρεία απλή κορυφή σε δ 1,23 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για 46 πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια των μεθυλενίων H_2 -3' έως H_2 -25') και (x) μία τριπλή κορυφή σε δ 0,86 ppm η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια του τελικού μεθυλίου.

Εικ. 148. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 33

Ο μεταβολίτης **33** υποβλήθηκε σε όξινη υδρόλυση και το προϊόν εξετάσθηκε με GC-MS. Το φάσμα μάζας του προϊόντος της υδρόλυσης (Εικ. 149) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε *m/z* 382 και αντιστοιχούσε στην εικοσιεξανόλη (C₂₆H₅₄O).

Εικ. 149. Φάσμα μάζας της εικοσιεξανόλης

Λαμβάνοντας υπόψη το φάσμα μάζας του προϊόντος της υδρόλυσης (Εικ. 149), το φάσμα μάζας (Εικ. 147) και τη γενική δομή του μεταβολίτη προκύπτει ο μοριακός τύπος C₃₆H₆₂O₄.

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **33** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για το φερουλικό εικοσιεξυλεστέρα (Anselmi et al 2004).

Μεταβολίτης 34: Ναριγγενίνη (5,7,4'-διυδροξυφλαβανόνη)

Ο μεταβολίτης **34** απομονώθηκε ως κίτρινο κρυσταλλικό υπόλειμμα συνολικής μάζας 9,4 mg και ταυτοποιήθηκε ως 5,7,4'-διυδροξυφλαβανόνη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 34

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR, UV και MS) του μεταβολίτη **34** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₅H₁₁O₅.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **34** (Εικ. 150) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 272.

Εικ. 150. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 34

Το φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη **34** (Εικ. 151) παρέπεμπε σε φλαβανόνη. Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDOD) του μεταβολίτη παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή

κορυφή σε δ 7,32 ppm (8,1 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-2' και H-6', (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,82 ppm (8.1 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-3' και H-5', (iii) μία απλή κορυφή σε δ 5,90 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-8, (iv) μία απλή κορυφή σε δ 5,89 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-6, (v) μία διπλή διπλών κορυφή σε δ 5,34 ppm (13,0, 2,4 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-2, (vi) μία διπλή διπλών κορυφή σε δ 3,12 ppm (17,2, 13,0 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3a, και (vii) μία διπλή διπλών κορυφή σε δ 2,70 ppm (17,2, 2,4 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3b.

Εικ. 151. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 34

Κατά τη φασματοφωτομετρική εξέταση του μεταβολίτη **34** ελήφθησαν τα φάσματα υπεριώδους-ορατού με τα ακόλουθα μέγιστα (nm):

					$\Delta\lambda$ (nm)
	Κορυ	φή II	Κορι	οφή Ι	Κορυφή ΙΙ
Μεθανολικό διάλυμα		288	324sh		
Μεθ. Διαλ. + ΝαΟΜε	244	323			+35
Mεθ. Διαλ. + AlCl ₃		310		370	+22
Mεθ. Διαλ.+ AlCl ₃ + HCl		308		375	+20
Μεθ. Διαλ.+ NaOAc	283sh	323			+35
Μεθ. Διαλ.+ΝaΟAc + Η ₃ ΒΟ ₃		289		327sh	

Οι τιμές απορρόφησης τόσο του μεθανολικού διαλύματος, όσο και εκείνων μετά τη προσθήκη των αντιδραστηρίων ήταν σύμφωνες με εκείνες της βιβλιογραφίας (Mabry et al. 1970). Λόγω της βαθυχρωμικής μετατόπισης κατά 35 nm που παρατηρείται κατόπιν προσθήκης MeONa συμπεραίνεται ότι υπάρχει ελεύθερο υδροξύλιο στις θέσεις 5 και 7 σύμφωνα με τη βιβλιογραφία των φλαβανονών (Markham 1982). Η παρουσία του ελεύθερου υδροξυλίου της θέσης 7 επιβεβαιώνεται και από τη βαθυχρωμική μετατόπιση κατά 35 nm της κορυφής ΙΙ σε σχέση με την ανάλογη κορυφή του μεθανολικού διαλύματος κατά την προσθήκη NaOAc. Επίσης το ελεύθερο υδροξύλιο της θέσης 5 επιβεβαιώνεται από τη βαθυχρωμική μετατόπιση της κορυφής ΙΙ κατά 20 nm παρουσία AlCl₃+HCl. Η μη ύπαρξη βαθυχρωμικής μετατόπιση κορυφή του μεθανολικού διαλύματος υποδηλώνει την απουσία ο-OH στον δακτύλιο A (Markham 1982). Τα UV φάσματα επιβεβαίωσαν ότι πρόκειται για φλαβανόνη.

Επιπλέον από τη μελέτη της χρωματογραφικής συμπεριφοράς (TLC) του μεταβολίτη **34**:

α. Συμπεραίνεται ότι πρόκειται περί γενίνης από την υψηλή τιμή Rf= 0,81 στο διαλύτη CAA και την χαμηλή τιμή Rf= 0,05 στο διαλύτη AcOH-15.

β. Η χροιά του μεταβολίτη στο υπεριώδες (365 nm) ήταν σκοτεινή ιώδης, μετά την έκθεση σε ατμούς NH₃ άλλαζε ελαφρά χρώμα παραμένοντας σκοτεινόχρωμη, ενώ μετά τον ψεκασμό με αντιδραστήριο Neu γινόταν κίτρινη (Τζάκου 1988).

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **34** και η χρωματογραφική συμπεριφορά του βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για την ναριγγενίνη (Corticchiato et al. 1995, Sun et al. 2007, Moco et al. 2006).

O μεταβολίτης **36** έχει απομονωθεί επίσης από τα εξής είδη Thymus: Th. aestivus, Th. albanus subsp. albanus (var. albanus, var. korabensis, var. maskarovecensis), Th. antoninae, Th. baeticus, Th. balcanus (var. balcanus, var. micevskii, var. vandasii), Th. camphoratus, Th. capitellatus, Th. comptus, Th. funkii, Th. glabrescens var. loevyanus, Th. glandulosus, Th. grisebachii,, Th. herba-barona, Th. jankae (var. ilinicae, var. jankae, var. patentipilus, var. pantotrichus), Th. longicaulis (var. longicaulis, var. rupestris), Th. longidens (var. dassareticus, var. lanicaulis, var. longidens), Th. longiflorus, Th. macedonicus, Th. membranaceous, Th. moroderi, Th. moesiacus var. moesiacus, Th. oehmianus, Th. orospedanus, Th. piperella, Th. pseudoatticus, Th. pulegioides subsp. montanus, Th. rohlenae, Th. tosevii subsp. heterotrichus, Th. tosevii subsp. substriatus, Th. tosevii subsp. tosevii (var. cerasitifolius, var. degenii, var. longifrons, var. pelistericus, var. tosevii), Th. tracicus var. *stribrny, Th. vulgaris, Th. webbianus, Th. willkomii* (Adjet et al. 1988, Corticchiato et al. 1995, Marin et al. 2005, Tomás-Barberán et al. 1988, Vila 2002).

Η ναριγγενίνη έχει αντιβακτηριακή, αντιμυκητισιακή, αντι-ηπατοτοτοξική, ανισπασμωδική και αντιελκωτική δράση. Παρεμποδίζει την δικαρβοξυλάση της ιστιδίνης, την έκκριση σεροτονίνης και την συγκόλληση αιμοπεταλίων. Επάγει τη γονιδιακή έκφραση φυματίων στο *Rhizobium* sp. (Harborne & Baxter 1999).

Μεταβολίτης 35: Γενκβανίνη (7-μεθοξυ-5, 4'-διυδροξυφλαβόνη)

Ο μεταβολίτης **35** απομονώθηκε ως κίτρινο κρυσταλλικό υπόλειμμα συνολικής μάζας 12,1 mg και ταυτοποιήθηκε ως γενκβανίνη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 35

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR, UV και MS) του μεταβολίτη **35** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₆H₁₂O₅.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **35** (Εικ. 152) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε *m/z* 284.

Εικ. 152. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 35

Το φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη **35** (Εικ. 153) παρέπεμπε σε φλαβόνη. Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CD₃OD) του μεταβολίτη παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή

κορυφή σε δ 7,88 ppm (8,8 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-2' και H-6', (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,93 ppm (8,8 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-3' και H-5', (iii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,66 ppm (2.2 Hz), που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-8, (iv) μία απλή κορυφή σε δ 6,64 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-8, (iv) μία απλή κορυφή σε δ 6,64 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3, (v) μία διπλή κορυφή σε δ 6,34 ppm (2,2 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3, (v) μία διπλή κορυφή σε δ 6,34 ppm (2,2 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3, (v) μία διπλή κορυφή σε δ 6,34 ppm (2,2 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-6 και (vi) μια απλή κορυφή σε δ 3,89 ppm, η οποία ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αποδόθηκε στα πρωτόνια μίας μεθοξυ-ομάδας.

Εικ. 153. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 35

Κατά τη φασματοφωτομετρική εξέταση του μεταβολίτη 35 ελήφθησαν τα φάσματα υπεριώδους-ορατού με τα ακόλουθα μέγιστα (nm):

	Κορυφή ΙΙ		Κορυφή Ι		$\Delta\lambda$ (nm)	
			Ιβ	Ιa	II	Ia
Μεθανολικό διάλυμα	267			331		
Μεθ. Διαλ. + ΝαΟΜε	267	293sh	388			+57
Mεθ. Διαλ. + AlCl ₃	276	300sh	349 sh	389		+58
Mεθ. Διαλ.+ AlCl ₃ + HCl	277	301 sh	343 sh	388		+57
Μεθ. Διαλ.+ ΝaΟAc	263			347	-5	
Mεθ. Διαλ.+NaOAc + H_3BO_3	266			335		

Από την τιμή απορρόφησης της κορυφής Ια του μεθανολικού διαλύματος (331 nm) συμπεραίνεται ότι η ουσία ανήκει στις φλαβόνες. Η βαθυχρωμική μετατόπιση της κορυφής Ι κατά 57 nm κατόπιν προσθήκης NaOMe υποδεικνύει την παρουσία ελεύθερου –OH στη θέση 4'. Η βαθυχρωμική μετατόπιση της κορυφής Ι κατά 57 nm μετά τη προσθήκη AlCl₃ οφείλεται στο σχηματισμό σταθερού συμπλόκου στην επίδραση του π. HCl, που σχηματίζεται μεταξύ της κετονομάδας της θέσης 4 και του υδροξυλίου της θέσης 5. Η ομοιότητα φασμάτων με AlCl₃ και AlCl₃+HCl δηλώνει την απουσία συστήματος ο-OH στον Β-δακτύλιο, το οποίο επιβεβαιώνεται και από τη σταθερότητα του φάσματος μετά την προσθήκη NaOAc+H₃BO₃. Στο φάσμα με NaOAc παρατηρείται υψιχρωμική μετατόπιση της κορυφής ΙΙ κατά -5 nm, επομένως το υδροξύλιο της θέσης 7 είναι δεσμευμένο (Mabry et al. 1970, Harborne & Mabry 1982, Markham 1982).

Το φάσμα ¹Η NMR επιβεβαιώνει την ύπαρξη υποκαταστάτη και μάλιστα μίας μεθοξυ-ομάδας (δ 3,89 ppm).

Επιπλέον από τη μελέτη της χρωματογραφικής συμπεριφοράς (TLC) του μεταβολίτη:

α. Συμπεραίνεται ότι πρόκειται περί γενίνης από την υψηλή τιμή Rf= 0,87 στο διαλύτη CHCl₃-MeOH (90:10) και τη χαμηλή τιμή Rf= 0,06 στο διαλύτη AcOH-15.

β. Η χροιά του μεταβολίτη στο υπεριώδες (365 nm) ήταν σκοτεινή ιώδης, μετά την έκθεση σε ατμούς NH₃ και τον ψεκασμό με αντιδραστήριο Neu φαινόταν κιτρινοπράσινη (Τζάκου 1988).

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **35** και η χρωματογραφική συμπεριφορά του βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για την γκενκβανίνη (Bosabalidis et al. 1998, Corticchiato et al. 1995).

Ο μεταβολίτης **35** έχει απομονωθεί επίσης από τα εξής είδη *Thymus*: *Th. aestivus*, *Th. antoninae*, *Th. baeticus*, *Th. funkii*, *Th. herba-barona*, *Th. hyemalis*, *Th. longiflorus*, *Th. mastichina*, *Th. membranaceous*, *Th. moroderi*, *Th. orospedanus*, *Th. striatus*, *Th. vulgaris*, *Th. webbianus* (Adjet et al. 1981, Corticchiato et al. 1995, Horwath et al. 2008, Marin et al. 2005, Vila 2002).

Η γκενκβανίνη έχει αναφερθεί ότι έχει βακτηριοκτόνο και καθαρτική δράση (Duke 1992).

Μεταβολίτης 36: Νεβαντενσίνη (5,7-διυδροξυ-6,8,4'-τριμεθοξυφλαβόνη)

Ο μεταβολίτης **36** απομονώθηκε ως κίτρινο κρυσταλλικό υπόλειμμα συνολικής μάζας 10,3 mg και ταυτοποιήθηκε ως νεβαντενσίνη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 36

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR, UV και MS) του μεταβολίτη **36** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₈H₁₆O₇.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **36** (Εικ. 154) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 344 και θραύσμα [M-CH₃] σε m/z 329.

Εικ. 154. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 36

Το φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη **36** (Εικ. 155) παρέπεμπε σε φλαβόνη. Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 7,84 ppm (8,8 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-2' και H-6', (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,97 ppm (8,8

Hz), η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-3' και H-5', (iii) μία απλή κορυφή σε δ 6,58 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3, και (iv) τρεις απλές κορυφές σε δ 4,1, 3,96 και 3,93 ppm, καθεμία από τις οποίες ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αποδόθηκαν στα πρωτόνια των μεθοξυ-ομάδων.

Εικ. 155. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 36

Κατά τη φασματοφωτομετρική εξέταση του μεταβολίτη **36** ελήφθησαν τα φάσματα υπεριώδους-ορατού με τα ακόλουθα μέγιστα (nm):

	Κορυφή ΙΙ		Κορυφή Ι	Δλ (nn	n)
				II	Ι
Μεθανολικό διάλυμα	288		332		
Μεθ. Διαλ. + ΝaΟMe	276	302sh	394		+62
Mεθ. Διαλ. + AlCl ₃	288	311	360		+28
Mεθ. Διαλ.+ AlCl ₃ + HCl	288	311	357		+25
Μεθ. Διαλ.+ ΝaΟAc	289		339	+1	
Mεθ. Δ ιαλ.+NaOAc + H ₃ BO ₃	289		335		

Από την τιμή απορρόφησης της κορυφής Ι του μεθανολικού διαλύματος (332 nm) συμπεραίνεται ότι ο μεταβολίτης ανήκει στις φλαβόνες, τύπου απιγενίνης. Η βαθυχρωμική μετατόπιση της κορυφής Ι στο φάσμα με NaOMe κατά 62 nm υποδεικνύει την παρουσία ελεύθερου -OH στη θέση 4'. Η ομοιότητα φασμάτων με

AlCl₃ και AlCl₃+HCl δηλώνει την απουσία συστήματος ο-OH στον B-δακτύλιο, το οποίο επιβεβαιώνεται και από τη σταθερότητα του φάσματος μετά την προσθήκη NaOAc+H₃BO₃. Η βαθυχρωμική μετατόπιση κατά 28 nm της κορυφής I μετά την προσθήκη AlCl₃ οφείλεται στο σχηματισμό συμπλόκου μεταξύ της κετονομάδας της θέσης 4 με το υδροξύλιο της θέσης 5. Με την προσθήκη π. HCl το φάσμα δεν αλλάζει μορφή, υποδηλώνοντας την παρουσία -OH στο δακτύλιο A στη θέση 5 (Mabry et al. 1970, Harborne & Mabry 1982, Markham 1982). Η θέση 6 φαίνεται να είναι υποκατεστημένη, όπως συμπεραίνεται από την βαθυχρωμική μετατόπιση κατά 25 nm της κορυφής I που παρατηρείται, μετά τη προσθήκη AlCl₃+HCl, σε σύγκριση με το αρχικό φάσμα σε μεθανόλη (Sakakibara & Mabry 1977, Mears & Mabry 1972). Η ελάχιστη βαθυχρωμική μετατόπιση κατά 1 nm στης κορυφής II μετά τη προσθήκη NaOAc σε σύγκριση με το μεθανολικό διάλυμα υποδηλώνει την παρουσία OCH₃ στη θέση 6 ή/και 8. Η παρουσία οξυγονούχων υποκαταστατών στις θέσεις 6 ή/και 8, ελαττώνει την οξύτητα του 7-OH, με αποτέλεσμα το NaOAc που είναι ασθενής βάση να μην μπορεί να το ιονίσει επαρκώς (Markham 1982).

Το φάσμα ¹Η NMR επιβεβαιώνει την ύπαρξη υποκαταστάτη και μάλιστα τριών μεθοξυ-ομάδων (δ 4,1, 3,96 και 3,93 ppm).

Επιπλέον από τη μελέτη της χρωματογραφικής συμπεριφοράς (TLC) του μεταβολίτη:

α. Συμπεραίνεται ότι πρόκειται περί γενίνης από την υψηλή τιμή Rf= 0,66 στο διαλύτη CHCl₃-MeOH (90:10) και τη χαμηλή τιμή Rf= 0,05 στο διαλύτη AcOH-15.

β. Η χροιά του μεταβολίτη στο υπεριώδες (365 nm) ήταν σκοτεινή ιώδης, μετά τον ψεκασμό με αντιδραστήριο Neu παρέμεινε σκοτεινή, όπως και μετά την έκθεση σε ατμούς NH₃, γεγονός που παραπέμπει σε φλαβονοειδές υποκατεστημένο είτε στη θέση 4', είτε στην 6 και/ή 8 (Τζάκου 1988).

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **36** και η χρωματογραφική συμπεριφορά του βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για τη νεβαντενσίνη (Grayer et al. 1996, Voirin 1983).

Ο μεταβολίτης **36** δεν έχει απομονωθεί από είδη του γένους *Thymus*, αλλά έχει βρεθεί στο γένος *Ocimum* της οικογένειας Labiatae (*Ocimum basilicum*, *O. canum*, *O. americanum*, *O. minimum*) (Grayer et al. 2001, Tomás-Barberán et al. 1990).

Η νεβαντενσίνη έχει αναφερθεί ότι έχει αντιφλεγμονώδη, αντιβηχική και αποχρεμπτική δράση (Duke 1992).

265

Μεταβολίτης 37: Γαρδενίνη Β ή 5-δεσμεθυλοτανγκερετίνη (5-υδροξυ-6,7,8,4'τετραμεθοξυφλαβόνη)

Ο μεταβολίτης **37** απομονώθηκε ως κίτρινο κρυσταλλικό υπόλειμμα συνολικής μάζας 2,5 mg και ταυτοποιήθηκε ως γαρδενίνη Β κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 37

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR, UV και MS) του μεταβολίτη **37** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₉H₁₈O₇.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **37** (Εικ. 156) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 358 και θραύσμα [M-CH₃] σε m/z 343.

Εικ. 156. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 37

Το φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη **37** (Εικ. 157) παρέπεμπε σε φλαβόνη. Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 7,88 ppm (8,8 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και

αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-2' και H-6', (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 7,02 ppm (8,8 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-3' και H-5' και (iii) τέσσερις απλές κορυφές σε δ 4,09, 3,96, 3,93 και 3,88 ppm, καθεμία από τις οποίες ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αποδόθηκαν στα πρωτόνια των μεθοξυομάδων.

Εικ. 157. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 37

Ελήφθησαν φάσματα υπεριώδους-ορατού, κατά τη μελέτη των οποίων, παρατηρήθηκαν χαρακτηριστικές καμπύλες με τα ακόλουθα μέγιστα (nm):

	Κορυφή ΙΙ	Κορυφή Ι		Δλ (nı	n)
		Ιβ	Ια	II	Ia
Μεθανολικό διάλυμα	281		328		
Μεθ. Διαλ. + ΝαΟΜε	282		326		-2
Mεθ. Διαλ. + AlCl ₃	285	311	355		+27
Mεθ. Διαλ.+ AlCl ₃ + HCl	285	312	351		+25
Μεθ. Διαλ.+ ΝαΟΑς	280		326	-1	
Mεθ. Δ ιαλ.+ NaOAc + H ₃ BO ₃	280		327		

Από την τιμή απορρόφησης της κορυφής Ιβ του μεθανολικού διαλύματος (328 nm) συμπεραίνεται ότι η ουσία ανήκει στις φλαβόνες, τύπου απιγενίνης. Σύμφωνα με τα βιβλιογραφικά δεδομένα (Voirin 1983), η υποκατάσταση στη θέση 8 επηρεάζει την

κορυφή ΙΙ, η οποία εμφανίζει μία βαθυχρωμική μετατόπιση σε σχέση με παράγωγα που δεν φέρουν 8-OH (281 nm έναντι *ca.* 271 nm). Η απουσία βαθυχρωμίας μετά τη προσθήκη NaOMe δείχνει ότι το υδροξύλιο της θέσης 4'είναι δεσμευμένο. Από τα φάσματα με AlCl₃ και μετά τη προσθήκη π. HCl συμπεραίνεται ότι δεν υπάρχει σύστημα ο-OH στον B-δακτύλιο, το οποίο επιβεβαιώνεται και από τη σταθερότητα του φάσματος μετά την προσθήκη NaOAc+H₃BO₃. Η βαθυχρωμική μετατόπιση κατά 27 nm της κορυφής Ι μετά την προσθήκη AlCl₃ οφείλεται στο σχηματισμό συμπλόκου μεταξύ της κετονομάδας της θέσης 4 με το υδροξύλιο της θέσης 5. Με την προσθήκη π. HCl το φάσμα δεν αλλάζει μορφή, υποδηλώνοντας την παρουσία –OH στο δακτύλιο A στη θέση 5. Το φάσμα AlCl₃+HCl υποδεικνύει την παρουσία μεθοξυ-ομάδας στη θέση 6 (Sakakibara & Mabry 1977, Mears & Mabry 1972), αφού παρουσιάζεται βαθυχρωμική μετατόπιση της κορυφής ΙΙ κατά +25 nm σε σύγκριση με την αντίστοιχη κορυφή του μεθανολικού διαλύματος. Το φάσμα με NaOAc οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το υδροξύλιο της θέσης 7 είναι δεσμευμένο (Mabry et al. 1970, Harborne & Mabry 1982, Markham 1982).

Το φάσμα ¹Η NMR επιβεβαιώνει την ύπαρξη υποκαταστάτη και μάλιστα τεσσάρων μεθοξυ-ομάδων (δ 4,09, 3,96, 3,93 και 3,88 ppm).

Επιπλέον από τη μελέτη της χρωματογραφικής συμπεριφοράς (TLC) του μεταβολίτη:

α. Συμπεραίνεται ότι πρόκειται περί γενίνης από την υψηλή τιμή Rf= 0,80, στο διαλύτη CHCl₃-MeOH (90:10) και τη χαμηλή τιμή Rf= 0,03 στο διαλύτη AcOH-15.

β. Η χροιά του μεταβολίτη στο υπεριώδες (365 nm) ήταν σκοτεινή ιώδης, μετά τον ψεκασμό με αντιδραστήριο Neu παρέμεινε σκοτεινή, όπως και μετά την έκθεση σε ατμούς NH₃, γεγονός που παραπέμπει σε φλαβονοειδές υποκατεστημένο είτε στη θέση 4', είτε στην 6 και/ή 8 (Τζάκου 1988).

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη 37 και η χρωματογραφική συμπεριφορά του βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για τη γαρδενίνη Β (Voirin 1983, Feresin et al. 2003).

Ο μεταβολίτης αυτός έχει απομονωθεί επίσης από τα είδη *Thymus*: *Th. fonqueri, Th. mastigophorus, Th. nervosus, Th. villosus, Th. vulgaris* και *Th. striatus* (Marin et al. 2005, Vila 2002).

Μεταβολίτης 38: Ξανθομικρόλη (5,4'-διυδροξυ-6,7,8-τριμεθοξυφλαβόνη)

Ο μεταβολίτης 38 απομονώθηκε ως κίτρινο κρυσταλλικό υπόλειμμα συνολικής μάζας 10,9 mg και ταυτοποιήθηκε ως ξανθομικρόλη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 38

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR, UV και MS) του μεταβολίτη **38** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₈H₁₆O₇.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **38** (Εικ. 158) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 344 και θραύσμα [M-CH₃] σε m/z 329.

Εικ. 158. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 38

Το φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη **38** (Εικ. 158) παρέπεμπε σε φλαβόνη. Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή κορυφή σε δ 7,76 ppm (8,7 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και

269

αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-2' και H-6', (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 6,90 ppm (8,7 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για δύο πρωτόνια και αντιστοιχούσε στα πρωτόνια H-3' και H-5', (iii) μία απλή κορυφή σε δ 6,52 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3, και (iv) τρεις απλές κορυφές σε δ 4,06, 3,92 και 3,89 ppm, καθεμία από τις οποίες ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αποδόθηκαν στα πρωτόνια των μεθοξυ-ομάδων.

Εικ. 159. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 38

	Ελήφθησαν	φάσματα	υπεριώδους-ορατού,	κατά	τη	μελέτη	των	οποίων,
пара	τηρήθηκαν χα _ι	ρακτηριστι	κές καμπύλες με τα ακο	όλουθα	ι μέγ	ιστα (nn	n):	

	Κορυφή ΙΙ		Κορυφή Ι		$\Delta\lambda$ (nm)	
			Iβ	Ιa	II	Ia
Μεθανολικό διάλυμα	282	301sh		332		
Μεθ. Διαλ. + ΝaΟMe	276			394		+62
Mεθ. Διαλ. + AlCl ₃	288		311	360		+28
Mεθ. Διαλ.+ AlCl ₃ + HCl	288		311	357		+25
Μεθ. Διαλ.+ ΝαΟΑς	277			392	-5	
Mεθ. Δ ιαλ.+NaOAc + H ₃ BO ₃	281			335		+3

Από την τιμή απορρόφησης της κορυφής Ιβ του μεθανολικού διαλύματος (332 nm) συμπεραίνεται ότι η ουσία ανήκει στις φλαβόνες, τύπου απιγενίνης. Σύμφωνα με

τα βιβλιογραφικά δεδομένα (Voirin 1983), η υποκατάσταση στη θέση 8 επηρεάζει την κορυφή ΙΙ, η οποία εμφανίζει μία βαθυχρωμική μετατόπιση σε σχέση με παράγωγα που δεν φέρουν 8-OH (282 nm έναντι ca. 271 nm). Επίσης ο ώμος σε λ 301 nm υποδηλώνει τη παρουσία μεθόξυ-ομάδας και όχι υδροξυλομάδας στη θέση 8 (Voirin 1983). Η βαθυχρωμική μετατόπιση της κορυφής Ια στο φάσμα με NaOMe κατά 62 nm υποδεικνύει την παρουσία ελεύθερου -ΟΗ στη θέση 4'. Η ομοιότητα φασμάτων με AlCl3 και AlCl3+HCl δηλώνει την απουσία συστήματος ο-OH στον Β-δακτύλιο, το οποίο επιβεβαιώνεται και από τη σταθερότητα του φάσματος μετά την προσθήκη NaOAc+H₃BO₃. Η βαθυχρωμική μετατόπιση κατά 28 nm της κορυφής Ι μετά την προσθήκη AlCl₃ οφείλεται στο σχηματισμό συμπλόκου μεταξύ της κετονομάδας της θέσης 4 με το υδροξύλιο της θέσης 5. Με την προσθήκη π. ΗCl το φάσμα δεν αλλάζει μορφή, υποδηλώνοντας την παρουσία -ΟΗ στο δακτύλιο Α στη θέση 5. Το φάσμα AlCl3+HCl υποδεικνύει την παρουσία μεθοξυ-ομάδας στη θέση 6 (Sakakibara & Mabry 1977, Mears & Mabry 1972), αφού παρουσιάζεται βαθυχρωμική μετατόπιση της κορυφής ΙΙ κατά +25 nm σε σύγκριση με την αντίστοιχη κορυφή του μεθανολικού διαλύματος. Το φάσμα με NaOAc οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το υδροξύλιο της θέσης 7 είναι δεσμευμένο (Mabry et al. 1970, Harborne & Mabry 1982, Markham 1982).

Το φάσμα ¹Η NMR επιβεβαιώνει την ύπαρξη υποκαταστάτη και μάλιστα τριών μεθοξυ-ομάδων (δ 4,06, 3,92 και 3,89 ppm).

Επιπλέον από τη μελέτη της χρωματογραφικής συμπεριφοράς (TLC) του μεταβολίτη:

α. Συμπεραίνεται ότι πρόκειται περί γενίνης από την υψηλή τιμή Rf= 0,90 στο διαλύτη CAA και τη χαμηλή τιμή Rf= 0,07 στο διαλύτη AcOH-15.

β. Η χροιά του μεταβολίτη στο υπεριώδες (365 nm) ήταν σκοτεινή ιώδης, μετά τον ψεκασμό με αντιδραστήριο Neu παρέμεινε σκοτεινή, όπως και μετά την έκθεση σε ατμούς NH₃, γεγονός που παραπέμπει σε φλαβονοειδές υποκατεστημένο είτε στη θέση 4', είτε στην 6 και/ή 8 (Τζάκου 1988).

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **38** και η χρωματογραφική συμπεριφορά του βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για την ξανθομικρόλη (Voirin 1983, Jahaniani et al. 2005).

Ο μεταβολίτης **38** ἐχει απομονωθεί επίσης από τα εξής είδη *Thymus*: *Th. aestivus, Th. antoninae, Th. aranjuezii, Th. baeticus, Th. bracteatus, Th. caespititius, Th. camphoratus, Th. capitellatus, Th. carnosus, Th. fontqueri, Th. funkii, Th. glandulosus, Th. herba-barona, Th. hyemalis, Th. leptophyllus, Th. longiflorus, Th. mastichina, Th. mastigophorus, Th.*

membranaceous, Th. moroderi, Th. nervosus, Th. orospedanus, Th. praecox, Th. pulegioides, Th. satureioides, Th. serpylloides subsp. *serpylloides, Th. serpylloides* subsp. *gadorensis, Th. striatus, Th. villosus, Th. vulgaris, Th. vulgaris* subsp. *ericoides, Th. willkomii, Th. zygis, Th. zygis* subsp. *sylvestris, Th. zygis* subsp. *zygis* (Adjet et al. 1981, 1988, Corticchiato et al. 1995, Marin et al. 2005, Horwath et al. 2008, Hernadez et al. 1987, Tomás-Barberán et al. 1988, Vila 2002).

Μεταβολίτης 39: 7-Μεθυλο-σουδαχιτίνη (5,4'-διυδροξυ-6,7,8,3'-τετραμεθοξυφλαβόνη)

Ο μεταβολίτης **39** απομονώθηκε ως κίτρινο κρυσταλλικό υπόλειμμα συνολικής μάζας 12,8 mg και ταυτοποιήθηκε ως 7-μεθυλο-σουδαχιτίνη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 39

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR, UV και MS) του μεταβολίτη **39** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₁₉H₁₈O₈.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη **39** (Εικ. 160) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 374 και θραύσμα [M-CH₃] σε m/z 359.

Εικ. 160. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 39

Το φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη **39** (Εικ. 161) παρέπεμπε σε φλαβόνη. Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή

διπλών κορυφή σε δ 7,52 ppm (8,5, 2,0 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο H-6', (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 7,39 ppm (2,0 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο H-2', (iii) μία διπλή κορυφή σε δ 7,03 ppm (8,5 Hz) που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-2', (iii) μία αυτιστοιχούσε στο H-5', (iv) μία απλή κορυφή σε δ 6,58 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-5', (iv) μία απλή κορυφή σε δ 6,58 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-5', οι μία απλή κορυφή σε δ 6,58 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-5', οι μία απλή κορυφή σε δ 6,58 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-3 και (v) τέσσερις απλές κορυφές σε δ 4,09, 3,99, 3,96 και 3,93 ppm, καθεμία από τις οποίες ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αποδόθηκαν στα πρωτόνια των μεθοξυ-ομάδων.

Εικ. 161. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 39

		Κορυφή ΙΙ		Κορυφή Ι	$\Delta\lambda$ (nm)	
					II	Ι
Μεθανολικό διάλυμα	254	282		347		
Μεθ. Διαλ. + ΝαΟΜε		269	300sh	413		+66
Mεθ. Διαλ. + AlCl ₃	265	286	308sh	372		+25
Mεθ. Διαλ. + AlCl ₃ + HCl	262	289	306sh	368		+21
Μεθ. Διαλ. + NaOAc		279		412	-3	
Mεθ. Διαλ. + NaOAc + H_3BO_3		280		347		

Ελήφθησαν φάσματα υπεριώδους-ορατού, κατά τη μελέτη των οποίων, παρατηρήθηκαν χαρακτηριστικές καμπύλες με τα ακόλουθα μέγιστα (nm):
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Από την τιμή απορρόφησης της κορυφής Ι του μεθανολικού διαλύματος (347 nm) και από τη μορφή του μεθανολικού φάσματος συμπεραίνεται ότι η ουσία ανήκει στις φλαβόνες, τύπου λουτεολίνης. Η βαθυχρωμική μετατόπιση της κορυφής Ι στο φάσμα με NaOMe κατά 70 nm υποδεικνύει την παρουσία ελεύθερου -OH στη θέση 4'. Η ομοιότητα φασμάτων με AlCl₃ και AlCl₃+HCl δηλώνει την απουσία συστήματος ο-ΟΗ στον Β δακτύλιο. Η απουσία συστήματος ο-ΟΗ στον Β δακτύλιο μπορεί να επιβεβαιωθεί και από το γεγονός ότι δεν παρατηρείται βαθυχρωμική μετατόπιση κατά την προσθήκη NaOAc+H₃BO₃ σε σύγκριση με το φάσμα σε μεθανόλη. Η βαθυχρωμική μετατόπιση κατά 21 nm της κορυφής Ι μετά την προσθήκη AlCl3+HCl υποδηλώνει την παρουσία ελεύθερου -ΟΗ στη θέση 5 και -ΟCH3 στη θέση 6, επίσης η τιμή αυτή είναι χαρακτηριστική σύμφωνα με τη βιβλιογραφία ύπαρξης -OCH3 στις θέσεις 6, 7 και 3' (Sakakibara & Mabry 1977). Σύμφωνα με την εργασία του Voirin (1983) ο μεταβολίτης ανήκει στην κατηγορία εκείνη όπου εμφανίζεται μία μόνο κορυφή τόσο στο ουδέτερο, όσο και στο οξινισμένο διάλυμα του AlCl₃, με λmax κάτω από 381 nm στο φάσμα με AlCl3+HCl. Οι μεταβολίτες αυτοί έχουν πάντα 6-Ο υποκατάσταση. Το -OH της θέσης 7 είναι δεσμευμένο, αφού μετά τη προσθήκη NaOAc δεν παρατηρείται βαθυχρωμική μετατόπιση της κορυφής II (Mabry et al. 1970, Harborne & Mabry 1982, Markham 1982).

Το φάσμα ¹Η NMR επιβεβαιώνει την ύπαρξη υποκαταστάτη και μάλιστα τεσσάρων μεθοξυ-ομάδων (δ 4,09, 3,99, 3,96 και 3,93 ppm).

Επιπλέον από τη μελέτη της χρωματογραφικής συμπεριφοράς (TLC) του μεταβολίτη:

α. Συμπεραίνεται ότι πρόκειται περί γενίνης από την υψηλή τιμή Rf= 0,79 στο διαλύτη CHCl₃-MeOH (90:10) και τη χαμηλή τιμή Rf= 0,07 στο διαλύτη AcOH-15.

β. Η χροιά του μεταβολίτη στο υπεριώδες (365 nm) ήταν σκοτεινή ιώδης, μετά τον ψεκασμό με αντιδραστήριο Neu παρέμεινε σκοτεινή, όπως και μετά την έκθεση σε ατμούς NH₃, γεγονός που παραπέμπει σε φλαβονοειδές υποκατεστημένο είτε στη θέση 4', είτε στην 6 και/ή 8 (Τζάκου 1988).

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **39** και η χρωματογραφική συμπεριφορά του βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για την 7-μεθυλοσουδαχιτίνη (Horie & Nakayama 1981).

Ο μεταβολίτης **39** έχει απομονωθεί επίσης από το είδος *Th. vulgaris* (Van Den Broucke et al. 1982).

Μεταβολίτης 40: 5-Ο-Δεσμεθυλο-νομπιλετίνη (5-υδρόξυ-6,7,8,3',4'-πενταμεθοξυφλαβόνη)

Ο μεταβολίτης **40** απομονώθηκε ως κίτρινο κρυσταλλικό υπόλειμμα συνολικής μάζας 15,1 mg και ταυτοποιήθηκε ως 5-Ο-δεσμεθυλο-νομπιλετίνη κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 40

Ο συνδυασμός των φασματοσκοπικών δεδομένων (NMR, UV και MS) του μεταβολίτη **40** οδήγησε στον μοριακό τύπο C₂₀H₂₀O₁₀.

Συγκεκριμένα, το φάσμα μάζας του μεταβολίτη 40 (Εικ. 162) εμφάνισε μοριακό ιόν [M]⁺ σε m/z 388 και θραύσμα [M-CH₃] σε m/z 373.

Εικ. 162. Φάσμα μάζας του μεταβολίτη 40

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Το φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη **40** (Εικ. 163) παρέπεμπε σε φλαβόνη. Στο φάσμα ¹Η NMR (400 MHz, CDCl₃) του μεταβολίτη παρατηρήθηκαν: (i) μία διπλή διπλών κορυφή σε δ 7,57 ppm (8,5, 2,0 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο H-6', (ii) μία διπλή κορυφή σε δ 7,40 ppm (2,0 Hz), η οποία ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο Kaι αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο Kaι αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-5', (ii) μία απλή κορυφή σε δ 6,60 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-5', (iv) μία απλή κορυφή σε δ 6,60 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνιο και αντιστοιχούσε στο H-5', (iv) μία απλή κορυφή σε δ 6,60 ppm που ολοκλήρωνε για ένα πρωτόνια και αντιστοιχούσε στο H-3 και (v) πέντε απλές κορυφές σε δ 4,09, 3,97, 3,96, 3,96 και 3,94 ppm, καθεμία από τις οποίες ολοκλήρωνε για τρία πρωτόνια και αποδόθηκαν στα πρωτόνια των μεθοξυ-ομάδων.

Εικ. 163. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 40

	Ελήφθησαν	φάσματα	υπεριώδους-ορατού,	κατά	τη	μελέτη	των	οποίων,
парат	πρήθηκαν χα	ρακτηριστι	κές καμπύλες με τα ακο	όλουθα	ι μέγ	ιστα (nn	n):	

		Κοουωή Ι	Т	Kooi	von'i I	Δλ (nr	n)
	-	κοροφη	1	Ιβ	Ια	II	Ia
Μεθανολικό διάλυμα	253	283		338	346		
Μεθ. Διαλ. + ΝαΟΜε	252	284			354		+8
Mεθ. Διαλ. + AlCl ₃	262	291	304sh		366		+20
Mεθ. Διαλ. + AlCl ₃ + HCl	261	294	314sh		364		+18
Μεθ. Διαλ. + ΝaΟAc	254	283		340	354sh	0	
Mεθ. Διαλ. + NaOAc + H_3BO_3	254	284			340		+6

Από την τιμή απορρόφησης της κορυφής Ι του μεθανολικού διαλύματος (346 nm) συμπεραίνεται ότι η ουσία ανήκει στις φλαβόνες, τύπου λουτεολίνης. Η μικρή βαθυχρωμική μετατόπιση της κορυφής Ι στο φάσμα με NaOMe κατά 8 nm υποδεικνύει την απουσία ελεύθερου –OH στη θέση 4'. Η ομοιότητα φασμάτων με AlCl₃ και AlCl₃/HCl δηλώνει την απουσία συστήματος ο-OH στον Β-δακτύλιο, το οποίο επιβεβαιώνεται και από τη σταθερότητα του φάσματος μετά την προσθήκη NaOAc+H₃BO₃. Η βαθυχρωμική μετατόπιση κατά 20 nm της κορυφής Ια μετά την προσθήκη AlCl₃ και η βαθυχρωμική μετατόπιση κατά 18 nm της κορυφής Ια μετά την προσθήκη π. HCl υποδηλώνει την παρουσία ελεύθερου –OH στην θέση 5 και OCH₃ στη θέση 6. Η βαθυχρωμική μετατόπιση της κορυφής Ια κατά 6 nm στο φάσμα με NaOAc + H₃BO₃ υποδηλώνει ύπαρξη συστήματος ο-OH στις θέσεις 7,8 ή 6,7 με υποκατάσταση (Sakakibara & Mabry 1977, Mears & Mabry 1972). Η απουσία βαθυχρωμική μετατόπισης της κορυφής ΙΙ μετά τη προσθήκη NaOAc δείχνει ότι το υδροξύλιο της θέσης 7 είναι δεσμευμένο (Mabry et al. 1970, Harborne & Mabry 1982, Markham 1982).

Το φάσμα ¹Η NMR επιβεβαιώνει την ύπαρξη υποκαταστάτη και μάλιστα πέντε μεθοξυ-ομάδων (δ 4,09, 3,97, 3,96, 3,96 και 3,94 ppm).

Επιπλέον από τη μελέτη της χρωματογραφικής συμπεριφοράς (TLC) του μεταβολίτη:

α. Συμπεραίνεται ότι πρόκειται περί γενίνης από την υψηλή τιμή Rf= 0,93 στο διαλύτη CHCl₃-MeOH (90:10) και τη χαμηλή τιμή Rf= 0,02 στο διαλύτη AcOH-15.

β. Η χροιά του μεταβολίτη στο υπεριώδες (365 nm) ήταν σκοτεινή ιώδης, μετά τον ψεκασμό με αντιδραστήριο Neu παρέμεινε σκοτεινή, όπως και μετά την έκθεση σε ατμούς NH₃, γεγονός που παραπέμπει σε φλαβονοειδές υποκατεστημένο είτε στη θέση 4', είτε στην 6 και/ή 8 (Τζάκου 1988).

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **40** και η χρωματογραφική συμπεριφορά του βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για τη 5-Οδεσμεθυλο-νομπιλετίνη (Chkhikvishvili et al. 1990, Kawaii et al. 2000).

O μεταβολίτης **40** ἐχει απομονωθεί επίσης από τα εξής είδη *Thymus*: *Th. aestivus*, *Th. antoninae*, *Th. aranjuezii*, *Th. baeticus*, *Th. bracteatus*, *Th. camphoratus*, *Th. capitellatus*, *Th. carnosus*, *Th. fontqueri*, *Th. funkii*, *Th. hyemalis*, *Th. leptophyllus*, *Th. longiflorus*, *Th. mastichina*, *Th. mastigophorus*, *Th. membranaceous*, *Th. moroderi*, *Th. nervosus*, *Th. orospedanus*, *Th. praecox*, *Th pulegioides*, *Th. serpylloides* subsp. *serpylloides*, *Th. serpylloides* subsp. *gadorensis*, *Th. villosus*, *Th. vulgaris*, *Th. vulgaris* subsp. *ericoides*, *Th. zygis* subsp. *sylvestris*, *Th. zygis* (Adjet et al. 1988, Hernadez et al. 1987, Vila 2002).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μεταβολίτης 41: Σακχαρόση

Ο μεταβολίτης **41** απομονώθηκε ως υπόλευκο υπόλειμμα συνολικής μάζας 2177,9 mg και ταυτοποιήθηκε ως σακχαρόση κατόπιν φασματοσκοπικής μελέτης.

Μεταβολίτης 41

Ο μεταβολίτης **41** παρουσίασε φασματοσκοπικά δεδομένα που παρέπεμπαν σε υδατάνθρακα (Εικ. 164).

Εικ. 164. Φάσμα ¹Η NMR του μεταβολίτη 41

Μέρος του μεταβολίτη **41** υποβλήθηκε σε ακετυλίωση και το προϊόν εξετάσθηκε με GC-MS και ¹H NMR (Εικ. 165 και Εικ. 166). Το προϊόν της ακετυλίωσης ταυτοποιήθηκε ως οκτακέτυλο-σακχαρόση.

Εικ. 165. Φάσμα μάζας του ακετυλιωμένου μεταβολίτη 41

Εικ. 166. Φάσμα ¹Η NMR του ακετυλιωμένου μεταβολίτη 41

Τα φασματοσκοπικά δεδομένα του μεταβολίτη **41** βρέθηκαν σύμφωνα με εκείνα της βιβλιογραφίας για τη σακχαρόση (Aldrich 1993).

Η σακχαρόση αποτελεί γλυκαντικό, συντηρητικό, αντιοξειδωτικό, μαλακτικό και κοκκώδη παράγοντα, καθώς και καλυπτικό και/ή έκδοχο για την παρασκευή

δισκίων. Χρησιμοποιείται σε οφθαλμικές σταγόνες ως υπερτονικός παράγοντας για τη μείωση του οιδήματος του κερατοειδούς, καθώς και στην επούλωση τραυμάτων και στη αντιμετώπιση του λόξυγκα (Harborne & Baxter 1993).

3.3 Αξιολόγηση της βιολογικής δράσης των δευτερογενών μεταβολιτών/αιθερίων ελαίων/εκχυλισμάτων

Ορισμένοι δευτερογενείς μεταβολίτες και τα αιθέρια έλαια και εκχυλίσματα των *Th. leucospermus* και *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* ελέγχθηκαν ως προς τη βιολογική τους δράση.

Συγκεκριμένα πραγματοποιήθηκε έλεγχος κυτταροτοξικής δράσης σε επτά μεταβολίτες που απομονώθηκαν από το *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* (μεταβολίτες **5**, **7**, **10**, **11**, **12**, **13** και **14**). Τα αιθέρια έλαια και τα εκχυλίσματα των *Th. leucospermus* και *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* καθώς και τρεις μεταβολίτες (μεταβολίτες **11**, **12**, και **13**) ελέγχθησαν ως προς την αντιμικροβιακή δράση τους έναντι Gram+ και Gram-βακτηρίων και μυκήτων. Τέλος, αξιολογήθηκε η προνυμφοκτόνος δράση των αιθερίων ελαίων *Th. leucospermus* και *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* και του π-κυμενίου καθώς και η απωθητική δράση των εν λόγω αιθερίων ελαίων και του π-κυμενίου εναντίων του *Culex pipiens* biotype *molestus*.

Τα αποτελέσματα των ελέγχων βιολογικής δράσης που διενεργήθηκαν παρουσιάζονται στη συνέχεια.

3.3.1 Αξιολόγηση κυτταροτοξικής δράσης

Όσον αφορά την κυτταροτοξική δράση ελέγχθησαν οι μεταβολίτες 5, 7, 10, 11, 12, 13 και 14.

Τα αποτελέσματα του ελέγχου της κυτταροτοτοξικής δράσης των μεταβολιτών παρουσιάζονται στον Πιν. 120.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Maraßolizna		IC ₅₀ (μM)						
νιεταρολιτης	U373	A549	PC3	LoVo	OE21	SKMEL28		
Μεταβολίτης 5	14,1	41,8	31,4	22,3	28,9	32,7		
Μεταβολίτης 7	30,4	61,3	30,6	25,4	29,0	38,4		
Μεταβολίτης 10	>100,0	>100,0	>100,0	57,0	36,0	74,0		
Μεταβολίτης 11	>100,0	100,0	99,0	47,0	58,0	55,0		
Μεταβολίτης 12	73,0	64,0	58,0	39,0	35,0	57,0		
Μεταβολίτης 13	76,0	86,0	58,0	33,0	40,0	41,0		
Μεταβολίτης 14	>100,0	>100,0	>100,0	81,0	60,0	103,0		

Πιν. 120. Οι τιμές IC₅₀ (μΜ) των μεταβολιτών που ελέγχθησαν ως προς την κυτταροτοξική τους δράση έναντι 6 καρκινικών σειρών

Συνολικά οι μεταβολίτες 5, 7, 12 και 13 εμφάνισαν αξιόλογη αναστολή του κυτταρικού πολλαπλασιασμού σε κάποιες καρκινικές σειρές που δοκιμάσθηκαν (Πιν. 120). Αξιοσημείωτη είναι η δράση του μεταβολίτη 5 σε όλες τις καρκινικές σειρές και ιδιαίτερα στην καρκινική σειρά του γλοιοβλαστώματος-αστροκυττώματος (U373), στην οποία εμφάνισε IC₅₀ 14,1 μΜ. Ο μεταβολίτης 7 ήταν δραστικός σε όλες τις καρκινικές σειρές με εξαίρεση την Α549, όπου εμφάνισε μέτρια δράση. Οι μεταβολίτες 11, 12 και 13 εμφάνισαν ικανοποιητική δράση στις καρκινικές σειρές: LoVo (11), LoVo, OE21 (12) και LoVo, OE21, SKMEL28 (13).

3.3.2 Αξιολόγηση αντιμικροβιακής δράσης

Οι μεταβολίτες **10**, **12** και **13**, τα αιθέρια έλαια, καθώς και τα εκχυλίσματα των *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* και *Th. leucospermus* ελέγχθησαν ως προς την αντιμικροβιακή δράση τους.

Η δράση των μεταβολιτών **10, 12** και **13** ελέγχθηκε στα παρακάτω βακτήρια: *S. pneumoniae*, multi resistant *S. aureus, E. faecalis, E. coli, K. pneumoniae, P. aeruginosa,* καθώς και στους μύκητες *C. albicans, C. krusei* και *A. fumigatus*. Από τα αποτελέσματα φάνηκε ότι ο μεταβολίτης **13** ήταν μη δραστικός σε όλους τους μικροοργανισμούς που δοκιμάσθηκε. Διαπιστώθηκε ότι ο μεταβολίτης **10** εμφάνισε ήπια δραστικότητα στο βακτήριο *P. aeruginosa* (MIC>125,0 μg/ml) και ο **12** στο multi resistant βακτήριο *S. aureus* (MIC>62,5 μg/ml).

Ο έλεγχος της αντιμικροβιακής δράσης των αιθερίων ελαίων και των εκχυλισμάτων των *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* και *Th. leucospermus* διενεργήθηκε στα βακτήρια *B. subtilis, E. coli, C. perfringens, S. enteritidis, M. flavus, P. aeruginosa* (Πιν. 121). Τα εκχυλίσματα των δύο ειδών που δοκιμάσθηκαν δεν εμφάνισαν δράση, με εξαίρεση το βακτήριο *C. perfringens,* στο οποίο το εκχύλισμα του *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* παρουσίασε MIC της τάξης του 2 μg/ml. Από τις τιμές MIC προκύπτει ότι το αιθέριο έλαιο του *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* ήταν γενικά δραστικότερο του αιθερίου ελαίου του *Th. leucospermus*.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

	MIC (µg/ml)					
	Αιθέριο	α έλαια	Εκχυλίσματα			
Th. teucrioides		Th. leucospermus	Th. teucrioides	Th. leucospermus		
	subsp. <i>candilicus</i>		subsp. <i>candilicus</i>			
C. perfringens	2,5	μη δραστικό	2,0	>2,0		
S. enteritidis	2,5	μη δραστικό	μη δραστικό	μη δραστικό		
B. subtilis	2,5	μη δραστικό	μη δραστικό	μη δραστικό		
E. coli	2,5	μη δραστικό	μη δραστικό	μη δραστικό		
M. flavus	1,25	<1,0	μη δραστικό	μη δραστικό		
P. aeruginosa	μη δραστικό	μη δραστικό	μη δραστικό	μη δραστικό		

Πιν. 121. Οι τιμές ΜΙC των αιθερίων ελαίων και των εκχυλισμάτων που ελέγχθησαν ως προς την αντιμικροβιακή τους δράση

3.3.3 Αξιολόγηση προνυμφοκτόνου δράσης σε κουνούπια

Αξιολογήθηκε η προνυμφοκτόνος και η απωθητική δράση έναντι του *Culex pipiens* biotype *molestus*, κουνούπι το οποίο είναι φορέας του ιού του Δυτικού Νείλου (West Nile Virus). Ο ιός του Δυτικού Νείλου είναι RNA ιός που ανήκει στην οικογένεια των φλαβοϊών και προκαλεί εγκεφαλίτιδες. Το καλοκαίρι του 2010 πρωτοεμφανίστηκε στην Ελλάδα και σύμφωνα με στοιχεία του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ), ο αριθμός ασθενών προσβεβλημένων από τον ιό του Δυτικού Νείλου ου Δυτικού Νείλου ου Δυτικού Νείλου είναι ο αριθμός των θανάτων σε 34 (στοιχεία έως 11.11.2010)- (www.keelpno.gr).

Τα φυτά είναι μία πλούσια πηγή βιοδραστικών μεταβολιτών και επομένως μπορεί να αποτελέσουν εναλλακτική πηγή εντομοκτόνων. Ειδικότερα τα αιθέρια έλαια χρησιμοποιούνται εδώ και αιώνες ως εντομοκτόνα και εντομοαπωθητικά.

Η συνεχής και αλόγιστη χρήση των συνθετικών εντομοκτόνων για την καταπολέμηση των κουνουπιών είχε ως αποτέλεσμα την ανάπτυξη ανθεκτικότητας, καθώς και ανεπιθύμητες επιδράσεις σε οργανισμούς μη-στόχους και στο περιβάλλον. Συνεπώς υπάρχει η ανάγκη εύρεσης νέων εντομοκτόνων-εντομοαπωθητικών τα οποία θα είναι αποτελεσματικά, φιλικά στο περιβάλλον και βιοδιασπώμενα.

Για τους παραπάνω λόγους δοκιμάσθηκε η αποτελεσματικότητα των αιθερίων ελαίων στο κοινό κουνούπι (*Culex pipiens* biotype *molestus*). Τα αποτελέσματα της προνυμφοκτόνου δράσης των αιθερίων ελαίων παρουσιάζονται στον Πιν. 122. Τα υπό εξέταση αιθέρια έλαια εμφάνισαν αξιόλογη δράση (LC₅₀=32,26 mg/l και 34,01 mg/l, αντίστοιχα), ενώ το εκχύλισμα του *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* ήταν μη δραστικό. Ο μεταβολίτης παρα κυμένιο ήταν δραστικός, εμφανίζοντας LC₅₀=20,20 mg/l.

Πιν. 122: Τιμές LC₅₀ και LC₉₀ των αιθερίων ελαίων έναντι σε προνύμφες $3^{00} - 4^{00}$ σταδίου του *Culex pipiens* biotype *molestus*. Λήφθηκε υπόψη η συνολική θνησιμότητα μετά από 48 h.

	LC ₅₀	LC ₉₀
Αιθέριο έλαιο Th. leucospermus	32,26 (30,87-33,69)	46,56 (42,93-52,91)
Αιθέριο έλαιο <i>Th. teucrioides</i> subsp. candilicus	34,01 (32,21-35,47)	46,22 (43,53-50,78)
Ολικό εκχύλισμα Th. teucrioides subsp. candilicus	Μη δραστικό	
π-κυμένιο	20,20 (16,70-23,44)	35,07 (29,22-50,12)

^a Οι τιμές LC εκφράζονται σε mg/l

3.3.4 Αξιολόγηση απωθητικής δράσης σε κουνούπια

Οσον αφορά την απωθητική δράση τα αιθέρια έλαια των *Th. leucospermus* και *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* είχαν αποτελεσματικότητα 72,9 και 78,1%, αντίστοιχα, στατιστικά εφάμιλλη με αυτή του εντομοαπωθητικού αναφοράς Icaridin (77,8%). Το προϊόν αναφοράς Deet εμφανισε 100% απωθητικότητα, ενώ ο μεταβολίτης π-κυμένιο υστερούσε στατιστικά σημαντικά των αιθερίων ελαίων και των εντομοαπωθητικών αναφοράς (Πιν. 123).

	Δόση (mg/cm²)	Απωθητικότητα (%) ^a (mean±SE)
Deet	1	100±0a
Icaridin	1	77,8±0,9b
Αιθέριο έλαιο Th. leucospermus	1	78,1±15,4 <i>b</i>
Αιθέριο έλαιο Th. teucrioides subsp. candilicus	1	72,9±10,1 <i>b</i>
π-κυμένιο	1	33,02±22,65 <i>c</i>

Πιν. 123. Απωθητική δράση έναντι στο Culex pipiens biotype molestus

^{*a*} Διαφορετικά γράμματα υποδηλώνουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ των επεμβάσεων (Mann-Whitney U-test: P = 0.05)

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στο πλαίσιο της παρούσας διδακτορικής διατριβής μελετήθηκε για πρώτη φορά η ομάδα Teucrioides του γένους Thymus, η οποία περιλαμβάνει taxa που έυκολα διακρίνοτναι μορφολογικά από τα υπόλοιπα είδη Thymus της Ελλάδας. Ωστόσο η διάκριση μεταξύ των taxa που απαρτίζουν την ομάδα είναι δύσκολη εξαιτίας σημαντικής ποικιλομορφίας ή επικάλυψης μορφολογικών χαρακτήρων. Για την ενδοπλησθυμιακή και διαπληθυσμιακή μελέτη των taxa της ομάδας Teucrioides αναλύθηκαν με αέρια χρωματογραφία (GC-FID, GC-MS) τα αιθέρια έλαια 22 συνολικά πληθυσμών, που αποτελούνταν από 3 έως 6 άτομα ειδών και υποειδών, καθώς και πιθανών υβριδίων εντός του Thymus teucrioides από όλη την περιοχή εξάπλωσής του στην Ελλάδα. Τα δεδομένα της χημικής ανάλυσης των αιθερίων ελαίων υποβλήθηκαν στις μεθόδους πολυμεταβλητής ανάλυσης: Ανάλυσης Ομαδοποίησης (Cluster Analysis - CA) και Ανάλυση Κυρίων Συνιστωσών (Principal Components Analysis - PCA). Στη συνέχεια, για την ποσοτική αξιολόγηση των διαφορών μεταξύ των πληθυσμών, ως προς τις ποσοστιαίες τιμές των διαφόρων ουσιών στα αιθέρια έλαια, για κάθε ουσία ξεχωριστά, τα δεδομένα υποβλήθηκαν στην μέθοδο της Ανάλυσης Διασποράς (univariate ANOVA). Στις περιπτώσεις των ουσιών όπου η ANOVA έδειξε στατιστικά σημαντικές διαφορές (σε επίπεδο σημαντικότητας α<0,05) μεταξύ των πληθυσμών, για την ανάδειξη των πληθυσμών που διαφοροποιούνται, τα δεδομένα ελέγχθηκαν περαιτέρω με την a-posteriori μέθοδο πολλαπλών συγκρίσεων Bonferroni.

Στην ανάλυση ομαδοποίησης που υποβλήθηκαν όλα τα άτομα των υποειδών του *Th. teucrioides* (με εξαίρεση τα άτομα ενός πιθανώς ενδιάμεσου πληθυσμού) προκύπτουν δύο διακριτές κύριες ομάδες, οι οποίες διακλαδίζονται στη συνέχεια σε δύο μικρότερες. Παρατηρείται ότι τα άτομα του υποείδους *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* ομαδοποιούνται σε δύο μικρότερες υποομάδες, μια σε κάθε κύρια ομάδα. Γίνεται επίσης εμφανές ότι το υποείδος *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* εμφανίζει τη μικρότερη ενδοπληθυσμιακή παραλλακτικότητα, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από το διάγραμμα της ανάλυσης κύριων συνιστωσών.

Από την ανάλυση ομαδοποίησης προκύπτει ότι τα άτομα του πληθυσμού που παρουσιάζει ενδιάμεσους χαρακτήρες μεταξύ των *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* και *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* κατατάσσονται σε μία υποομάδα μαζί με άτομα των υποειδών *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* και *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides*, τα οποία στο σύνολό τους διαφοροποιούνται σαφώς από τα άτομα των διαφόρων πληθυσμών του

υποείδους *Th. teucrioides* subsp. *candilicus*. Οι παρατηρήσεις αυτές απεικονίζονται και στην ανάλυση κύριων συνιστωσών, όπου φαίνεται ότι το κεντροειδές του υβριδίου βρίσκεται κοντά στα κεντροειδή των υποειδών *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* και *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides*, ενώ το κεντροειδές του *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* απέχει αρκετά από τα υπόλοιπα.

Τέλος, τόσο στην ανάλυση ομαδοποίησης όσο και στην ανάλυση κύριων συνιστωσών, που πραγματοποιήθηκαν σε όλους τους πληθυσμούς της sectio *Teucrioides*, παρατηρούνται δύο διακριτές κύριες ομάδες. Στη μία κύρια ομάδα ανήκουν οι δύο πληθυσμοί του *Th. leucospermus*, οι οποίοι προέρχονται από το όρος Περιστέρι, καθώς και οι πληθυσμοί των δύο υποειδών του είδους *Th. hartvigii* (*Th. hartvigii* subsp. *macrocalyx* και *Th. hartvigii* subsp. *hartvigii*). Στην άλλη κύρια ομάδα ανήκουν όλα τα υποείδη του είδους *Th. teucrioides*. Αξιοσημείωτη είναι η σημαντική διαφοροποίηση του υποείδους *Th. hartvigii* subsp. *macrocalyx*, το οποίο αποτελεί μόνο του μία υποομάδα της ανάλυσης ομαδοποίησης.

Βάσει των αναλύσεων συνολικά τα μελετηθέντα αιθέρια έλαια θα μπορούσαν να διακριθούν σε 5 χημειότυπους.

1. Χημειότυπος π-κυμενίου: *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* [πληθυσμοί 2 (Ν. Κοζάνης) και 9 (Ν. Φθιώτιδας)], *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides* [πληθυσμοί 8 (Ν. Τρικάλων) και 10, 11(Ν. Φθιώτιδας)], *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* [πληθυσμοί 4 (Ν. Ιωαννίνων) και 7 (Ν. Τρικάλων)] και *Th. leucospermus* (ttle – Ν. Φθιώτιδας).

2. Χημειότυπος λιναλοόλης: Th. hartvigii subsp. macrocalyx.

3. Χημειότυπος π-κυμενίου και θυμόλης: *Th. hartvigii* subsp. *hartvigii*, *Th. leucospermus* (πληθυσμοί Ν. Ιωαννίνων).

4. Χημειότυπος π-κυμενίου και γ-τερπινενίου: *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* [πληθυσμοί 12, 13 (Ν. Ευβοίας), Ttc (Ν. Φθιώτιδας) και tteuc (Ν. Βοιωτίας)].

5. Χημειότυπος π-κυμενίου και βορνεόλης: *Th. teucrioides* subsp. *teucrioides* (πληθυσμός Ν. Καστοριάς) και *Th. teucrioides* subsp. *alpinus* (πληθυσμοί 3 και 5, Ν. Ιωαννίνων).

Το δεύτερο τμήμα της παρούσας διδακτορικής μελέτης αφορούσε την απομόνωση και ταυτοποίηση φυσικών βιοδραστικών ουσιών ενός εκπροσώπου της sectio *Teucrioides*, του υποείδους *Thymus teucrioides* subsp. *candilicus*, το οποίο δεν είχε μελετηθεί έως σήμερα. Το υποείδος *Thymus teucrioides* subsp. *candilicus* συλλέχθηκε από το Ν. Φθιώτιδας (Δομοκός) το Μάιο του 2007. Το υπόλειμμα που προέκυψε μετά από εξαντλητική εκχύλιση του αποξηραμένου κονιορτοποιημένου φυτού υποβλήθηκε περαιτέρω σε σειρά χρωματογραφικών διαχωρισμών, με αποτέλεσμα την απομόνωση 41 δευτερογενών μεταβολιτών. Η απόδοση της δομής των μεταβολιτών βασίστηκε στην ανάλυση των φασματοσκοπικών τους δεδομένων (NMR, MS, IR, UV) και στη σύγκρισή τους με τα δεδομένα ανάλογων δομών στη βιβλιογραφία.

Οι μεταβολίτες **1** και **2** είναι τα γνωστά φυσικά προϊόντα 4-υδροξυβενζαλδεΰδη και βανιλλίνη.

Οι μεταβολίτες **3-6** ανήκουν στην κατηγορία των μονοτερπενίων. Οι μεταβολίτες **3**, **4** και **5** είναι τα γνωστά μονοτερπένια θυμόλη, θυμοκινόνη και 6υδροξυθυμοκινόνη, ενώ ο μεταβολίτης **6** αποτελεί νέο φυσικό προϊόν.

Ο μεταβολίτης 7 είναι ένα διφαινυλοπαράγωγο, ενώ οι μεταβολίτες 8-9 ανήκουν στα σεσκιτερπένια (β-μπιζαμπολένιο και οξείδιο του καρυοφυλλενίου).

Η θυμοπρενόνη (10) και ισοθυμοπρενόνη (11) αποτελούν δικυκλικά πρενυλιωμένα σεσκιτερπένια και είναι νέα φυσικά προϊόντα με πρωτότυπους ανθρακικούς σκελετούς.

Η καντιλικοπρενόνη (12) και ισοκαντιλικοπρενόνη (13) είναι νέα φυσικά προϊόντα. Ανήκουν στα πρενυλιωμένα σεσκιτερπένια και εμφανίζουν πρωτότυπους δικυκλικούς ανθρακικούς σκελετούς. Ο μεταβολίτης 14 (*epi*-καντιλικοπρενόνη) είναι επιμερές του 12 στον C-6. Οι μεταβολίτες 15 και 16 είναι υδροξυλιωμένα παράγωγα στη θέση 3 των μεταβολιτών 12 και 13.

Οι μεταβολίτες 17-20 ανήκουν στην τάξη των τριτερπενίων (ουρσολικό οξύ, μικρομερικό οξύ, ολεανολικό οξύ, και 20(29)-λουπενόνη).

Οι μεταβολίτες **21-26** αποτελούν γνωστά φυσικά προϊόντα (εξαϋδροφαρνεσυλοακετόνη, τριακονταπενταν-2-όνη, οξικός α-τοκοφερυλεστέρας, μεθυλεστέρας ολεϊκού οξέος, μεθυλεστέρας λινολεϊκού αξέος, μεθυλεστέρας).

Οι μεταβολίτες 27-31 αποτελούν εστέρες του κινναμωμικού οξέος (λιγνοκερικός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας, κηρωτικός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας, εικοσιδυανοϊκός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας σε μίγμα με τον 15-εικοσιτετρενοϊκό 4-υδροξυκινναμυλεστέρα, εικοσιεξανοϊκός 4-υδροξυ-κινναμυλεστέρας), ενώ οι μεταβολίτες 32 και 33 είναι εστέρες του φερουλικού οξέος (φερουλικός εικοσανυλεστέρας, φερουλικός εικοσιεξυλεστέρας).

Οι μεταβολίτες **34-40** ανήκουν στα φλαβονοειδή (ναριγγενίνη, γενκβανίνη, νεβαντενσίνη, γαρδενίνη Β, ξανθομικρόλη, 7-μεθυλο-σουδαχιτίνη, 5-Ο-δεσμεθυλονομπιλετίνη).

40

Τέλος ο μεταβολίτης 41 είναι ο γνωστός διασακχαρίτης σακχαρόζη.

Όσον αφορά τις βιολογικές δράσεις διενεργήθηκαν οι ακόλουθοι φαρμακολογικοί έλεγχοι.

- Κυτταροτοξική δράση: Οι μεταβολίτες 5, 7, 12 και 13 εμφάνισαν αξιόλογη αναστολή του κυτταρικού πολλαπλασιασμού στις καρκινικές σειρές U373, A549, PC3, LoVo, OE21 και SKMEL28 που δοκιμάσθηκαν. Η πλέον αξιοσημείωτη είναι η δράση του μεταβολίτη 5 σε όλες τις καρκινικές σειρές, ειδικότερα στην καρκινική σειρά του γλοιοβλαστώματος-αστροκυττώματος (U373), στην οποία ο μεταβολίτης εμφάνισε IC₅₀ 14,1 μM.
- Αντιμικροβιακή δράση: Οι μεταβολίτες 10, 12 και 13 ελέγχθηκαν στα βακτήρια S. pneumoniae, multi resistant S. aureus, E. faecalis, E. coli, K. pneumoniae, P. aeruginosa καθώς και στους μύκητες C. albicans, C. krusei και A. fumigatus. Οι μεταβολίτες 10 και 12 εμφάνισαν ήπια δράση έναντι των βακτηρίων P. aeruginosa και multi resistant S. aureus, αντίστοιχα. Τα εκχυλίσματα των δύο ειδών που δοκιμάσθηκαν, Th. teucrioides subsp. candilicus και Th. leucospermus, δεν εμφάνισαν δράση με εξαίρεση το βακτήριο C. perfringens, στο οποίο το εκχύλισμα του Th. teucrioides subsp. candilicus παρουσίασε MIC της τάξης του 2 μg/ml. Από τις τιμές MIC προκύπτει ότι το αιθέριο έλαιο του Th. teucrioides subsp. candilicus ήταν γενικά δραστικότερο του Th. leucospermus.
- Προνυμφοκτόνος-Εντομοαπωθητική δράση: Δοκιμάσθηκε η αποτελεσματικότητα των αιθερίων ελαίων *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* και *Th. leucospermus* στο *Culex pipiens* biotype *molestus*. Τα υπό εξέταση αιθέρια έλαια εμφάνισαν αξιόλογη προνυμφοκτόνο δράση (LC₅₀=32,26 και 34,01, αντίστοιχα). Ο μεταβολίτης π-κυμένιο ήταν δραστικός, εμφανίζοντας LC₅₀=20,20 mg/l. Όσον

αφορά την εντομοαπωθητική δράση τα αιθέρια έλαια των *Th. leucospermus* και *Th. teucrioides* subsp. *candilicus* είχαν αποτελεσματικότητα 72,9 και 78,1%, αντίστοιχα, στατιστικά εφάμιλλη με αυτή του εντομοαπωθητικού σκευάσματος αναφοράς Icaridin (77,8%).

Abdel-Kader M.S., Basudan O.A., Alqasoumi S.I., Abou-Shoer M.I., 2007. Phytochemical Study of *Lotus ornithopodioloides* L. *Natural Product Sciences*, 13, 317-321.

Abe F., Yamauchi T., Nagao T., Kinjo J., Okabe H., Higo H., Akahane H., 2002. Ursolic Acid as a Trypanocidal Constituent in Rosemary. *Biological and Pharmaceutical Bulletin*. 25, 1485–1487.

Adams R.P. Identification of Essential Oil Components by Gas Chromatography/Quadrupole Mass Spectroscopy, Allured Publ. Corp., Carol Stream, IL, 2001.

Adjet T., Vila R., Canigueral S., 1988. Chromatographic analysis of polyphenols of some Iberian *Thymus*. *Journal of Ethnopharmacology*, 24, 147-154.

Adzet T. and Martinez F., 1981. Flavonoids in the Leaves of *Thymus*: a Chemotaxonomic Survey. *Biochemical Systematic and Ecology*, *9*, 293-295.

Aitchison J., 1986. The Statistical Analysis of Compositional Data. Chapman and Hall, London.

Akgul A., Ozcan M., Chialva F., Monguzzi F., 1999. Essential oils of four Turkish wildgrowing Labiatae Herbs: *Salvia cryptantha* Montbr. Et Auch., *Satureja cuneifolia* Ten., *Thymbra spicata* 1. and *Thymus cilicicus* Boiss. Et Bal. *Journal of Essential Oil Research*, 11, 209-214, 1999.

Altinier G., Sosa S., Aquino R.P., Mencherini T., Della Loggia R., Tubaro A., 2007. Characterization of topical antiinflammatory compounds in Rosmarinus officinalis L. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 55, 1718–1723.

Anselmi C., Centini M., Granata P., Sega A., Buonocore A., Bernini A., Facino R.F., 2004. Antioxidant Activity of ferulic acid alkyl esters in a heterophasic system: a mechanistic insight. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 52, 6425–6432.

Arai Y., Nakagara T. Hitosugi M., Shiojima K., Ageta H., Basher Abdel-Halim O., 1998. Chemical constituents of aquatic fern *Azolla nilotica*. *Phytochemistry*, 48, 471-474.

Arras G. and Grella G.E., 1992. Wild thyme, *Thymus capitatus*, essential **oil** seasonal changes and antimycotic activity. *Journal of Horticultural Science*, 67, 197-202.

Badary O.A., Taha R.A., Gamal El-Din A.M. and Abdel-Wahab M.H., 2003. Thymoquinone is a potent superoxide Anion Scavenger, *Drug and Chemical Toxicology*, 26, 87-98.

Baker J.K. and Myers C.W., 1991. One-dimensional and two-dimensional ¹H- and ¹³Cnuclear magnetic resonance (NMR) analysis of vitamin E raw materials or analytical reference standards. *Pharmaceutical Research*, 8, 763-770.

Benigni R., Capra C. Cattorini P.E., 1971. Piante Medicinali, Vol I, Ed. Inverni & Della Beffa, Milano, 1618-1628.

Bhaskara Reddy M.V., Angers P., Gosselin A., Arul J., 1998. Characterization and use of essential oil from *Thymus vulgaris* against *Botrytis cinerea* and *Rhizopus stolonifer* in strawberries fruits. *Phytochemistry*, 47, 1515-1520.

Blumenthal M., Goldberg A., Brinckmann J. (Eds), Herbal medicine, Expanded Commission E Monographs, American Botanical Council, Austin, Texas, 377-378, 2000.

Blumenthal M., Goldberg A., Gruenwald J., Hall T., Riggins C.W., Rister R.S. (Eds), The complete German Commission E Monographs. Therapeutic guide to herbal medicines, American Botanical Council, Austin, Texas, 219-220, 1998.

Bosabalidis A., Gabrieli C., Niopas I., 1998. Flavone anglycones in glandular hairs of *Origanum* x *Intercedens*. *Phytochemistry*, 49, 1549-1553.

Bounatirou S., Smiti S., Miguel M.G., Faleiro L., Rejeb M.N., Neffati M., Costa M.M., Figueiredo A.C., Barroso J.G., Pedro. L.G., 2007. Chemical composition, antioxidant

and antibacterial activities of the essential oils isolated from Tunisian *Thymus capitatus* Hoff. et Link. *Food Chemistry*, 105, 146–155.

Cañigueral S., Vila R., Vicario G., Tomàs X., Adzet T., 1994. Chemometrics and essential oil analysis: Chemical polymorphism in two *Thymus* Species. *Biochemical Systematic and Ecology*, 22, 307-315.

Carnoy, A., 1959. Dictionaire Etymologique des Noms Grecs de Plantes, Publications Universitaires, Louvain.

Chkhikvishvili I.D., Gogiya N.N., Shalashvili A.G., 1990. Polymethylated flavonoids from the peel of Unshiu Mandarin fruit. *Chemistry of Natural Products*, 463.

Cole, M.D. *The Significance of Terpenoids in the Labiatae*. In: Advances in Labiatae Science, Harley, R. M. and Reynolds, T. (Eds), Royal Botanical Gardens, Kew, 315-324, 1992.

Corticchiato M., Bernardini A., Costa J., Bayet C., Saunois A., Viorin B., 1995. Free flavonoid aglycones from *Thymus herba barona* and its monoterpenoid chemotypes. *Phytochemistry*, 40, 115-120.

De Oliveira Chaves M.C., De Oliveira Santos B.V., 2002. Constituents from *Piper marginatum* fruits. *Fitoterapia*, 73, 547-549.

Deng J.-Z., Starck S.R., Hecht S.M., 1999. DNA polymerase β inhibitors from *Baeckea gunniana*. *Journal of Natural Products*, 62, 1624-1626.

Dorman H.J. and Deans S.G., 2000. Antimicrobial agents from plants: antibacterial activity of plant volatile **oils**. Journal of Applied Microbiology, 88, 308-316.

Duke J.A. Handbook of biologically active phytochemicals and their activities, CRC Press, London, 1992.

Ebrahimi S.N., Hadian J., Mirjalili M.H., Sonboli A., Yousefzadi M., 2008. Essential oil composition and antibacterial activity of *Thymus caramanicus* at different phenological stages. *Food Chemistry*, 110, 927-931.

EMEA, European Medicines Agency Evaluation of Medicines for Human Use, London, 2009.

ESCOP Monographs, The scientific foundation for herbal medicinal products, 2nd edition, Thieme, N.Y., 2005.

European Pharmacopoeia, 6th Edition, 3061-3063, 2007.

Fecka I. and Turek S., 2008. Determination of polyphenolic compounds in commercial herbal drugs and spices from Lamiaceae: thyme, wild thyme and sweet marjoram by chromatographic techniques. *Food Chemistry*, 108, 1039–1053.

Feresin G. E., Tapia A., Gimenezd A., Ravelo A. G., Zacchino S., Sortino M., Schmeda-Hirschmann G., 2003. Constituents of the Argentinian medicinal plant *Baccharis grisebachii* and their antimicrobial activity. *Journal of Ethnopharmacology*, 89, 73–80.

Gersbach P.V., Reddy M., 2002. Non-invasive localization of thymol accumulation in *Carum copticum (Apiaceae)* fruits by chemical shift selective magnetic resonance imaging. *Annals of Botany*, 90, 253-257.

Gnoatto S.C.B., Klimpt A.D., Nascimento S.D., Galera P., Boumediene K., Gosmann G., Sonnet P., Moslemi S., 2008. Evaluation of ursolic acid isolated from *Ilex paraguariensis* and derivatives on aromatase inhibition. *European Journal of Medicinal Chemistry*, 43, 1865-1877.

Gohari A.R., Hadjiakhoondi A., Sadat-Ebrahimi E., Saeidnia S., Shafiee A., 2006. Composition of the volatile oils of *Satureja spicigera* C. Koch Boiss. and *S. macrantha* C. A. Mey from Iran *Flavour and Fragrance Journal*, 21, 348–350. Goodner K.L., Mahattanatawee K., Plotto A., Sotomayor J.A., Jordán M.J., 2006. Aromatic profiles of *Thymus hyemalis* and Spanish *T. vulgaris* essential oils by GC-MS/GC-O. Industrial crops and Products, 24, 264-268.

Gören A.C., Kilic T., Dirmenci T., Bilsel G., 2006. Chemotaxonomic evaluation of Turkish species of Salvia: Fatty acid compositions of seed oils. *Biochemical Systematics and Ecology*, 34, 160-164.

Granger R. and Passet J., 1973. Thymus vulgaris spontane de France: Races chimiques et chemotaxonomie. *Phytochemistry*, 12, 1683-1691.

Grayer R. J., Bryan S. E., Veitch N. C., Goldstone F. J., Paton A., Wollenweber E., 1996. External flavonoids in sweet basil, *Ocimum basilicum*, and related taxa. *Phytochemistry*, 43, 1041-1047.

Guillen M.D., Manzanos M.J., 1998. Study of the composition of the different parts of a Spanish *Thymus vulgaris* L. plant. *Food Chemistry*, 63, 373-383.

Haraguchi H., Saito T., Ishikawa H., Date H., Kataoka S., Tamura Y., 1996. Antiperoxidative components in *Thymus vulgaris*. *Planta Medica*, 62, 217–221.

Harborne J.B. and Baxter H. The Handbook of Natural Flavonoids, Willey J. and Sons Ltd, Chichester, Vol. 2, 1999.

Harborne J. B. and Baxter H., Phytochemical Dictionary. A handbook of bioactive compounds from plants, Taylor and Francis, London, 1993.

Harborne J.B. and Mabry T.J. The Flavonoids: Advances in Research, Chapman and Hall, London, 1982.

Hartvig P., 1987. A taxonomical revision of *Thymus* sect. *Teucrioides* (Lamiaceae). *Plant Systematics and Evolution*, 155, 1997-213.

Hazzit M., Baaliouamer A., Verissimo A.R., Faleiro M.L, Miguel M.G., 2009. Chemical composition and biological activities of Algerian *Thymus* oils. *Food Chemistry*, 116, 714–721.

He X., Liu R.H., 2006. Cranberry phytochemicals: isolation, structure elucidation, and their antiproliferative and antioxidant activities. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 54, 7069-7074.

Hea X., Li M., Zhanga R., Fana P., Zhanga Q., Jia Zh., 2010. The genus *Scutellaria* an ethnopharmacological and phytochemical review. *Journal of Ethnopharmacology*, 128, 279-313.

Hernadez L. M., Tomás-Barberán F. A., Tomas-Lorente F., 1987. A chemotaxonomic study of free aglycones from some Iberian *Thymus* species. *Biochemical Systematic and Ecology*, 15, 61-67.

Horie T. and Nakayama M., 1981. Flavones from *Citrus sudachi*. *Phytochemistry*, 20, 337-338.

Horie T., Tsukayama M., Yamada T., Miura I., Nakayama M., 1986. Three flavone glycosides from *Citrus sudachi*. *Phytochemistry*, 25(1), 2621-2624.

Horiuchi C.A., Suzuki Y., Takahashi M., Satoh J.Y., 1987. A new synthesis of 3hydroxy-2,5-dialkyl-1,4-benzoquinones using iodine-copper (II) acetate. *Chemistry letters*, 393-396.

Horwath A.B., Grayer R.J., Keith-Lucas M., Simmonds M.S.J., 2008. Chemical characterization of wild populations of *Thymus* from different climatic regions in southeast Spain. *Biochemical Systematic and Ecology*, 36, 117-133.

Houghton P.J., 1989. Phenolic fatty acid esters from *Buddleja globosa* Stembark. *Phytochemistry*, 28, 2693-2695.

Hyug Chun, 2001. Purification and Characterization of Anti-complementary Polysaccharide from leaves of *Thymus vulgaris* L. *Chemical and Pharmaceutical Bulletin*, 49, 762-764.

Ingrassia L., Lefranc F., Dewelle J., Pottier L., Mathieu V., Spiegl-Kreinecker S., Sauvage S., El Yazidi M., Dehoux M., Berger W., Van Quaquebeke E., Kiss R., 2009. Structure-activity relationship analysis of novel derivatives of narciclasine (an *amaryllidaceae* isocarbostyril derivative) as potential anticancer agents. *Journal of Medicinal Chemistry*, 52, 1100–1114.

Ismaili H., Tortora S., Fkih-Tetouani S., Ilidrissi A., Della Loggia R., Tubaro A., Aquino R., 2001. Topical anti-inflammatory activity of *Thymus willdenowii*. *Journal of Pharmacy and Pharmacology*, 53, 1645-52.

Ismaili H., Sosa S., Brkic D., Fkih-Tetouani S., Ilidrissi A., Touati D., Aquino R.P., Tubaro A., 2002. Topical anti-inflammatory activity of extracts and compounds from *Thymus broussonettii*. *Journal of Pharmacy and Pharmacology*, 54, 1137-1140.

Ito J., Chang F-R, Wang H-K, Park Y. K., Ikegaki M., Kilgore N., Lee K-H., 2001. Anti-AIDS agents.48. Anti-HIV activity of moronic acid derivatives and the new melliferone-related triterpenoid isolated from brazilian propolis. *Journal of Natural Products*, 64, 1278-1281.

Jahaniani F., Ebrahimi S.A., Rahbar-Roshandel N., Mahmoudian M., 2005. Xanthomicrol is the main cytotoxic component of *Dracocephalum kotschyii* and a potential anti-cancer agent. *Phytochemistry*, 66, 1581-1592.

Jalas J. *Thymus* L. In *Flora Europaea*, Tutin T., Heywood V.H., Burges N.A., Moore D.M., Valentine D.H. (Eds), Cambridge University Press, Cambridge, Vol. **3**, 172-182, 1972.

Jordan M.J., Martinez R.M., Goodner K.L., Baldwin E.A., Sotomayor J.A., 2006. Seasonal variation of *Thymus hyemalis* Lange and Spanish *Thymus vulgaris* L. essential oils composition. *Industrial Crops and Products*, 24, 253–263.

Joulain D. and König W.A. The Atlas of Spectral data of sesquiterpene hydrocarbons, 145, 1998.

Jukic M., Politeo O., Maksimovic M., Milos M., Milos M., 2007. In vitro acetylcholinesterase inhibitory properties of thymol, carvacrol and their derivatives thymoquinone and thymohydroquinone. *Phytotherapy Research*, 21, 259-61.

Kandil O., Radwan N.M., Hassan A.B., Amer A.M.M., El-Banna H.A., Amer W.M.M., 1994. Extracts and fractions of *Thymus capitatus* exhibit microbial activities. *Journal of Ethopharmacology*, 44, 19-24.

Karaman S., Digrak M., Ravid U., Ilcim A., 2001. Antibacterial and antifungal activity of the essential **oils** of *Thymus revoluta* Celak from Turkey. *Journal of Ethopharmacology*, 76, 183-186.

Katsiotis S. and Ikonomou N., 1986. Contribution to the study of the essential oil from *Thymus tosevii* growing wild in Greece. *Planta Medica*, 52, 334-336.

Kawaii S., Tomono Y., Katase E., Ogawa S., Yano M., Koizumi M., Ito C., Furukawa H., 2000. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 48, 3865-3871.

KEELPNO (2010). Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ) - Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (www.keelpno.gr).

Kuo Y.H., Lee S.M., Lai J.S., 2000. Constituents of the whole herb of *Clinoponium laxiflorum*. *Journal of the Chinese Chemical Society*, 47, 241-246.

Lamoral-Theys D., Andolfi A., Van Goietsenoven G., Cimmino A., Le Calvé B., Wauthoz N., Mégalizzi V., Gras T., Bruyère C., Dubois J., Mathieu V., Kornienko A., Kiss R. and Evidente A., 2009. Lycorine, the main phenanthridine amaryllidaceae alkaloid, exhibits significant antitumor activity in cancer cells that display resistance to proapoptotic stimuli: an investigation of structure-activity relationship and mechanistic insight. *Journal of Medicinal Chemistry*, 52, 6244–6256. Lattaouni N., Tantaoui-Elaraki A., Erifi A., 1993. Composition and antimicrobial activity of the essential oils of *Thymus broussonettii*, *T. zygis* and *T. satureioides*. *Journal of Essential Oil Research*, 5, 43-53.

Lawrence, B.M. *Chemical Components of Labiatae Oils and their Expoitation*. In: Advances in Labiatae Science, R. M. Harley and T. Reynolds (Eds), Royal Botanical Gardens, Kew, 399-436, 1992.

Lee S.J., Umano K., Shibamoto T., Lee K.-G., 2005. Identification of volatile components in basil (*Ocimum basilicum* L.) and thyme leaves (*Thymus vulgaris* L.) and their antioxidant properties. *Food chemistry*, 91, 131-137.

Lee K.H., Lin Y.M., Zhang D.C., Yamagishi T., Hayashi T., Hall, I.H., Chang J.J., Wu R.Y., Yang T.H., 1988. The cytotoxic principles of *Prunella vulgaris*, *Psychotria serpens*, and *Hyptis capitata*: Ursolic acid and related derivatives. *Planta Medica*, 54, 308-311.

Liu J., 1995. Pharmacology of oleanolic acid and ursolic acid, *Journal of Ethnopharmacology*, 49, 57-68.

Liu W. and Wong C., 2010. Oleanolic Acid is a selective farnesoid x receptor modulator. *Phytotherapy Research*, 24, 369–373.

Mabry T.J., Markham K.R., Thomas M.B. The Systematic Identification of Flavonoids. Springer-Verlag, Berlin, 1970.

Marin P.D., Grayer R.J., Kite G.C., Matevski V., 2003. External leaf flavonoids of *Thymus* species from Macedonia. *Biochemical Systematic and Ecology*, 31, 1291-1307.

Marin P.D., Gayer R.J., Kite G.C., Veljic M., 2005. External flavonoids from *Thymus* striatus Vahl (Lamiaceae). *Biochemical Systematic and Ecology*, 33, 1179-1182.

Markham K.R. Techniques of flavonoid identification, Academic Press, London, 1982.

Martindale, The Complete Drug Reference, Parfitt K. (Ed.), Pharmaceutical Press, Taunton, Massachusetts, 32nd Edition, 1636-1637, 1999.

Mártonfi P., Grejtovský A., Repčá M., 1994. Chemotype pattern Differentiation of *Thymus pulegioides* on Different Substrates. *Biochemical Systematic and Ecology*, 22, 819-825.

Mears J.A. and Mabry T.J., 1972. A procedure for the UV detection of hydroxyl and methoxyl groups at C₆ in flavones and 3-O-substituted flavonols. *Phytochemistry*, 11, 411-412.

Merghem R., Jay M., Viricel M-R., Bayet C., Voirin B., 1995. 8-C-Benzylated flavonoids from *Thymus hirtus* (*Labiatae*). *Phytochemistry*, 38, 637-640.

Miguel M-G., Falcato-Simões M., Figueiredo A-C., Gonçalves Barroso J.M., Pedro L.G., Carvalho L.M., 2005. Evaluation of the antioxidant activity of *Thymbra capitata*, *Thymus mastichina* and *Thymus camphoratus* essential oils. *Journal of Food Lipids*, 12, 181-197.

Miura K., Inagaki T., Nakatani N., 1989. Structure and activity of new deodorant biphenyl compounds from Thyme (*Thymus vulgaris* L.). *Chemical Pharmaceutical Bulletin*, 37, 1816-1819.

Moco S., Tseng L.H., Spraul M., Chen Z., Vervoort J., 2006. Building-up a comprehensive database of flavonoids based on nuclear magnetic resonance data. *Chromatographia*, 64, 503-508.

Morales R., 1997. Synopsis of the genus *Thymus* L. in the Mediterranean area. Lagascalia, 19, 249-262.

Morales R. The history, botany and taxonomy of the genus *Thymus*, In: Thyme, Stahl-Biskup E. and Sáez F. (Eds), London, 1-43, 2002. Nakatani N., Miura K., Inagaki T., 1989. Structure of new deodorant and biphenyl compounds from thyme (*Thymus vulgaris* L.) and their activity against methyl mercaptan. *Agricultural and Biological Chemistry*, 53, 1375–1381.

Nejad Ebrahimi S., Hadian J., Mirjalili M.H., Sonboli A., Yousefzadi M., 2008. Essential oil composition and antibacterial activity of *Thymus caramanicus* at different phenological stages. *Food Chemistry*, 110, 927–931.

Nickavar B., Mojab F., Dolat-Abad R., 2005. Analysis of the essential **oils** of two *Thymus* species from Iran. *Food chemistry*, 90, 609-611.

Odeh I., Abu-Lafi S., Dewik H., Al-Najjar I., Imam A., Dembitsky V.M., Hanuš L.O., 2007. A variety of volatile compounds as markers in Palestinian honey from *Thymus capitatus*, *Thymelaea hirsuta*, and *Tolpis virgata*. *Food Chemistry*, 101, 1373-1397.

Oh S.Y., Kob J.W., Jeonga S.-Y., Honga J., 2008. Application and exploration of fast gas chromatography-surface acoustic wave sensor to the analysis of *thymus* species. *Journal of Chromatography A*, 1205, 117–127.

Okazaki K., Kawazoe K., Takaishi Y., 2002. Human platelet aggregation inhibitors from thyme (*Thymus vulgaris* L.). *Phytotheraphy Research*, 16, 398–399.

Paster N., Menasherow M., Ravid U., Juven B., 1995. Antifungal activity of oregano and thyme essential oil applied as fumigants against fungi attacking stored grain. *Journal of Food Protection*, 58, 81-85.

Patáková D., Chládek M., 1974, Über die antibacterielle aktivität von Thymian- und Quendelölen. *Pharmazie*, 29, 140-143.

Patil C.R., Jadhav R. B., Singh P.K., Mundada S., Patil P.R., 2010. Protective effect of oleanolic acid on gentamicin induced nephrotoxicity in rats. *Phytotheraphy Research*, 24, 33-37.

Pereira S.I., Santos P.A.G., Barroso J.G., Figueiredp A.C., Pedro L.G., Salgueiro L.R., Deans S.G., Scheffer J.J.C., 2000. Chemical polymorphism of the essential oils from population of *Thymus caespititus* grown on the island S. Jorge (Azores). *Phytochemistry*, 55, 241-246.

Perrucci S., Macchioni G., 1995. Structure/activity relationship of some natural monoterpenes as acaricides against *Psoroptes cuniculi*. *Journal of Natural Products*, 58, 1261-1264.

Politeo O., Jukic M. and Milos M., 2007. Chemical composition and antioxidant capacity of free volatile aglycones from basil (*Ocimum basilicum* L.) compared with its essential oil. *Food Chemistry*, 101(1), 379-385.

Prachayasittikul S., Saraban P., Cherdtrakulkiat R., Ruchirawat S., Prachayasittikul V., 2010. New bioactive triterpenoids and antimalarial activity of *Diospyros rubra* Lec. *EXCLI Journal*, *9*, 1-10.

Regnaultroger C., Hamraoui A., 1994. Inhibition of reproduction of *Acanthoscelides obtectus* Say (Coleoptera), a kidney bean (*Phaseolus vulgaris*) bruchid, by aromatic essential oils. *Crop Protection*, 13, 624-628.

Regnaultroger C., Hamraoui A., 1995. Comparison of the insecticidal effects of water extracted and intact aromatic plants on *Acanthoscelides obtectus*, a bruchid beetle pest of kidney beans. *Chemoecology*, 5/6, 1-5.

Rowe E.J., Orr J.E., Uhl A.H., Parks L.M., 1949. Isolation of oleanolic acid and ursolic acid from *Thymus vulgaris*, L. *Journal of the American Pharmaceutical Association*, 38, 122-124.

Saez F. and Stahl-Biskup E. Essential oil polymorphism in the genus *Thymus*, In: Thyme, Stahl-Biskup E. and Sáez F. (Eds), London, 123-143, 2002.

Sáez F., 1995. Essential **oil** variability of *Thymus zygis* growing wild in Southeastern Spain. *Phytochemistry*, 40, 819-825.
Sáez F., 2001. Volatile **oil** variability in *Thymus serpylloides* ssp. *gadorensis* growing wild in Southeastern Spain. *Biochemical Systematic and Ecology*, 29, 189-198.

Sakakibara M and Mabry T.J., 1977. A UV procedure for distignguishing 5-hydroxyl-6methoxyl from 5,6-dihydroxyl systems in flavones and 3-O-substituted flavonols. *Revista Latinoamericana de Química*, 8, 99-100.

Salgueiro L., Vila R., Tomàs X., Tomi F., Cañigueral S., Casanova J., Proença da Cunha A., Adzet T., 1995. Chemical polymorphism of the essential oil of *Thymus carnosus* from Portugal. *Phytochemistry*, 38, 391-396.

Salgueiro L.R., Proença da Cunha A., Tomàs X., Cañigueral S., Adzet T., Vila R., 1999. The essential oil of *Thymus villosus* L. ssp. *villosus* and its chemical polymorphism. Flavour and Fragnance Journal, 12, 117–122.

Salgueiro L.R., Vila R., Tomi F., Tomàs X., Cañigueral S., Casanova J., Proença da Cunha A., Adzet T., 1997. Composition and infraspecific variability of essential oil from *Thymus camphoratus*. *Phytochemistry*, 45, 1177-1183, 1997.

Santos P.A.G., Barroso J.G., Figueiredo A.C., Pedro L.G., Salgueiro L.R., Fontinha S.S., Deans S.G., Scheffer J.J.C., 2005. Chemical polymorphism of populations of *Thymus caespititius* grown on the islands Corvo, Flores, Sa^o Miguel and Terceira (Azores) and on Madeira, assessed by analysis of their essential oils. *Plant Science*, 169, 1112–1117.

Schmidt A., Bischof-Deichnik C., Stahl-Biskup E., 2004. Essential oil polymorphism of *Thymus praecox* subsp. *arcticus* on the British isles. *Biochemical Systematic and Ecology* 32, 409-421.

Sefidkon F., Askari F., Mir Mostafa S.A., 2001. The essential oil of *Thymus carnosus* Boiss. From Iran. *Journal of Essential Oil Research*, 13, 192-193.

Shin S. and Kim J.H., 2004. Antifungal activities of essential oils from *Thymus quinquecostatus* and *T. magnus*. *Planta Medica*, 70, 1090-1092.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Shubina L.K., Makareva T.N., Denisenko V.A., Stonik V.A., 2005. 4hydroxybenzaldehyde from the Baikal sponge *Lubormirskia baicalensis*. *Chemistry of Natural Products*, 41, 93-94.

Simonyan A.V. and Shinkarenko A.L., 1970. Triterpene acids of some representatives of the genus *Thymus*. *Chemistry of natural compounds*, 6, 651.

Simonyan A.V., Shinkarenko A.L., Oganesyan E.T., 1972. Quantitative determination of triterpenoids in plants of the genus *Thymus*. *Chemistry of natural compounds*, 8, 290-291.

Sokmen A., Gulluce M., Akpulat H.A., Daferera D., Tepe B., Polissiou M., Sokmen M., Sahin F., 2004. The in vitro antimicrobial and antioxidant activities of the essential oils and methanol extracts of endemic *Thymus spathulifolius*. *Food Control*, 15, 627–634.

Stahl-Biskup E. Thyme as a herbal drug – pharmacopoeias and other product characteristics, In: Thyme, Stahl-Biskup E. and Sáez F. (Eds), London, 293-316, 2002a.

Stahl-Biskup E. Essential oil chemistry of the genus *Thymus*, In: Thyme, Stahl-Biskup E. and Sáez F. (Eds), London, 75-124, 2002b.

Strid A., Kit T.. *Thymus* L. In Mountain flora of Greece, Strid A. and Tan K. (Eds), Edinburgh University Press, Edinburgh, Vol. **2**, 139-149, 1991.

Sun J., Liang F., Bin Y., Li P., Duan C., 2007. Screening non-colored phenolics in red wines using liquid chromatography/ultraviolet and mass spectrometry/mass spectrometry libraries. *Molecules*, 12, 679-693.

Syed Z. and Leal W.S., 2008. Mosquitoes smell and avoid the insect repellent DEET. *PNAS*, 105, 13598–13603.

Taviano M.F., Miceli N., Monforte M.T., Tzakou O., E Galati.M., 2007. Ursolic Acid plays a Role in *Nepeta sibthorpii* Bentham CNS Depressing Effects. *Phytotherapy Research*, 21, 382–385.

Tekeoglu I., Dogan A., Demiralp L., 2006. Effects of thymoquinone (volatile oil of black cumin) on rheymatoid arthritis in rat models. *Phytotherapy Research*, 20, 869-871.

Tepe B., Sokmen M., Akpulat H.A., Daferera D., Polissiou M., Sokmen A., 2005. Antioxidative activity of the essential oils of *Thymus sipyleus* subsp. *sipyleus* var. sipyleus and *Thymus sipyleus* subsp. *sipyleus* var. rosulans. *Journal of Food Engineering*, 66, 447–454.

The Aldrich Library of ¹³C and ¹H FT NMR Spectra. Pouchert C.J., Behnke J. Edition I, Aldrich Chemical Company, USA, 1993.

Tisserand R. and Balacs T. Essential Oil Safety. Churchill Livingstone, Edinburg, 1995.

Tomás-Barberán F.A., Husain S.Z., Gil M.I., 1988. The distribution of methylated flavones in the Lamiaceae. *Biochemical Systematics and Ecology*, 16, 43-46.

Trindade H., Costa M.M., Lima S.B., Pedro L.G., Figueiredo A.C., Barroso J.G., 2009. A combined approach using RAPD, ISSR and volatile analysis for the characterization of *Thymus caespititius* from Flores, Corvo and Graciosa islands (Azores, Portugal). *Biochemical Systematics and Ecology*, 37, 670-677.

Tumen G., Baser K.H.C., Demirci B., Ermin N., 1998. The Essential Oils of *Satureja coerulea* Janka and *Thymus aznavourii* Velen. *Flavour and Fragrance Journal*, 13, 65-67.

Tumen G., Ermin N., Kurkcuoglu M., Baser K.H.C., 1997. Essential oil of *Thymus leucostomus* hausskn. Et Velen. Var. leucostomus Tumen. *Journal of Essential Oil Research*, 9, 229-230.

Tzakou O. and Constantinidis Th., 2005. Chemotaxonomic significance of volatile compounds in *Thymus samius* and its related species *Thymus atticus* and *Thymus parnassicus*. *Biochemical Systematics and Ecology*, 33, 1131-1140.

Van Den Broucke C.O., Dommisse R.A., Esmans E.L, Lemli J.A., 1982. Three methylated flavones from *Thymus vulgaris*. *Phytochemistry*, 21, 2581-2583.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Van den Dool H. and Kratz, P.D., 1963. A Generalization of the Retention Index System Including Linear Temperature Programmed Gas-Liquid Partition Chromatography, *J. Chromatogr.*, 11, 463-471.

Vila R. Flavonoids and further polyphenols in the genus *Thymus*. In: Thyme, Stahl-Biskup E. and Sáez F. (Eds), Taylor and Francis, London, 144-176, 2002.

Voirin B., 1983. UV spectral differentiation of 5-hydroxy- and 5-hydroxy-3methoxyflavones with mono-4, di-(3',4') or tri-(3',4',5')-substituted B rings. *Phyrochemistry*, 22, 2107-2145.

Wagner H., Wierer M., Bauer R., 1986. *In-vitro* –Hemmung der prostaglandinbiosynthese durch ätherische öle und phenolische verbindungen. *Planta Medica*, 52, 184-187.

Wellman M., Pedanii Dioskuridis De Materia Medica Libri Quinque, Vol. II, Berlin, 48-49, 1958.

Wichtl M. and Bisset N.G. (Eds) Herbal drugs and Phytopharmaceuticals. Stuttgart: Medpharm Scientific Publishers, 470-472, 493-495, 1994.

WHO. Instructions for determining the susceptibility or resistance of mosquito larvae to insecticides. Vol. WHO/VBC/81.807, Geneva: World Health Organization, 1981.

WHO. Monographs on selected medicinal plants, Geneva, Vol. 1, 259-266, 1999.

Wojdylo A., Oszmiański J., Czemerys R, 2007. Antioxidant activity and phenolic compounds in 32 selected herbs. *Food Chemistry*, 105, 940-949.

Zambonelli A., Zechini d' Aulerio A., Bianchi A., Albasini A., 1996. Effects of essential oils on phytopathogenic fungi *in vitro*. *Journal of Phytopathology*, 144, 491-494.

Zarzuelo A. and Crespo E. The medicinal and non-medicinal uses of thyme, In: Thyme, Stahl-Biskup E. and Sáez F. (Eds), Taylor and Francis, London, 263-292, 2002.

Γεννάδιος Π.Γ. Λεξικόν Φυτολογικόν, Εκδ. Τροχαλία (επανέκδοση), Αθήνα, 1997.

Τζάκου Ο. Μελέτη των χημικών συστατικών του φυτού *Galium melanantherum* Boiss. Διδακτορική Διατριβή, Αθήνα, 1988.

ПАРАРТНМА

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Στο Παράρτημα παραθέτονται οι Πίνακες της Ανάλυσης Διασποράς (ANOVA) και οι Πίνακες Πολλαπλών Συγκρίσεων κατά Bonferroni (Post Hoc Tests). Στον πρώτο Πίνακα αναγράφονται οι συντομογραφίες για τους μεταβολίτες, οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν στις στατιστικές αναλύσεις (συγκέντρωση >2%). Για όλους τους μεταβολίτες και για τα διάφορα είδη και υποείδη, παραθέτονται ξεχωριστά οι Πίνακες Ανάλυσης Διασποράς (ANOVA) που εφαρμόστηκαν για την ανίχνευση της ύπαρξης διαφορών μεταξύ των πληθυσμών. Στη συνέχεια, δίδονται οι Πίνακες Πολλαπλών Συγκρίσεων (Post Hoc Tests) για τις συγκρίσεις των πληθυσμών, για τους οποίους η γενική ANOVA έδειξε την ύπαρξη στατιστικά σημαντικών διαφορών. Τα αποτελέσματα στους πίνακες αυτούς δείχνουν την πιθανότητα οι συγκρινόμενοι πληθυσμοί να μην διαφέρουν στα ζεύγη των πληθυσμών. Στην περίπτωση που διαφέρουν στατιστικά σημαντικά οι αριθμοί αυτοί (πιθανότητες) εμφανίζονται με κόκκινους-πλάγιους χαρακτήρες. Στο Παράρτημα εμφανίζονται οι Πίνακες Πολλαπλών Συγκρίσεων στους οποίους εμφανίζεται στατιστικά σημαντική διαφορά. Οι υπόλοιποι Πίνακες δεν κρίθηκε απαραίτητο να παρουσιαστούν.

	Μεταβολίτης
C-1	p-cymene
C-2	linalool
C-3	thymol
C-4	borneol
C-5	γ-terpinene
C-6	caryophyllene oxide
C-7	carvacrol
C-8	trans-caryophyllene
C-9	carvacrol methyl ether
C-10	bornyl acetate
C-11	camphene
C-12	a-thujene
C-13	thymol acetate
C-14	thymol methyl ether
C-15	terpinen-4-ol
C-16	a-terpinene
C-17	a-pinene
C-18	cis-sabinene hydrate
C-19	thymoquinone
C-20	β-bisabolene
C-21	p-cymen-8-ol
C-22	trans-sabinene hydrate
C-23	(E)- β -farnesene
C-24	limonene
C-25	myrcene

Πιν. 124. Συντομογραφίες μεταβολιτών

Thymus leucospermus - ANOVA

	Univariate Results for Each DV (leucospermus (version 1) (B2:M13)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	Degr. of	C-1	C-1 C-1 C-1 C-3 C-3 C-3 C-3								
Effect	Freedom	SS	SS MS F p SS MS F p								
Intercept	1	432,2733	432,2733	4222,350	0,000000	279,7220	279,7220	59,64179	0,000029		
Population	2	7,4294	3,7147	36,285	0,000049	18,4730	9,2365	1,96939	0,195242		
Error	9	0,9214	0,1024			42,2103	4,6900				
Total	11	8,3508				60,6833					

	Univariate Results for Each DV (leucospermus (version 1) (B2:M13)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition									
	C-4 C-4 C-4 C-4 C-5 C-5 C-5 C-5									
Effect	SS	MS F p SS MS F p								
Intercept	1,3790	1,37902	2,7421	0,132117	295,6875	295,6875	2350,580	0,000000		
Population	141,0079	70,50397	140,1940	0,000000	0,7783	0,3891	3,093	0,094946		
Error	4,5261	0,50290			1,1321	0,1258				
Total	145,5341				1,9104					

	Univariate Results for Each DV (leucospermus (version 1) (B2:M13)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition									
	C-6 C-6 C-6 C-7 C-7 C-7 C-7									
Effect	SS	MS F p SS MS F p								
Intercept	0,34949	0,349488	0,041886	0,842391	77,52812	77,52812	13,83806	0,004771		
Population	19,50758	9,753790	1,168980	0,353740	9,74669	4,87334	0,86985	0,451469		
Error	75,09460	8,343845			50,42276	5,60253				
Total	94,60218				60,16944					

	Univariate Results for Each DV (leucospermus (version 1) (B2:M13)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition									
	C-8 C-8 C-8 C-8 C-9 C-9 C-9 C-9									
Effect	SS	SS MS F p SS MS F p								
Intercept	63,08370	63,08370	15,20027	0,003626	1,00174	1,001744	0,161433	0,697214		
Population	0,27230	0,13615	0,03281	0,967841	8,30443	4,152216	0,669138	0,535889		
Error	37,35153	4,15017			55,84786	6,205318				
Total	37,62383				64,15229					

	Univariate Results for Each DV (leucospermus (version 1) (B2:M13)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition								
	C-11 C-11 C-11 C-13 C-13 C-13 C-13								
Effect	SS	MS F p SS MS F p							
Intercept	37,39047	37,39047	6,734498	0,028971	18,69457	18,69457	12,51724	0,006334	
Population	16,51842	8,25921	1,487589	0,276581	64,90400	32,45200	21,72874	0,000359	
Error	49,96871	5,55208			13,44155	1,49351			
Total	66,48713				78,34555				

	Univariate Results for Each DV (leucospermus (version 1) (B2:M13)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition								
	C-14 C-14 C-14 C-16 C-16 C-16 C-16								
Effect	SS	MS F p SS MS F p							
Intercept	1,92331	1,923307	0,249119	0,629668	44,6593	44,65932	16,99514	0,002588	
Population	0,10755	0,053774	0,006965	0,993064	82,3061	41,15305	15,66083	0,001173	
Error	69,48398	7,720442			23,6499	2,62777			
Total	69,59153				105,9560				

	Univariate Results for Each DV (leucospermus (version 1) (B2:M13)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition								
	C-17 C-17 C-17 C-17 C-25 C-25 C-25 C-25								
Effect	SS	MS F p SS MS F p							
Intercept	48,50645	48,50645	10,68127	0,009710	14,00560	14,00560	11,31762	0,008334	
Population	5,90275	2,95137	0,64990	0,544955	59,87477	29,93738	24,19175	0,000240	
Error	40,87135	4,54126			11,13753	1,23750			
Total	46,77410				71,01230				

Thymus leucospermus – Post Hoc Tests

	Bonferroni test; variable C-1 (leucospermus (version 1) (B2:M13)) Probabilities for Post Hoc Tests Error: Between MS = ,10238, df = 9,0000						
	Populatio	n	{1}	{2}	{3}		
Cell No.			5,6163	6,0037	7,3597		
1		tlts		0,516970	0,000090		
2	t	hper	0,516970		0,000612		
3		ttle	0,000090	0,000612			

	Bonferroni test; variable C-4 (leucospermus (version 1) (B2:M13)) Probabilities for Post Hoc Tests Error: Between $MS = ,50290$, df = 9,0000							
	Population	n	{1}	{2}	{3}			
Cell No.			-2,691	-2,594	4,2130			
1		tlts		1,000000	0,000001			
2		hper	1,000000		0,000001			
3		ttle	0,000001	0,000001				

	Bonferroni test; variable C-13 (leucospermus (version 1) (B2:M13)) Probabilities for Post Hoc Tests Error: Between MS = 1,4935, df = 9,0000							
	Populatio	on	{1}	{2}	{3}			
Cell No.			2,9437	2,7877	-1,784			
1		tlts		1,000000	0,001184			
2		thper	1,000000		0,001500			
3		ttle	0,001184	0,001500				

	Bonferroni test; variable C-16 (leucospermus (version 1) (B2:M13)) Probabilities for Post Hoc Tests Error: Between $MS = 2,6278$, df = 9,0000							
	Populatio	n	{1}	{2}	{3}			
Cell No.			3,3070	4,2250	-1,432			
1		tlts		1,000000	0,007634			
2		thper	1,000000		0,002424			
3		ttle	0,007634	0,002424				

	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe	est; va for Po en M	ariable C-25 (leu ost Hoc Tests S = 1,2375, df =	i c ospermus (vers = 9,0000	ion 1) (B2:M13))	
	Population {1} {2} {3}					
Cell No.			2,1140	3,1050	-1,803	
1		tlts		0,910787	0,002281	
2		hper	0,910787		0,000455	
3		ttle	0,002281	0,000455		

Thymus hartvigii - ANOVA

Effective hypothesis decomposition Degr. of Intercept C-1 C-1 C-1 C-2 C-3 C-3				
$ \begin{array}{ c c c c c c c c c c c c c c c c c c c$				
$\begin{array}{c c c c c c c c c c c c c c c c c c c $				
Intercept 1 1198,687 1198,687 52,64784 0,000048 21699,93 2				
Population 1197,613 1197,613 52,60067 0,0000048 21699,93 21699,93 21699,93 0,000000 Error 9 204,912 22,768 9.00 1,00 1,00 Total 10 1402,525 21708,93 2 2 1,00 1,00 Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition C-3 C-3 C-3 C-5 C-5 C-5 P P Intercept 5876,772 5876,772 282,7970 0,000000 533,6341 533,6341 153,9327 0,00000 Population 5876,772 5876,772 282,7970 0,000000 533,6341 153,9327 0,00000 Error 187,028 20,781 31,2000 3,4667 31,2000 3,4667 Total 5063,800 564,8342 31,2000 3,4667 31,2000 3,4667 Effect SS MS F p SS MS F p Intercept 24,21927 24,21927 27,0442 0,000000 224,1				
Error 9 204,912 22,768 9,00 1,00 Total 10 1402,525 21708,93 21708,93 21708,93 Univariate Results for Each DV (Th. hartvigii (B2:L12)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition C-3 C-3 C-3 C-5 C-5 C-5 Sigma-restricted parameterization Effect SS MS F p SS MS F p Intercept 5876,772 5876,772 282,7970 0,000000 533,6341 153,9327 0,00000 Population 5876,772 5876,772 282,7970 0,000000 533,6341 153,9327 0,00000 Error 187,028 20,781 31,2000 3,4667 154,48342 154,48342 153,6341 153,9327 0,000000 24,1834 153,6341 153,9327 0,000000 1,000 1,000 1,000 1,000 1,000 1,000 1,000 1,000 1,000 1,000 1,000 1,000				
Initial Initial <thinitial< th=""> <t< td=""></t<></thinitial<>				
$ \begin{array}{ c c c c c c c c c c c c c c c c c c c$				
Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition C-3 C-5 C-5 <th c-<="" colspan="4" td=""></th>				
Effective hypothesis decomposition C-3 C-3 C-3 C-3 C-3 C-5 D D Dimercent SS MS F p D Dimercent SS 67,772 S876,772 282,7970 0,000000 535,4576 535,4576 154,4587 0,00000 S Population 5876,772 5876,772 282,7970 0,000000 533,6341 533,6341 153,9327 0,00000 2 Error 187,028 20,781 31,2000 3,4667				
$ \begin{array}{ c c c c c c c c c c c c c c c c c c c$				
Effect SS MS F p SS MS F p Intercept $5876,772$ $5876,772$ $282,7970$ $0,000000$ $535,4576$ $535,4576$ $154,4587$ $0,00000$ Population $5876,772$ $5876,772$ $282,7970$ $0,000000$ $533,6341$ $533,6341$ $153,9327$ $0,000000$ Error $187,028$ $20,781$ $31,2000$ $3,4667$ 17041 $5063,800$ $564,8342$ 100000 $3,4667$ Total $5063,800$ $564,8342$ 100000 $3,4667$ 1000000 $3,4667$ Total $5063,800$ $564,8342$ 1000000 $3,4667$ 10000000 $3,4667$ Total $5063,800$ $1000000000000000000000000000000000000$				
$ \begin{array}{ c c c c c c c c c c c c c c c c c c c$				
Population 5876,772 5876,772 282,7970 0,000000 533,6341 533,6341 153,9327 0,00000 Error 187,028 20,781 31,2000 3,4667				
Error 187,028 20,781 31,2000 3,4667 Total 5063,800 564,8342 Univariate Results for Each DV (Th. hartvigii (B2:L12)) Sigma-restricted parameterization Effect SS MS F p SS MS F p Intercept 24,21927 24,21927 257,0442 0,000000 29,1030 11,33230 0,008305 Error 0,84800 0,09422 23,1133 2,5681 Total 25,06727 52,2164 Effective hypothesis decomposition C-13 C-13 C-13 C-16 C-16 C-16				
Total $5063,800$ $564,8342$ Univariate Results for Each DV (Th. hartvigii (B2:L12)) Sigma-restricted parameterization Effect hypothesis decomposition C-7 C-7 C-7 C-8 C-8 C-8 Effect SS MS F p SS MS F p Intercept 24,21927 24,21927 257,0442 0,000000 224,1939 87,29790 0,000000 Population 24,21927 24,21927 257,0442 0,000000 29,1030 11,33230 0,008305 Error 0,84800 0,09422 23,1133 2,5681 11 11 Total 25,06727 52,2164 11 11,33230 0,008305 Effective hypothesis for Each DV (Th. hartvigii (B2:L12)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition Effective hypothesis decomposition C-13 C-13 C-13 C-13 C-16 C-16				
Univariate Results for Each DV (Th. hartvigii (B2:L12)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition C-7 C-7 C-7 C-8 C-8 C-8 Effect SS MS F p SS MS F p Intercept 24,21927 24,21927 257,0442 0,000000 224,1939 224,1939 87,29790 0,000000 Population 24,21927 24,21927 257,0442 0,000000 29,1030 11,33230 0,008302 Error 0,84800 0,09422 23,1133 2,5681				
Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition $C-7$ $C-7$ $C-7$ $C-7$ $C-8$ $C-8$ $C-8$ Effect SS MS F p SS MS F p Intercept 24,21927 24,21927 257,0442 0,000000 224,1939 27,29790 0,000000 Population 24,21927 24,21927 257,0442 0,000000 29,1030 11,33230 0,008302 Error 0,84800 0,09422 23,1133 2,5681 1 Total 25,06727 52,2164 1 1 Univariate Results for Each DV (Th. hartvigii (B2:L12)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition Effective hypothesis decomposition C-13 C-13 C-13 C-13 C-16 C-16				
Effective hypothesis decomposition C-7 C-7 C-7 C-7 C-7 C-7 C-7 C-8 C-13 <				
$ \begin{array}{ c c c c c c c c c c c c c c c c c c c$				
Effect SS MS F p SS MS F p Intercept 24,21927 24,21927 257,0442 0,00000 224,1939 224,1939 87,29790 0,000000 Population 24,21927 24,21927 257,0442 0,000000 29,1030 29,1030 11,33230 0,008302 Error 0,84800 0,09422 23,1133 2,5681 Total 25,06727 52,2164 Univariate Results for Each DV (Th. hartvigii (B2:L12)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition C-13 C-13 C-13 C-16 C-16 C-16 C-16				
Intercept 24,21927 24,21927 257,0442 0,00000 224,1939 224,1939 87,29790 0,00000 Population 24,21927 24,21927 257,0442 0,00000 29,1030 29,1030 11,33230 0,008302 Error 0,84800 0,09422 23,1133 2,5681 1 Total 25,06727 52,2164 1 1 Univariate Results for Each DV (Th. hartvigii (B2:L12)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition C-13 C-13 C-13 C-16 C-16 C-16				
Population 24,21927 24,21927 257,0442 0,000000 29,1030 29,1030 11,33230 0,008302 Error 0,84800 0,09422 23,1133 2,5681 23,1133 2,5681 24,21927 24,21927 24,21927 24,21927 23,1133 2,5681 24,21927 24,21927 23,1133 2,5681 24,21927 24,21927 23,1133 2,5681 24,21927 25,06727 23,1133 2,5681 24,21927 25,06727 25,2164 24,21927 25,06727 25,2164 24,21927 25,06727 25,2164 25,2164 24,21927 25,06727 25,2164 24,21927 25,06727 25,2164 24,21927 25,06727 24,21927 25,2164 24,21927 25,2164 24,21927 24,21927 25,2164 24,21927 24,21927 24,21927 25,2164 24,21927 24,21927 25,2164 24,21927 24,21927 24,21927 24,21927 24,21927 24,21927 24,21927 24,21927 24,21927 24,21927 24,21927 24,21927 24,21927 </td				
Error 0,84800 0,09422 23,1133 2,5681 Total 25,06727 52,2164 Univariate Results for Each DV (Th. hartvigii (B2:L12)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition C-13 C-13 C-16 C-16 C-16				
Total 25,06727 52,2164 Univariate Results for Each DV (Th. hartvigii (B2:L12)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition C-13 C-13 C-13 C-13				
Univariate Results for Each DV (Th. hartvigii (B2:L12)) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition C-13 C-13 C-13 C-16 C-16 C-16 C-16				
Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition C-13 C-13 C-13 C-13 C-16 C-16 C-16				
Effective hypothesis decomposition				
C-13 C-13 C-13 C-13 C-16 C-16 C-16 C-16				
Effect SS MS F p SS MS F p				
Intercept 11,82197 11,82197 18,97764 0,001833 30,08854 30,08854 431,1578 0,00000				
Population 11,82197 11,82197 18,97764 0,001833 30,03366 30,03366 430,3715 0,000000				
Error 5,60648 0,62294 0,62807 0,06979				
Total 17,42845 30,66173				
Univariate Results for Each DV (Th. hartvigii (B2·L12))				
Sigma-restricted parameterization				
Effective hypothesis decomposition				
I C-20 C-20 C-20 C-23 C-23 C-23 C-23 C-23				
Effect SS MS F p SS MS F p				
C-20 C-20 C-20 C-20 C-23 C-23 <th< td=""></th<>				
C-20 C-20 C-20 C-20 C-23 C-23 <th< td=""></th<>				
C-20 C-20 C-20 C-20 C-23 C-23 <th< td=""></th<>				

Thymus hartvigii - Post Hoc Tests

	Bonferroni test:	Bonferroni test; variable C-1 (Th. hartvigii (B2:L12))											
	Probabilities for	Po	ost Ho c Tests										
	Error: Between	MS	5 = 22,768, df =	= 9,0000									
	Population		{1}	{2}									
Cell No.			20,960	,00470									
1	PThh	art		0,000048									
2	PThm	ac	0,000048										
	Ponformoni tost	1101	riabla C 2 (Th. b	ortuidii (POJ10))									
	Probabilities for		st Hoc Tests	iartvigii (b2:L12))									
	Frror: Between	MS	= 1.0000 df =	9 0000									
	Population		<i>I</i> ,0000, al	121									
Cell No	ropulation		0,0000	89 200									
1	PThha	rt	0,0000	0,000000									
2	PThm	ac	0.00000	0,00000									
-													
	Bonferroni test;	var	iable C-3 (Th. h	artvigii (B2:L12))									
	Probabilities for	Pos	st Hoc Tests										
	Error: Between $MS = 20,781$, df = 9,0000												
	Population		{1}	{2}									
Cell No.	-		46,420	0,0000									
1	PThh	art		0,000000									
2	PThm	iac	0,000000	I									
	D (_											
	Bonferroni test;	var	iable C-5 (Th. h	artvigii (B2:LI2))									
	From Botwoon	POS MC	- 3.4667 df -	0,000									
	Dopulation		- 5,4007, ui -	<u>9,0000</u>									
	Population		14,000	{ 2 }									
1	DThba	rt	14,000	0,000001									
2	PThma	c	0.000001	0,000007									
-			0,000001										
	Bonferroni test;	vari	iable C-7 (Th. ha	artvigii (B2:L12))									
	Probabilities for	Pos	t Ho c Tests										
	Error: Between I	NS	= ,09422, df =	9,0000									
	Population		{1}	{2}									
Cell No.			2,9800	0,0000									
1	Phha	art		0,000000									
2	PThm	ac	0 000000										

	Bonferroni test; va	riable C-8 (Th. h	artvigii (B2:L12))
	Probabilities for Pc	ost Ho c Tests	
	Error: Between MS	= 2,5681, df =	9,0000
	Population	{1}	{2}
Cell No.		2,9000	6,1667
1	PThhart		0,008305
2	PThmac	0,008305	
	Ronformoni torti yar	iabla (* 12 (Th. h	artuigii (B2.112))
	Probabilities for Do	t Hoc Tests	
	From Botwoon MS	= 62204 df = 0	0,000
	Deputation	- ,02294, ui -	9,0000
	Population	{ }	{2}
Cell No.		2,0820	0,000
1	PIhhart		0,001833
2	PThmac	0,001833	
	Dopformoni tost. una	ichle C 16 (Th. h	outuinii (DOJIO))
	Donierroni test; var	table C-10 (11). It	artvigii (b2:Li2))
	Front Detugen MC		0.0000
	Error: between MS	= ,06979, di =	9,0000
	Population	{ }	{2}
Cell No.		3,3200	,00152
1	PThhart		0,000000
2	PThmac	0,000000	
	D		
	Bonferroni test; var	iable C-20 (Th. h	artvigii (B2:LI2))
	Probabilities for Pos	st Hoc Tests	
	Error: Between MS	= 1,0330, df $=$ 9	9,0000
	Population	{1}	{2}
Cell No.		,32182	2,0500
1	PThhart		0,020444
2	PThmac	0,020444	
	Bonferroni test; var	iable C-23 (Th. h	artvigii (B2:L12))
	Probabilities for Pos	st Ho c Tests	0 、 //
	Error: Between MS	= ,56611, df = 9	,0000
	Population	{1}	{2}
	•	0.0000	1 6500
Cell No.		0,0000	1,00000
Cell No. 1	PThhart	0,0000	0,005558

Th. teucrioides subsp. canda	ilicus – ANOVA
------------------------------	----------------

	Univariate Results for Each DV (CANDILICUS) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition											
	Degr. of C-1 C-1 C-1 C-1 C-3 C-3 C-3 C-3											
Effect	Freedom	55	MS	F	р	55	MS	F	р			
Intercept	1	1019,088	1019,088	5093,854	0,000000	154,6954	154,6954	98,05241	0,000000			
Population	5	11,571	2,314	11,568	0,000009	279,4400	55,8880	35,42414	0,000000			
Error	24	4,801	0,200			37,8643	1,5777					
Total	29	16,373				317,3044						

	Univariate Sigma-rest Effective I	e Results fo tricted para typothesis	or Each DV ameterizati decompos	(CANDILIC ion ition	CUS)			
	C-4	C-4	C-4	C-4	C-5	C-5	C-5	C-5
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р
Intercept	403,6016	403,6016	1554,599	0,000000	411,4303	111,4303	226,0056	0,000000
Population	8,1011	1,6202	6,241	0,000767	49,2406	9,8481	5,4097	0,001803
Error	6,2308	0,2596			43,6906	1,8204		
Total	14,3319				92,9312			

	Univariate Results for Each DV (CANDILICUS) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	C-6 C-6 C-6 C-6 C-7 C-7 C-7 C-7										
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р			
Intercept	99,9916	99,99163	35,92191	0,000003	214,4118	214,4118	50,89569	0,000000			
Population	55,9594	11,19189	4,02068	0,008605	37,7185	7,5437	1,79067	0,152901			
Error	66,8060	2,78358			101,1065	4,2128					
Total	122,7654				138,8249						

	Univariate Sigma-restri Effective hy	Results for E icted parame pothesis de	Each DV (CA eterization compositior	NDILICUS)						
	C-8 C-8 C-8 C-9 C-9 C-9 C-9										
Effect	55	MS F p SS MS F p									
Intercept	133,1506	133,1506	106,4426	0,000000	0,3003	0,30030	0,123789),728032			
Population	127,6456	25,5291	20,4084	0,000000	61,8765	12,37529	5,101378	0,002513			
Error	30,0220	1,2509			58,2209	2,42587					
Total	157,6676				120,0974						

	Univariat Sigma-res Effective I	e Results fo tricted para hypothesis (r Each DV meterizatio decomposi	(CANDILIC on tion	:US)					
	C-11 C-11 C-11 C-12 C-12 C-12 C-12									
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р		
Intercept	37,5204	37,52042	24,58086	0,000046	6,7057	6,70565	7,28971	0,012508		
Population	172,3826	34,47652	22,58671	0,000000	165,6014	33,12028	36,00504	0,000000		
Error	36,6338	1,52641			22,0771	0,91988				
Total	209,0164				187,6785					

	Univariat Sigma-res Effective	e Results f tricted par hypothesis	or Each DV ameterizat decompos	/ (CANDILI ion sition	CUS)				
	C-14 C-14 C-14 C-15 C-15 C-15 C-15								
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р	
Intercept	1,4991	1,49913	0,380800	0,542986	96,35971	96,35971	54,05971	0,000000	
Population	58,4447	11,68895	2,969156	0,031718	45,10354	9,02071	5,06080	0,002627	
Error	94,4830	3,93679			42,77924	1,78247			
Total	152,9277				87,88278				

	Univariate Sigma-restr Effective hy	Univariate Results for Each DV (CANDILICUS) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	C-17 C-17 C-17 C-18 C-18 C-18 C-18											
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р				
Intercept	32,8025	32,80254	16,19145	0,000496	11,4322	11,43219	5,90378	0,022960				
Population	152,3531	30,47062	15,04041	0,000001	115,7925	23,15851	11,95946	0,000007				
Error	48,6220	2,02592			46,4740	1,93642						
Total	200,9751				162,2666							

	Univariat Sigma-res Effective I	e Results f tricted par hypothesis	or Each D ameteriza decompo	V (CAND) Ition Sition	LICUS)			
	C-19	C-19	C-19	C-19	C-20	C-20	C-20	C-20
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р
Intercept	11,93010	11,93010	5,084576	0,033536	4,7599	4,75993	1,694037),205425
Population	27,25759	5,45152	2,323422),074286	91,6955	18,33910	6,526808	0,000578
Error	56,31196	2,34633			67,4355	2,80981		
Total	33,56955				159,1310			

	Bonferroni te	est; variabl	e C-1 (sect	io Teucrioi	ides final 12	2.2010)	
	Probabilities	for Post H	oc Tests				
	Error: Betwe	en MS = ,	20006, df	= 24,000			
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}
Cell No.		6,3484	6,7166	4,9600	5,3610	5,5467	6,2793
1	2		1,000000	0,000787	0,028296	0,200128	1,000000
2	9	1,000000		0,000031	0,001057	0,010200	1,000000
3	12	0,000787	0,000031		1,000000	0,933901	0,000864
4	13	0,028296	0,001057	1,000000		1,000000	0,036186
5	tteuc	0,200128	0,010200	0,933901	1,000000		0,271227
6	Ttc	1,000000	1,000000	0,000864	0,036186	0,271227	
	Bonferroni te	est: variabl	e C-3 (sect	tio Teucrio	ides final 1	2.2010)	
	Probabilities	for Post H	oc Tests				
	Error: Betwe	en MS = 1	,5777, df	= 24,000			
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}
Cell No.		5,2238	-,3306	-1,577	-,3686	6,0290	4,7427
1	2		0,000005	0,000000	0,000004	1,000000	1,000000
2	9	0,000005		1,000000	1,000000	0,000001	0,000010
3	12	0,000000	1,000000		1,000000	0,000000	0,000000
4	13	0,000004	1,000000	1,000000		0,000001	0,000009
5	tteuc	1,000000	0,000001	0,000000	0,000001		1,000000
6	Ttc	1,000000	0.000010	0.000000	0.000009	1.000000	
						.,	
	Ronferroni te	est• variabl	e C-4 (sect	io Teucrio	ides final 1	2 2010)	
	Bonferroni te Probabilities	est; variabl for Post H	e C-4 (sect	io Teucrio	ides final 1	2.2010)	I
	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe	est; variabl for Post H en MS =	e C-4 (sect oc Tests 25962, df	io Teucrio = 24.000	ides final 1	2.2010)	
	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population	est; variabl for Post H en MS = , {1}	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2}	io Teucrio = 24,000 {3}	ides final 1 {4}	2.2010)	{6}
Cell No.	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population	est; variabl for Post H en MS = , {1} 3,3800	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578	ides final 1 {4} 4,0320	2.2010) {5} 4,2833	{6} 3,7122
Cell No. 1	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2	est; variabl for Post H en MS = , {1} 3,3800	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571	ides final 1 {4} 4,0320 0,814820	2.2010) {5} 4,2833 0,213867	{6} 3,7122 1,000000
Cell No. 1 2	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9	est; variabl for Post H en MS = , {1} 3,3800 0,657742	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404	{4} 4,0320 0,814820 0,005396	<pre>{5} 4,2833 0,213867 0,001523</pre>	{6} 3,7122 1,000000 0,045320
Cell No. 1 2 3	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12	est; variabl for Post H en MS = , {1} 3,3800 0,657742 0,691571	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404	{4} 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000	2.2010) {5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000	{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000
Cell No. 1 2 3 4	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13	est; variabl for Post H en MS = , {1} 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,000000	ides final 1 {4} 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000	<pre>{5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000</pre>	{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000
Cell No. 1 2 3 4 5	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 tteuc	est; variabl for Post H en MS = , {1} 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820 0,213867	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396 0,001523	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,000000 1,000000	(4) 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000 1,000000	2.2010) {5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000	<pre>{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000 1,000000</pre>
Cell No. 1 2 3 4 5 6	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 13 tteuc Ttc	est; variabl for Post H en MS = , {1} 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820 0,213867 1,000000	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396 0,001523 0,045320	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,000000 1,000000 1,000000	(4) 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000 1,000000 1,000000	<pre>{5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000 1,000000</pre>	{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000 1,000000
Cell No. 1 2 3 4 5 6	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 13 tteuc Ttc	est; variabl for Post H en MS = , {1} 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820 0,213867 1,000000	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396 0,001523 0,045320	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,000000 1,000000 1,000000	(4) 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000 1,000000 1,000000	2.2010) {5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000 1,000000	{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000 1,000000
Cell No. 1 2 3 4 5 6	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 13 tteuc Ttc Bonferroni te Probabilities	est; variabl for Post H en MS = , {1} 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820 0,213867 1,000000 est; variabl for Post H	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396 0,001523 0,045320 e C-5 (sect	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,000000 1,000000 1,000000 io Teucrio	(4) 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000	<pre>{5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000 1,000000 2.2010)</pre>	{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000 1,000000
Cell No. 1 2 3 4 5 6	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 13 tteuc Ttc Bonferroni te Probabilities	est; variabl for Post H en MS = , {1} 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820 0,213867 1,000000 est; variabl for Post H en MS = 1	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396 0,001523 0,045320 e C-5 (sect oc Tests 8204, df	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,0000000 1,000000 1,0000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,00000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,00000000 1,00000000 1,00000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,00000000 1,0000000000	(4) 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000	<pre>{5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000 1,000000 2.2010)</pre>	{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000 1,000000
Cell No. 1 2 3 4 5 6	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 13 tteuc Ttc Bonferroni te Probabilities Error: Betwe	est; variabl for Post H en MS = , {1} 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820 0,213867 1,000000 est; variabl for Post H en MS = 1	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396 0,001523 0,045320 e C-5 (sect oc Tests ,8204, df	io Teucrio = $24,000$ {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,000000 1,000000 1,000000 io Teucrio = $24,000$	{4} 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000	<pre>{5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000 1,000000 2,2010)</pre>	{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000 1,000000
Cell No. 1 2 3 4 5 6	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 13 tteuc Ttc Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population	est; variabl for Post H en $MS = ,$ {1} 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820 0,213867 1,000000 est; variabl for Post H en $MS = 1$ {1} 2,6622	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396 0,001523 0,045320 e C-5 (sect oc Tests ,8204, df {2} 1,6064	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,000000 1,000000 1,000000 io Teucrio = 24,000 {3} 4,1338	(4) 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 ides final 1	<pre>{5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000 1,000000 2.2010) {5} 4,3360</pre>	{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000
Cell No. 1 2 3 4 5 6 Cell No.	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 13 14 12 13 12 13 12 13 12 13 12 13 12 13 12 13 12 13 12 13 12 13 13 12 13 13 12 13 13 12 13 13 14 12 13 13 14 14 14 14 14 14 14 14 14 14 14 14 14	est; variabl for Post H en MS = , {1} 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820 0,213867 1,000000 est; variabl for Post H en MS = 1 {1} 2,6622	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396 0,001523 0,045320 e C-5 (sect oc Tests ,8204, df {2} 1,6064 1,000000	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,0000000 1,00000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000 1,0000000000	(4) 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 ides final 1 (4) 4,1876	2.2010) {5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000 1,000000 2.2010) {5} 4,3360 1,000000	{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000
Cell No. 1 2 3 4 5 6 Cell No. 1 2	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 13 13 14 12 13 13 12 13 13 12 13 13 12 13 12 13 13 12 13 13 12 13 13 12 13 13 12 13 13 12 13 13 12 13 13 12 13 13 12 13 13 14 14 14 14 14 14 14 14 14 14 14 14 14	est; variabl for Post H en $MS = ,$ {1} 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820 0,213867 1,000000 est; variabl for Post H en $MS = 1$ {1} 2,6622	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396 0,001523 0,045320 e C-5 (sect oc Tests ,8204, df {2} 1,6064 1,000000	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 io Teucrio = 24,000 {3} 4,1338 1,000000 0,101912	(4) 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000	<pre>{5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000 1,000000 2.2010) {5} 4,3360 1,000000 0,089651</pre>	{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000
Cell No. 1 2 3 4 5 6 Cell No. 1 2 3	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 13 tteuc Ttc Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12	est; variabl for Post H en $MS = ,$ $\{1\}$ 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820 0,213867 1,000000 est; variabl for Post H en $MS = 1$ $\{1\}$ 2,6622 1,000000	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396 0,001523 0,045320 e C-5 (sect oc Tests ,8204, df {2} 1,6064 1,000000	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 4,1338 1,000000 0,101912	(4) 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000	<pre>{5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000 1,000000 2.2010) {5} 4,3360 1,000000 0,089651 1,000000 </pre>	<pre>{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 6 {6} 5,4475 0,034576 0,001331 1,000000 1,000000</pre>
Cell No. 1 2 3 4 5 6 Cell No. 1 2 3 4 3 4	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 13 13 14 12 13 13 12 13 12 13 12 13 12 12 12	est; variabl for Post H en $MS = ,$ {1} 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820 0,213867 1,000000 est; variabl for Post H en $MS = 1$ {1} 2,6622 1,000000 1,000000 1,000000	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396 0,001523 0,045320 e C-5 (sect oc Tests ,8204, df {2} 1,6064 1,000000 0,101912 2,087744	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 4,1338 1,000000 0,101912 1,000000	{4} 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 0,087744 1,000000	<pre>{5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000 1,000000 2,2010) {5} 4,3360 1,000000 0,089651 1,000000 1,0</pre>	{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000
Cell No. 1 2 3 4 5 6 Cell No. 1 2 3 4 5 5	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 13 tteuc Ttc Bonferroni te Probabilities Error: Betwe Population 2 9 12 13 tteuc	est; variabl for Post H en $MS = ,$ {1} 3,3800 0,657742 0,691571 0,814820 0,213867 1,000000 0,213867 1,000000 est; variabl for Post H en $MS = 1$ {1} 2,6622 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000	e C-4 (sect oc Tests 25962, df {2} 2,6944 0,657742 0,004404 0,005396 0,001523 0,045320 e C-5 (sect oc Tests ,8204, df {2} 1,6064 1,000000 0,101912 0,087744 0,089651	io Teucrio = 24,000 {3} 4,0578 0,691571 0,004404 1,000000 1,000000 1,000000 io Teucrio = 24,000 {3} 4,1338 1,000000 0,101912 1,0000000 1,000000 1,0000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,0000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,00000000 1,00000000 1,00000000 1,0000000000	(4) 4,0320 0,814820 0,005396 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000	<pre>{5} 4,2833 0,213867 0,001523 1,000000 1,000000 1,000000 2.2010) {5} 4,3360 1,000000 0,089651 1,000000 1,0</pre>	<pre>{6} 3,7122 1,000000 0,045320 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 </pre>

Th. teucrioides subsp. *candilicus* - Post Hoc Tests

	Bonferron	i test; varia	ble C-6 (se	ctio Teucric	oides final 1	2.2010)	
	Probabiliti	es for Post	Hoc Tests				
	Error: Betv	veen MS =	2,7836, d	f = 24,000)		
	Populatio	n {1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{ 6}
Cell No.	1	3,7902	2,5302	,63380	-,3954	2,6010	1,8700
1		2	1,000000	0,095029	0,008598	1,000000	1,000000
2		91,00000	0	1,000000	0,158717	1,000000	1,000000
3		12 0,09502	9 1,00000	0	1,000000	1,000000	1,000000
4		13 0,00859	8 0,15871	7 1,000000)	0,197622	0,516651
5	tter	uc 1,00000	0 1,000000	0 1,000000	0,197622		1,000000
6	Т	tc 1,00000	0 1,00000	0 1,000000	0,516651	1,000000	
	Ponforroni	tects yorigh	lo C 9 (cost	ie Teucrioi	dec final 12	2010)	
	Probabilitie	lest; variau	le C-o (secu loc Tests	10 reaction		2010)	
	Fror Retu	MS = 101 POSCI	12509 df:	- 24 000			
	Populatio	//////////////////////////////////////	1,2509, ui - 131	121	[4]	(5)	161
Cell No.	n	3 2964	-2 281	3 0482	2 7040	2 1083	3 8517
1		5,2701	0.000001	1 000000	1 000000	1 000000	1 000000
2	9	0.000001	0,000000	0.000001	0.000004	0.000074	0.000000
3	12	1.000000	0.000001		1.000000	1.000000	1.000000
4	13	1.000000	0.000004	1.000000	.,	1.000000	1.000000
5	tteuc	1.000000	0.000074	1.000000	1.000000	.,	0.355861
6	Ttc	1.000000	0.000000	1.000000	1.000000	0.355861	
	Ponferroni	tect: varia	ble C-Q (cer	tio Teucric	videc final 1	2 2010)	
	Probabiliti	ector Post	Hoc Tests	lio reacho	nues mar n	2.2010)	
	Fror Retv	$u_{PPD} MS =$	2 4259 d	F = 24 000	1		
	Populatio	su su	2,4257, G	121	[A]	151	161
	n	1 9406	-2 281	- 6372	- 5346	1 8093	30700
1		1,2400	0.003836	0 226732	0.286565	1,00000	1,000000
2	<u> </u>	0.003836	0,005050	1,000000	1,000000	0,000000	0 169688
2	12	0,005050	1 000000	1,000000	1,000000	0 /17500	1 000000
3	12	0,220132	1,000000	1 000000	1,000000	0,417555	1,000000
4 C	15	1,000000	0,000000	0.417500	0.515616	0,515010	1,000000
о О		1,000000	0,009809	0,417599	0,515010	1 000000	1,000000
6		1,000000	0,169688	1,000000	1,000000	1,000000	1

	Bonferroni Probabilitie	test; variab es for Post H	le C-11 (sect loc Tests	tio Teucrioio	des final 12.	2010)				
	Error: Betw	rror: Between $MS = 1,5264$, df = 24,000								
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}			
Cell No.	n	-2,712	2,2712	3,3330	3,4396	-1,803	2,2277			
1	2		0,000020	0,000001	0,000001	1,000000	0,000012			
2	9	0,000020		1,000000	1,000000	0,000772	1,000000			
3	12	0,000001	1,000000		1,000000	0,000032	1,000000			
4	13	0,000001	1,000000	1,000000		0,000023	1,000000			
5	tteuc	1,000000	0,000772	0,000032	0,000023		0,000544			
6	Ttc	0,000012	1,000000	1,000000	1,000000	0,000544				

	Bonferroni	test; variable	e C-12 (secti	o Teucrioid	es final 12.2	010)			
	Probabilitie	s for Post Ho	oc Tests						
	Fror: Between $MS = ,91988$, df = 24,000								
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}		
Cell No.		-2,712	1,3600	1,8758	1,2376	-2,592	3,6867		
1	2		0,000009	0,000001	0,000015	1,000000	0,000000		
2	9	0,000009		1,000000	1,000000	0,000036	0,007781		
3	12	0,000001	1,000000		1,000000	0,000005	0,070200		
4	13	0,000015	1,000000	1,000000		0,000058	0,004562		
5	tteuc	1,000000	0,000036	0,000005	0,000058		0,000000		
6	Ttc	0,000000	0,007781	0,070200	0,004562	0,000000			

	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe	est; variable for Post Ho en MS = 10	C-15 (section C Tests 7825 df =	o Teucrioide 24 000	es final 12.2	010)	
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}
Cell No.		2,8100	2,0222	,36100	-,0664	3,4385	2,2623
1	2		1,000000	0,117810	0,034803	1,000000	1,000000
2	9	1,000000		0,912076	0,312678	1,000000	1,000000
3	12	0,117810	0,912076		1,000000	0,032348	0,408329
4	13	0,034803	0,312678	1,000000		0,009833	0,123416
5	tteuc	1,000000	1,000000	0,032348	0,009833		1,000000
6	Ttc	1,000000	1,000000	0,408329	0,123416	1,000000	

	Bonferroni Probabilitie	test; variabl s for Post H	e C-17 (sect oc Tests	io Teucrioio	des final 12.2	2010)			
	Error: Between $MS = 2,0259$, df = 24,000								
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}		
Cell No.	n	-1,849	2,2452	3,0242	3,0422	-2,592	2,4462		
1	2		0,001968	0,000220	0,000209	1,000000	0,000651		
2	9	0,001968		1,000000	1,000000	0,000528	1,000000		
3	12	0,000220	1,000000		1,000000	0,000068	1,000000		
4	13	0,000209	1,000000	1,000000		0,000065	1,000000		
5	tteuc	1,000000	0,000528	0,000068	0,000065		0,000184		
6	Ttc	0,000651	1,000000	1,000000	1,000000	0,000184			

	Bonferroni te Probabilities Error: Betwe	est; variabl for Post H en MS = 1	e C-18 (sec oc Tests .9364. df	tio Teucrio = 24.000	oides final	12.2010)	
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}
Cell No.		,57160	-2,281	-,2434	-,5346	2,9825	3,2340
1	2		0,052185	1,000000	1,000000	0,244951	0,063512
2	9	0,052185		0,442466	0,882307	0,000125	0,000014
3	12	1,000000	0,442466		1,000000	0,030826	0,005733
4	13	1,000000	0,882307	1,000000		0,014184	0,002383
5	tteuc	0,244951	0,000125	0,030826	0,014184		1,000000
6	Ttc	0,063512	0,000014	0,005733	0,002383	1,000000	

	Bonferroni te Probabilities	est; variabl for Post H	e C-20 (see loc Tests	ctio Teucri	oides final	12.2010)				
	Error: Betwe	From: Between $MS = 2,8098$, df = 24,000								
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}			
Cell No.		,87040	-2,281	-1,577	-,5346	3,0060	-1,890			
1	2		0,099430	0,448250	1,000000	1,000000	0,179162			
2	9	0,099430		1,000000	1,000000	0,001331	1,000000			
3	12	0,448250	1,000000		1,000000	0,006523	1,000000			
4	13	1,000000	1,000000	1,000000		0,065210	1,000000			
5	tteuc	1,000000	0,001331	0,006523	0,065210		0,002083			
6	Ttc	0,179162	1,000000	1,000000	1,000000	0,002083				

	Univariate	Results fo	r Each D'	V (secti	o Teucri	oides	s final 12	2.2010	ALL)			
	Sigma-rest	ricted para	meteriza	tion								
	Effective h	ypothesis	decompo	sition								
	Degr. of	C-1	C-1	C-1	C-	1	C-3		C-3	C-3		C-3
Effect	Freedom	55	MS	F	p				MS	F		р
Intercept	1	712,1845 7	12,1845	1307,1	87 0,000	0000	4,70	78 4,7	0776	55),5357	63 (0,475476
Populatior	3	6,7015	2,2338	4,1	00 0,020	6035	10,89	77 3,6	53258	30 0,4134	03	0,745821
Error	15	8,1723	0,5448				131,80	54 8,7	/8702	28		
Total	18	14,8738					142,70	32				
	Univeriat	e Deculto f	or Each I	N (@	tio Teur	rioid	lec final	12.20	10 AI	11)		
	Sigma-res	tricted na	ameteriz	vation	alo reuc	noie	ics mia	12.20	1074			
	Effective	hypothesis	decomp	osition	า							
	C-4	C-4	C-4		C-4	(C-5	C-5		C-5		C-5
Effect	55	MS	F		р		55	MS		F		р
Intercept	397,8471	397,847	422,45	39 0	,000000	213	3,6374	213,63	374 3	871,6554	0	,000000
Population	15,8554	5,285	1 5,61	20 0	,008760	10),1708	3,39	903	5,8979	0	,007244
Error	14,1263	0,9418	3			8	,6224	0,57	748			
Total	29,9817	'				18	,7932					
	Liniumia	to Doculto	fan Fach	DUL	artia Tar		ides fin	al 10.	2010	A11\		
	Cirmo ro	te Results	TOF Each	DV (S		ICFIC	ndes fin	iai iz.	2010	ALL)		
	Signa-re	sincled pa	is docom	IZation								
	c	nypomes			л С С	_	<i>с</i> 7		7	67		<i>с</i> 7
Effort	C-0	C-0	- C-0	P	C-0		C-7		/ c	C-7		C-7
Intercent	270.000	0 279 000		500	P		33	10.00	0764	F 7 07750	00	P
Intercept	278,990		10 402,4	202	0,00000	14	9,0870	49,00	3/04	7,21155	80	,010535
Population	5,260	9 1,753	2,5	297 0	0,09646		4,1745	1,3	9152	0,20630	10,	,890437
Error	10,398	2 0,693	52			10	71,1763	6,74	1509		+	
Total	15,659	1				10	5,3509					
	Universit	o Doculto i	for Each	DV (co	ctio Tou	crici	doc fina	1 12 2	010.7			
	Germa rec	e Kesulls I tricted per	ior Each	UV (se	cito reu	CHOI	ues nna	11 12.2	010 /	\LL)		
	sigma-res	incleu pa	ameteri	zation								

Th. teucrioides subsp. alpinus - ANOVA

	Univariate	e Results fo	r Each DV	(sectio Teu	crioides fin	al 12.2010	ALL)			
	Sigma-rest	igma-restricted parameterization								
	Effective I	ffective hypothesis decomposition								
	C-8	C-8	C-8	C-8	C-10	C-10	C-10	C-10		
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р		
Intercept	283,2473	283,2473	379,1533	0,000000	43,00626	43,00626	14,82690	0,001572		
Population	11,0041	3,6680	4,9100	0,014260	33,90139	11,30046	3,89596	0,030526		
Error	11,2058	0,7471			43,50835	2,90056				
Total	22,2099				77,40974					

	Univariate Sigma-rest	e Results for ricted para	r Each DV meterizati	(sectio Teu	icrioides fir	nal 12.2010	ALL)	
	Effective h	ypothesis (lecomposi	tion				
	C-11	C-11	C-11	C-11	C-14	C-14	C-14	C-14
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р
Intercept	39,08534	39,08534	6,812841	0,019697	11,26580	11,26580	4,482232	0,051371
Populatior	11,15643	3,71881	0,648214	0,596142	17,30960	5,76987	2,295610	0,119377
Error	86,05516	5,73701			37,70153	2,51344		
Total	97,21159				55,01113			
1		D	E L DU	(1.1.1	1.10.0010		
	Univariate	e Results fo	r Each DV	(sectio Ter	ucrioides fi	nal 12.2010	ALL)	
	Univariate Sigma-rest	e Results fo ricted para	r Each DV meterizati	(sectio Ter on	ucrioides fi	nal 12.2010) ALL)	
	Univariate Sigma-rest Effective h	e Results fo ricted para	r Each DV meterizati decompos	(sectio Ter on ition	ucrioides fi	nal 12.2010) ALL)	
	Univariate Sigma-rest Effective 1 C-17	e Results fo ricted para typothesis C-17	r Each DV meterizati decompos C-17	(sectio Ten on ition C-17	ucrioides fin	nal 12.2010 C-18	C-18	C-18
Effect	Univariate Sigma-rest Effective h C-17 SS	e Results fo ricted para typothesis C-17 MS	r Each DV meterizati decompos C-17 F	isectio Ten ion ition C-17 P	C-18	C-18 MS	C-18	C-18
Effect Intercept	Univariate Sigma-rest Effective H C-17 SS 0,65912	e Results fo ricted para nypothesis C-17 MS 0,659120	r Each DV meterizati decompos C-17 F 0,123297	(sectio Ten ion ition C-17 p '0,73036	C-18 55 31,10547	C-18 MS 7 31,10547	C-18 F 7,952856	C-18 p 0,012925
Effect Intercept Populatior	Univariate Sigma-rest Effective I C-17 SS 0,65912 11,92183	e Results fo cricted para typothesis C-17 MS 0,659120 3,973943	r Each DV meterizati decompos C-17 F 0,123297 0,743375	(sectio Ten ition C-17 p ' 0,730360	C-18 SS 31,10547 7 0,12328	C-18 MS 7 <u>31,10547</u> 3 0,04109	C-18 F 7,952856 0,010506	C-18 p <u>0,012925</u> 0,998456
Effect Intercept Populatior Error	Univariate Sigma-rest Effective h C-17 SS 0,65912 11,92183 80,18715	e Results fo tricted para typothesis C-17 MS 0,659120 3,973943 5,345810	r Each DV meterizati decompos C-17 F 0,123297 0,743375	(sectio Ten ion C-17 P 0,730360	C-18 SS 31,10547 7 0,12328 58,66849	C-18 M5 7 <u>31,10547</u> 3 0,04109 9 3,91123	C-18 F 7,952856 0,010506	C-18 p <u>0,012925</u> 0,998456

	Th. teucrioide	es subsp. al	lpinus – Po	st Hoc Tes	ts				
	Bonferroni te	est; variabl	e C-1						
	Probabilities	for Post H	oc Tests						
	Error: Between $MS = ,54482, df = 15,000$ Population {1} {2} {3} {4}								
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}				
Cell No.		7,1108	6,0642	5,9710	5,4580				
1	3		0,243062	0,164953	0,026968				
2	4	0,243062		1,000000	1,000000				
3	5	0,164953	1,000000	-	1,000000				
4	7	0.026968	1.000000	1.000000					
	Denfermenit								
	Bonterroni te	est; Variabi	e C-4						
	Probabilities	TOP POST H		15 000					
	Error: Betwe	en MS = ,	94175, at :	= 15,000	(1)				
Call Ma	Population	{ }	{2}	{3}	{4} 2.02.40				
Cell No.		5,1896	5,7094	4,2564	3,2340				
1	3	1.000000	1,000000	0,895148	0,053396				
2	4	1,000000		0,190711	0,010406				
3	5	0,895148	0,190711		0,822858				
4	7	0,053396	0,010406	0,822858					
	Ponferroni t	oct: variab	la C-5						
	Probabilities	for Post H	loc Tests						
	Error: Potur	MS =	57/02 df	- 15 000					
	Deputation		,57465, ui	- 15,000	(4)				
	Population	{I} 4 2020	{ 2 }	{ ⁵ }	{ 4 }				
1	2	4,2050	1,000000	5,1270	2,2430				
2	5	1.000000	1,000000	0,242125	0,009447				
2	4	1,000000	2 765075	J,705075	0,031950				
3	2	0,242123	J,765075	2 (20200	0,020299				
4	/	0,009447	0,031956	J,620299					
	Bonferroni te	est: variabl	e C-8						
	Probabilities	for Post H	oc Tests						
	Error: Betwe	en MS = .	74705, df	= 15,000					
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}				
Cell No.		4,1986	4.8920	3.6936	2,7323				
1	3		1.000000	1.000000	0.138833				
2	4	1 000000	.,) 267280	0.012195				
3	5	1 000000	0 267280	,201200	0 708393				
4	7	0 138833	0.012195	708393					
7	,	0,150055	0,012175	5,700575					
	Bonferroni t	est; variabl	le C-10						
	Probabilities for Post Hoc Tests								
	Error: Betwe	en MS = 2	2,9006, df	= 15,000					
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}				
Cell No.		1,9818	2,9734	1,9044	-,8135				
1	3		1,000000	1,000000	0,163302				
2	4	1,000000		1,000000	0,028291				
3	5	1,000000	1,000000		0,186455				
4	7	0.163302	0.028291	0.186455					

ПАРАРТНМА

	Univariate I Sigma-restri Effective hv	Results for I cted param pothesis de	Each DV eterization)n							
	Degr of	C-1	C-1	C-1	0	-1	C-2	C-2	C-2	C-2	
Effect	Freedom	55	MS	F		D	SS	MS	F	p	
Intercept	1	673,5451 5	73,5451 12	281,246	0,00	0000 2	2,745	2 2,74	519),8035	53),384194	
Population	3	0,6605	0,2202	0,419	0,74	12125 7	1,431	3 23,810	043 6,9696	34 7,003693	
Error	15	7,8854	0,5257			5	1,244	7 3,41	631		
Total	18	8,5459				22	2,676	0			
	Univariate Sigma-rest Effective h	nivariate Results for Each DV igma-restricted parameterization ffective hypothesis decomposition									
	C-3	C-3	C-3	C-3		C-4		C-4	C-4	C-4	
Effect	55	MS	F	p		55		MS	F	р	
Intercept	8,6321	8,63215	1,742195	0,2066	551	413,53	46 41	13,5346	396,6978	0,000000	
Population	89,4525	29,81750	6,017959	0,0066	97	14,81	58	4,9386	4,7375	0,016150	
Error	74,3213	4,95475				15,630	66	1,0424			
Total	163,7738					30,452	24				
	Univariate Sigma-rest Effective h	e Results fo ricted para sypothesis	or Each DV ameterizati decompos	ion ition							
	C-5	C-5	C-5	C-5		C-6		C-6	C-6	C-6	
Effect	55	MS	F	р		55		MS	F	р	
Intercept	158,4356	158,4356	128,7882	0,0000	000	315,21	69 31	5,2169	406,2894	0,000000	
Population	5,0177	1,6726	1,3596	0,2930)27	0,75	34	0,2511	0,3237	0,808197	
Error	18,4530	1,2302				11,63	76	0,7758			
Total	23,4708					12,39	911				

Th. teucrioides subsp. teucrioides - ANOVA

	Univariate Sigma-rest Effective h	Univariate Results for Each DV Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	C-7	C-7	C-7	C-7	C-8	C-8	C-8	C-8				
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р				
Intercept	2,4480	2,44801	0,559732	0,465937	281,7542	281,7542	419,3997	0,000000				
Population	125,7838	41,92792	9,586743	0,000881	7,5960	2,5320	3,7690	0,033755				
Error	65,6030	65,6030 4,37353 10,0771 0,6718										
Total	191,3867				17,6731							

	Univariate Sigma-rest Effective I	Univariate Results for Each DV Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	C-9	C-9	C-9	C-9	C-10	C-10	C-10	C-10				
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р				
Intercept	8,91519	8,915186	7,482823	0,015327	18,1839	18,18388	11,80039	0,003682				
Population	5,17866	1,726220	1,448876	0,268221	106,1190	35,37302	22,95524	0,000007				
Error	17,87130	17,87130 1,191420 23,1143 1,54096										
Total	23,04996				129,2334							

	Univariate Sigma-resti Effective h	Univariate Results for Each DV Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition											
	Degr. of	C-11	C-11	C-11	C-11	C-14	C-14	C-14	C-14				
Effect	Freedom	55	MS	F	р	55	MS	F	р				
Intercept	1	72,2996	72,29956	?6,89039	0,000111	2,26587	265869?	0,718588	0,409930				
Population	3	73,0903	24,36342	9,06149	0,001151	5,72948	1,909827),605674	0,621439				
Error	15	15 40,3302 2,68868 47,29838 3,153226											
Total	18	113,4204				53,02786							

	Univariate Sigma-rest Effective h	Univariate Results for Each DV Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition									
	C 15	C 15	C 15	C 15							
	C-15	C-15	C-15	C-15							
Effect	55	MS	F	р							
Intercept	87,26590	87,26590	26,68535	0,000115							
Population	15,54224	5,18075	1,58424	0,234783							
Error	49,05271 3,27018										
Total	64,59495										

	Bonferroni test; variable C-2									
	Probabilities	for Post H	oc Tests							
	Error: Betwe	en MS = 3	,4163, df =	= 15,000						
	Population {1} {2} {3} {4}									
Cell No.	-	1,7628	-2,756	1,9660	,55475					
1	1		0,009148	1,000000	1,000000					
2	8	0,009148		0,006420	0,104830					
3	10	1,000000	0,006420		1,000000					
4	11	1,000000	0,104830	1,000000						
	Bonferroni	tect: variab	le C-3							
	Probabilitie	for Post H	loc Tests							
	Error: Betw	een $MS = 4$	4 9548 df	= 15 000						
	Population	m	1,0010,01	131	[4]					
Cell No	- opulation	-2 839	93620	14524	3 1587					
1	1	1	0.102514	0.048818	0.006727					
2	8	0.102514		1.000000	0.944120					
3	10	0.048818	1.000000		1.000000					
4	11	0.00(707								
		0,006727	1,000000							
	Ponforronit	0,006727	0,944120	1,000000						
	Bonferroni t	est; variabl	0,944120 le C-4	1,000000						
	Bonferroni t Probabilities	rest; variables for Post H	0,944120 e C-4 oc Tests 0424_df :	= 15 000						
	Bonferroni t Probabilities Error: Betwe	est; variable for Post H een MS = 1	0,944120 le C-4 loc Tests ,0424, df	= 15,000	[4]					
Cell No.	Bonferroni t Probabilities Error: Betwe Population	est; variable for Post H een MS = 1 {1} 5 2616	0,944120 le C-4 loc Tests ,0424, df {2} 5 5138	= 15,000 {3} 3,2908	{4} 4 6822					
Cell No.	Bonferroni t Probabilities Error: Betwe Population	est; variabl for Post H een MS = 1 {1} 5,2616	0,944120 le C-4 loc Tests ,0424, df {2} 5,5138 1 000000	1,000000 = 15,000 {3} 3,2908 0.048421	{4} 4,6822 1.000000					
Cell No.	Bonferroni t Probabilities Error: Betwe Population	est; variable for Post H een MS = 1 {1} 5,2616	0,944120 le C-4 loc Tests ,0424, df {2} 5,5138 1,000000	1,000000 = 15,000 {3} 3,2908 0,048421 0,021760	{4} 4,6822 1,000000					
Cell No. 1 2 3	Bonferroni t Probabilities Error: Betwe Population	0.006727 eest; variable for Post H een MS = 1 {1} 5,2616 1,000000 0.048421	0,944120 le C-4 loc Tests ,0424, df {2} 5,5138 1,000000	1,000000 = 15,000 {3} 3,2908 0,048421 0,021760	{4} 4,6822 1,000000 1,000000 0 361816					

Th. teucrioides subsp. *teucrioides* – Post Hoc Tests

	D (
	Bonferroni test; variable C-7										
	Probabilities	for Post H	loc Tests								
	Error: Betwe	een $MS = 4$	4,3735, df	= 15,000							
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}						
Cell No.		-2,839	-1,494	2,2446	3,5305						
1	1		1,000000	0,009576	0,002345						
2	8	1,000000		0,076537	0,016362						
3	10	0,009576	0,076537	-	1,000000						
4	11	0,002345	0,016362	1,000000							
	Bonferroni	test; variab	le C-8								
	Probabilitie	s for Post H	loc Lests								
	Error: Betw	een $MS =$,67180, df	= 15,000	1						
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}						
Cell No.		4,0076	4,6880	2,9594	3,8205						
1	1	l	1,000000	0,368288	1,000000						
2	8	31,000000)	0,027157	0,812834						
3	10	0,368288	0,027157		0,829014						
4	11	1,000000	0,812834	0,829014							
4	11 Bonferroni te	1,000000 st; variable	0,812834 C-10	0,829014							
4	Bonferroni te Probabilities f	I 1,000000 st; variable or Post Ho	0,812834 C-10 c Tests	0,829014							
4	Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee	t,000000 st; variable for Post Ho en MS = 1.5	C-10 C-10 c Tests 5410, df = 1	0,829014							
4	Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population	1,000000 st; variable for Post Ho en MS = 1,5 {1}	C-10 c Tests 5410, df = 1 {2}	0,829014	{4}						
4 Cell No.	11 Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population	1,000000 st; variable for Post Ho en MS = 1,5 {1} 2,3220	0,812834 C-10 c Tests 5410, df = 1 {2} 4,0906	0,829014 15,000 {3} -1,744	{4} -,7367						
4 Cell No. 1	11 Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population 1	1,000000 st; variable for Post Ho en MS = 1,5 {1} 2,3220	0,812834 C-10 c Tests 5410, df = 1 {2} 4,0906 0,238087	0,829014 15,000 {3} -1,744 0,000672	{4} -,7367 0,013559						
4 Cell No. 1 2	11 Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population 1 8	1,000000 st; variable for Post Ho en MS = 1,5 {1} 2,3220 0,238087	0,812834 C-10 c Tests 5410, df = 1 {2} 4,0906 0,238087	0,829014 15,000 {3} -1,744 0,000672 0,000013	{4} -,7367 0,013559 0,000211						
4 Cell No. 1 2 3	11 Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population 1 8 10	1,000000 st; variable for Post Ho en MS = 1,5 {1} 2,3220 0,238087 0,000672	0,812834 C-10 c Tests 5410, df = 1 {2} 4,0906 0,238087 0,000013	0,829014 15,000 {3} -1,744 0,000672 0,000013	{4} -,7367 0,013559 0,000211 1,000000						
4 Cell No. 1 2 3 4	11 Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population 1 8 10 11	1,000000 st; variable for Post Ho en MS = 1,5 {1} 2,3220 0,238087 0,000672 0,013559	0,812834 C-10 c Tests 5410, df = 1 {2} 4,0906 0,238087 0,000013 0,000211	0,829014 15,000 {3} -1,744 0,000672 0,000013 1,000000	{4} -,7367 0,013559 0,000211 1,000000						
4 Cell No. 1 2 3 4	Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population 1 8 10 11 8	1,000000 st; variable for Post Ho en MS = 1,5 {1} 2,3220 0,238087 0,000672 0,013559 est: variable	0,812834 C-10 c Tests 5410, df = 1 {2} 4,0906 0,238087 0,000013 0,000211	0,829014 15,000 {3} -1,744 0,000672 0,000013 1,000000	{4} -,7367 0,013559 0,000211 1,000000						
4 Cell No. 1 2 3 4	Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population 1 8 10 11 Bonferroni te Probabilities	1,000000 st; variable for Post Ho en MS = 1,5 {1} 2,3220 0,238087 0,000672 0,013559 est; variable for Post H	0,812834 C-10 c Tests 5410, df = 1 {2} 4,0906 0,238087 0,000013 0,000211 le C-11 loc Tests	0,829014 15,000 {3} -1,744 0,000672 0,000013 1,000000	{4} -,7367 0,013559 0,000211 1,000000						
4 Cell No. 1 2 3 4	Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population 1 8 10 11 Bonferroni te Probabilities Error: Betwee	1,000000 st; variable for Post Ho en MS = 1,5 {1} 2,3220 0,238087 0,000672 0,013559 est; variable for Post H	0,812834 C-10 c Tests 5410, df = 1 {2} 4,0906 0,238087 0,000013 0,000211 e C-11 oc Tests 0,6887, df	0,829014 15,000 {3} -1,744 0,000672 0,000013 1,000000 = 15,000	{4} -,7367 0,013559 0,000211 1,000000						
4 Cell No. 1 2 3 4	11 Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population 1 1 8 10 11 Bonferroni te Probabilities Error: Betwee Population	1,000000 st; variable for Post Ho en MS = 1,5 {1} 2,3220 0,238087 0,000672 0,013559 est; variabl for Post H een MS = 2	0,812834 C-10 c Tests 5410, df = 1 {2} 4,0906 0,238087 0,000013 0,000211 e C-11 oc Tests 2,6887, df	0,829014 15,000 {3} -1,744 0,000672 0,000013 1,000000 = 15,000 (2)	{4} -,7367 0,013559 0,000211 1,000000						
4 Cell No. 1 2 3 4	11 Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population 1 8 10 11 Bonferroni te Probabilities Error: Betwee Population	$\begin{array}{c c c c c c c c c c c c c c c c c c c $	0,812834 C-10 c Tests 5410, df = 1 $\{2\}$ 4,0906 0,238087 0,000013 0,000211 le C-11 oc Tests 2,6887, df $\{2\}$ 4,5214	0,829014 15,000 {3} -1,744 0,000672 0,000013 1,000000 = 15,000 {3} 92140	{4} -,7367 0,013559 0,000211 1,000000 1,000000						
4 Cell No. 1 2 3 4 Cell No.	11 Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population 1 1 8 10 11 Bonferroni te Probabilities Error: Betwee Population	$\begin{array}{c c c c c c c c c c c c c c c c c c c $	0,812834 C-10 c Tests 5410, df = 1 {2} 4,0906 0,238087 0,000013 0,000211 e C-11 oc Tests 2,6887, df {2} 4,5214 1,000000	0,829014 (5,000 {3} -1,744 0,000672 0,000013 1,000000 (3) ,92140 0,311019	{4} -,7367 0,013559 0,000211 1,000000 1,000000 (4) -,7155 0,020165						
4 Cell No. 1 2 3 4 Cell No. 1 2	11 Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population 1 8 10 11 Bonferroni te Probabilities Error: Betwee Population 1 8	$\begin{array}{c} 1,000000\\ \text{st; variable}\\ \text{for Post Hole}\\ \text{for Post Hole}\\ \text{for Post Hole}\\ n MS = 1,5\\ \hline \\ \{1\}\\ 2,3220\\ \hline \\ 0,238087\\ \hline \\ 0,000672\\ \hline \\ 0,00067\\ \hline 0,00067$	$0,812834$ C-10 C Tests $410, df = 1$ $\{2\}$ $4,0906$ $0,238087$ $0,000013$ $0,000211$ e C-11 oc Tests $2,6887, df$ $\{2\}$ $4,5214$ $1,000000$	0,829014 15,000 {3} -1,744 0,000672 0,000013 1,000000 = 15,000 {3} ,92140 0,311019 0,020511	{4} -,7367 0,013559 0,000211 1,0000000 1,0000000 (4) -,7155 0,020165 0,001515						
4 Cell No. 1 2 3 4 Cell No. 1 2 3	Bonferroni te Probabilities f Error: Betwee Population 1 8 10 11 Bonferroni te Probabilities Error: Betwee Population 1 8 10	$\begin{array}{c} 1,000000\\ \text{st; variable}\\ \text{for Post Hole}\\ \text{for Post Hole}\\ \text{for Post Hole}\\ 0,238087\\ 0,000672\\ 0,013559\\ \text{est; variable}\\ \text{for Post Hele}\\ \text{for Post Hele}\\ \text{for Post Hele}\\ \text{for MS = 2}\\ \{1\}\\ 3,1120\\ 1,000000\\ 0,311019\\ \end{array}$	0,812834 C-10 c Tests 410, df = 1 $\{2\}$ 4,0906 0,238087 0,000013 0,000211 e C-11 oc Tests 2,6887, df $\{2\}$ 4,5214 1,000000 0,020511	0,829014 (5,000 {3} -1,744 0,000672 0,000013 1,000000 = 15,000 {3} ,92140 0,311019 0,020511	{4} -,7367 0,013559 0,000211 1,000000 {4} -,7155 0,020165 0,001515 0,944590						

Th. teucrioides (3 υποείδη) - ANOVA

	Univariate Results for Each DV (Thymus teucrioides)										
	Sigma-restricted parameterization										
	Effective h	ypothesis	decompos	sition							
	Degr. of	C-1	C-1	C-1	C-1	C-2	C-2	C-2	C-2		
Effect	Freedom	55	MS	F	р	55	MS	F	р		
Intercept	1	2404,439	2404,439	5224,558	0,000000	16,2284	16,22839	5,043422	0,028834		
Population	13	19,958	1,535	3,974	0,000157	176,1830	13,55254	4,211828	0,000084		
Error	54	20,859	0,386			173,7576	3,21773				
Total	67	40,817				49,9406					

	Univariate Sigma-rest Effective h	Univariate Results for Each DV (Thymus teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	C-3	C-3	C-3	C-3	C-4	C-4	C-4	C-4				
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р				
Intercept	116,4340	116,4340	?5,76912	0,000005	1205,551	1205,551	1808,640	0,000000				
Population	427,6917	32,8994	7,28127	0,000000	55,675	4,283	6,425	0,000000				
Error	243,9911	243,9911 4,5184 35,994 0,667										
Total	671,6827				91,668							

	Univariate Sigma-rest Effective h	Univariate Results for Each DV (<i>Thymus teucrioides</i>) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition									
	C-5	C-5	C-5	C-5	C-6	C-6	C-6	C-6			
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р			
Intercept	772,0690	772,0690	589,1485	0,000000	627,9978	627,9978	381,7107	0,000000			
Population	73,6982	5,6691	4,3260	0,000062	141,3075	10,8698	6,6069	0,000000			
Error	70,7661 1,3105 88,8418 1,6452										
Total	144,4643				230,1493						

	Univariate Sigma-rest Effective h	Univariate Results for Each DV (<i>Thymus teucrioides</i>) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	C-7	C-7	C-7	C-7	C-8	C-8	C-8	C-8				
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р				
Intercept	198,3647	198,3647	39,98604	0,000000	655,3463	655,3463	589,7738	0,000000				
Population	236,5828	18,1987	3,66846	0,000358	196,2339	15,0949	15,8879	0,000000				
Error	267,8858	267,8858 4,9608 51,3048 0,9501										
Total	504,4686				247,5387							

	Univariate Sigma-rest Effective h	e Results fo ricted para typothesis	or Each DV ameterizati decompos	(Thymus te on ition	eucrioides)								
	C-9	C-9	C-9	C-9	C-10	C-10	C-10	C-10					
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р					
Intercept	0,6111	0,611094	0,221909	0,639487	1,0473	1,04726	0,62286	0,433437					
Population	124,5205	9,578500	3,478269	0,000603	296,4000	22,80000	13,56040	0,000000					
Error	148,7059	148,7059 2,753812 90,7938 1,68137											
Total	273,2263				387,1938								

	Univariate Sigma-rest Effective h	e Results fo ricted para typothesis	or Each DV ameterizati decompos	(Thymus t ion ition	eucrioides)								
	C-11	C-11	C-11	C-11	C-12	C-12	C-12	C-12					
Effect	55	SS MS F p SS MS F p											
Intercept	142,1198	142,1198	47,07711	0,000000	8,3005	8,30046	3,335325	0,073337					
Population	264,9745	20,3827	6,75175	0,000000	225,8068	17,36975	6,979585	0,000000					
Error	163,0191 3,0189 134,3872 2,48865												
Total	427,9936				360,1940								

	Univariate Sigma-rest Effective I	e Results fo ricted para typothesis	or Each DV ameterizati decompos	(Thymus t ion ition	eucrioides)							
	C-14	C-14	C-14	C-14	C-15	C-15	C-15	C-15				
Effect	55	SS MS F p SS MS F p										
Intercept	3,2046	3,204575	0,964142	0,330524	219,4886	219,4886	70,94322	0,000000				
Population	92,1770	7,090542	2,133291	0,026555	78,7866	6,0605	1,95888	0,043212				
Error	179,4829 3,323757 167,0686 3,0939											
Total	271,6599				245,8553							

	Univariate Sigma-rest Effective h	e Results fo ricted para hypothesis	or Each DV ameterizati decompos	(Thymus te on ition	ucrioides)								
	C-17	C-17 C-17 C-17 C-18 C-18 C-18 C-18											
Effect	SS MS F p SS MS F p												
Intercept	54,3751	54,37513	15,62184	0,000227	5,1472	5,14715	1,588116	0,213014					
Population	231,2380	17,78754	5,11031	0,00008	181,8410	13,98777	4,315824	0,000064					
Error	187,9585 3,48071 175,0163 3,24104												
Total	419,1966				356,8572								

	Univariate Sigma-rest Effective h	e Results fo ricted para hypothesis	or Each DV ameterizati decompos	' (Thymus t ion ition	eucrioides)								
	C-19	C-19 C-19 C-19 C-19 C-20 C-20 C-20 C-20											
Effect	55	SS MS F p SS MS F p											
Intercept	15,7415	15,74154	7,943580	0,006731	19,6993	19,69934	6,443713	0,014051					
Population	45,3858	3,49122	1,761756	0,074152	166,3733	12,79794	4,186246	0,000089					
Error	107,0101 1,98167 165,0856 3,05714												
Total	152,3959				331,4589								

	Bonferroni te	est; variabl	e C-1 (Thy	mus teucrio	oides)								
	Probabilities	for Post H	oc Tests										
	Error: Betwe	en MS = ,	38628, df	= 54,000									
	Population	ation {1} {2} {3} {4} {5} {6} {7} {8}											
Cell No.		5,7726	6,3484	7,1108	6,0642	5,9710	5,4580	5,8192	6,7166				
1	1		1,000000	0,114402	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
3	3	0,114402	1,000000		0,927908	0,490640	0,019839	0,162892	1,000000				
4	4	1,000000	1,000000	0,927908		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
5	5	1,000000	1,000000	0,490640	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000				
6	7	1,000000	1,000000	0,019839	1,000000	1,000000		1,000000	0,352088				
7	8	1,000000	1,000000	0,162892	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000				
8	9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,352088	1,000000					
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
11	12	1,000000	0,077616	0,000107	0,628196	1,000000	1,000000	1,000000	0,003701				
12	13	1,000000	1,000000	0,003925	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,100092				
13	tteuc	1,000000	1,000000	0,039214	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,633640				
14	Tto	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				

Th.	teucrioides	(3	υποείδη)-	Post	Hoc	Tests
-----	-------------	----	-----------	------	-----	-------

	Bonferron	Bonferroni test; variable C-1 (Thymus teucrioides)											
	Probabilit	ies for Post	t Hoc Tests	5									
	Error: Bet	ween MS =	= ,38628,	df = 54,00	00								
	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}							
Cell No.	6,1682	6,1672	4,9600	5,3610	5,5467	6,2793							
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
2	1,000000	1,000000	0,077616	1,000000	1,000000	1,000000							
3	1,000000	1,000000	0,000107	0,003925	0,039214	1,000000							
4	1,000000	1,000000	0,628196	1,000000	1,000000	1,000000							
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
8	1,000000	1,000000	0,003701	0,100092	0,633640	1,000000							
9		1,000000	0,301388	1,000000	1,000000	1,000000							
10	1,000000		0,496147	1,000000	1,000000	1,000000							
11	0,301388	0,496147		1,000000	1,000000	0,084164							
12	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000							
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000							
14	1,000000	1,000000	0,084164	1,000000	1,000000								

	Bonferroni te	est; variabl	e C-2 (Thy	mus teucri	oides)				
l '	Probabilities	for Post H	oc lests						
 '	Error: Betwe	en MS = 3	3,2177, df	= 54,000					
 '	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	{8}
Cell No.		1,7628	-,3246	-2,413	-2,305	-,1894	1,8420	-2,756	-1,167
1	1		1,000000	0,048943	0,065878	1,000000	1,000000	0,018664	1,000000
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	3	0,048943	1,000000		1,000000	1,000000	0,076641	1,000000	1,000000
4	4	0,065878	1,000000	1,000000		1,000000	0,100858	1,000000	1,000000
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000
6	7	1,000000	1,000000	0,076641	0,100858	1,000000		0,031432	1,000000
7	8	0,018664	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,031432		1,000000
8	9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
9	10	1,000000	1,000000	0,027757	0,037624	1,000000	1,000000	0,010371	0,714205
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,733646	1,000000
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
14	Ttc	0,011084	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,020508	1,000000	1,000000

	Bonferron	i test; vari	able C-2 (1	Thymus teu	crioides)	
	Probabilit	ies for Post	t Hoc Tests	5		
	Error: Bet	ween MS =	= 3,2177,	df = 54,00	00	
	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}
Cell No.	1,9660	,55475	-,6372	-,5346	,05750	-2,736
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,011084
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	0,027757	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
4	0,037624	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,020508
7	0,010371	0,733646	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
8	0,714205	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
9		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,005939
10	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,574072
11	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000
14	0,005939	0,574072	1,000000	1,000000	1,000000	

	Bonferroni te	est; variabl	e C-3 (Thy	mus teucri	oides)								
	Probabilities	for Post H	oc Tests										
	Error: Betwe	en MS = 4	1,5184, df	= 54,000									
	Population	pulation {1} {2} {3} {4} {5} {6} {7} {8}											
Cell No.		-2,839	5,2238	1,1686	,18880	1,2820	-,6390	,93620	-,3306				
1	1		0,000016	0,391778	1,000000	0,308845	1,000000	0,630301	1,000000				
2	2	0,000016		0,354416	0,039983	0,448610	0,012258	0,216125	0,011475				
3	3	0,391778	0,354416		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
4	4	1,000000	0,039983	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
5	5	0,308845	0,448610	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000				
6	7	1,000000	0,012258	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000				
7	8	0,630301	0,216125	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000				
8	9	1,000000	0,011475	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
9	10	0,214543	0,634623	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
10	11	0,008969	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
11	12	1,000000	0,000473	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
12	13	1,000000	0,010451	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
13	tteuc	0,000007	1,000000	0,112960	0,012914	0,143306	0,004133	0,068742	0,003813				
14	Ttc	0,000023	1,000000	0,685388	0,076229	0,866418	0,022727	0,418236	0,021355				

	Bonferron Probabilit	i test; vari	able C-3 (1 Hoc Tests	Thymus teu	crioides)	
	Error: Bet	ween MS =	= 4,5184, (, df = 54,00	00	
	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}
Cell No.	1,4524	3,1587	-1,577	-,3686	6,0290	4,7427
1	0,214543	0,008969	1,000000	1,000000	0,000007	0,000023
2	0,634623	1,000000	0,000473	0,010451	1,000000	1,000000
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,112960	0,685388
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,012914	0,076229
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,143306	0,866418
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,004133	0,022727
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,068742	0,418236
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,003813	0,021355
9		1,000000	1,000000	1,000000	0,203740	1,000000
10	1,000000		0,146644	1,000000	1,000000	1,000000
11	1,000000	0,146644		1,000000	0,000177	0,000802
12	1,000000	1,000000	1,000000		0,003482	0,019408
13	0,203740	1,000000	0,000177	0,003482		1,000000
14	1,000000	1,000000	0,000802	0,019408	1,000000	

	Bonferroni test: variable C-4 (Thymus teucrioides)											
	Drobabilition	for Doct L	e C-4 (my	mus teuch	oldesj							
	Error: Between $MS = ,66655$, df = 54,000											
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	{8}			
Cell No.		5,2616	3,3800	5,1896	5,7094	4,2564	3,2340	5,5138	2,6944			
1	1		0,054918	1,000000	1,000000	1,000000	0,045784	1,000000	0,000645			
2	2	0,054918		0,084434	0,003201	1,000000	1,000000	0,011442	1,000000			
3	3	1,000000	0,084434		1,000000	1,000000	0,068922	1,000000	0,001053			
4	4	1,000000	0,003201	1,000000		0,619959	0,003109	1,000000	0,000028			
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	0,619959		1,000000	1,000000	0,345889			
6	7	0,045784	1,000000	0,068922	0,003109	1,000000		0,010353	1,000000			
7	8	1,000000	0,011442	1,000000	1,000000	1,000000	0,010353		0,000112			
8	9	0,000645	1,000000	0,001053	0,000028	0,345889	1,000000	0,000112				
9	10	0,031868	1,000000	0,049495	0,001766	1,000000	1,000000	0,006437	1,000000			
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,057436			
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	0,210362	1,000000	1,000000	0,610281	0,983105			
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	0,181785	1,000000	1,000000	0,532634	1,000000			
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,488714			
14	Ttc	0,253477	1,000000	0,383319	0,015506	1,000000	1,000000	0,054870	1,000000			

	Bonferroni test; variable C-4 (Thymus teucrioides)										
	Probabilities for Post Hoc Tests										
	Error: Between $MS = ,66655, df = 54,000$										
	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}					
Cell No.	3,2908	4,6822	4,0578	4,0320	4,2833	3,7122					
1	0,031868	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,253477					
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
3	0,049495	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,383319					
4	0,001766	1,000000	0,210362	0,181785	1,000000	0,015506					
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
7	0,006437	1,000000	0,610281	0,532634	1,000000	0,054870					
8	1,000000	0,057436	0,983105	1,000000	0,488714	1,000000					
9		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
10	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
11	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000					
12	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000					
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000					
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						

	Bonferroni test; variable C-5 (Thymus teucrioides)												
	Probabilities	Probabilities for Post Hoc Tests											
	Error: Between $MS = 1,3105$, df = 54,000												
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	{8}				
Cell No.	-	2,9588	2,6622	4,2030	3,9006	3,1270	2,2450	3,1594	1,6064				
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,065667				
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,229402				
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000				
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000				
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000				
8	9	1,000000	1,000000	0,065667	0,229402	1,000000	1,000000	1,000000					
9	10	1,000000	1,000000	0,410144	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,088053				
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,070121				
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,072457				
14	Ttc	0,064897	0,016653	1,000000	1,000000	0,135623	0,005844	0,155827	0,000083				

	Bonferroni test; variable C-5 (Thymus teucrioides) Probabilities for Post Hoc Tests											
	Error: Between $MS = 1,3105$, df = 54,000											
	{9} {10} {11} {12} {13} {14}											
Cell No.	2,0568	3,4298	4,1338	4,1876	4,3360	5,4475						
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,064897						
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,016653						
3	0,410144	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,135623						
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,005844						
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,155827						
8	1,000000	1,000000	0,088053	0,070121	0,072457	0,000083						
9		1,000000	0,534101	0,435156	0,405977	0,000856						
10	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,775361						
11	0,534101	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000						
12	0,435156	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000						
13	0,405977	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000						
14	0,000856	0,775361	1,000000	1,000000	1,000000							

	Ronferroni test: variable C-6 (Thymus teucrioides)											
	Duch chilitics	for Deat L	e C-0 (IIIy	mus teuch	oldesj							
	Error: Between $MS = 1,6452$, df = 54,000											
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	{8}			
M		3,8168	3,7902	4,2490	4,4254	3,7020	3,0230	4,1272	2,5302			
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000			
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000			
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000			
8	9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
11	12	0,022620	0,025139	0,003859	0,001829	0,035572	0,685417	0,006412	1,000000			
12	13	0,000294	0,000331	0,000043	0,000019	0,000487	0,019292	0,000074	0,061728			
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
14	Ttc	1,000000	1,000000	0,310667	0,160844	1,000000	1,000000	0,481896	1,000000			

	Bonferroni test; variable C-6 (Thymus teucrioides)											
	Probabilities for Post Hoc Tests											
	Error: Between $MS = 1,6452$, df = 54,000											
	{9} {10} {11} {12} {13} {14}											
M	4,0342	4,3905	,63380	-,3954	2,6010	1,8700						
1	1,000000	1,000000	0,022620	0,000294	1,000000	1,000000						
2	1,000000	1,000000	0,025139	0,000331	1,000000	1,000000						
3	1,000000	1,000000	0,003859	0,000043	1,000000	0,310667						
4	1,000000	1,000000	0,001829	0,000019	1,000000	0,160844						
5	1,000000	1,000000	0,035572	0,000487	1,000000	1,000000						
6	1,000000	1,000000	0,685417	0,019292	1,000000	1,000000						
7	1,000000	1,000000	0,006412	0,000074	1,000000	0,481896						
8	1,000000	1,000000	1,000000	0,061728	1,000000	1,000000						
9		1,000000	0,009404	0,000112	1,000000	0,667765						
10	1,000000		0,005244	0,000077	1,000000	0,327632						
11	0,009404	0,005244		1,000000	1,000000	1,000000						
12	0,000112	0,000077	1,000000		0,090335	0 ,4 68055						
13	1,000000	1,000000	1,000000	0,090335		1,000000						
14	0,667765	0,327632	1,000000	0,468055	1,000000							

	Bonferroni test; variable C-7 (Thymus teucrioides)										
	Probabilities	for Post H	oc Tests								
	Error: Between $MS = 4,9608$, df = 54,000										
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	{8}		
Cell No.		-2,839	3,7246	1,1412	2,3244	1,7256	1,2683	-1,494	1,6234		
1	1		0,001924	0,601329	0,051412	0,186354	0,738881	1,000000	0,230198		
2	2	0,001924		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,045434	1,000000		
3	3	0,601329	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
4	4	0,051412	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,817501	1,000000		
5	5	0,186354	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000		
6	7	0,738881	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000		
7	8	1,000000	0,045434	1,000000	0,817501	1,000000	1,000000		1,000000		
8	9	0,230198	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
9	10	0,061322	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,948911	1,000000		
10	11	0,007420	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,129573	1,000000		
11	12	0,002196	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,051207	1,000000		
12	13	0,656329	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
13	tteuc	0,002602	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,050368	1,000000		
14	Ttc	0,058997	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		

	Bonferroni test; variable C-7 (<i>Thymus teucrioides</i>) Probabilities for Post Hoc Tests										
	Error: Between $MS = 4,9608$, df = 54,000										
	{9} {10} {11} {12} {13} {14}										
Cell No.	2,2446	3,5305	3,6708	1,0956	3,9920	2,0450					
1	0,061322	0,007420	0,002196	0,656329	0,002602	0,058997					
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
7	0,948911	0,129573	0,051207	1,000000	0,050368	1,000000					
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
9		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
10	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
11	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000					
12	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000					
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000					
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
	3 onferroni test; variable C-8 (Thymus teucrioides)										
----------	---	-------------	-----------	-----------	----------	----------	----------	----------	----------	--	--
	Drobobilition	for Doct 11	e C-6 (my	mus teuch	oldesj						
	Probabilities	IOF POSL H	oc resis								
	Error: Betwe	en MS = ,	95009, df	= 54,000	-						
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	{8}		
Cell No.		4,0076	3,2964	4,1986	4,8920	3,6936	2,7323	4,6880	-2,281		
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000		
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000		
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000		
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	0,154808	1,000000	0,000000		
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,000000		
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	0,154808	1,000000		0,380596	0,000000		
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,380596		0,000000		
8	9	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000			
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	0,252902	1,000000	1,000000	0,636842	0,000000		
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000		
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	0,380767	1,000000	1,000000	0,934174	0,000000		
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	0,073636	1,000000	1,000000	0,198603	0,000000		
13	tteuc	0,483728	1,000000	0,211390	0,007555	1,000000	1,000000	0,021089	0,000001		
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000		

	Bonferron	i test; vari	able C-8 (1	Thymus teu	crioides)								
	Error: Bet	Error: Between $MS = ,95009$, df = 54,000											
	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}							
Cell No.	2,9594	2,9594 3,8205 3,0482 2,7040 2,1083 3,8517											
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,483728	1,000000							
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,211390	1,000000							
4	0,252902	1,000000	0,380767	0,073636	0,007555	1,000000							
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
7	0,636842	1,000000	0,934174	0,198603	0,021089	1,000000							
8	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000001	0,000000							
9		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
10	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
11	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000							
12	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000							
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,696189							
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,696189								

	Bonferroni te	est; variabl	e C-9 (Thy	mus teucri	oides)				
	Probabilities	for Post H	oc Tests						
	Error: Betwe	en MS = 2	2,7538, df	= 54,000					
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	{8}
Cell No.		-,0118	1,9406	-,5636	,17980	,45020	3,4170	-,3656	-2,281
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,295889	1,000000	1,000000
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,016444
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,067849	1,000000	1,000000
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	0,479467	1,000000	1,000000
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,921713	1,000000	1,000000
6	7	0,295889	1,000000	0,067849	0,479467	0,921713		0,116637	0,000383
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,116637		1,000000
8	9	1,000000	0,016444	1,000000	1,000000	1,000000	0,000383	1,000000	
9	10	1,000000	0,654984	1,000000	1,000000	1,000000	0,020107	1,000000	1,000000
10	11	1,000000	0,385463	1,000000	1,000000	1,000000	0,013096	1,000000	1,000000
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,055277	1,000000	1,000000
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,073517	1,000000	1,000000
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,050020
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,485674	1,000000	1,000000

	Bonferron	i test; vari	able C-9 (1	Thymus teu	crioides)								
	Error: Bet	Error: Between $MS = 2,7538$, df = 54,000											
	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}							
Cell No.	-,9914	-,9914 -1,384 -,6372 -,5346 1,8093 ,30700											
1	1,000000	,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000 1,000000											
2	0,654984	0,385463	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
6	0,020107	0,013096	0,055277	0,073517	1,000000	0,485674							
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,050020	1,000000							
9		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
10	1,000000		1,000000	1,000000	0,794687	1,000000							
11	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000							
12	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000							
13	1,000000	0,794687	1,000000	1,000000		1,000000							
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000								

	D 6 11		C 10 (T)						
	Bonferroni te	est; variabl	e C-10 (1h	ymus teuci	rioides)				
	Probabilities	for Post H	oc Tests						
	Error: Betwe	en MS = 1	,6814, df =	= 54,000					
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	{8}
Cell No.	-	2,3220	-2,154	1,9818	2,9734	1,9044	-,8135	4,0906	,17940
1	1		0,000113	1,000000	1,000000	1,000000	0,062052	1,000000	1,000000
2	2	0,000113		0,000501	0,000006	0,000700	1,000000	0,000000	0,569775
3	3	1,000000	0,000501		1,000000	1,000000	0,201362	1,000000	1,000000
4	4	1,000000	0,000006	1,000000		1,000000	0,005469	1,000000	0,113523
5	5	1,000000	0,000700	1,000000	1,000000		0,260528	0,920026	1,000000
6	7	0,062052	1,000000	0,201362	0,005469	0,260528		0,000059	1,000000
7	8	1,000000	0,000000	1,000000	1,000000	0,920026	0,000059		0,001313
8	9	1,000000	0,569775	1,000000	0,113523	1,000000	1,000000	0,001313	
9	10	0,000676	1,000000	0,002865	0,000039	0,003955	1,000000	0,000000	1,000000
10	11	0,081421	1,000000	0,259969	0,007357	0,335012	1,000000	0,000081	1,000000
11	12	0,001382	1,000000	0,005730	0,000081	0,007864	1,000000	0,000001	1,000000
12	13	0,000362	1,000000	0,001562	0,000020	0,002167	1,000000	0,000000	1,000000
13	tteuc	0,153554	1,000000	0,470713	0,014777	0,600549	1,000000	0,000174	1,000000
14	Ttc	0,000032	1,000000	0,000154	0,000001	0,000220	1,000000	0,000000	0,298811

	Bonferron	i test; vari	able C-10 ((Thymus te	ucrioides)	
	Error: Bet	ween MS =	= 1,6814, c	, df = 54,00	0	
	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}
Cell No.	-1,744	-,7367	-1,577	-1,888	-,5535	-2,236
1	0,000676	0,081421	0,001382	0,000362	0,153554	0,000032
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	0,002865	0,259969	0,005730	0,001562	0,470713	0,000154
4	0,000039	0,007357	0,000081	0,000020	0,014777	0,000001
5	0,003955	0,335012	0,007864	0,002167	0,600549	0,000220
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
7	0,000000	0,000081	0,000001	0,000000	0,000174	0,000000
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,298811
9		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	

	Bonferroni te	est; variabl	e C-11 (Thy	mus teucr	ioides)				
	Probabilities	for Post H	oc Tests						
	Error: Betwe	en MS = 3	3,0189, df	= 54,000					
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	{8}
Cell No.		3,1120	-2,712	2,3774	,80860	2,0214	,55650	4,5214	2,2712
1	1		0,000200	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
2	2	0,000200		0,002118	0,207199	0,006388	0,636426	0,000002	0,002953
3	3	1,000000	0,002118		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
4	4	1,000000	0,207199	1,000000		1,000000	1,000000	0,123575	1,000000
5	5	1,000000	0,006388	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000
6	7	1,000000	0,636426	1,000000	1,000000	1,000000		0,115309	1,000000
7	8	1,000000	0,000002	1,000000	0,123575	1,000000	0,115309		1,000000
8	9	1,000000	0,002953	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
9	10	1,000000	0,153260	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,167663	1,000000
10	11	0,163837	1,000000	0,949879	1,000000	1,000000	1,000000	0,003406	1,000000
11	12	1,000000	0,000097	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	13	1,000000	0,000068	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	tteuc	0,008647	1,000000	0,065617	1,000000	0,165128	1,000000	0,000127	0,086798
14	Ttc	1,000000	0,001699	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000

	Bonferron	i test; vari	able C-11 (Thymus teu	acrioides)							
	Error: Between $MS = 3,0189$, df = 54,000											
	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}						
Cell No.	,92140	,92140 -,7155 3,3330 3,4396 -1,803 2,2277										
1	1,000000	0,163837	1,000000	1,000000	0,008647	1,000000						
2	0,153260	1,000000	0,000097	0,000068	1,000000	0,001699						
3	1,000000	0,949879	1,000000	1,000000	0,065617	1,000000						
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,165128	1,000000						
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
7	0,167663	0,003406	1,000000	1,000000	0,000127	1,000000						
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,086798	1,000000						
9		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
10	1,000000		0,092826	0,070162	1,000000	1,000000						
11	1,000000	0,092826		1,000000	0,004573	1,000000						
12	1,000000	0,070162	1,000000		0,003350	1,000000						
13	1,000000	1,000000	0,004573	0,003350		0,064172						
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,064172							

	Bonferroni test; variable C-12 (Thymus teucrioides)										
	Probabilities	for Post H	oc Tests	ymus teaci	ionacs)						
	Error: Betwe	m MS = 2	00 10505 0 4887 df	- 54 000							
	Denulation	$\frac{1}{(4)}$	())	- 54,000	(4)	(5)	(0)	(7)	(0)		
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{o}	{0}	{/}	{8}		
Cell No.		-,3012	-2,712	-,3962	-1,720	-1,529	-,1705	-1,625	1,3600		
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,013542		
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,290135		
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,496447		
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000		
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,379808		
8	9	1,000000	0,013542	1,000000	0,290135	0,496447	1,000000	0,379808			
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
11	12	1,000000	0,002375	1,000000	0,062190	0,111690	1,000000	0,083360	1,000000		
12	13	1,000000	0,020206	1,000000	0,410121	0,692880	1,000000	0,533543	1,000000		
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,041395		
14	Ttc	0,009950	0,000001	0,007143	0,000054	0,000112	0,034938	0,000078	1,000000		

	Bonferron	i test; vari	able C-12	(Thymus te	ucrioides)	
	Probabilit	ies for Post	t Hoc Test	5		
	Error: Bet	ween MS =	<u>= 2,4887,</u>	df = 54,00	00	
	{ 9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}
Cell No.	-1,059	-,9758	1,8758	1,2376	-2,592	3,6867
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,009950
2	1,000000	1,000000	0,002375	0,020206	1,000000	0,000001
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,007143
4	1,000000	1,000000	0,062190	0,410121	1,000000	0,000054
5	1,000000	1,000000	0,111690	0,692880	1,000000	0,000112
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,034938
7	1,000000	1,000000	0,083360	0,533543	1,000000	0,000078
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,041395	1,000000
9		1,000000	0,436804	1,000000	1,000000	0,000653
10	1,000000		0,852949	1,000000	1,000000	0,002541
11	0,436804	0,852949		1,000000	0,008512	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000		0,059441	1,000000
13	1,000000	1,000000	0,008512	0,059441		0,00008
14	0,000653	0,002541	1,000000	1,000000	0,000008	

	Bonferroni te	est; variabl	e C-14 (Th	ymus teuci	rioides)				
	Error: Betwe	en MS = 3	3,3238, df	= 54,000					
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	{8}
Cell No.		-,0118	1,6290	-,5636	,81260	,62600	2,2195	-,0592	-2,281
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,119209
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,880221
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	0,049143
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000
8	9	1,000000	0,119209	1,000000	0,880221	1,000000	0,049143	1,000000	
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,542675	1,000000	1,000000
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,341197
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,257335
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000

	Bonferron	i test; vari	able C-14 (Thymus te	ucrioides)								
	Error: Bet	ween MS =	= 3,3238,	, df = 54,0(00								
	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}							
Cell No.	-1,282	-1,282 -,0350 1,2130 -,7952 1,5460 ,03833											
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
6	0,542675	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
8	1,000000	1,000000	0,341197	1,000000	0,257335	1,000000							
9		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
10	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
11	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000							
12	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000							
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000							
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000								

	Bonferroni te	est; variabl	e C-17 (Th	ymus teuci	rioides)				Bonferroni test; variable C-17 (Thymus teucrioides)												
	Probabilities	for Post H	oc Tests																		
	Error: Betwe	en MS = 3	3,4807, df	= 54,000																	
	Population	ation {1} {2} {3} {4} {5} {6} {7} {8}																			
Cell No.		1,7010	-1,849	,87820	-1,128	,52340	,47450	3,7290	2,2452												
1	1		0,362653	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000												
2	2	0,362653		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,001521	0,093967												
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000												
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,012083	0,549377												
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	0,804455	1,000000												
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000												
7	8	1,000000	0,001521	1,000000	0,012083	0,804455	1,000000		1,000000												
8	9	1,000000	0,093967	1,000000	0,549377	1,000000	1,000000	1,000000													
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000												
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,062035	1,000000												
11	12	1,000000	0,011548	1,000000	0,080887	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000												
12	13	1,000000	0,010981	1,000000	0,077193	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000												
13	tteuc	0,105897	1,000000	0,693119	1,000000	1,000000	1,000000	0,000488	0,027332												
14	Ttc	1,000000	0,033441	1,000000	0,232958	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000												

	Bonferron	i test; vari	able C-17 (Thymus te	ucrioides)							
	Probabilit	les for Pos	HOC Lests									
	Error: Bet	ween MS =	= 3,4807,	ar = 54,00	00							
	{9} {10} {11} {12} {13} {14}											
Cell No.	,88000	-,7825	3,0242	3,0422	-2,592	2,4462						
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,105897	1,000000						
2	1,000000	1,000000	0,011548	0,010981	1,000000	0,033441						
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,693119	1,000000						
4	1,000000	,000000 1,000000 0,080887 0,077193 1,000000 0,232958										
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
7	1,000000	0,062035	1,000000	1,000000	0,000488	1,000000						
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,027332	1,000000						
9		1,000000	1,000000	1,000000	0,690449	1,000000						
10	1,000000		0,330059	0,316879	1,000000	0,884071						
11	1,000000	0,330059		1,000000	0,003474	1,000000						
12	1,000000	0,316879	1,000000		0,003308	1,000000						
13	0,690449	1,000000	0,003474	0,003308		0,009669						
14	1,000000	0,884071	1,000000	1,000000	0,009669							

	D ()		C 10 (T)									
	Bonferroni te	est; variabl	e C-18 (Th	ymus teuci	ioides)							
	Probabilities	for Post H	oc Tests									
	Error: Betwe	en MS = 3	3,2410, df	= 54,000								
	Population	ation {1} {2} {3} {4} {5} {6} {7} {8}										
Cell No.	-	1,0478	,57160	-1,353	-1,151	-1,316	-1,322	-1,491	-2,281			
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,459726			
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000			
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000			
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000			
8	9	0,459726	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
13	tteuc	1,000000	1,000000	0,064881	0,108258	0,071422	0,122653	0,045444	0,005387			
14	Ttc	1,000000	1,000000	0,008904	0,016417	0,009985	0,022866	0,005828	0,000474			

	Bonferron	i test; vari	able C-18 (Thymus te	ucrioides)						
	Probabilit	ies for Post	Hoc Tests	5							
	Error: Bet	ween MS =	= 3,2410,	df = 54,00	00						
	{9} {10} {11} {12} {13} {14}										
Cell No.	-1,282	-,7367	-,2434	-,5346	2,9825	3,2340					
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,064881	0,008904					
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,108258	0,016417					
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,071422	0,009985					
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,122653	0,022866					
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,045444	0,005828					
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,005387	0,000474					
9		1,000000	1,000000	1,000000	0,077874	0,011071					
10	1,000000		1,000000	1,000000	0,461743	0,110161					
11	1,000000	1,000000 1,000000 1,000000 0,907162 0,21574									
12	1,000000	1,000000	1,000000		0,473826	0,097584					
13	0,077874	0,461743	0,907162	0,473826		1,000000					
14	0,011071	0,110161	0,215745	0,097584	1,000000						

	Univariate Sigma-resti Effective h	Results for ricted para ypothesis c	r Each DV meterizatio decomposi	(sectio Teu on tion	Icrioid	des)	Univariate Results for Each DV (sectio Teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	Degr. of	Degr. of C-1 C-1 C-1 C-2 C-2 C-2 C-2															
Effect	Freedom	55	MS	F	р	55	MS	F	р								
Intercept	1	2735,715	2735,715	6582,899	0,00	0,0065	0,00653	0,00252	0,960090								
Population	18	331,998	18,444	44,382	0,00	477,9651	26,55362	10,25886	0,000000								
Error	72 29,922 0,416 186,3618 2,58836																
Total	90	361,920				664,3269											

	Univariate Re Sigma-restrict Effective hyp	Univariate Results for Each DV (sectio Teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition											
	C-3	C-3 C-3 C-3 C-3 C-4 C-4 C-4											
Effect	SS MS F p SS MS F												
Intercept	372,8765	372,8765	93,67625	0,000000	799,4479	799,4479	1026,473						
Population	646,0967	35,8943	9,01757	0,000000	483,3988	26,8555	34,482						
Error	286,5946	286,5946 3,9805 56,0758 0,7788											
Total	932,6913				539,4746								

	Univariate Sigma-rest Effective h	Univariate Results for Each DV (sectio Teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	C-4	C-5	C-5	C-5	C-5	C-6	C-6	C-6	C-6			
Effect	р	p SS MS F p SS MS F p										
Intercept	0,00	1033,535	1033,535	1020,604	0,00	424,3028	424,3028	169,5116	0,000000			
Population	0,00	300,291	16,683	16,474	0,00	340,5010	18,9167	7,5573	0,000000			
Error		72,912 1,013 180,2225 2,5031										
Total		373,203				520,7236						

	Univariate Sigma-rest Effective h	Univariate Results for Each DV (sectio Teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	C-7	C-7 C-7 C-7 C-7 C-8 C-8 C-8 C-8										
Effect	55	SS MS F p SS MS F p										
Intercept	294,6480	294,6480	66,57124	0,000000	807,0552	807,0552	641,7594	0,000000				
Population	273,5132	15,1952	3,43312	0,000099	209,7956	11,6553	9,2681	0,000000				
Error	318,6760	318,6760 4,4261 90,5448 1,2576										
Total	592,1892				300,3404							

	Univariate Sigma-rest Effective I	Univariate Results for Each DV (sectio Teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	C-9	C-9	C-9	C-9	C-10	C-10	C-10	C-10				
Effect	55	SS MS F p SS MS F p										
Intercept	0,0002	0,000244),000086	0,992641	0,0051	0,00510	0,00371	0,951574				
Population	134,1126	7,450700	2,617481	0,002074	318,9565	17,71980	12,91262	0,000000				
Error	204,9491 2,846515 98,8046 1,37229											
Total	339,0617				417,7610							

	Univariate Sigma-rest Effective I	Univariate Results for Each DV (sectio Teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	C-11	C-11	C-11	C-11	C-12	C-12	C-12	C-12				
Effect	55	SS MS F p SS MS F p										
Intercept	47,2594	47,25944	14,15303	0,000341	0,0522	0,05216	0,019042	0,890632				
Population	398,4920	22,13845	6,62991	0,000000	273,2472	15,18040	5,542240	0,000000				
Error	240,4206 3,33918 197,2106 2,73904											
Total	638,9126				470,4578							

	Univariate Sigma-rest Effective h	Univariate Results for Each DV (sectio Teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition										
	C-13	C-13 C-13 C-13 C-13 C-14 C-14 C-14 C-14										
Effect	55	SS MS F p SS MS F p										
Intercept	17,2422	17,24219	8,962068	0,003775	2,8408	2,840788	0,805665	0,372397				
Population	169,2677	9,40376	4,887846	0,000001	99,5290	5,529392	1,568170	0,092370				
Error	138,5213 1,92391 253,8731 3,526015											
Total	307,7890				353,4021							

	Univariate Sigma-rest Effective I	Univariate Results for Each DV (sectio Teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition								
	C-15	C-15	C-15	C-15	C-16	C-16	C-16	C-16		
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р		
Intercept	87,3371	87,33713	28,93912	0,000001	58,0870	58,08704	43,65763	0,000000		
Population	237,1999	13,17777	4,36645	0,000004	308,9663	17,16480	12,90089	0,000000		
Error	217,2932 3,01796 95,7969 1,33051									
Total	454,4931				404,7633					

	Univariate Sigma-rest Effective h	Univariate Results for Each DV (sectio Teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition								
	C-17	C-17 C-17 C-17 C-18 C-18 C-18 C-18								
Effect	55	55 MS F p SS MS F p								
Intercept	101,1660	101,1660	31,13082	0,000000	15,5037	15,50371	5,601691	0,020635		
Population	261,6849	14,5380	4,47365	0,000002	207,4381	11,52434	4,163893	0,000007		
Error	233,9788 3,2497 199,2732 2,76768									
Total	495,6637				406,7113					

	Univariate Sigma-rest Effective h	Univariate Results for Each DV (sectio Teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition								
	C-19	C-19 C-19 C-19 C-19 C-20 C-20 C-20 C-20								
Effect	55	MS F p SS MS F p								
Intercept	15,1192	15,11916	9,740983	0,002593	26,1452	26,14517	9,653488	0,002704		
Population	61,2376	3,40209	2,191900	0,010144	249,8843	13,88246	5,125771	0,000000		
Error	111,7525 1,55212 195,0023 2,70837									
Total	172,9901				444,8865					

	Univariate Sigma-rest Effective h	Univariate Results for Each DV (sectio Teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition								
	C-21	C-21 C-21 C-21 C-21 C-22 C-22 C-22 C-22								
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р		
Intercept	188,6855	188,6855	105,1403	0,000000	177,2558	177,2558	174,1767	0,000000		
Population	67,1219	3,7290	2,0779	0,015423	86,3008	4,7945	4,7112	0,000001		
Error	129,2118	129,2118 1,7946 73,2728 1,0177								
Total	196,3336				159,5736					

	Univariate Sigma-rest Effective I	Univariate Results for Each DV (sectio Teucrioides) Sigma-restricted parameterization Effective hypothesis decomposition							
	C-23	C-23 C-23 C-23 C-23 C-24 C-24 C-24 C-24							
Effect	55	MS	F	р	55	MS	F	р	
Intercept	3,11649	3,116485	11,29578	0,001246	94,5240	94,52396	32,73997	0,000000	
Population	46,61076	2,589487	9,38566	0,000000	77,0197	4,27887	1,48206	0,122292	
Error	19,86466 0,275898 207,8720 2,88711								
Total	66,47542				284,8917				

	Univariate R Sigma-restric Effective hyp	esults for Eac ted paramete oothesis deco	ch DV (sectio erization mposition	Teucrioides)						
	C-25	C-25 C-25 C-25 C-25								
Effect	55	SS MS F p								
Intercept	59,6764	59,67644	35,70911	0,000000						
Population	157,5132	8,75073	5,23625	0,000000						
Error	120,3251	120,3251 1,67118								
Total	277,8383									

	Bonferron	i test; varia	ble C-1 (sec	tio Teucrio	ides final 12	2.2010)			
	Probabiliti	es for Post	Hoc Tests						
	Error: Between $MS = ,41558$, df = 72,000								
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	
Cell No.	n	5,7726	6,3484	7,1108	6,0642	5,9710	5,4580	5,8192	
1	1		1,000000	0,272001	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
3	3	0,272001	1,000000		1,000000	1,000000	0,047637	0,385331	
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	
6	7	1,000000	1,000000	0,047637	1,000000	1,000000		1,000000	
7	8	1,000000	1,000000	0,385331	1,000000	1,000000	1,000000		
8	9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,820811	1,000000	
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
11	12	1,000000	0,185351	0,000229	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
12	13	1,000000	1,000000	0,009297	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
13	tteuc	1,000000	1,000000	0,094084	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
15	tlts	1,000000	1,000000	0,377862	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
16	thper	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
17	ttle	0,020667	1,000000	1,000000	0,243004	0,114075	0,003377	0,031222	
18	Thhart	0,932052	0,009766	0,000007	0,105712	0,218838	1,000000	0,671719	
19	Thmac	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	

Όλοι οι πληθυσμοί που μελετήθηκαν - sectio Teucrioides - Post Hoc Tests

	Ponferroni	tort varia	bla C-1 (cor	tio Teucrio	idec final 1 ^e	2 2010)		· /
	Drobabiliti	test, varia	Use Tests	llo reucito	lues intai 12	2.2010)		
	Probabilitie	es for Post i	HOC Tests	70.000				
	Error: Betw	veen MS =	,41558, ar	= 72,000				
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}
Cell No.	6,7166	6,1682	6,1672	4,9600	5,3610	5,5467	6,2793	5,6163
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
2	1,000000	1,000000	1,000000	0,185351	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	1,000000	1,000000	1,000000	0,000229	0,009297	0,094084	1,000000	0,377862
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
6	0,820811	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
8		1,000000	1,000000	0,008757	0,238372	1,000000	1,000000	1,000000
9	1,000000		1,000000	0,704960	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	0,008757	0,704960	1,000000		1,000000	1,000000	0,200823	1,000000
12	0,238372	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000
14	1,000000	1,000000	1,000000	0,200823	1,000000	1,000000		1,000000
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
16	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
17	1,000000	0,543875	0,932538	0,000007	0,000419	0,007360	0,839260	0,047241
18	0,000330	0,045434	0,094797	1,000000	1,000000	1,000000	0,009312	1,000000
19	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000

	Bonferroni test	; variable C-1 (se	ectio Teucrioide	s final 12.2010)
	Probabilities for	r Post Hoc Tests	;	
	Error: Between	MS = ,41558, g	df = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	6,0037	7,3597	4,6042	-1,205
1	1,000000	0,020667	0,932052	0,00
2	1,000000	1,000000	0,009766	0,00
3	1,000000	1,000000	0,000007	0,00
4	1,000000	0,243004	0,105712	0,00
5	1,000000	0,114075	0,218838	0,00
6	1,000000	0,003377	1,000000	0,00
7	1,000000	0,031222	0,671719	0,00
8	1,000000	1,000000	0,000330	0,00
9	1,000000	0,543875	0,045434	0,00
10	1,000000	0,932538	0,094797	0,00
11	1,000000	0,000007	1,000000	0,00
12	1,000000	0,000419	1,000000	0,00
13	1,000000	0,007360	1,000000	0,00
14	1,000000	0,839260	0,009312	0,00
15	1,000000	0,047241	1,000000	0,00
16		0,682102	0,686330	0,00
17	0,682102		0,000000	0,00
18	0,686330	0,000000		0,00
19	0,000000	0,000000	0,000000	

	Bonferroni	test; varial	ole C-2 (sec	tio Teucrio	ides final 12	Bonferroni test; variable C-2 (sectio Teucrioides final 12.2010)									
	Probabiliti	es for Post I	Hoc Tests			-									
	Error: Betv	veen MS =	2,5884, df	= 72,000											
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}							
Cell No.	n	1,7628	-,3246	-2,413	-2,305	-,1894	1,8420	-2,756							
1	1		1,000000	0,018072	0,026173	1,000000	1,000000	0,005421							
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
3	3	0,018072	1,000000		1,000000	1,000000	0,031602	1,000000							
4	4	0,026173	1,000000	1,000000		1,000000	0,044475	1,000000							
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000							
6	7	1,000000	1,000000	0,031602	0,044475	1,000000		0,010399							
7	8	0,005421	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,010399								
8	9	0,897225	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
9	10	1,000000	1,000000	0,008903	0,013017	1,000000	1,000000	0,002597							
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,519690							
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
14	Ttc	0,002823	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,006099	1,000000							
15	tlts	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
16	thper	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
17	ttle	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
18	Thhart	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
19	Thmac	0,000356	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,001624	0,000000							

	Bonferroni	test; varial	ole C-2 (sec	tio Teucrio	ides final 12	2.2010)			
	Probabilitie	es for Post I	Hoc Tests			-			
	Error: Between $MS = 2,5884$, df = 72,000								
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}	
Cell No.	-1,167	1,9660	,55475	-,6372	-,5346	,05750	-2,736	,17500	
1	0,897225	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,002823	1,000000	
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
3	1,000000	0,008903	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
4	1,000000	0,013017	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,006099	1,000000	
7	1,000000	0,002597	0,519690	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
8		0,502758	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
9	0,502758		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,001291	1,000000	
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,383968	1,000000	
11	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	
14	1,000000	0,001291	0,383968	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
16	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
17	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
18	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
19	0,000000	0,000797	0,000012	0,000000	0,000000	0,000002	0,000000	0,000026	

	Bonferroni test;	variable C-2 (s	ectio Teucrioide	es final 12.2010)
	Probabilities for	r Post Hoc Tests		,
	Error: Between	MS = 2,5884,	df = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	,43267	-,2432	-,4402	6,7917
1	1,000000	1,000000	1,000000	0,000356
2	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
3	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
4	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	0,001624
7	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
8	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
9	1,000000	1,000000	1,000000	0,000797
10	1,000000	1,000000	1,000000	0,000012
11	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	0,000002
14	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
15	1,000000	1,000000	1,000000	0,000026
16		1,000000	1,000000	0,000066
17	1,000000		1,000000	0,000000
18	1,000000	1,000000		0,000000
19	0,000066	0,000000	0,000000	

	Bonferroni t	test; variabl	e C-3 (secti	o Teucrioid	les final 12.	2010)		
	Probabilities	s for Post H	oc Tests					
	Error: Betwe	een $MS = 3$	8,9805, df =	= 72,000				
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}
Cell No.		-2,839	5,2238	1,1686	,18880	1,2820	-,6390	,93620
1	1		0,000002	0,376338	1,000000	0,286245	1,000000	0,649600
2	2	0,000002		0,335370	0,026841	0,439726	0,006751	0,189703
3	3	0,376338	0,335370		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
4	4	1,000000	0,026841	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000
5	5	0,286245	0,439726	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000
6	7	1,000000	0,006751	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000
7	8	0,649600	0,189703	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
8	9	1,000000	0,006249	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
9	10	0,188101	0,654709	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	11	0,004682	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	12	1,000000	0,000145	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	13	1,000000	0,005601	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	tteuc	0,000001	1,000000	0,089626	0,007176	0,118030	0,001885	0,050394
14	Ttc	0,000004	1,000000	0,715070	0,056817	0,935162	0,013894	0,405695
15	tlts	0,000011	1,000000	0,269239	0,029996	0,341636	0,008168	0,163499
16	thper	0,000013	1,000000	0,317943	0,036109	0,402449	0,009837	0,194019
17	ttle	0,000315	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,390244	1,000000
18	Thhart	0,000001	1,000000	0,201079	0,015066	0,265918	0,003817	0,111826
19	Thmac	1,000000	0,009621	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000

	Bonferroni	test; varial	ole C-3 (sec	tio Teucrio	ides final 12	2.2010)		
	Probabilitie	es for Post I	Hoc Tests			-		
	Error: Betw	veen MS =	3,9805, df	= 72,000				
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}
Cell No.	-,3306	1,4524	3,1587	-1,577	-,3686	6,0290	4,7427	5,9557
1	1,000000	0,188101	0,004682	1,000000	1,000000	0,000001	0,000004	0,000011
2	0,006249	0,654709	1,000000	0,000145	0,005601	1,000000	1,000000	1,000000
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,089626	0,715070	0,269239
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,007176	0,056817	0,029996
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,118030	0,935162	0,341636
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,001885	0,013894	0,008168
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,050394	0,405695	0,163499
8		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,001714	0,012920	0,008569
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,177217	1,000000	0,485384
10	1,000000	1,000000		0,121214	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	1,000000	1,000000	0,121214		1,000000	0,000045	0,000272	0,000345
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,001540	0,011555	0,007801
13	0,001714	0,177217	1,000000	0,000045	0,001540		1,000000	1,000000
14	0,012920	1,000000	1,000000	0,000272	0,011555	1,000000		1,000000
15	0,008569	0,485384	1,000000	0,000345	0,007801	1,000000	1,000000	
16	0,010405	0,569635	1,000000	0,000426	0,009479	1,000000	1,000000	1,000000
17	0,448566	1,000000	1,000000	0,015431	0,408258	1,000000	1,000000	1,000000
18	0,003407	0,401203	1,000000	0,000075	0,003048	1,000000	1,000000	1,000000
19	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,002582	0,020112	0,013556

	Ronferroni test: variable C-3 (sectio Teucrioides final 12 2010)									
	Probabilities for	Post Hoc Tests		.5 11101 12.2010)						
	From Datugan	Mc = 2.0005	df - 72.000							
	Effor: Between	MS = 5,9800	dI = 72,000	(10)						
	{16}	{1/}	{18}	{19}						
Cell No.	5,8767	3,4353	5,4328	,05050						
1	0,000013	0,000315	0,000001	1,000000						
2	1,000000	1,000000	1,000000	0,009621						
3	0,317943	1,000000	0,201079	1,000000						
4	0,036109	1,000000	0,015066	1,000000						
5	0,402449	1,000000	0,265918	1,000000						
6	0,009837	0,390244	0,003817	1,000000						
7	0,194019	1,000000	0,111826	1,000000						
8	0,010405	0,448566	0,003407	1,000000						
9	0,569635	1,000000	0,401203	1,000000						
10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
11	0,000426	0,015431	0,000075	1,000000						
12	0,009479	0,408258	0,003048	1,000000						
13	1,000000	1,000000	1,000000	0,002582						
14	1,000000	1,000000	1,000000	0,020112						
15	1,000000	1,000000	1,000000	0,013556						
16		1,000000	1,000000	0,016514						
17	1,000000		1,000000	0,757244						
18	1,000000	1,000000		0,005147						
19	0,016514	0,757244	0,005147							

	Ronferroni	test-varial	ble C-4 (sec	tio Teucrio	ides final 12	2010)			
'	Probabiliti	es for Post /	Hoc Tests	tio reache.	aco manta				
'	Frror: Betv	Error: Between $MS = .77883$, df = 72.000							
'	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	
Cell No.	n	5,2616	3,3800	5,1896	5,7094	4,2564	3,2340	5,5138	
1	1		0,206355	1,000000	1,000000	1,000000	0,174217	1,000000	
2	2	0,206355		0,307580	0,014162	1,000000	1,000000	0,047474	
3	3	1,000000	0,307580		1,000000	1,000000	0,254821	1,000000	
4	4	1,000000	0,014162	1,000000		1,000000	0,013770	1,000000	
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	
6	7	0,174217	1,000000	0,254821	0,013770	1,000000		0,043196	
7	8	1,000000	0,047474	1,000000	1,000000	1,000000	0,043196		
8	9	0,003027	1,000000	0,004868	0,000139	1,000000	1,000000	0,000547	
9	10	0,124243	1,000000	0,187328	0,008009	1,000000	1,000000	0,027541	
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	0,713743	1,000000	1,000000	1,000000	
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	0,624130	1,000000	1,000000	1,000000	
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
14	Ttc	0,846901	1,000000	1,000000	0,063218	1,000000	1,000000	0,206188	
15	tlts	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	
16	thper	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	
17	ttle	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
18	Thhart	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	
19	Thmac	0,000000	0,000005	0,000000	0,000000	0,000000	0,000066	0,000000	

	Bonferroni	test; varial	ole C-4 (sec	tio Teucrio	ides final 12	2.2010)		
	Probabilitie	es for Post I	Hoc Tests					
	Error: Betw	veen MS =	,77883, df	= 72,000				
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}
Cell No.	2,6944	3,2908	4,6822	4,0578	4,0320	4,2833	3,7122	-2,691
1	0,003027	0,124243	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,846901	0,000000
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
3	0,004868	0,187328	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
4	0,000139	0,008009	1,000000	0,713743	0,624130	1,000000	0,063218	0,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
7	0,000547	0,027541	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,206188	0,000000
8		1,000000	0,215134	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
10	0,215134	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
11	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	0,000000
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,000000
15	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	
16	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	1,000000
17	0,997304	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
18	0,000002	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	1,000000
19	0,000815	0,000010	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,006436

	Bonferroni test;	; variable C-4 (s	ectio Teucrioide	es final 12.2010)
	Probabilities for	r Post Hoc Tests		
	Error: Between	MS = ,77883,	df = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	-2,594	4,2130	-,9082	,05050
1	0,000000	1,000000	0,000000	0,000000
2	0,000000	1,000000	0,000000	0,000005
3	0,000000	1,000000	0,000000	0,000000
4	0,000000	1,000000	0,000000	0,000000
5	0,000000	1,000000	0,000000	0,000000
6	0,000000	1,000000	0,000000	0,000066
7	0,000000	1,000000	0,000000	0,000000
8	0,000000	0,997304	0,000002	0,000815
9	0,000000	1,000000	0,000000	0,000010
10	0,000000	1,000000	0,000000	0,000000
11	0,000000	1,000000	0,000000	0,000000
12	0,000000	1,000000	0,000000	0,000000
13	0,000000	1,000000	0,000000	0,000000
14	0,000000	1,000000	0,000000	0,000000
15	1,000000	0,000000	1,000000	0,006436
16		0,000000	1,000000	0,011294
17	0,000000		0,000000	0,000000
18	1,000000	0,000000		1,000000
19	0.011294	0.000000	1.000000	

	Bonferroni	test· variable	e C-5 (sectio	Teucrioide	s final 12 20	10)			
	Probabilitie	s for Post He	oc Tests	/ Teachorae.	7 HINGT 12120	10)			
	Error: Between $MS = 1.0127$, df = 72.000								
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	
Cell No.	·	2,9588	2,6622	4,2030	3,9006	3,1270	2,2450	3,1594	
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,844382	1,000000	
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	
6	7	1,000000	1,000000	0,844382	1,000000	1,000000		1,000000	
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
8	9	1,000000	1,000000	0,019673	0,097856	1,000000	1,000000	1,000000	
9	10	1,000000	1,000000	0,205703	0,852820	1,000000	1,000000	1,000000	
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,900998	1,000000	
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,757173	1,000000	
14	Ttc	0,019377	0,003365	1,000000	1,000000	0,049907	0,000871	0,059631	
15	tlts	0,914902	0,277347	1,000000	1,000000	1,000000	0,077687	1,000000	
16	thper	0,094269	0,024243	1,000000	1,000000	0,196177	0,006610	0,225177	
17	ttle	0,208145	0,042593	1,000000	1,000000	0,483057	0,010463	0,565190	
18	Thhart	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,758777	1,000000	
19	Thmac	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000001	0,000000	

	Bonferroni	test; variabl	e C-5 (sectio	Teucrioide	s final 12.20	10)			
	Probabilitie	s for Post H	oc lests						
	Error: Between $MS = 1,0127$, df = 72,000								
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}	
Cell No.	1,6064	2,0568	3,4298	4,1338	4,1876	4,3360	5,4475	5,0697	
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,019377	0,914902	
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,003365	0,277347	
3	0,019673	0,205703	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
4	0,097856	0,852820	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,049907	1,000000	
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,900998	0,757173	0,000871	0,077687	
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,059631	1,000000	
8		1,000000	1,000000	0,028674	0,021403	0,022324	0,000004	0,001986	
9	1,000000		1,000000	0,288169	0,221858	0,203038	0,000073	0,018356	
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,463468	1,000000	
11	0,028674	0,288169	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
12	0,021403	0,221858	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	
13	0,022324	0,203038	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	
14	0,000004	0,000073	0,463468	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	
15	0,001986	0,018356	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
16	0,000112	0,001212	0,988386	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
17	0,000066	0,001189	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
18	0,017128	0,181639	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
19	0,000006	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	

	Bonferroni test;	variable C-5 (se	ectio Teucrioide	es final 12.2010)
	Probabilities for	r Post Hoc Tests		
	Error: Between	MS = 1,0127, d	f = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	5,6163	5,0113	4,2282	-2,151
1	0,094269	0,208145	1,000000	0,000000
2	0,024243	0,042593	1,000000	0,000000
3	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
4	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
5	0,196177	0,483057	1,000000	0,000000
6	0,006610	0,010463	0,758777	0,000001
7	0,225177	0,565190	1,000000	0,000000
8	0,000112	0,000066	0,017128	0,000006
9	0,001212	0,001189	0,181639	0,000000
10	0,988386	1,000000	1,000000	0,000000
11	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
14	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
15	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
16		1,000000	1,000000	0,000000
17	1,000000		1,000000	0,000000
18	1,000000	1,000000		0,000000
19	0,000000	0,000000	0,000000	

	Bonferroni	test; variabl	e C-6 (secti	o Teucrioid	es final 12.2	010)			
	Probabilitie	es for Post H	oc Tests						
	Error: Between $MS = 2,5031$, df = 72,000								
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	
Cell No.	n	3,8168	3,7902	4,2490	4,4254	3,7020	3,0230	4,1272	
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
8	9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
11	12	0,370354	0,401248	0,095250	0,053171	0,521782	1,000000	0,141118	
12	13	0,012460	0,013690	0,002589	0,001336	0,018665	0,328162	0,004062	
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
15	tlts	0,003168	0,003449	0,000773	0,000429	0,004568	0,064948	0,001156	
16	thper	0,701011	0,749153	0,227879	0,140766	0,931521	1,000000	0,315384	
17	ttle	1,000000	1,000000	1,000000	0,809046	1,000000	1,000000	1,000000	
18	Thhart	0,010625	0,011680	0,002191	0,001127	0,015953	0,288431	0,003444	
19	Thmac	0,000394	0,000439	0,000066	0,000031	0,000626	0,022535	0,000110	

	Bonferroni	test: variab	le C-6 (secti	o Teucrioide	es final 12.2	010)		
	Probabilitie	s for Post H	loc Tests			,		
	Error: Betw	een MS = 2	2,5031, df =	72,000				
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}
Cell No.	2,5302	4,0342	4,3905	,63380	-,3954	2,6010	1,8700	-1,483
1	1,000000	1,000000	1,000000	0,370354	0,012460	1,000000	1,000000	0,003168
2	1,000000	1,000000	1,000000	0,401248	0,013690	1,000000	1,000000	0,003449
3	1,000000	1,000000	1,000000	0,095250	0,002589	1,000000	1,000000	0,000773
4	1,000000	1,000000	1,000000	0,053171	0,001336	1,000000	1,000000	0,000429
5	1,000000	1,000000	1,000000	0,521782	0,018665	1,000000	1,000000	0,004568
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,328162	1,000000	1,000000	0,064948
7	1,000000	1,000000	1,000000	0,141118	0,004062	1,000000	1,000000	0,001156
8		1,000000	1,000000	1,000000	0,789969	1,000000	1,000000	0,149257
9	1,000000		1,000000	0,189492	0,005707	1,000000	1,000000	0,001568
10	1,000000	1,000000		0,120804	0,004221	1,000000	1,000000	0,001134
11	1,000000	0,189492	0,120804		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	0,789969	0,005707	0,004221	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	0,200664
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,638522
15	0,149257	0,001568	0,001134	1,000000	1,000000	0,200664	0,638522	
16	1,000000	0,402465	0,249517	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
17	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
18	0,694392	0,004847	0,003613	1,000000	1,000000	0,932649	1,000000	1,000000
19	0,052489	0,000162	0,000151	1,000000	1,000000	0,090813	0,295272	1,000000

	Bonferroni test;	variable C-6 (s	ectio Teucrioide	es final 12.2010)
	Probabilities for	r Post Hoc Tests		
	Error: Between	MS = 2,5031, c	df = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	,39067	1,6323	-,4402	-1,104
1	0,701011	1,000000	0,010625	0,000394
2	0,749153	1,000000	0,011680	0,000439
3	0,227879	1,000000	0,002191	0,000066
4	0,140766	0,809046	0,001127	0,000031
5	0,931521	1,000000	0,015953	0,000626
6	1,000000	1,000000	0,288431	0,022535
7	0,315384	1,000000	0,003444	0,000110
8	1,000000	1,000000	0,694392	0,052489
9	0,402465	1,000000	0,004847	0,000162
10	0,249517	1,000000	0,003613	0,000151
11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	0,932649	0,090813
14	1,000000	1,000000	1,000000	0,295272
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
16		1,000000	1,000000	1,000000
17	1,000000		1,000000	0,642574
18	1,000000	1,000000		1,000000
19	1,000000	0,642574	1,000000	

	Bonferroni te	est; variable	e C-7 (section	o Teucrioid	es final 12.	2010)		
	Probabilities	for Post Ho	oc Tests					
	Error: Between $MS = 4,4261$, df = 72,000							
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}
Cell No.		-2,839	3,7246	1,1412	2,3244	1,7256	1,2683	-1,494
1	1		0,000863	0,650555	0,039110	0,171322	0,821762	1,000000
2	2	0,000863		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,033921
3	3	0,650555	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
4	4	0,039110	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,921512
5	5	0,171322	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000
6	7	0,821762	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000
7	8	1,000000	0,033921	1,000000	0,921512	1,000000	1,000000	
8	9	0,218086	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
9	10	0,047903	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	11	0,004165	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,113044
11	12	0,001007	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,038930
12	13	0,718469	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	tteuc	0,001228	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,038197
14	Ttc	0,045820	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
15	tlts	0,094996	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
16	thper	0,009544	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,183075
17	ttle	0,151679	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
18	Thhart	0,015271	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,417150
19	Thmac	1,000000	0,884788	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000

	Bonferroni	test; varia	ble C-7 (sea	tio Teucric	oides final 1	2.2010)			
	Probabiliti	es for Post	Hoc Tests			-			
	Error: Between $MS = 4,4261$, df = 72,000								
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}	
Cell No.	1,6234	2,2446	3,5305	3,6708	1,0956	3,9920	2,0450	2,7137	
1	0,218086	0,047903	0,004165	0,001007	0,718469	0,001228	0,045820	0,094996	
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
7	1,000000	1,000000	0,113044	0,038930	1,000000	0,038197	1,000000	1,000000	
8		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
11	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
16	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
17	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
18	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
19	1,000000	1,000000	1,000000	0,997045	1,000000	0,839786	1,000000	1,000000	

	1			
	Bonferroni test;	variable C-7 (se	ectio Teucrioide	s final 12.2010)
	Probabilities for	r Post Hoc Tests		
	Error: Between	MS = 4,4261, c	f = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	3,7440	1,5802	2,6860	,05050
1	0,009544	0,151679	0,015271	1,000000
2	1,000000	1,000000	1,000000	0,884788
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
7	0,183075	1,000000	0,417150	1,000000
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	1,000000	1,000000	1,000000	0,997045
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	0,839786
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
16		1,000000	1,000000	1,000000
17	1,000000		1,000000	1,000000
18	1,000000	1,000000		1,000000
19	1,000000	1,000000	1,000000	

	Bonferroni	test: variable	e C-8 (sectio	Teucrioides	final 12.201	0)		
	Probabilitie	s for Post Ho	oc Tests			-,		
	Error: Between $MS = 1,2576$, df = 72,000							
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}
Cell No.	-	4,0076	3,2964	4,1986	4,8920	3,6936	2,7323	4,6880
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	0,918261	1,000000
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	0,918261	1,000000		1,000000
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
8	9	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000001	0,000000
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	0,493734	1,000000	1,000000	1,000000
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	0,071455	1,000000	1,000000	0,171838
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
15	tlts	1,000000	1,000000	1,000000	0,341178	1,000000	1,000000	0,713817
16	thper	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
17	ttle	1,000000	1,000000	1,000000	0,057135	1,000000	1,000000	0,152295
18	Thhart	1,000000	1,000000	1,000000	0,289115	1,000000	1,000000	0,682129
19	Thmac	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000

	-								
	Bonferroni	test; variable	e C-8 (sectio	Teucrioides	final 12.201	0)			
	Probabilitie	s for Post Ho	oc Tests						
	Error: Between $MS = 1,2576$, df = 72,000								
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}	
Cell No.	-2,281	2,9594	3,8205	3,0482	2,7040	2,1083	3,8517	2,2647	
1	0,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
2	0,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
3	0,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
4	0,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,493734	0,071455	1,000000	0,341178	
5	0,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
6	0,000001	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
7	0,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,171838	1,000000	0,713817	
8		0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000024	0,000000	0,000077	
9	0,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
10	0,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
11	0,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
12	0,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	
13	0,000024	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	
14	0,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	
15	0,000077	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
16	0,000011	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
17	0,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
18	0,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
19	0,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	

	Bonferroni test;	variable C-8 (s	ectio Teucrioide	es final 12.2010)
	Probabilities for	r Post Hoc Tests		
	Error: Between	MS = 1,2576, c	df = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	2,6523	2,3335	2,5782	4,0915
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
4	1,000000	0,057135	0,289115	1,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
7	1,000000	0,152295	0,682129	1,000000
8	0,000011	0,000000	0,000000	0,000000
9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
16		1,000000	1,000000	1,000000
17	1,000000		1,000000	1,000000
18	1,000000	1,000000		1,000000
19	1.000000	1.000000	1.000000	

	Ronferroni	tect. varial	ale C-Q (sec	tio Teucrio	ides final 12	2010)			
	Probabiliti	ex for Post I	Hoc Tests	lio reacho					
	Error: Between $MS = 2.8465$ df = 72.000								
	Populatio	/11 /11	2,0400, ui	(2)	[4]	(5)	[6]	(7)	
	Populatio	0110	10406	19J 5626	17090	1-3	2 4170	2656	
Cell No.	n	-,0118	1,9400	-,5050	,17980	,45020	3,4170	-,3030	
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,581366	1,000000	
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,129896	1,000000	
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	0,946557	1,000000	
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	
6	7	0,581366	1,000000	0,129896	0,946557	1,000000		0,225894	
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,225894		
8	9	1,000000	0,030207	1,000000	1,000000	1,000000	0,000584	1,000000	
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,037189	1,000000	
10	11	1,000000	0,759511	1,000000	1,000000	1,000000	0,023862	1,000000	
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,105300	1,000000	
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,141009	1,000000	
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,958908	1,000000	
15	tlts	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
16	thper	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,043536	1,000000	
17	ttle	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
18	Thhart	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,183749	1,000000	
19	Thmac	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,484698	1,000000	

	Bonferroni	test; varial	ole C-9 (sec	tio Teucrio	ides final 12	2.2010)			
	Probabilitie	es for Post H	Hoc Tests						
	Error: Between $MS = 2,8465$, df = 72,000								
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}	
Cell No.	-2,281	-,9914	-1,384	-,6372	-,5346	1,8093	,30700	,17500	
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
2	0,030207	1,000000	0,759511	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
6	0,000584	0,037189	0,023862	0,105300	0,141009	1,000000	0,958908	1,000000	
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
8		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,095042	1,000000	1,000000	
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
11	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	
13	0,095042	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
16	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
17	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
18	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
19	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	

	D (1	111 664		G 140.00101
	Bonferroni test;	variable C-9 (s	ectio l'eucrioide	es final 12.2010)
	Probabilities for	Post Hoc Tests		
	Error: Between	MS = 2,8465,	df = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	-1,542	,45367	-,4402	,05050
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
6	0,043536	1,000000	0,183749	0,484698
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
16		1,000000	1,000000	1,000000
17	1,000000		1,000000	1,000000
18	1,000000	1,000000		1,000000
19	1,000000	1,000000	1,000000	

	Bonferroni	test; variabl	e C-10 (sect	io Teucrioio	les final 12.2	2010)		
	Probabilitie	s for Post H	oc Tests					
	Error: Between $MS = 1,3723$, df = 72,000							
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}
Cell No.	n	2,3220	-2,154	1,9818	2,9734	1,9044	-,8135	4,0906
1	1		0,000010	1,000000	1,000000	1,000000	0,026861	1,000000
2	2	0,000010		0,000068	0,000000	0,000103	1,000000	0,000000
3	3	1,000000	0,000068		1,000000	1,000000	0,114182	0,984569
4	4	1,000000	0,000000	1,000000		1,000000	0,001330	1,000000
5	5	1,000000	0,000103	1,000000	1,000000		0,156575	0,730988
6	7	0,026861	1,000000	0,114182	0,001330	0,156575		0,000005
7	8	1,000000	0,000000	0,984569	1,000000	0,730988	0,000005	
8	9	0,865227	0,407633	1,000000	0,056493	1,000000	1,000000	0,000225
9	10	0,000098	1,000000	0,000595	0,000003	0,000889	1,000000	0,000000
10	11	0,037534	1,000000	0,156164	0,001922	0,213021	1,000000	0,000007
11	12	0,000240	1,000000	0,001409	0,000007	0,002088	1,000000	0,000000
12	13	0,000045	1,000000	0,000280	0,000001	0,000420	1,000000	0,000000
13	tteuc	0,081875	1,000000	0,322844	0,004563	0,434657	1,000000	0,000018
14	Ttc	0,000002	1,000000	0,000015	0,000000	0,000024	1,000000	0,000000
15	tlts	1,000000	1,000000	1,000000	0,281484	1,000000	1,000000	0,003291
16	thper	1,000000	0,592072	1,000000	0,691775	1,000000	1,000000	0,009844
17	ttle	0,000024	1,000000	0,000163	0,000001	0,000251	1,000000	0,000000
18	Thhart	0,065178	1,000000	0,283224	0,002939	0,389199	1,000000	0,000008
19	Thmac	0,347314	0,461755	1,000000	0,017059	1,000000	1,000000	0,000043

	Bonferroni	test; variab	le C-10 (sect	io Teucrioio	les final 12.2	2010)		
	Probabilitie	s for Post H	loc Tests			-		
	Error: Between $MS = 1,3723$, df = 72,000							
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}
Cell No.	,17940	-1,744	-,7367	-1,577	-1,888	-,5535	-2,236	,17500
1	0,865227	0,000098	0,037534	0,000240	0,000045	0,081875	0,000002	1,000000
2	0,407633	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	1,000000	0,000595	0,156164	0,001409	0,000280	0,322844	0,000015	1,000000
4	0,056493	0,000003	0,001922	0,000007	0,000001	0,004563	0,000000	0,281484
5	1,000000	0,000889	0,213021	0,002088	0,000420	0,434657	0,000024	1,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
7	0,000225	0,000000	0,000007	0,000000	0,000000	0,000018	0,000000	0,003291
8		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,185199	1,000000
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000
14	0,185199	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,819312
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,819312	
16	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,326956	1,000000
17	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
18	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
19	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,199938	1,000000

376

	Bonferroni test;	variable C-10 (s	ectio Teucrioide	es final 12.2010)
	Probabilities for	Post Hoc Tests		
	Error: Between	MS = 1,3723, d	f = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	,43267	-1,821	-,4402	,05050
1	1,000000	0,000024	0,065178	0,347314
2	0,592072	1,000000	1,000000	0,461755
3	1,000000	0,000163	0,283224	1,000000
4	0,691775	0,000001	0,002939	0,017059
5	1,000000	0,000251	0,389199	1,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
7	0,009844	0,000000	0,00008	0,000043
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
14	0,326956	1,000000	1,000000	0,199938
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
16		1,000000	1,000000	1,000000
17	1,000000		1,000000	1,000000
18	1,000000	1,000000		1,000000
19	1,000000	1,000000	1,000000	

	Bonferroni test; variable C-11 (sectio Teucrioides final 12.2010)									
	Probabilitie	es for Post H	loc Tests							
	Error: Between $MS = 3,3392$, df = 72,000									
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}		
Cell No.	n	3,1120	-2,712	2,3774	,80860	2,0214	,55650	4,5214		
1	1		0,000573	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
2	2	0,000573		0,006208	0,553539	0,018614	1,000000	0,000004		
3	3	1,000000	0,006208		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
4	4	1,000000	0,553539	1,000000		1,000000	1,000000	0,336598		
5	5	1,000000	0,018614	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000		
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,314846		
7	8	1,000000	0,000004	1,000000	0,336598	1,000000	0,314846			
8	9	1,000000	0,008651	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
9	10	1,000000	0,414211	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,451612		
10	11	0,441690	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,009971		
11	12	1,000000	0,000272	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
12	13	1,000000	0,000190	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
13	tteuc	0,025110	1,000000	0,182467	1,000000	0,445038	1,000000	0,000360		
14	Ttc	1,000000	0,004981	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
15	tlts	0,007575	1,000000	0,051596	1,000000	0,124040	1,000000	0,000137		
16	thper	0,009853	1,000000	0,065873	1,000000	0,156757	1,000000	0,000183		
17	ttle	0,499797	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,007416		
18	Thhart	0,158825	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,002297		
19	Thmac	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,022555		

	Bonferroni test; variable C-11 (sectio Teucrioides final 12.2010)									
	Probabilitie	s for Post H	loc Tests							
	Error: Between $MS = 3,3392$, df = 72,000									
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}		
Cell No.	2,2712	,92140	-,7155	3,3330	3,4396	-1,803	2,2277	-2,691		
1	1,000000	1,000000	0,441690	1,000000	1,000000	0,025110	1,000000	0,007575		
2	0,008651	0,414211	1,000000	0,000272	0,000190	1,000000	0,004981	1,000000		
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,182467	1,000000	0,051596		
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,445038	1,000000	0,124040		
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
7	1,000000	0,451612	0,009971	1,000000	1,000000	0,000360	1,000000	0,000137		
8		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,239269	1,000000	0,067285		
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
10	1,000000	1,000000		0,255326	0,194711	1,000000	1,000000	1,000000		
11	1,000000	1,000000	0,255326		1,000000	0,013363	1,000000	0,004145		
12	1,000000	1,000000	0,194711	1,000000		0,009807	1,000000	0,003087		
13	0,239269	1,000000	1,000000	0,013363	0,009807		0,178570	1,000000		
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,178570		0,050113		
15	0,067285	1,000000	1,000000	0,004145	0,003087	1,000000	0,050113			
16	0,085649	1,000000	1,000000	0,005418	0,004045	1,000000	0,064512	1,000000		
17	1,000000	1,000000	1,000000	0,273352	0,202646	1,000000	1,000000	1,000000		
18	1,000000	1,000000	1,000000	0,085673	0,063178	1,000000	1,000000	1,000000		
19	1,000000	1,000000	1,000000	0,698485	0,527095	1,000000	1,000000	1,000000		

	Bonferroni test; variable C-11 (sectio Teucrioides final 12.2010)								
	Probabilities for	Post Hoc Tests							
	Error: Between	MS = 3,3392, o	df = 72,000						
	{16}	{17}	{18}	{19}					
Cell No.	-2,594	-,2970	-,8800	,05050					
1	0,009853	0,499797	0,158825	1,000000					
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
3	0,065873	1,000000	1,000000	1,000000					
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
5	0,156757	1,000000	1,000000	1,000000					
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
7	0,000183	0,007416	0,002297	0,022555					
8	0,085649	1,000000	1,000000	1,000000					
9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
11	0,005418	0,273352	0,085673	0,698485					
12	0,004045	0,202646	0,063178	0,527095					
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
14	0,064512	1,000000	1,000000	1,000000					
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
16		1,000000	1,000000	1,000000					
17	1,000000		1,000000	1,000000					
18	1,000000	1,000000		1,000000					
19	1,000000	1,000000	1,000000						

	Bonferroni t	est; variable	C-12 (sectio	Teucrioides f	final 12.2010)	
	Probabilities	for Post Ho	c Tests				
	Error: Betwe	en MS = 2,7	7390, df = 7	2,000			
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}
Cell No.		-,3012	-2,712	-,3962	-1,720	-1,529	-,1705
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
8	9	1,000000	0,037806	1,000000	0,748566	1,000000	1,000000
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	12	1,000000	0,006691	1,000000	0,168599	0,297842	1,000000
12	13	1,000000	0,056084	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
14	Ttc	0,027876	0,000003	0,020070	0,000142	0,000302	0,095999
15	tlts	1,000000	0,093582	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
16	thper	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
17	ttle	1,000000	0,016740	1,000000	0,423992	0,742659	1,000000
18	Thhart	1,000000	0,003601	1,000000	0,097820	0,175778	1,000000
19	Thmac	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000

	Bonferroni test; variable C-12 (sectio Teucrioides final 12.2010)								
	Probabilities	for Post Ho	c Tests						
	Error: Betwe	en MS = 2,3	7390, df = 7	2,000			I		
	{7}	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}		
Cell No.	-1,625	1,3600	-1,059	-,9758	1,8758	1,2376	-2,592		
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
2	1,000000	0,037806	1,000000	1,000000	0,006691	0,056084	1,000000		
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
4	1,000000	0,748566	1,000000	1,000000	0,168599	1,000000	1,000000		
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,297842	1,000000	1,000000		
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
7		0,969527	1,000000	1,000000	0,224215	1,000000	1,000000		
8	0,969527		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,113325		
9	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
10	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000		
11	0,224215	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	0,023882		
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,161333		
13	1,000000	0,113325	1,000000	1,000000	0,023882	0,161333			
14	0,000207	1,000000	0,001821	0,007159	1,000000	1,000000	0,000020		
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,210550		
16	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
17	0,561702	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,059045		
18	0,131182	1,000000	0,684560	1,000000	1,000000	1,000000	0,013650		
19	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		

	Bonferroni t	est; variable	C-12 (sectio	Teucrioides f	final 12.2010)					
	Probabilities	TOP POST HO	c lests	2 2 2 2							
	Error: Betwe	Error: Between MS = $2,7390, ar = 72,000$									
	{14}	{15}	{16}	{17}	{18}	{19}					
Cell No.	3,6867	1,6613	,62367	1,4228	2,0532	-,3773					
1	0,027876	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
2	0,000003	0,093582	1,000000	0,016740	0,003601	1,000000					
3	0,020070	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
4	0,000142	1,000000	1,000000	0,423992	0,097820	1,000000					
5	0,000302	1,000000	1,000000	0,742659	0,175778	1,000000					
6	0,095999	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
7	0,000207	1,000000	1,000000	0,561702	0,131182	1,000000					
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
9	0,001821	1,000000	1,000000	1,000000	0,684560	1,000000					
10	0,007159	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
13	0,000020	0,210550	1,000000	0,059045	0,013650	1,000000					
14		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,010670					
15	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000					
16	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000					
17	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000					
18	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000					
19	0.010670	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000						

	Bonferroni test; variable C-13 (sectio Teucrioides final 12.2010)								
	Probabilities	for Post H	oc Tests						
	Error: Betwe	en MS = 1	,9239, df =	= 72,000					
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}	
Cell No.		-,0118	,04780	-1,796	-1,084	-1,378	-,5980	-1,574	
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
8	9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
13	tteuc	1,000000	1,000000	0,487481	1,000000	1,000000	1,000000	0,973703	
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
15	tlts	0,803972	0,950429	0,002250	0,028218	0,010194	0,225192	0,005063	
16	thper	1,000000	1,000000	0,003982	0,047673	0,017580	0,354059	0,008843	
17	ttle	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
18	Thhart	1,000000	1,000000	0,072825	0,888949	0,331519	1,000000	0,165476	
19	Thmac	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	

	Bonferroni test; variable C-13 (sectio Teucrioides final 12.2010)										
	Probabiliti	es for Post	Hoc Tests								
	Error: Betv	Error: Between $MS = 1,9239$, df = 72,000									
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}			
Cell No.	-1,723	-1,294	-2,127	-,6372	-,5346	1,0782	-2,236	2,9437			
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,803972			
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,950429			
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,487481	1,000000	0,002250			
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,028218			
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,010194			
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,225192			
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,973703	1,000000	0,005063			
8		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,614514	1,000000	0,002944			
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,013650			
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,284123	1,000000	0,001504			
11	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,122610			
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,169425			
13	0,614514	1,000000	0,284123	1,000000	1,000000		0,071086	1,000000			
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,071086		0,000223			
15	0,002944	0,013650	0,001504	0,122610	0,169425	1,000000	0,000223				
16	0,005189	0,023408	0,002612	0,200039	0,274041	1,000000	0,000415	1,000000			
17	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,352656	1,000000	0,001322			
18	0,095770	0,441272	0,044985	1,000000	1,000000	1,000000	0,006691	1,000000			
19	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,959018	0,733013			
	Bonferroni test: variable C-13 (sectio Teucrioides final 12 2010)										
----------	---	----------------	------------------	-------------------	--	--	--	--	--	--	--
	Probabilities for	Post Hoc Tests	cento reactional	25 milar 12.2010)							
	Frror: Retween	MS = 1.0230 d	If - 72 000								
	(14)	(17)	(10)	10							
Call Ma	{10}	{[7]	{10}	{19}							
Cell No.	2,7877	-1,784	1,4450	,05050							
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000							
3	0,003982	1,000000	0,072825	1,000000							
4	0,047673	1,000000	0,888949	1,000000							
5	0,017580	1,000000	0,331519	1,000000							
6	0,354059	1,000000	1,000000	1,000000							
7	0,008843	1,000000	0,165476	1,000000							
8	0,005189	1,000000	0,095770	1,000000							
9	0,023408	1,000000	0,441272	1,000000							
10	0,002612	1,000000	0,044985	1,000000							
11	0,200039	1,000000	1,000000	1,000000							
12	0,274041	1,000000	1,000000	1,000000							
13	1,000000	0,352656	1,000000	1,000000							
14	0,000415	1,000000	0,006691	0,959018							
15	1,000000	0,001322	1,000000	0,733013							
16		0,002403	1,000000	1,000000							
17	0,002403		0,044091	1,000000							
18	1,000000	0,044091		1,000000							
19	1,000000	1,000000	1,000000								

	Bonferroni	test: variab	le C-15 (sec	tio Teucrioi	des final 12.	2010)					
	Probabilitie	es for Post H	loc Tests			,					
	Error: Betw	Error: Between $MS = 3,0180$, df = 72,000									
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}			
Cell No.	n	2,8860	2,8100	2,0454	2,1038	1,8828	-,1705	1,8846			
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000			
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000			
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000			
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
8	9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,758498	1,000000			
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
15	tlts	0,006381	0,007924	0,064035	0,054921	0,097631	1,000000	0,097180			
16	thper	0,008426	0,010442	0,082581	0,070955	0,125261	1,000000	0,124691			
17	ttle	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
18	Thhart	0,585152	0,715575	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
19	Thmac	0,079007	0,100079	0,918395	0,783963	1,000000	1,000000	1,000000			

	Denfement	tart. uariah	la C 1E (rad	tio Tourioi	dec final 10	2010)		
	Bonierroni	test; Variab	le C-15 (sec	lio reuchoi	des final 12.	.2010)		
	Front Pote	S 101 POST P	2 0190 df -	- 72 000				
	EITOI: Betw		5,0160, ui -	- 72,000	(10)	(10)		(4.5)
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}
Cell No.	2,0222	,78920	3,0528	,36100	-,0664	3,4385	2,2623	-2,691
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,006381
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,007924
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,064035
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,054921
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,097631
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,758498	1,000000	1,000000
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,097180
8		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,068042
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,008127
11	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,620020	1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,620020		1,000000	0,002806
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,023186
15	0,068042	1,000000	0,008127	1,000000	1,000000	0,002806	0,023186	
16	0,087685	1,000000	0,010580	1,000000	1,000000	0,003685	0,030503	1,000000
17	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
18	1,000000	1,000000	0,638832	1,000000	1,000000	0,235843	1,000000	1,000000
19	0,977467	1,000000	0,102147	1,000000	1,000000	0,032399	0,321780	1,000000

	Bonferroni test;	variable C-15 (s	ectio Teucrioide	es final 12.2010)
	Probabilities for	Post Hoc Tests		
	Error: Between	MS = 3,0180, d	lf = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	-2,594	,35967	-,4402	-,9747
1	0,008426	1,000000	0,585152	0,079007
2	0,010442	1,000000	0,715575	0,100079
3	0,082581	1,000000	1,000000	0,918395
4	0,070955	1,000000	1,000000	0,783963
5	0,125261	1,000000	1,000000	1,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
7	0,124691	1,000000	1,000000	1,000000
8	0,087685	1,000000	1,000000	0,977467
9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	0,010580	1,000000	0,638832	0,102147
11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	0,003685	1,000000	0,235843	0,032399
14	0,030503	1,000000	1,000000	0,321780
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
16		1,000000	1,000000	1,000000
17	1,000000		1,000000	1,000000
18	1,000000	1,000000		1,000000
19	1 000000	1 000000	1 000000	

	Bonferroni	test: variable	e C-16 (secti	o Teucrioid	es final 12.2	010)				
	Probabilitie	s for Post He	oc Tests							
	Error: Between $MS = 1,3305$, df = 72,000									
	Population	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}		
Cell No.	-	-2,332	-2,712	-2,413	-2,305	-1,529	-1,322	-2,756		
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000		
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000		
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000		
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
8	9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
11	12	0,288582	0,054245	0,204699	0,323981	1,000000	1,000000	0,044284		
12	13	0,438930	0,085822	0,314110	0,491260	1,000000	1,000000	0,070359		
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
14	Ttc	0,886095	0,173075	0,635222	0,990897	1,000000	1,000000	0,141666		
15	tlts	0,000001	0,000000	0,000000	0,000001	0,000036	0,000248	0,000000		
16	thper	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000004	0,000000		
17	ttle	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
18	Thhart	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000016	0,000187	0,000000		
19	Thmac	1,000000	0,225611	0,810651	1,000000	1,000000	1,000000	0,185211		

	Bonferroni	test; variable	e C-16 (secti	o Teucrioide	es final 12.20	010)		
	Probabilitie	s for Post He	oc Tests					
	Error: Betw	een $MS = 1$,	,3305, df =	72,000				
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}
Cell No.	-2,281	-1,294	-2,127	,04800	-,0530	-2,592	-,3183	3,3070
1	1,000000	1,000000	1,000000	0,288582	0,438930	1,000000	0,886095	0,000001
2	1,000000	1,000000	1,000000	0,054245	0,085822	1,000000	0,173075	0,000000
3	1,000000	1,000000	1,000000	0,204699	0,314110	1,000000	0,635222	0,000000
4	1,000000	1,000000	1,000000	0,323981	0,491260	1,000000	0,990897	0,000001
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000036
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000248
7	1,000000	1,000000	1,000000	0,044284	0,070359	1,000000	0,141666	0,000000
8		1,000000	1,000000	0,358331	0,541870	1,000000	1,000000	0,000001
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000109
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000006
11	0,358331	1,000000	1,000000		1,000000	0,181768	1,000000	0,040665
12	0,541870	1,000000	1,000000	1,000000		0,273017	1,000000	0,026987
13	1,000000	1,000000	1,000000	0,181768	0,273017		0,542124	0,000001
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,542124		0,005346
15	0,000001	0,000109	0,000006	0,040665	0,026987	0,000001	0,005346	
16	0,000000	0,000001	0,000000	0,000782	0,000492	0,000000	0,000071	1,000000
17	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,000027
18	0,000000	0,000060	0,000003	0,056479	0,035387	0,000000	0,004995	1,000000
19	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,683354	1,000000	0,004102

	Popforroni tort	variable C 16 /	octio Toucrioid	or final 12 2010)
	Drobabilition for	Part Llas Tasts		es filiai 12.2010)
	Probabilities for	POST HOC TESIS		
	Error: Between	MS = 1,3305, d	f = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	4,2250	-1,432	2,7992	-,3773
1	0,000000	1,000000	0,000000	1,000000
2	0,000000	1,000000	0,000000	0,225611
3	0,000000	1,000000	0,000000	0,810651
4	0,000000	1,000000	0,000000	1,000000
5	0,000000	1,000000	0,000016	1,000000
6	0,000004	1,000000	0,000187	1,000000
7	0,000000	1,000000	0,000000	0,185211
8	0,000000	1,000000	0,000000	1,000000
9	0,000001	1,000000	0,000060	1,000000
10	0,000000	1,000000	0,000003	1,000000
11	0,000782	1,000000	0,056479	1,000000
12	0,000492	1,000000	0,035387	1,000000
13	0,000000	1,000000	0,000000	0,683354
14	0,000071	1,000000	0,004995	1,000000
15	1,000000	0,000027	1,000000	0,004102
16		0,000000	1,000000	0,000053
17	0,000000		0,000010	1,000000
18	1,000000	0,000010		0,003664
19	0,000053	1,000000	0,003664	

	Bonferroni	test; varial	ole C-17 (se	ctio Teucrio	oides final 1	2.2010)				
	Probabilitie	es for Post I	Hoc Tests							
	Error: Betv	Error: Between $MS = 3,2497$, df = 72,000								
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}		
Cell No.	n	1,7010	-1,849	,87820	-1,128	,52340	,47450	3,7290		
1	1		0,453796	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
2	2	0,453796		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,001008		
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,010425		
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000		
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000		
7	8	1,000000	0,001008	1,000000	0,010425	1,000000	1,000000			
8	9	1,000000	0,102424	1,000000	0,715360	1,000000	1,000000	1,000000		
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,064641		
11	12	1,000000	0,009909	1,000000	0,086757	1,000000	1,000000	1,000000		
12	13	1,000000	0,009364	1,000000	0,082378	1,000000	1,000000	1,000000		
13	tteuc	0,116908	1,000000	0,922342	1,000000	1,000000	1,000000	0,000276		
14	Ttc	1,000000	0,032517	1,000000	0,279015	1,000000	1,000000	1,000000		
15	tlts	1,000000	0,875208	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
16	thper	1,000000	0,064952	1,000000	0,369706	1,000000	1,000000	1,000000		
17	ttle	1,000000	0,788871	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
18	Thhart	1,000000	0,319535	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
19	Thmac	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,058284		

	Bonferroni	test; varial	ole C-17 (se	ctio Teucrio	oides final 1	2.2010)		
	Probabilitie	es for Post I	Hoc Tests			-		
	Error: Betw	veen MS =	3,2497, df	= 72,000				
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}
Cell No.	2,2452	,88000	-,7825	3,0242	3,0422	-2,592	2,4462	1,9533
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,116908	1,000000	1,000000
2	0,102424	1,000000	1,000000	0,009909	0,009364	1,000000	0,032517	0,875208
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,922342	1,000000	1,000000
4	0,715360	1,000000	1,000000	0,086757	0,082378	1,000000	0,279015	1,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
7	1,000000	1,000000	0,064641	1,000000	1,000000	0,000276	1,000000	1,000000
8		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,025968	1,000000	1,000000
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,918461	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000		0,409228	0,391318	1,000000	1,000000	1,000000
11	1,000000	1,000000	0,409228		1,000000	0,002566	1,000000	1,000000
12	1,000000	1,000000	0,391318	1,000000		0,002427	1,000000	1,000000
13	0,025968	0,918461	1,000000	0,002566	0,002427		0,008119	0,256570
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,008119		1,000000
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,256570	1,000000	
16	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,017976	1,000000	1,000000
17	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,199533	1,000000	1,000000
18	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,081797	1,000000	1,000000
19	1,000000	1,000000	1,000000	0,450029	0,428391	1,000000	1,000000	1,000000

	Bonferroni test; variable C-17 (sectio Teucrioides final 12.2010)									
	Probabilities for	Post Hoc Tests		,						
	Error: Between	MS = 3,2497, c	f = 72,000							
	{16}	{17}	{18}	{19 }						
Cell No.	3,0610	1,3435	1,8336	-,3773						
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
2	0,064952	0,788871	0,319535	1,000000						
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
4	0,369706	1,000000	1,000000	1,000000						
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
7	1,000000	1,000000	1,000000	0,058284						
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
11	1,000000	1,000000	1,000000	0,450029						
12	1,000000	1,000000	1,000000	0,428391						
13	0,017976	0,199533	0,081797	1,000000						
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000						
16		1,000000	1,000000	1,000000						
17	1,000000		1,000000	1,000000						
18	1,000000	1,000000		1,000000						
19	1,000000	1,000000	1,000000							

	Bonferroni	test; varial	ole C-18 (se	ctio Teucrio	oides final 1	2.2010)				
	Probabiliti	es for Post I	Hoc Tests							
	Error: Betv	Error: Between $MS = 2,7677$, df = 72,000								
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}		
Cell No.	n	1,0478	,57160	-1,353	-1,151	-1,316	-1,322	-1,491		
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000		
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000		
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000		
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
8	9	0,390647	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
13	tteuc	1,000000	1,000000	0,038460	0,070664	0,043115	0,081944	0,025171		
14	Ttc	1,000000	1,000000	0,003584	0,007462	0,004113	0,011090	0,002155		
15	tlts	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
16	thper	0,638967	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
17	ttle	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
18	Thhart	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
19	Thmac	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		

	Bonferroni	test; varial	ole C-18 (se	ctio Teucric	oides final 1	2.2010)		
	Probabilitie	es for Post I	Hoc Tests					
	Error: Betw	veen MS =	2,7677, df	= 72,000				
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}
Cell No.	-2,281	-1,282	-,7367	-,2434	-,5346	2,9825	3,2340	,33633
1	0,390647	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,038460	0,003584	1,000000
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,070664	0,007462	1,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,043115	0,004113	1,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,081944	0,011090	1,000000
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,025171	0,002155	1,000000
8		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,001960	0,000104	1,000000
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,047784	0,004654	1,000000
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,392666	0,072140	1,000000
11	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	0,868552	0,159952	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,404796	0,062472	1,000000
13	0,001960	0,047784	0,392666	0,868552	0,404796		1,000000	1,000000
14	0,000104	0,004654	0,072140	0,159952	0,062472	1,000000		1,000000
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
16	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,006559	0,000795	1,000000
17	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,015725	0,000998	1,000000
18	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,520814	0,085139	1,000000
19	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,246226	1,000000

	Bonferroni test	variable C-18 (s	ectio Teucrioide	es final 12 2010)
	Probabilities for	Post Hoc Tests		
	Frror: Retween	MS = 2.7677 c	f = 72.000	
	(16)	(17)	(10)	(10)
Call Ma	{10}	1467	{10}	{19}
Cell No.	-2,594	-1,407	-,4402	,05050
1	0,638967	1,000000	1,000000	1,000000
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
13	0,006559	0,015725	0,520814	1,000000
14	0,000795	0,000998	0,085139	0,246226
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
16		1,000000	1,000000	1,000000
17	1,000000		1,000000	1,000000
18	1,000000	1,000000		1,000000
19	1,000000	1,000000	1,000000	

	Bonferroni	test; variab	ole C-20 (se	ctio Teucric	ides final 1	2.2010)				
	Probabilitie	es for Post H	loc Tests							
	Error: Between $MS = 2,7084$, df = 72,000									
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}		
Cell No.	n	-2,332	,87040	-2,413	,33620	-,7328	1,6925	-,2440		
1	1		0,505341	1,000000	1,000000	1,000000	0,085547	1,000000		
2	2	0,505341		0,400873	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
3	3	1,000000	0,400873		1,000000	1,000000	0,067203	1,000000		
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000		
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000		
6	7	0,085547	1,000000	0,067203	1,000000	1,000000		1,000000		
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
8	9	1,000000	0,585113	1,000000	1,000000	1,000000	0,099717	1,000000		
9	10	0,940092	1,000000	0,753355	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,271978	1,000000		
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,708220	1,000000		
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
13	tteuc	0,001249	1,000000	0,000945	1,000000	0,196548	1,000000	0,745627		
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,205240	1,000000		
15	tlts	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
16	thper	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
17	ttle	1,000000	0,339702	1,000000	1,000000	1,000000	0,053988	1,000000		
18	Thhart	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
19	Thmac	0,000776	1,000000	0,000568	1,000000	0,216950	1,000000	0,934991		

	Bonferroni	test: variab	ole C-20 (se	ctio Teucric	oides final 12	2,2010)		
	Probabilitie	es for Post H	Hoc Tests					
	Error: Betw	veen MS =	2,7084, df	= 72,000				
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}
Cell No.	-2,281	,64720	-2,127	-1,577	-,5346	3,0060	-1,890	-,8327
1	1,000000	0,940092	1,000000	1,000000	1,000000	0,001249	1,000000	1,000000
2	0,585113	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	1,000000	0,753355	1,000000	1,000000	1,000000	0,000945	1,000000	1,000000
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,196548	1,000000	1,000000
6	0,099717	1,000000	0,271978	0,708220	1,000000	1,000000	0,205240	1,000000
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,745627	1,000000	1,000000
8		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,001491	1,000000	1,000000
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,006047	1,000000	1,000000
11	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	0,015299	1,000000	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,342200	1,000000	1,000000
13	0,001491	1,000000	0,006047	0,015299	0,342200		0,002919	0,541077
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,002919		1,000000
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,541077	1,000000	
16	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,060812	1,000000	1,000000
17	1,000000	0,660993	1,000000	1,000000	1,000000	0,000614	1,000000	1,000000
18	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,338827	1,000000	1,000000
19	0,000947	1,000000	0,005061	0,012779	0,399112	1,000000	0,001810	0,713927

	Bonferroni test;	variable C-20 (sectio Teucrioide	es final 12.2010)
	Probabilities for	Post Hoc Tests		
	Error: Between	MS = 2,7084, c	df = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	-1,706	-2,328	-,5382	2,6107
1	1,000000	1,000000	1,000000	0,000776
2	1,000000	0,339702	1,000000	1,000000
3	1,000000	1,000000	1,000000	0,000568
4	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	0,216950
6	1,000000	0,053988	1,000000	1,000000
7	1,000000	1,000000	1,000000	0,934991
8	1,000000	1,000000	1,000000	0,000947
9	1,000000	0,660993	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000	1,000000	0,005061
11	1,000000	1,000000	1,000000	0,012779
12	1,000000	1,000000	1,000000	0,399112
13	0,060812	0,000614	0,338827	1,000000
14	1,000000	1,000000	1,000000	0,001810
15	1,000000	1,000000	1,000000	0,713927
16		1,000000	1,000000	0,069300
17	1,000000		1,000000	0,000310
18	1,000000	1,000000		0,394798
19	0.069300	0.000310	0.394798	

	Bonferroni	test; variab	le C-22 (sec	tio Teucrio	ides final 12	.2010)					
	Probabilitie	es for Post H	loc Tests			-					
	Error: Betw	Error: Between $MS = 1,0177$, df = 72,000									
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}			
Cell No.	n	-1,479	-2,712	-2,413	-2,305	-,7498	-1,248	-1,467			
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	0,507871	1,000000	1,000000			
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000			
5	5	1,000000	0,507871	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000			
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000			
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
8	9	1,000000	0,003009	0,016343	0,029495	1,000000	1,000000	1,000000			
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
12	13	1,000000	0,181067	0,744528	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,298405	1,000000	1,000000			
15	tlts	1,000000	0,034314	0,131568	0,209707	1,000000	1,000000	1,000000			
16	thper	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
17	ttle	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
18	Thhart	1,000000	0,112874	0,483017	0,792965	1,000000	1,000000	1,000000			
19	Thmac	1,000000	0,004025	0,023139	0,042507	1,000000	1,000000	1,000000			

	D ()		L C 00 (I 10	0010)		· · · · · ·		
	Bonferroni	test; variab	le C-22 (sec	tio reucrio	ides final 12	.2010)				
	Probabilitie	s for Post F	loc Tests	70.000						
	Error: Between $MS = 1,0177, dt = 72,000$									
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}		
Cell No.	,22360	-1,282	-2,224	-1,246	-,5346	-2,592	-2,736	,17500		
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
2	0,003009	1,000000	1,000000	1,000000	0,181067	1,000000	1,000000	0,034314		
3	0,016343	1,000000	1,000000	1,000000	0,744528	1,000000	1,000000	0,131568		
4	0,029495	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,209707		
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,298405	1,000000		
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
8		1,000000	0,094055	1,000000	1,000000	0,014835	0,001203	1,000000		
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
10	0,094055	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,453415		
11	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,564042	0,097971	1,000000		
13	0,014835	1,000000	1,000000	1,000000	0,564042		1,000000	0,102337		
14	0,001203	1,000000	1,000000	1,000000	0,097971	1,000000		0,019569		
15	1,000000	1,000000	0,453415	1,000000	1,000000	0,102337	0,019569			
16	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
17	0,013981	1,000000	1,000000	1,000000	0,763065	1,000000	1,000000	0,133363		
18	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,372230	0,058860	1,000000		
19	1,000000	1,000000	0,140371	1,000000	1,000000	0,021253	0,001513	1,000000		

	Bonferroni test;	variable C-22 (sectio Teucrioide	es final 12.2010)
	Probabilities for	Post Hoc Tests		
	Error: Between	MS = 1,0177, dt	f = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	-1,706	-2,328	-,4402	,05050
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
2	1,000000	1,000000	0,112874	0,004025
3	1,000000	1,000000	0,483017	0,023139
4	1,000000	1,000000	0,792965	0,042507
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
8	1,000000	0,013981	1,000000	1,000000
9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000	1,000000	0,140371
11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
12	1,000000	0,763065	1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	0,372230	0,021253
14	1,000000	1,000000	0,058860	0,001513
15	1,000000	0,133363	1,000000	1,000000
16		1,000000	1,000000	1,000000
17	1,000000		0,485851	0,019405
18	1,000000	0,485851		1,000000
19	1,000000	0,019405	1,000000	

ſ	Bonferroni	test; variat	ole C-23 (se	ctio Teucric	ides final 12	2.2010)					
, I	Probabilitie	es for Post H	loc Tests								
	Error: Betw	Fror: Between $MS = ,27590$, df = 72,000									
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}			
Cell No.	n	-,0118	,28320	,70580	,32400	-,2140	-,6412	,26540			
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,047473	1,000000			
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000			
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000			
6	7	1,000000	1,000000	0,047473	1,000000	1,000000		1,000000			
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000				
8	9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
11	12	1,000000	1,000000	0,022387	0,861616	1,000000	1,000000	1,000000			
12	13	1,000000	1,000000	0,063971	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
15	tlts	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
16	thper	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
17	ttle	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,336998	0,009927	1,000000			
18	Thhart	1,000000	1,000000	0,161088	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
19	Thmac	0,000000	0,000001	0,000130	0,000001	0,000000	0,000000	0,000000			

	Bonferroni	test; variat	ole C-23 (se	ctio Teucric	ides final 1	2.2010)		
	Probabilitie	es for Post H	loc Tests			,		
	Error: Betw	veen MS =	,27590, df	= 72,000				
	{8}	{9}	{10}	{11}	{12}	{13}	{14}	{15}
Cell No.	,17940	-,2000	,11650	-,6372	-,5346	,23525	,30700	,17500
1	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
2	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
3	1,000000	1,000000	1,000000	0,022387	0,063971	1,000000	1,000000	1,000000
4	1,000000	1,000000	1,000000	0,861616	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
6	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
8		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
11	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,694292	1,000000
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000
14	1,000000	1,000000	1,000000	0,694292	1,000000	1,000000		1,000000
15	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	
16	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
17	1,000000	0,385030	1,000000	0,003734	0,012002	1,000000	1,000000	1,000000
18	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000
19	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000000	0,000002	0,000000	0,000009

	Bonferroni test;	variable C-23 (sectio Teucrioide	es final 12.2010)
	Probabilities for	Post Hoc Tests		
	Error: Between	MS = ,27590, c	f = 72,000	
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	,43267	,80767	-,4402	2,4290
1	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
2	1,000000	1,000000	1,000000	0,000001
3	1,000000	1,000000	0,161088	0,000130
4	1,000000	1,000000	1,000000	0,000001
5	1,000000	0,336998	1,000000	0,000000
6	1,000000	0,009927	1,000000	0,000000
7	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
8	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
9	1,000000	0,385030	1,000000	0,000000
10	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
11	1,000000	0,003734	1,000000	0,000000
12	1,000000	0,012002	1,000000	0,000000
13	1,000000	1,000000	1,000000	0,000002
14	1,000000	1,000000	1,000000	0,000000
15	1,000000	1,000000	1,000000	0,000009
16		1,000000	1,000000	0,000154
17	1,000000		0,033772	0,000173
18	1,000000	0,033772		0,000000
19	0,000154	0,000173	0,000000	

	Bonferroni	test: variab	e C-25 (sec	tio Teucrioi	des final 12.	2010)				
	Probabilitie	es for Post H	oc Tests			,				
	Error: Between $MS = 1,6712$, df = 72,000									
	Populatio	{1}	{2}	{3}	{4}	{5}	{6}	{7}		
Cell No.	n	-1,194	-2,154	-1,809	-1,720	-1,378	-,5960	-1,548		
1	1		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
2	2	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
3	3	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
4	4	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000		
5	5	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000		
6	7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000		
7	8	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000			
8	9	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
9	10	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
10	11	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
11	12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
12	13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
13	tteuc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
14	Ttc	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
15	tlts	0,135415	0,004051	0,015118	0,021001	0,071951	1,000000	0,039324		
16	thper	0,003584	0,000071	0,000301	0,000434	0,001738	0,060944	0,000877		
17	ttle	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		
18	Thhart	0,043945	0,000618	0,003051	0,004549	0,020344	0,762501	0,009753		
19	Thmac	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		

	Ronferroni	text• variabl	e C-25 (sec	tio Teucrioi	des final 12	2010)		Ronferroni test- variable C-25 (sectio Teucrioides final 12 2010)								
	Probabilitie	s for Post H	loc Tests	no reaction	aco miar iz.	2010)										
	Frror: Betw	een $MS = 1$	6712 df =	72 000												
	181	101	101	72,000	1121	J131	1141	/151								
Cell No.	- 4034	-1 282	-1 356	- 7034	-1.888	-1 803	-1 328	2 1140								
1	1 000000	1 000000	1 000000	1 000000	1 000000	1 000000	1 000000	0 135415								
2	1 000000	1 000000	1 000000	1 000000	1 000000	1 000000	1 000000	0.004051								
3	1,000000	1.000000	1.000000	1.000000	1,000000	1.000000	1.000000	0.015118								
4	1,000000	1.000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0.021001								
5	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000	1.000000	0.071951								
6	1,000000	1.000000	1.000000	1,000000	1,000000	1.000000	1.000000	1.000000								
7	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0.039324								
8	-	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000								
9	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,100361								
10	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,130896								
11	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	1,000000	0,663500								
12	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	1,000000	0,011206								
13	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		1,000000	0,029036								
14	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000		0,057654								
15	1,000000	0,100361	0,130896	0,663500	0,011206	0,029036	0,057654									
16	0,067835	0,002541	0,004083	0,023077	0,000216	0,000745	0,001186	1,000000								
17	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,009534								
18	0,898499	0,030510	0,049130	0,304349	0,002121	0,008154	0,013480	1,000000								
19	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	1,000000	0,007083								

	1			
	Bonferroni test; variable C-25 (sectio Teucrioides final 12.2010)			
	Probabilities for Post Hoc Tests			
	Error: Between MS = 1,6712, df = 72,000			
	{16}	{17}	{18}	{19}
Cell No.	3,1050	-1,803	1,9502	-1,878
1	0,003584	1,000000	0,043945	1,000000
2	0,000071	1,000000	0,000618	1,000000
3	0,000301	1,000000	0,003051	1,000000
4	0,000434	1,000000	0,004549	1,000000
5	0,001738	1,000000	0,020344	1,000000
6	0,060944	1,000000	0,762501	1,000000
7	0,000877	1,000000	0,009753	1,000000
8	0,067835	1,000000	0,898499	1,000000
9	0,002541	1,000000	0,030510	1,000000
10	0,004083	1,000000	0,049130	1,000000
11	0,023077	1,000000	0,304349	1,000000
12	0,000216	1,000000	0,002121	1,000000
13	0,000745	1,000000	0,008154	1,000000
14	0,001186	1,000000	0,013480	1,000000
15	1,000000	0,009534	1,000000	0,007083
16		0,000158	1,000000	0,000114
17	0,000158		0,001461	1,000000
18	1,000000	0,001461		0,001013
19	0.000114	1,000000	0.001013	

